

สารคดี

ฉบับ ๓๓๙ พ.ค.-ก.ค. ๒๕๕๘

ISSN 0857-7585

งานอโศกรำลึก'๕๘ ครั้งที่ ๓๔

ปีที่ทำได้ ย่อมมีแต่ความสำเร็จ

พิธีรับเข็มพระธรรมและปัญญาบัตร นิสิตว.บพ. ครั้งที่ ๑
๕ มิ.ย. ๒๕๕๘ ณ พุทธสถานราชธานีอิสก

งานการวะบูชาบรรพชน อุบลราชธานี
๕ มิ.ย. ๒๕๕๘ ณ วัดหลวง จ.อุบลราชธานี

งานกราดรภาพชาวซังใจ
๑๗-๑๘ มิ.ค. ๒๕๕๘ ณ สวนธรรมชาติอิสก

● “นิพพาน” นั้นคือ ความสุขที่ยิ่งกว่าความสุข
ซึ่งมนุษย์ควร “รู้” และควรไปให้ได้แท้จริง
ที่สุดผู้รู้จักแม้เพียง “นิพพาน” น้อยๆก็จะยืนยันได้
ดั่งนั้นจงรู้ “หนทางที่จะไปให้ได้”
แล้วก็ตั้งหน้าตั้งตา.....
ไป.....ไป.....ไป.....ให้ถึงเถิด!

* สมณะโพธิรักษ์

๓๐ พ.ย. '๑๙

สารบัญ

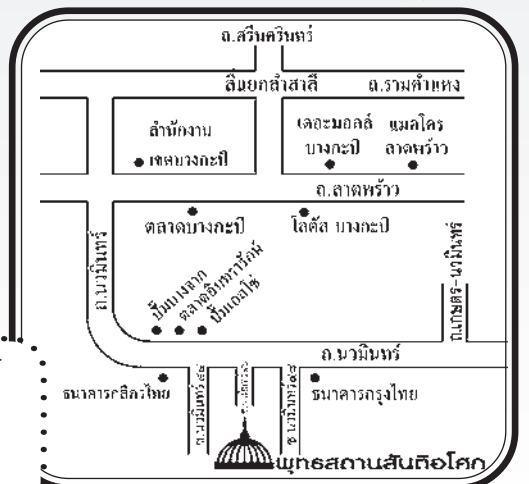
ปีที่ ๓๕(๓๘) ฉบับที่ ๔ เดือนพ.ค.-ก.ค.'๕๘ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

“นิพพาน” นั่นคือ ความสุขที่ยิ่งกว่าความสุข	๑
แดลง (๘๑ ปี ไม่มีแก่ ผู้นำด้านสุขภาพของชาวอโศก).....	๓
งานอโศกรำลึก'๕๘ ครั้งที่ ๓๔.....	๕
งานภราดรภาพ ชาวซังโจ'๕๘ รำลึก ๒๕ ปี ธรรมชาติอโศก	๒๒
สืบห้านาทีกับพ่อท่าน	๓๐
วันชูชาบุพการี'๕๘	๓๙
ก้าวเข้าสู่ ๒๕ ปี สัมมาสิกขาสันตอโศก	๕๒
ท้าวพระยาแรงเสริมแรงโลกตระ สัจจรสู่ภาคอีสานเหนือ ฯ	๕๕
คืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง นศ.ปธ. ครั้งที่ ๑๒ “ด้วยใส่ใจ ห่วงใยสุขภาพ”	๖๑
ปีตัญญาพ่อครู ๓๕ ปีพุทธธรรมวันอาทิตย์	๖๓
พ่อครูสัจจรก่อนเข้าพรรษา	๖๕
๒๓ ปี ชมร.เชียงใหม่	๖๘
จดหมายจากญาติธรรม	๗๐
เก็บเล็กผสมน้อย	๗๒
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (๒๕๕๘ ปีแห่งความสำเร็จ).....	๗๗
เรียงวลีกวีธรรม	๙๔
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (นางวรัทยา ธรรมรักษ์).....	๙๖
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระสุเมธาเถรี).....	๙๗
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน พ.ค.-ก.ค. ๒๕๕๘).....	๑๐๔
สรุปรายงานการประชุมขององค์กรต่างๆของชาวอโศก	๑๒๗
ใต้ร่มอโศก (ประจำเดือน พ.ค.-ก.ค. ๒๕๕๘).....	๑๔๑
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในแจ้จ้ง	๑๔๕
ขยะเอ๊ย	๑๔๖
ไร้บุญนิยม สังคมอันตรราย	๑๔๘
กรรมตามสนอง (ดอกเบ็ญบาป ดอกเบ็ญกรรม).....	๑๔๙
หอมดอกพุทธา	๑๕๒
พิธีไหว้ครู'๕๘	๑๕๓

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑
 ถ.นวมินทร์ ช.๔๔ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๔
 โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐, ๐๒-๓๗๕-๔๕๒๑, FAX ๐๒-๓๗๔-๙๕๗๐
 www.boonniyom.net, www.asoke.info, e-mail : sanasoke130@gmail.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

๘๑ ปี ไม่มีแก่ ผู้นำด้านสุขภาพของชาวอโศก ที่ควรศึกษาและทำตามมากที่สุด

ถาม : พวกเราทุกวันนี้ ต่างมีสุขภาพที่ไม่สมดุล จึงพยายามหาทางออกของสุขภาพกัน เพื่อให้ร่างกายดีขึ้น จึงเป็นที่มาของกองทัพรถตู้(คนป่วยเต็มรถตู้) ?

พ่อท่าน : สิ่งที่จะทำให้ร่างกายดีขึ้นนั้นต้องใช้สูตร **“ปล่อยวาง”**

ถาม : ทุกวันนี้พวกเราที่พากันปล่อยวางการทำงานต่างๆ เพื่อพากันไปเข้าคอร์ส

พ่อท่าน : เมื่อคุณไปยึดติดคอร์สแล้ว คุณต้องปล่อยวางการยึดติดคอร์ส(การยึดติดต่างๆ สร้างปัญหาทั้งนั้น แม้จะไปยึดติดสิ่งดีๆ เช่น ติดสมณะ ติดวิปัสสนา ขนาดได้ปิติ ปัสสัทธิ สุข ฌาน อุเบกขา หากไปยึดติดเข้าแล้ว ก็จะกลายเป็น“วิปัสสนูปกิเลส” หรืออุปกิเลสจากวิปัสสนาทันที)

ถาม : การยึดติดคอร์สทำให้พวกเราบางคนที่อยู่วัดมาตั้งนาน ถึงกับร้องไห้ที่ไม่ได้ถูกคัดเลือกให้ไปเข้าคอร์ส หรือทำให้คนที่สนิทสนมกันมานับเป็นสิบๆปี ต้องมาแตกคอกัน เลิกพูดกันไป เพราะความเห็นเรื่องคอร์สที่ไม่ตรงกัน เช่น ต้องดื่มน้ำมนมะกอกมากๆ จะได้หายเร็วๆ

พ่อท่าน : นี่แหละตัวตัวตน โดยเฉพาะตัวอยากหาย อยากได้ อยากดี เพราะได้รับผลมาจากคำโฆษณาจนหลงเชื่อ การปล่อยวางนั้นไม่ได้ให้ไปปล่อยวางงาน แต่ปล่อยวางการยึดติด โดยเฉพาะตอนนี้กำลังยึดติดการล้างพิษตับ!

ถาม : แล้วจะอย่างไรจึงจะหายจากโรคภัยได้

พ่อท่าน : สูตรปล่อยวางการยึดติดนี้แหละ อยู่เหนือการล้างพิษตับ ถ้าเราปล่อยวางไม่ยึดติดการล้างพิษตับได้ นี่แหละจะหาย ขอรับรองว่าสูตรนี้อยู่เหนือการล้างพิษตับจริงๆ

อาตมาไปโปรดคนป่วยหนักๆ ก็จะโปรดว่า ให้วางใจวางไปเลย ไม่ต้องคิดอะไร ไม่ต้องกลัวอะไร การกลัวนี่กินพลังงานเยอะนะ คนป่วยที่กลัวตายยิ่งเสียพลังงาน ยิ่งตายไว แล้วก็ไม่ต้องกลัว ไม่ต้องห่วง ไม่ต้องคิดอะไรเลย พลังงานมันก็จะเต็มมาเต็ม ซึ่งธรรมชาติของชีวิตนี้ มันรักษาตัวเอง อยู่ตลอดเวลา รักษาตัวเองเก่งมาก เราไม่ไปสูญเสียด้วยความอุปาทานยึดนั่นยึดนี่ อย่างนั้นอย่างนี้ กังวลอย่างโน้นกังวลอย่างนี้ อยากได้เร็วๆ อยากหายไวๆ มันเป็นตัวจ่ายทั้งนั้นเลย!

ถ้าผู้ใดปฏิบัติรวบรวมจิตได้ ไม่ให้พลังงานของจิตสูญเสียแคลอรี ถ้าแตกกระแสมออกไปนี้ สูญเสียนะ ยิ่งกังวล ยิ่งกลัวตาย ยิ่งโกรธคนนั้น เคืองคนนี้อีก ยิ่งห่วงอันโน้นห่วงอันนี้ ไม่ช้าไม่นานก็ตาย คนพวกนี้ ฟุ้งซ่าน วุ่นวาย สรุปลแล้วการจะรักษา นี้ ต้องทำใจให้วางดีที่สุด หมอเขียวเอากรรมะมาใช้เยอะ จึงวางได้เยอะ จะมีอภินิหารเยอะ ซึ่งเกิดจากพลังเหล่านี้ที่ปล่อยวางได้เป็นตัวอย่าง

ถาม : ทำให้ผมนึกถึงญาติธรรมหญิงคนหนึ่งพ่อท่านตั้งชื่อให้เขาว่า **คุณคิดถึง** เขาเป็นมะเร็งที่ปาก เขามาเล่าให้ฟังว่า ไปป่วยอยู่โรงพยาบาล ไม่มีคนไปเยี่ยม แต่เขามีรูปพ่อท่านอยู่บนหัว

เตียง ก็กราบรูปพ่อท่าน ไม่มีใครไปเยี่ยมไม่เป็นไร แต่เขาอยู่กับพ่อท่าน มีพ่อท่านเป็นที่พึ่งแล้วจะหายจะตายยังไงก็ได้ เขาก็วางใจได้ ไม่เรียกร้อง ต่อมาเขาก็หายป่วย ออกจากโรงพยาบาลได้เลย มาขึ้นเวทีเล่าให้พวกเราฟังว่า

ตัวพลังศรัทธา แล้วตัววางใจ ไม่เรียกร้อง ทำให้หายป่วย แต่พอกลับมาอยู่กับหมู่กลุ่มมาทำงานก็ยึดอีก อดอยากแข็งแรง อดอยากจะมีคนพาไปหาหมอที่โน่นที่นี้ วางไม่ได้ ก็เลยกลับไปป่วยหนักกว่าเก่าอีก ทำให้นึกถึงที่พ่อครูออกโศลกว่า **“เจตนาแต่อย่าอดอยาก!”** ทำอย่างไรจะให้พวกเราตั้งใจจะรักษา โดยไม่ต้องอยากให้หายเร็วๆ ?

พ่อท่าน : มีเจตนารักษาไป เพียงตั้งเป้า แล้วก็จบ รวมพลังมาทำกายกรรม วจีกรรม ที่ จะปรับแต่ง สร้างสรรค์ ให้สมดุล ก็ไม่ต้องอยากให้ถึงเป้าเร็วๆ แต่ถ้าอยากให้เร็ว อยากให้ครบๆ ได้ตั้งใจ มันก็สูญเสียพลังไปหมด เพราะมีตัวเร่งใช้พลังงานไป คนทั่วไปไม่รู้จักอาการของจิต ไม่รู้ กัมมันตภาพรังสีของจิต จึงเก็บรวบรวมพลังงานของจิตเอาไว้ไม่เป็น (คนป่วยหนักของพวกเรา *ไม่รู้*ว่า ก็รายต่อก็รายแล้ว ถ้าวางใจได้ ไม่สูญเสียพลังงาน ไม่ช้าไม่นานก็หายโดยพลัน!)

อานิสงส์การวางใจ ทำให้หายทั้งโรคทางกายและทางใจ (พระไตรปิฎก เล่ม ๒๕ ข้อ๔๓๑)

ดูกรนันทะเรากล่าวว่า คนเหล่าใดในโลกนี้ ละเสียซึ่งรูปที่ได้เห็นแล้วก็ดี เสียงที่ได้ฟังแล้ว ก็ดี อารมณ์ที่ได้ทราบแล้วก็ดี ละเสียแม้ซึ่งศีลและพรตทั้งหมดก็ดี (ยึดศีลพรตจนเป็นศีลพัตตุปาทาน) ละเสียซึ่งมงคลสิ้นข่าว (หมอเทวดา : ยาวีเศษ ฯลฯ) เป็นต้น เป็นอันมากทั้งหมดก็ดี กำหนดรู้ ตัณหา(อยากบรรลุเร็ว; อยากหายเร็ว ฯลฯ)แล้ว เป็นผู้หาอาสวะมิได้ คนเหล่านั้นแลข้ามโอฆะ(ข้าม พันชาติและชรา)ได้แล้ว ฯ

บทสรุป สูตรการวางใจนี้

จึงเป็นสิ่งที่ทั้งคนป่วยและคนไม่ป่วยก็ต้องทำ

โดยไม่ต้องรอให้พ่อท่านฯ ไปเตือนสติให้วางใจ เขากันตอนใกล้จะหมดลมหายใจกันแล้ว

งานอโศกรำลึก'๕๘ ครั้งที่ ๓๔

วันที่ ๕-๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

ณ อุบาสกบวรนิเวศราชวรวิหาร

ทีมงานอโศกรำลึก มีการเข้าค่ายนักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม.๕ และ ปวช. ปี ๒ จาก ๖ โรงเรียนสัมมาสิกขาชาวอโศก จำนวน ๓๔ คน มีนักเรียนลา ไม่ได้มาร่วม ๑ คน โดยมีครูจากที่ต่างๆมาร่วมช่วยเตรียมงานครั้งนี้ การจัดค่ายครั้งนี้ครูจากภูผาพำน้ำเป็นตัวหลักในการจัดค่าย

วันศุกร์ที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

งานคารวะบูชาบรรพชนอุบลราชธานี

๖.๐๐-๗.๓๐ น. พ่อครูนำสมณะ ลิกขมาตุ บิณฑบาต ตามพุทธประเพณี ในวันแรกของงานอโศกรำลึก จะมีงานคารวะบูชาบรรพชนอุบลราชธานี ที่วัดหลวง รายการก่อนหน้าไม่มีการแสดงธรรม ใช้ระบบอิมเมจ(บุฟเฟต์) รับประทานอาหารแต่เช้า เพื่อรวมตัวกันตอนก่อนเที่ยงที่ถนนหลังพระพุทธรูปธรรมนิมิต

๑๑.๓๐ น. สมณะ ลิกขมาตุ ตั้งแถวนำหมู่ญาติธรรมชาวอโศก ที่มาจากทั่วทุกสารทิศเดินธรรมยาตรา จากถนนหลังพระพุทธรูป ไปสู่ถนนตรงมูนเพื่อเดินตรงไปสู่ลำน้ำมูน ท่ามกลางแดดที่ร้อนระอุ การเดินธรรมยาตราบนพื้นถนนที่ร้อนผ่าว เป็นการฝึกใจได้อย่างดียิ่ง บางช่วงผู้เตรียมงานก็ได้ฉีบน้ำไว้ ทำให้บรรเทาความร้อนได้ดีช่วงหนึ่ง โดยใช้เวลาเดินประมาณ ๓๐ นาที ก็ส่งทั้งสมณะ

ลิกขมาตุ ญาติธรรม ขึ้น**ขบวนเรือธรรมยาตรา**ได้หมด โดยพ่อครูได้เดินทางโดยรถยนต์ตามไปขึ้นเรือในภายหลัง

จากนั้น ๑๒.๐๐ น. **ขบวนธรรมยาตรา**นา**วบุญนิยม** ที่ขบวนเรือเริ่มจากเรือเหล็ก ๒ ลำ คือ ฉลาดใช้ ที่มีลิกขมาตุ กักรัก ปะ นั่งนำขบวนเป็นลำแรก ลำที่ ๒ ชื่อ **ไฉไลสันติ** มีสมณะ พระอาคันตุกะนั่งมาเต็มลำเรือ ต่อด้วยขบวนเรือเอี่ยมจุ่นใหญ่ ๔ ลำคือ **ค้วงาน** **สาณธรรม** **กรรมแก้ว** **แล้วดี** โดยมีเรือพร้อมชัย ที่เป็นเรือลากจูงของบริษัทดูตทรายได้เข้ามาร่วมขบวนในครั้งนี้ด้วย ต่อจากขบวนใหญ่จะเป็นขบวนเรือเอี่ยมจุ่นที่ผูกติดกันอีก ๓ ลำคือ **พกข่วมโอะมะ** **ชนะมาร** **ย่านซัว** ที่มีเรือลากจูงคือ **เรือชราชล** ต่อจากเรือไม้โบราณจะเป็นเรือท้องแบนอีก ๖ ลำ ขบวนเรือทั้งหมด ๑๗ ลำ มี**สปิดโบท** จาก**สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขา จ.อุบลราชธานี** อำนวยความสะดวก และดูแลความปลอดภัยตลอดเส้นทาง พ่อครูสมณะโพธิรักษ์พร้อมด้วยคณะปัจฉาลงเรือเอี่ยมจุ่นใหญ่ลำแรกที่มีชื่อว่า **“ค้วงาน”** อีกทั้งยังมีเรือท้องแบนเพื่ออำนวยความสะดวกอีกหลายสิบลำ ออกเดินทางจากท่าน้ำราชธานีโคก ข้ามน้ำไปสู่น้ำวัดหลวง

ระหว่างการเดินทางพ่อครูได้เล่าเรื่องความเป็นมาเป็นไปของการจัดงาน และการทำงานของพ่อครู ในการสร้างระบบสาธารณโภคีให้เกิดขึ้นในเมืองไทยนี้ โดยมีพิธีกรได้ให้ความรู้**เรื่องประวัติของเจ้าคำผง** และการก่อตั้ง**เมืองอุบลราชธานี**ไปด้วย **มิ่งดนตรีขรवास** มาขับกล่อมเสียงดนตรีและบทเพลงสื่อสารได้อย่างไพเราะตลอดการเดินทาง

ในขบวนเรือได้รับเกียรติจากแขกรับเชิญคือ **อ.ทวีพล ปรัสพันธ์** อาจารย์จากโรงเรียน **พิบูลมังสาหาร** ซึ่งเป็นลูกๆหลานๆเชื้อสายเจ้าคำผง **คุณจุฬา สุตบรรทัด(พรหมพิทักษ์)** ลูกคุณลุงของ พ่อครู ได้ให้ความรู้กับผู้ร่วมขบวนเรือ การล่องเรือคราวนี้เป็นรูปขบวนที่มีความงดงาม ปลุกชีวิตแม่มนให้มีชีวิตชีวากันอีกครั้งหนึ่ง

ขบวนเรือล่องตามลำน้ำมูน อย่างเรียบง่าย งดงาม เรียบง่าย มาถึงฝั่งท่าวัดหลวงเวลา ประมาณ ๑๓.๓๐ น. พ่อครูก็ยังคงรออยู่บนเรือ เพื่อให้พวกเราทยอยกันขึ้นฝั่งอย่างไม่เร่งรีบ เวลาประมาณ ๑๔.๑๕ น. พ่อครูได้นำพาสมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม เดินธรรมยาตราจากลานริมน้ำ หน้าวัดหลวง ผ่านบันไดพญานาค ที่เพิ่งสร้างเสร็จเป็นพญานาคตัวโต สีทองสองตัวอยู่สองข้างของบันไดขึ้นวัดหลวง สามารถพ่นน้ำได้ด้วย เมื่อพ่อครูนำพาลูกๆ เดินธรรมยาตราด้วยความสงบเรียบร้อย ถึงที่หน้า**อนุสาวรีย์ เจ้าคำผง** ซึ่งเป็นที่บรรจุอัฐิของท่านด้วย ในเวลาประมาณ ๑๔.๒๕ น. พ่อครูได้นำพาลูกๆขึ้นลงบันได เป็นการทำพิธีการวะแก่บรรพชนอุบลราชธานี คือ เจ้าคำผง ใช้เวลาสงบนิ่งประมาณ ๒ นาที ก็เป็นอันเสร็จพิธีการ จากนั้นพ่อครูได้กล่าวแสดงธรรม อันเป็นเหมือนสัญลักษณ์ของการ**เปิดงานคารวะ บุษาบรพชน อุบลราชธานี** ที่หน้าอนุสาวรีย์เจ้าคำผง

พ่อครูได้แสดงธรรมบางส่วนว่า....

มาถึงตรงนี้ ขณะนี้ได้เวลา ๑๔.๒๕ น. ก็ไม่ได้มีแผนหรือกำหนดเวลาว่าจะทำอะไรตรงไหน ทุกอย่างที่เรากำลังทำเป็นครั้งแรก อาตมาก็ไม่ได้เจตนาไปกำหนดว่าเวลานี้ทำอะไร ก็ทำตามเหตุปัจจัย **ฤกษ์ของเราอยู่ที่ความพร้อม** ตอนนี้อย่างพร้อมทุกประการ

อาตมาก็ชวนลูกหลานที่จะมาสมทบ ไม่ว่าจะมาจากฝั่งอุบลฯก็ตาม หรือจากบ้านราชฯก็ตาม **ให้เข้ามารวมกัน เพื่อแสดงกตัญญูตาคุณ แก่ผู้เป็นเจ้าเมืองคนแรกที่ตั้งเมืองอุบลฯนี้** ซึ่งยังมีหลักฐาน มีรูปปั้นของเจ้าคำผง และอัฐิของท่านก็อยู่ในรูปสัญลักษณ์นี้ ในฐานะที่อาตมาเป็นเชื้อสาย เหล่ากอลำดับที่ ๗ คือ **หวดของอาตมาคือลูกของเจ้ากุงทองที่เป็นลูกของเจ้าคำผง** เจ้าคำผงเป็นองค์ที่ ๒ เจ้ากุงทองเป็นองค์ที่สอง แล้วหวดของอาตมาเป็นน้องชายของ**ท้าวจุมมณี**ที่ไปเป็นเจ้าเมืองพิบูลนหวด อาตมาเป็นอุปราชา เป็น**อุปราชาโพธิสาราช** อาตมามาถึงปางนี้ก็ชื่อ**โพธิ** เป็นเรื่องอจินไตยไม่เจตนาแต่เป็นเอง หวดอาตมาชื่อโพธิสาราช อาตมาชื่อ**โพธิรักษ์** ก็มารับช่วงอันนี้ โดยไม่ได้คิดว่าจะต้องทำต้อง

เป็น แต่ควรทำ เพราะมีเหตุปัจจัยชักนำให้เกิด เป็นความเห็นดีเห็นงามร่วมกันทำ ให้เป็นเรื่องของ มนุษยชาติที่จะต้องทำให้เกิดแนวโน้มสิ่งที่จะนำไปสู่จุดสำคัญที่เกิดความเจริญไม่ว่าจะประวัติศาสตร์สังคม ที่เราต้องประกอบรวม ร่วมกัน ให้เกิดสามัคคีธรรม ให้เกิดคุณค่าประโยชน์ได้แท้จริง

เราออกมาจากบ้านราชาที่ยังกว่าๆ ถึงที่นี่ก็บ่ายสอง รอเรือ ๗ ลำ ก็ลงเลข ๗ ก็ไม่ น้อยหรือไม่ล้นจนเกินไป ก็สมทบกับลูกหลานเจ้าคำผงที่มาจากสารทิต ไม่ว่างจะสายไหน อาตมาสาย **สุวรรณภูมิ** สายทางเข้ากุทอง ก็ในหลวงพระราชทาน “**สุวรรณ**” ก็คือทอง “**ภู**” ก็คือภู อาตมาก็มา ถึงก็เห็นว่าเวลาพอดี

สมณะในฐานะนักบวชก็มาทำกตัญญูต่อกันด้วยการนั่งดูขะณี ต่อหน้ารูปปั้นคำสอนของ **เจ้าคำผง** หรือ**พระประทุมวรราชสุริยวงศ์** เราได้มีกำหนดหมายว่า บ่ายสาม จะเป็นหน้าที่ของฆราวาส จะได้ทำพิธี ทางการทำพิธีก็ให้ฆราวาสทำกันเต็มที่เลย อาตมาก็ไม่ได้ตกลงเตรียมการอย่างไรก็ไม่ได้รู้ พยายามไม่ชักใช้ไล่เสียงว่าจะทำกันอย่างไร คือเคยคารวะเคารพบูชาบรรพชน เขาเคยทำกันมาใน เดือนพฤศจิกายนหรือวันสร้างเมือง ๑๖ กรกฎาคม เขาก็มีพิธีการกัน เจ้าหน้าที่ที่เคยทำกันมาก็ต่อกันได้ เวลาบ่ายสามโมงฆราวาสก็จะทำพิธีกัน จะเกิดแบบอย่างต่อไปในอนาคต ว่าอาตมาพาทำเช่นนี้ ปีต่อไปเราก็จะได้ทำอีก

จารีตประเพณีเกิดจากความเข้าใจของมนุษยชาติที่จะได้จัดองค์ประกอบ มีเหตุปัจจัยร่วมกัน มีเส้นแสง เงา สี มีคน มีต้นไม้ สถานที่ มีท่าทีลีลา ลุ่มเสียงสำเนียง ประกอบเป็นงานศิลปะให้เกิด การบันเทิงใจให้รังสรรค์พัฒนาการมนุษยชาติให้เกิดประโยชน์อย่างพระพุทธรูปเจ้าตรีโล่ เกิดประโยชน์ ๗ อย่าง เรียกว่า**สาราณียธรรม ๖ พุทธพจน์ ๗**

จากนั้นเป็นพิธีการ ลักการะเจ้าคำผงของตัวแทนของสายตระกูลต่างๆที่สืบทอดกันมา **วันนี้ มีตัวแทนมาทั้งหมด ๒๗ ตระกูล** โดยผู้แทนของแต่ละตระกูลได้นำเอาพวงมาลัยไปวางต่อหน้าอนุสาวรีย์ เจ้าคำผงและอัฐิธาตุ

รายชื่อสายตระกูลเจ้าคำผง

๑. สกุล พรหมพิทักษ์
๒. สกุล บุตโรบล
๓. สกุล จำปาแพง
๔. สกุล สุวรรณภูมิ
๕. สกุล ณ อุบล
๖. สกุล โกศลวัฒน์
๗. สกุล เจริญศรี
๘. สกุล ทองพิทักษ์
๙. สกุล ณ กาฬสินธุ์
๑๐. สกุล ภาวภูตานนท์ ณ มหาสารคาม

๑๑. สกุล พรหมวงคานนท์
๑๒. สกุล ยศสุนทร
๑๓. สกุล ศุภสร
๑๔. สกุล ลิงหิษลิต
๑๕. สกุล สุวรรณเลิศ
๑๖. สกุล แสงสิงแก้ว
๑๗. สกุล แสนทวีสุข
๑๘. สกุล อมรดลใจ
๑๙. สกุล อมรสิน
๒๐. สกุล อุตถากร
๒๑. สกุล โกศลวิทย์
๒๒. สกุล ศรีธัญรัตน์
๒๓. สกุล สุรพัฒน์
๒๔. สกุล เสนาณรงค์
๒๕. สกุล วนะรมย์
๒๖. สกุล จำปาศักดิ์
๒๗. สกุล บัวขาว
๒๘. สกุล ไชยกาล

มีสถิติผู้ลงทะเบียนในงานนี้จำนวนทั้งหมด ๑,๑๐๗ คน เป็นบุคคลทั่วไป ๑,๐๕๒ มาจากหน่วยราชการ ๒๗ คน และมีท่านผู้มีเกียรติที่มาร่วมงาน เช่น นายกองดีการบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี นายพรชัย ไควสุรัตน์ ปลัดจังหวัด ดร.ประยงค์ แก่นลา เป็นต้น

จากนั้น ๑๕.๑๐ น. พระครูวิลาส กิจจาทร เจ้าอาวาสวัดหลวง ได้กล่าวสัมโมทนาธิเบต ถอดด้วยพลตรีจำลอง ศรีเมือง ได้กล่าวอนุโมทนากุศล พลตรีจำลองได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ที่โยงใยว่า “หากไม่มีเจ้าคำผงก็ไม่มีพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ถ้าไม่มีสมณะโพธิรักษ์ก็ไม่มีพลตรีจำลอง ศรีเมือง” คนใหม่ในวันนี้ เสรีจแล้วก็ต่อด้วย คุณไชยวัฒน์ ลินสุวงศ์ คุณมานะ มหาสุวีรชัย มากล่าวอีกเล็กน้อย

เวลา ๑๕.๔๐ น. มีการถ่ายภาพหมู่ของสายสกุลต่างๆหน้าอนุสาวรีย์เจ้าคำผิง ร่วมกับ พ่อครูและพระครูวิลาส กิจจาทร และรับของที่ระลึกที่ชาวบ้านราชานำมามอบให้กับผู้มาร่วมงาน โดย มารับกับมือพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

เวลาประมาณ ๑๖.๑๕ น. มีการฉายวีดิทัศน์ แนะนำผู้ที่จะมาเสวนา เหลียวอดีต แลอนาคต ทั้ง ๖ ท่าน ใช้เวลาประมาณ ๓๐ นาที

๑๖.๔๕ น. เป็นรายการเสวนา “เหลียวอดีต แลอนาคต” จากอดีตเมืองอุบลฯผ่านมา ๒๒๒ ปี มี **อ.นพพร พันธุ์เพ็ง...**เป็นพิธีกรในการเสวนาครั้งนี้.... รายการนี้มีการถ่ายทอดสดทางบุญนิยมทีวี ด้วย เป็นรายการที่น่าสนใจ ผู้ร่วมเสวนาแต่ละท่านพูดได้เนื้อหาสาระมาก จนทำให้รายการยาวถึง ๔ ชั่วโมง มีผู้ร่วมเสวนาทั้งหมด ๖ ท่าน

๑. **พระครูวิลาส กิจจาทร** เจ้าอาวาสวัดหลวง และเจ้าคณะตำบลดอนมดแดง
๒. **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** ผู้นำชาวโศก
๓. **อ.ระลึก ธาณี** อดีตผู้อำนวยการประถมศึกษา จ.อุบลราชธานี
๔. **ดร.ประยงค์ แก่นลา** ผอ. โรงเรียนเบญจมะมหาราช
๕. **ว่าที่ร้อยตรี สุรพล สืบพรหม** ผอ.สำนักงานการศึกษา และวัฒนธรรม อุบลราชธานี
๖. **ผอ.โกวิทย์ บุญเฉลียว** ผอ.โรงเรียนบ้านคูเมือง จ.อุบลราชธานี

วันเสาร์ที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๘

๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. เทศน์ก่อนฉัน ที่ศาลาเอือนศูนย์บุญ เรื่อง **ท้าวคำผง** โดย **สมณะผืนฟ้า อนุตตโร** และ**สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐโฐ** โดยทั้งสองรูปได้กล่าวถึงความประทับใจในการไปร่วมงานการะบูชาบรรพชน อุบลราชธานี โดยสมณะผืนฟ้า ให้แง่คิดจากกรณีเจ้าคำผงว่า “การรู้จักถอยจึงเกิดเมืองอุบลราชธานีได้ในวันนี้”

๑๐.๒๐ น. **นักเรียน** **สัมมาสิกขาปฐมอโศก**ได้มาร้องเพลงหมู่ ชื่อเพลง **บินตามพ่อ** ที่ตรงหน้าที่พักครูหนึ่งชั้นอาหารอยู่ ต่อจากนั้นเป็นรายการรับประทานอาหาร โดยมี**วงดนตรีฆราวาส** มาร้องขับกล่อมสร้างบรรยากาศให้รื่นเริง

๑๓.๐๐-๑๔.๐๐ น. มี**การจับฉลากและจับจองที่ดินที่บ้านราชฯ** เป็นโครงการใหม่ที่บ้าน

ราชฯได้จัดสรรขึ้น เพื่อเชิญชวนให้ญาติธรรมมาปลูกบ้านอยู่อาศัยร่วมกัน ซึ่งมีญาติธรรมมาจองที่ดินมากกว่า ๒๐๐ ราย

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. **รายการขึ้นเทพเกษตรอินทรีย์** ดำเนินรายการโดย**สมณะเสียงศีล ชาตวโร** และ**ปฏิบัติกร ๔ ท่าน** คือ **พ่อเล็ก กุดวงษ์แก้ว, นายพรมลิน ดวงสา(เกาะ), อ.จินดา(กลุ่มขอนแก่น), คุณธงชนะ พรมมิ** ซึ่งคุณธงชนะ ได้กล่าวถึงเป้าหมายของชีวิต ที่จะทำผักไร้สารพิษให้กับชาวอโศก และได้บอกวิธีการปลูกด้วยตากล้วย ซึ่งกล้วยแห้งหนึ่งสามารถปลูกได้ ๑๐ ต้น ถ้ามี ๑๐ ตาต่อ ๑ ไร่

พ่อเล็ก กุดวงษ์แก้ว เกษตรกรกลุ่มอินแปลง ได้กล่าวว่า “ได้ทำกิจกรรม โดยส่งให้ลูกๆไปเรียนกับห้องปฏิบัติการจริง เอาที่ดินเป็นห้องเรียน เอาเสียมแทนปากกาไว้เขียนบนแผ่นดิน จะปลูกอะไรก็เอาเสียมขุด แล้วจะเกิดคำตอบให้กับนักเรียน”

อ.จินดา อยู่กลุ่มขอนแก่น ได้กล่าวถึง “ขบวนการส่งเสริมผักพื้นบ้านอาหารพื้นเมือง การ

เพาะเห็ด เพาะเมล็ดทานตะวันงอก
แทนถั่วงอก โดยการเก็บเมล็ดพันธุ์
จะสามารถเก็บได้ประมาณ ๑ ปี”

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.
รายการส่องอโศก ดำเนินรายการโดย
สมณะเดินดิน ดิกขวีโร และ
สมณะบินบน ธิรจิตโต มีผู้ร่วม

รายการคือ **ดร.อนันท์ งามสะอาด และคุณร้อยแฉ่ง(น้อย) จนดีจริง**

สมณะเดินดิน ได้กล่าวถึง “อโศกรำลึกผ่านมาทุกปี เราก็มาทบทวน ว่าเราก้าวหน้าหรือมีข้อ
ปรับปรุงอะไรกัน” โดยให้ ดร.อนันท์ งามสะอาด และคุณร้อยแฉ่ง มาให้มุมมองหลากหลายให้เป็น
ประโยชน์ต่อชาวอโศก

ดร.อนันท์ ผู้ซึ่งคบคุ้นกับชาวอโศกมาเป็นเวลายาวนาน ได้มองว่า “ชาวอโศกเป็นสังคมที่มี
คุณภาพ อย่างน้อยมีศีล ๕ เป็นหลักประกันความเป็นมนุษย์ และเป็นหลักประกันของชีวิต สังคม
อย่างนี้เราต้องการให้เกิดมากๆ และที่เขามองว่าที่นี้ดีจังมาก แต่เมื่อมาสัมผัสแล้วไม่ใช่ แต่กลับมีชีวิต
ที่มีความยืดหยุ่นเป็นศีลของชาวพุทธแท้ๆ”

คุณร้อยแฉ่ง ได้กล่าวถึงอีกมุมหนึ่งว่า “พวกเรามีข้อดีที่มีความละเอียด แต่มีความเกลียด
ก็ต้องละก่อน และอย่าเคียดเคียด เมื่อดูรูปสมัยหนุ่มๆสาวๆ เห็นเลยว่าตอนนี้เราคลายความเข้มข้น
ลงไป เช่น รองเท้าก็เห็นวางไว้หน้าศาลามากขึ้น อย่างผมไปขึ้นเครื่องบิน ผมก็ไม่ใส่รองเท้า จนมีคนทัก
ผมไปประชุมที่จุฬาฯ เขาก็พูดว่าเราดีอย่างนั้นอย่างนี้ ก็ขอบคุณเขา และบอกว่าเราก็ยังมีข้อ
บกพร่องอยู่ เขาเห็นว่าเราเป็นคนดี เราก็อาจเสพโลกธรรม และทำให้การเก็บข้อมูลพื้นฐานเราหายไป”

สมณะบินบน ธิรจิตโต ได้กล่าวว่า “รายการส่องอโศก เป็นเครื่องสะท้อนว่า ชาวอโศกใจ
กว้าง การจัดให้คุณร้อยแฉ่ง(น้อย)ขึ้นเวที ถือว่าใจกว้าง พวกเราเจริญขึ้น เราพร้อมรับคำตำหนิ ชาว
อโศกเน้นคุณภาพ การเน้นปริมาณ คุณภาพก็จะลดลง การเร่งจะเจริญเติบโตไวๆ อยากได้ปริมาณ
มากๆ อยากให้คนอื่นดี อยากให้คนอื่นทำ ตัวเองเสียสละก็อยากให้คนอื่นเสียสละ ยิ่งอยู่วัดนานยิ่ง
เพ่งโทษ เราไม่เท่าทันตัวเอง เราเป็นคนว่ายากสอนยาก ความดีมีละเอียด ความเกลียดมีละก่อน ทำ
ไปทำไปยิ่งเครียด หากปฏิบัติไปสู่ทิศทางที่ถูกต้อง ยิ่งไม่เรียกร้องคนอื่น ยิ่งเข้าใจผู้อื่น”

วันอาทิตย์ที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. พ่อครูนำทำวัตรเช้าและเทศน์ทำวัตรเช้า...

พ่อครูว่า...“ถ้าธาตุนี้ H₂O แตกตัวไป ก็คืออรหันต์ปรินิพพานเป็นปริโยสาน แต่ถ้ายังไม่
ปรินิพพานคือตายจากร่างนี้ก็ยังมียอยู่ แต่ถ้าปรินิพพานคืออัฐภาพแยกไปเหมือนน้ำที่แยกธาตุไปแล้ว
ท่านก็แยกแตกไป สลายไปไม่เป็นพีชะหรือจิตนิยามแล้ว **แต่อรหันต์ถ้ายังอยู่ ก็จะมีชีวิตเหมือน**

พีชานิยาม ไม่ทำโทษต่อใคร แต่ทำประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อมทุกอย่าง ตนเองไม่มีปรโยคยาน พระอรหันต์เก็บกัมมันตภาพรังสีเกลี้ยงเลย ตนเองไม่มีโทษ แม้แต่ปะทะก็ไม่รุนแรง มีภูมิคุ้มกันดี ไม่ให้เกิดตัวนิวเคลียสแตกระเบิด ถ้าระเบิดจะต้องชำระล้างให้ออกไปหมดเลย เหมือนอย่างพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พยายามดูติดตั้งเอาของดีมาใช้ไม่ให้เกิดของเสีย แต่ที่ทำระเบิดปรมาณูที่ฮิโรชิมา นางงาซากิเอาพิษเสียไปกระจายสู่คนอื่น”

๖.๓๐-๘.๓๐ น. **ประชุมพาดิษย์ บุญนิยม**ที่ศาลาเขื่อนศูนย์สุญญ

๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. เทศน์ก่อนฉัน **โดยสิกขมาตุสัจฉิกตา ตั้งเฝ้า และสิกขมาตุรินฟ้า**

นิมพุทธ ได้ร่วมกันย่อยศัพท์ธรรมะที่เชื่อมโยงกับวิทยาศาสตร์ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของสิกขมาตุทั้งสองรูป โดยเฉพาะสิกขมาตุสัจฉิกตาที่เคยทำงานอยู่ที่ **กองไอโซโทป สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ** เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับ DNA นิวตรอน โปรตอน และอิเล็กตรอน ไอโซโทป ฯลฯ ทั้งทางโลกและทางธรรม ชาติแต่ละชาติ

มีความแตกต่างกัน ทุกมวลสารจะมีโมเลกุลในแต่ละโมเลกุลประกอบด้วยหลายอะตอม ในอะตอมจะมี ๓ อนุภาค คือ โปรตอน(ปุงลิงค์) นิวตรอน(สะเทิน) และอิเล็กตรอน(อิติลิ่งค์)

การทำปฏิกริยาระหว่างธาตุ เรียกว่ามีการแลกเปลี่ยนวาลเลนซ์อิเล็กตรอนระหว่างอะตอมเปรียบเทียบกับ การคบหากันนานๆ ก็เกิดผลในนิวเคลียส ซึ่งเป็นแกนกลางของอะตอม **อารมณ์โทสะ** คล้ายตั้งการยิงอิเล็กตรอน เกิดการแตกตัวของพลังงานเป็นปรมาณูของโทสะ **การเรียนรู้ปฏิบัติธรรม** ก็คือการเรียนรู้ธาตุพลังงานต่างๆในตัวเราและควบคุมพลังงานนั้น

DNA เป็นเรื่องการสืบพันธุ์ เป็นรหัสพันธุกรรม **ยีนส์**คือตัวถ่ายทอดทางพันธุกรรม เป็นอวัยวะที่แตกตัว การปฏิบัติธรรมจะเปลี่ยนแปลงได้ ต้องรู้จัก**“กาย”** ต้องอ่านการกระทบภายใน จึงจะเห็นอนุสัย ซึ่งมีการสั่งสมทุกขณะๆ พ่อท่านได้ฝังชิป DNA ในพวกเราทุกคนแล้ว

๑๘.๓๐-๒๐.๓๐ น. รายการภาคค่ำ ๘๑ ปี **สุขภาพดีไม่มีแก่ สมณะแสนดิน ภูมิพุทธ** ดำเนินรายการ มีปฏิบัติกรคือ **ศจ.นพ.อมร เปรมมกมล** มาให้ความรู้เกี่ยวกับ**โรคอีสาณรวมมิตร** หรือภาษาทางแพทย์แผนไทยเรียกว่าโรค**“ป็นแดง”** หรือโรค**“กษัย”** พบบ่อย แต่รักษาปลายน้ำจะ

ไม่หาย ส่วนหนึ่งนำไปสู่ไตวาย คือนิวขนาดเล็กที่วินิจฉัยไม่ได้ ติดเชื้อ ทำให้เป็นกรวยไตอักเสบเรื้อรัง เกิดโรคแทรกซ้อนเร็ว มีอาการทั่วไปเช่น ปวดหัวเรื้อรัง แน่นท้อง ปวดข้อ ปวดเส้น/กล้ามเนื้อ ปวดหลัง/เอว เพสียเรื้อรัง เป็นต้น ซึ่งอาการเหล่านี้เกิดจากการกินอยู่ จากการสำรวจพบว่า คนขอนแก่นที่อายุเกิน ๑๕ ปี เป็นอัสมาวมิตร ๓๐%

การป้องกันดีกว่าการรักษา การป้องกันเพียงแค่นี้ น้ำให้มาก มากกว่า ๔๐xน้ำหนักตัว(กก.) = จำนวนลูกบาศก์ซม. ที่ควรดื่มต่อ ๑ วัน และก็ลดหรืองดอาหารบางอย่างที่จะก่อให้เกิดนิวของกรดยูริกในไต เช่น หน่อไม้ ขนมหจีน แอลกอฮอล์ อาหารที่มีพิวรีนสูง เช่น เครื่องในสัตว์ สัตว์ปีก เป็นต้น ซึ่งก็แล้วแต่บุคคลว่าจะผิดหรือมีปัญหาเกี่ยวกับอาหารชนิดไหนมาก ต้องสังเกตด้วยตนเอง และอาจใช้ยาสมุนไพร

ครั้งนี้ ศจ.นพ.อมรได้นำเครื่องอัลตราซาวด์ไปตรวจไตด้วย ซึ่งก็ได้ไปตรวจไตของพ่อคุณปรากฏว่า ไตมีลักษณะที่ดีมาก ซึ่งบ่งชี้ว่าพ่อคุณเป็นต้นแบบในการเป็นอยู่อย่างไรให้สุขภาพดี แม้ ๘๑ ปีก็ยังคงไม่แก่ ไตก็ดีอีกด้วย และในวันรุ่งขึ้น (๘ มิ.ย.) ศจ.นพ.อมร ยังได้อยู่ตรวจอัลตราซาวด์ให้กับสมณะ และชาวชุมชนอีกด้วย

วันจันทร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. พ่อคุณนำท้าวตริเข้าและแสดงธรรม... “อาตมาอธิบายอะไรค้างไว้ว่าวันนี้ อธิบายเรื่องของ ความดี ความชั่ว ความสุข ความทุกข์ สัตว์นี้ ที่บอกกำชับให้พวกเราทำความเข้าใจ ให้ดี ว่า ๔ ตัวนี้คือตัวใจ การควบคุมกรรม กรรมคือพฤติกรรม กาย วาจา ใจ ทั้ง ๓ พฤติกรรมของคน ผู้สามารถจัดการคุมมโนกรรม จิต หรือ มโน หรือ วิญญาณ พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า คือ กาย ตามพระไตรปิฎก ล.๑๖ ข.๒๓๐

วิญญาณเป็นองค์รวมใหญ่ พระพุทธเจ้าหมายวิญญาณว่าต้องมีครบพร้อมองค์รวม วิญญาณเป็นสภาพที่มีทั้งรูป/นามครบ พระพุทธเจ้าเลยบอกว่า ถ้าตายไปแล้ว จะเป็นวิญญาณล่องลอย พระพุทธเจ้าว่าไม่ต้องไปคิดอันนั้น วิญญาณต้องมีผัสสะครบ ๖ ทวาร แล้วเราจะรู้จักกาย

พระพุทธเจ้าว่า ผู้เป็นบัณฑิตหรือพาลก็ตาม ถ้าไม่ได้ลดความไม่รู้ รูป/นาม ที่เป็นธรรมะสองแล้วทำให้เป็นหนึ่งได้ จะทำให้มากขึ้นก็ได้ในอิทธิวิญาณ ที่บอกว่า เอโกปี หุตวา พุทธา โหติ, พุทธาปี หุตวา เอโก โหติ

หนึ่ง ขยายเป็นมากเท่าไรก็ได้ตามที่เรากำหนด หรือให้หลากหลายรวมเป็นหนึ่งก็ได้ เป็นการ

คุณนิวเคลียร์ พิวชั่น พิชชั่นได้ ผู้เรียนรู้ จิตเจตสิกต่างๆและวิญญาณที่สัมผัสรู้องค์ ประชุม รูป/นาม รู้กระแส บวก/ลบ รู้ สภาวะอิตถิภาวะ/ปฐิสภาวะ คือรู้เพศชาย/ หญิง หรือจะเรียกว่ารู้โปรตอน/นิวตรอน เป็นธรรมชาติสองส่วนสองสภาพ ถ้าจัดการ สองสภาพนี้ได้”

๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น. เป็น**การ สัมมนาการศึกษาบุญนิยม** ที่ศาลาเหนือ ศูนย์บุญ มีพ่อครูไปให้โอวาทในการประชุม โดยสรุปบางส่วนว่า....“ตอนนี้คงต้องเข้าใจ ว่าอวิชชา กับ สัมมาสิกขาต้องประสานกันให้ดี อย่าเล่นแง่ ขบกันอยู่ แต่ละคนเก่งรู้แจ้งรู้เชิง อาตมาคิดไม่ทันเลย ไม่รู้จะวิจัยให้ กลมกลืนอย่างไร **แต่ละคนถือชะว่าเรามา ลดอัตตา คนไหนแพ้ก่อนคนนั้นชนะ** จริง ก็ฟังก็พอเข้าใจนะ อย่างมานั่งยึดมั่นถือมั่น

ก็ให้เกิดยึดกัน อาตมาว่าพวกเราหวังดีกันทั้งนั้น มีเครื่องคัดกรองกันทั้งนั้น มาด้วยจริงใจ ตามภูมิ แต่ละคนก็ขัดกันธรรมดา อาตมาก็ปล่อยให้ขัดเกลากัน คนไหนยึดมั่นถือมั่นมากก็กระเด็นไป คนไหนยึดมากจะเอาของเราเอง คนนั้นกระเด็น หากหมู่มเห็นเอาอย่างนี้ จะไปสลายเขาได้อย่างไร คุณคนเดียว แกะดำในหมู่มะเขว เราก็ดำในหมู่มะเขว เราก็ดำในหมู่มะเขว แม่เราไม่เห็นด้วย แต่มติดออกมาแล้ว เราก็จับ

เวลาจะใช้ Brain storm เมื่อมีอะไรก็เอาออกมาพูดให้ครบ อภิปรายกันแล้วก็ตัดสิน หากตัดสินได้อย่างลงตัวก็ดี แต่ถ้าไม่ลงตัวก็ต้องโหวต แม้จะแพ้แค่คะแนนเดียวครั้งคะแนนก็ต้องเอา หมู่มที่ชนะว่า แล้ววางของเรา เลิกอย่ามาเอาของกูอยู่ไม่ต้อง ถ้าแพ้แล้วจบ เอาของที่ชนะไป เราก็รวม ตัวไปด้วยกันเลย **นี่คือถอดตัวถอดตน หากเป็นตัวกูของกูก็จะชกกระเเย่ ทำให้ซ้ำเกิดขัดสี เกิด ความระแวง ความร้อนหนักเข้าก็เป็นนิวเคลียร์ระเบิดเท่านั้นเอง ไปไม่รอด**

เรารู้ทันลดอัตตาให้ทัน มิตรดี สหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมดีจะทำให้เราได้ลดกิเลส พวกเรา นี้ภม พยาบาทกับโลกธรรมไม่หนักแต่มั่นหนักที่อัตตา ถ้าเราพยายามลดอัตตากันได้จะไปได้ดีกว่านี้ เพราะฐานพวกเราฐานสาธารณโภคีเป็นอนาคามินะ ไม่ใช่แค่โสดาฯสภิกษา เรื่องอัตตาจะหนักให้รู้ฐาน ว่าเราต้องศึกษาระมัดระวังอันนี้”

๐๙.๓๐-๑๐.๓๐ น. เทคนีก่อนฉัน เรื่อง **unseen พ่อครู** โดยสมณะเดินดิน **ติกขวีโร** และ **สมณะแสนดิน ภูมิพุทธโร ...** โดยได้นำเสนอ ๓ หัวข้อคือ

๑. **เว็บไซต์เปิดโลกบุญนิยมหรือ www.boonniyom.net** ที่จะเป็นแหล่งรวบรวมและเผยแพร่กิจกรรมชาวอโศกโดยเฉพาะธรรมะพ่อครู หรือบันทึกจากปัจฉาฯให้ดูได้อย่างเป็นปัจจุบันที่สุด

๒. **ไตของผู้นำมักจะแข็งแรงที่สุด** บ่งบอกถึงภาวะความสมดุล ทั้งกายและจิตของผู้นำที่เราควรเอาเป็นแบบอย่าง เช่น พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ที่แม่อายุถึง ๘๑ ปี ก็ยังมีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายใจรวมทั้งไตอีกด้วย

๓. **การไอของพ่อครู** ซึ่งได้ตรวจพบความผิดปกติเกี่ยวกับการกลืนว่า พ่อครูมีอาหารค้างอยู่ในลำคอทำให้มีการสะสมของอาหารที่ติด ท้นไปที่กล่องเสียงทำให้ไอออกมาเป็นระยะ และ**นพ.ประธาน วาศาธกกิจ** นพ.ผู้เชี่ยวชาญด้านโรคทางเดินหายใจ ได้พูดขออนุญาตว่า**ไม่ควรไปรบกวนพ่อครูตอนฉันอาหาร ให้พ่อครูต้องพูดระหว่างฉัน** หรือถ้าจำเป็นจริงๆก็ให้พ่อครูหยุดฉันก่อน แล้วพูดเสร็จแล้วค่อยฉันต่อ เพื่อป้องกันการสำลักอาหารเข้าไปในหลอดลม ที่จะเป็นสาเหตุให้เสียชีวิตได้

๑๑.๐๐-๑๓.๐๐ น. ช่วง
รับประทานอาหาร มีการแสดงดนตรี
ไทยด้วย

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการ
“อโศกรำลึกให้ลี้ล้า กับบรรพชนผู้
ล่วงลับ” ดำเนินรายการโดย สมณะ
ฟ้าไท สมชาติโก และสมณะบินบน
ถิรจิตโต โดยมีสมณะ ลิกขมาตุ และ
ญาติธรรม มาพูดรำลึกถึงบรรพชนผู้
ล่วงลับไปแล้ว

๑๗.๐๐ น. **พิธีรับเข็มพระธรรม และปัญญาบัตร นิสิต ว.บ. ครั้งที่ ๓** ที่ลานหน้าพระ
พุทธโต ๑๗.๓๐ น. พ่อครูให้โอวาทโดยสรุปบางส่วนว่า

“.....ก็เป็นวาระที่เป็นวาระหนึ่ง ที่เป็นความฉลาดของมนุษยชาติที่จะสร้างองค์ประกอบ
ศิลป์ในการประกอบขึ้นมาให้เป็นพิธีการเป็นรูปเรื่อง เกิดพฤติกรรมสังคม เกิดคุณค่าทางจิตวิญญาณ
เป็นหลัก ให้จิตวิญญาณได้ซบซบซบซึ่งเกิดความรู้อะไรขึ้น เกิดกุศลจิตต่างๆ พวกเราได้ทดสอบสมัครใจ
ผ่านการทดสอบเข้ามาเป็นพุทธบริษัท อย่างน้อยก็ขอประกาศเข้าถึงพระพุทธพระธรรมพระสงฆ์ และ
ถ้าจิตเกิดเจริญทางธรรมจิตนี้เข้ากับธรรมะโลกุตระธรรมทั้งปัญญาและเจโตหรือว่าได้เพียงบางส่วนก็ตาม
ไม่ได้หมด หรือยังได้ทั้งสองอย่างทั้งเจโตและปัญญา เข้าถึงอุภโตภาค หรือเกิดกุศลจิตน้อยหรือมาก
ก็เป็นโลกุตระจิตถึงเป็นเรื่องแท้

เราก็ปฏิบัติไปเช่นนี้เพื่อให้เกิดพัฒนาเป็นอารยบุคคลแท้จริง ชีวิตทั้งชีวิตเราก็มาเป็น
อารยบุคคลที่เจริญ จะไปได้ลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข **ได้กามหรืออดตาย่างโลกมันไม่ใช่
ความเจริญ มันคือหลงว่าเป็นสิ่งนำได้นำมีนำเป็น เรามาเป็นชีวิตที่เลิกความหลง เป็นจิตสูง(มนุสโส)
ที่แท้จริงทั้งกาย วาจา ใจ ยิ่งได้ถึงขั้นสมบุรณ์เป็นนิจจิง(เที่ยงแท้) ชูวัง(ถาวร) สัสตัง(ยืนนาน)**

อวิปริณามธัมมัง(ไม่แปรเปลี่ยน) อสังหิรัง(ไม่มีอะไรหักล้างได้) อสังกุปปัง(ไม่กลับกำเริบ) นั่นคือปรมัตถ
ลัจจะที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ มายืนยาวกว่า ๒๖๐๐ ปีแล้ว มันเสื่อมไปมาก เราก็มักอบกฏให้เป็นจริง

ต่อจากนั้นเป็น**พิธีรับปริญญาบัตรกับเข็มพระธรรม** เวลา ๑๗.๕๐ น. โดย**สมณะฟ้าไท
สมชาติโก** เป็นผู้อ่านรายชื่อผู้ได้รับ**เข็มสายวิษณุ** นิลิตก็ทยอยรับเข็มจากพ่อครูตามรายชื่อ ส่วน**สาย
ชาญ ลิกขมาตุผาแก้ว** เป็นผู้อ่านรายชื่อ

๑๘.๒๔ น. **พ่อครูนำนิสิต ว.บบบ. กล่าวสัตยาบัน ว.บบบ.** จากนั้นพ่อครูให้โอวาทอีก
เล็กน้อย โดยสรุปว่า “พิธีการอันนี้เป็นชุดที่ ๓ แล้ว อาตมาเห็นว่าเป็นผลสำเร็จก้าวหน้าเป็นความจริง
ที่ต้องสืบสาน หลายคนมีน้ำหนักที่จะทำให้จิตใจเราภูมิโศกซึ่งใจมีกุศลจิตเพิ่มขึ้นแท้จริง อันนี้เป็น
ผลได้ เราทำกิจกรรม ว.บบบ. คิดว่าเราจะได้ร่วมมือกันพัฒนาการไปอีก ขอขอบคุณทุกคนที่ตั้งใจทำสิ่ง
ดีๆนี้ให้แก่ชีวิตและสังคม”

การรับเข็มพระธรรมครั้งนี้มีนิสิตหลายท่านไม่ได้มารับเนื่องจากติดภารกิจ ซึ่งก็จะมีไม่มีการ
ให้รับแทนกันได้ ให้เจ้าตัวมารับเองกับมือพ่อครู และเป็นที่น่าประทับใจ **ที่สนิสิทว.บบบ.ที่ได้รับ
บาทเจ็บบกุกัดเดินไม่ได้** พวกเพื่อนๆก็พากันยกคนพร้อมเก้าอี้มารับเข็มพระธรรมกับพ่อครูบนเวที
เลยทีเดียว จากนั้นนิสิตร่วมถ่ายภาพกับพ่อครู เป็นอันเสร็จพิธีการรับเข็มพระธรรมรุ่นที่ ๓ ปี ๒๕๕๘

สุดท้ายมีการ**แสดงโปงลาง** จากศิระะอโศก วงฆราวาส จบท้ายด้วยการ**ตักลงสละบัตชัย**
ของนักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้าน้ำ เพื่อเฉลิมฉลองให้กับเหล่าบรรดาบัณฑิตบุญนิยม ที่สามารถต่อสู้
เอาชนะกิเลส จนได้รับเข็มพระธรรม และปริญญาบัตรจากมือพ่อครูโดยตรง

วันอังคารที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. พ่อครูนำทำวัตรเช้าและแสดงธรรม

พ่อครูได้นำเอาหัวข้อของเจตสิก ๕๒ และเจตสิก ๘๙(๑๒๑) มาอ่านให้ฟัง อย่างอธิบายเป็นภาษาง่ายๆและไม่ได้มุ่งหวังให้จำแต่อย่างใด และจากนั้นพ่อครูก็ได้นำเอา **จดหมายรักจากไอส์ไตน์ส่งถึงลูกสาว** มาอ่านให้ฟัง ซึ่งนิยามคำว่ารักของ“อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์” ก็คือ

แทนที่จะเป็น E (พลังงาน) = mc^2 (มวล x ความเร็วแสง)²

ถ้าเรายอมรับว่าพลังงานที่จะเยียวยาโลกได้สามารถได้มาโดยผ่านความรักคุณด้วยความเร็วแสง ยกกำลัง ๒ เราก็จะได้ข้อสรุปว่า **ความรักเป็นพลังที่ทรงอำนาจภาพที่สุดที่มีอยู่ เพราะมันไม่มีขีดจำกัด** หลังจากที่มีมนุษยชาติประสบความล้มเหลว ในการใช้และควบคุมพลังงานอื่นๆในจักรวาลที่ชัดเจนแล้ว จึงเป็นเรื่องเร่งด่วนที่เราจะหล่อเลี้ยงตัวเองด้วยพลังงานอีกประเภทหนึ่ง

หากเราต้องการให้ species ของเราอยู่รอด หากเราต้องการค้นหาความหมายของชีวิต หากเราต้องการช่วยโลกและสิ่งมีชีวิตที่มี sense รับรู้ซึ่งอาศัยอยู่ในโลกแล้วละก็ **ความรักคือคำตอบเดียวที่มี**

เราอาจจะยังไม่พร้อมที่จะผลิต“ระเบิดรัก” ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีแสนยานุภาพพอที่จะทำลาย **ความเกลียดชัง ความเห็นแก่ตัว และความโลภ ที่ย่ำยีโลกได้อย่างราบคาบ** แต่ทุกคนก็มีเครื่องกำเนิดความรักเล็กๆ อันทรงพลังอยู่ในตัว ซึ่งรอคอยการปลดปล่อยพลังงานออกมา

เมื่อเราเรียนรู้ที่จะให้และรับพลังงานจักรวาลนี้เราก็จะพิสูจน์ได้ว่าความรักพิชิตทุกสิ่งทุกอย่างสามารถก้าวข้ามทุกอย่างไม่ว่าสิ่งใด ทั้งนี้เพราะ**ความรักคือแก่นแท้แห่งชีวิต**

๐๖.๓๐-๐๘.๓๐ น. **ประชุมตลาดอารีเย** ที่เขื่อนศูนย์สุญญ

๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. รายการก่อนหน้า “**ธงเขียวเพื่อมนุษยชาติ**” ดำเนินรายการโดย **สมณะ ถักบุญ อจิตตปญโญ** มีผู้ร่วมรายการคือ **เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์ คุณมันเม้ง กะการดี คุณทิวเมฆ ชวหินฟ้า หมอเขียว(ใจเพชร) กล้าจน และคุณขวัญดิน สิงห์คำ**

สมณะถักบุญว่า... “โครงการใหญ่ๆ นี้เกินขีดความสามารถของโรงปุ๋ยบ้านราชา จึงต้องอาศัยตัวช่วยอื่นๆ ปกติเราอาศัยกากมันสำปะหลังเป็นวัตถุดิบ(พ่อครูตั้งชื่อกากมันนี้ว่าอินทรีย์คำ) ซึ่งมีแร่ธาตุเป็นอาหารของพืชอยู่ในปริมาณที่สูง เมื่อนำมารวมกับหินปูนค่านำมาทำเป็นปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยเม็ด ก็จะทำให้ได้ประสิทธิภาพที่ดีขึ้นและราคาที่ดี

ถูกลง

เป็นรายการที่ขอให้มีการช่วยกันกระจายปฎิที่มีอยู่จำนวนมากของโรงปฎิบ้านราชฯ ซึ่งเป็นปฎิที่มีคุณภาพดี ใช้ได้ผลได้อย่างชัดเจน **ให้ช่วยกันเป็นตัวแทนจัดจำหน่าย** โดยเฉพาะพุทธสถานต่างๆ

งานนี้แจกปฎิฟรี ครอบครัพละ ๑ ตัน แต่ถ้าเป็นพุทธสถานให้ที่ละ ๑๐๐ ตัน เอรธมาขนไปได้ และมี **การแจกกล้าไม้ฟรี** อีกด้วย”

ก่อนจบรายการพ่อครูได้เข้ามาร่วมรายการให้โอวาทปิดท้ายว่า... “๓ อาชีพกฐัชาติบอกว่า **กสิกรรมธรรมชาติเป็นชาวไร่ชาวนาจะมากฐัชาติ** เขาก็ยังไม่รู้สิรู้สึถาเมื่อ ๓๐ ปีที่แล้วตั้งอันนี้ขึ้นมา

ยังไม่กระตือองยังไม่มืออะไรเลย ปฎิเคมีก็เต็มบ้านเต็มเมือง จะไปมองว่า ๓ อาชีพกฐัชาติเขาก็มองไม่ออกแล้วจะเอาชยะมากฐัชาติ มันจะได้อย่างไร? แต่ปัจจุบันที่เขาเร่งมาชนมานี้ ชยะหรือของดี ชยะแ่ๆนะใช้ใหม่? เห็นใหม่ ชยะแ่ๆ นี้ไม่ใช่คิดเอา แต่มีของจริงยืนย่น นี้ละคือ เรียกเต็มๆว่า นี้คืออะตอมมิทบอมบ์ มีอิเล็ทตรอน โปรตอน นิวตรอนในนี้เลย จะจัดกสิกรรมเป็นอิเล็ทตรอน จะจัดชยะอยู่โปรตอน หรือปฎิอยู่นิวตรอนก็ได้ จัดเรียงอย่างไรก็ได้ มันจะขึ้นเลย มีทั้งปรากฏการณ์จริงที่จะเข้าใจได้ ที่อื่นเขาไม่ครบวงจรอย่างเรา แม้ CP จะทำปฎิอินทรีย์แล้ว แต่เขาจะทำอย่างเราได้ไหม ถาถามว่าพวกเอธานอลจะคบกับ CP ไหม? แต่มาคบกับเรา เราก็ทำข้อตกลงเรียบร้อยแล้วด้วยใจ สัญญาอย่างสุภาพบุรุษ ก็ทำ ขอให้เรดีที่สุด เราไม่ได้ปรารถนาร้ายกับใคร เราไม่ได้ปิดบังอะไรเลยนะที่เราทำนี้ **เราเปิดเผยจริงใจ เราเชื่อว่าเราทำสิ่งที่ดีสิ่งทีสะอาดไม่เป็นพิษภัยอะไร**”

๑๑.๒๐-๑๔.๐๐ น. **มีการแสดงและดนตรี** โดยวงฆราวาส และญาติธรรม

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น.

รายการภาคบ่าย **“ทำงานอย่างไรให้สนุก”** โดยสมณะเดินดิน ดิกขวีโร ดำเนินรายการ มีผู้ร่วมรายการคือ **ดร.แสวง รวยสูงเนิน สม.กล้าข้ามฝืน อโศกตระกูล**

ดร.แสวง รวยสูงเนิน กล่าวว่ **“การพักผ่อนคือการทำงาน** เป็นอย่างเดียวกัน การพักผ่อนคือ การไปทำงานในสิ่งที่ตนชอบ แต่

ก่อนไปตนไปสอนคนอื่น ตนก็ไม่ค่อยมีความรู้ แม้มีปริญญาเอกก็เรียนตามความรู้ การเรียนปริญญาชีวิตคือลงมือทำจริงทำให้เรารู้จักตัวเองว่าเราชอบอะไร เบื้องต้นเราต้องทำปัจจัยพื้นฐานชีวิตให้เพียงพอ การสอนแบบอ่านในตำราไปสอน ยังไม่จริง เราต้องไปลงมือทำ จึงเป็นของจริง ความรู้ด้านการเกษตรทั่วไป คนเขียนไม่เคยทำ คนทำไม่เคยเขียน คนสอนในมหาวิทยาลัยท่องตำราแล้วเอาไปสอน ระบบดี แต่กระบวนการตรวจสอบไม่มี เป็นระบบเศรษฐกิจธุรกิจ สอนให้ใช้ยาเคมี ยิ่งผมทำนาเอง จึงรู้ว่าตำราที่เขียนเป็นความเหลวไหล การทำงานที่สนุก ก็เพราะเห็นความเปลี่ยนแปลงด้วยตนเอง อยู่กับธรรมชาติได้

สม.กล้าข้ามฝัน อโศกตระกูล เล่าว่าการทำงานต้องรู้ทางไปสวรรค์ที่แท้จริง ลิกขมาตุอยู่ วัดมาตั้งแต่อายุ ๒๐ ปี จนอีกไม่กี่วันก็จะอายุ ๖๐ ปี อยู่ปฏิบัติธรรมมา อย่างชีวิตกับการปฏิบัติธรรมต้องคู่กัน

๑๘.๐๐-๑๙.๐๐ น. **พิธีบูชาพระบรมสารีริกธาตุ** พ่อครูนำหมู่สมณะ ลิกขมาตุ เดินธรรมยัตถารายะทางสั้นๆ จากถนนหลังพระพุทธรูปโต สู่ลานหน้าพระพุทธรูปโต หรือแก่งสระโพธิ์ แล้วสมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม นั่งเรียบริ้วอยู่บนลานแก่งสระโพธิ์ พ่อครูพาสดมภ์ แล้วจึงแสดงธรรม

.....เรามีพระธาตุอยู่ที่พระวิหารพนปี เรามีพิธีตั้งแต่มีพระธาตุขึ้นสู่พระวิหาร ปีนี้ก็เป็นปีที่ ๓๔ เป็นงานอโศกรำลึก ซึ่งพวกเราได้เดินทางมาในสายนี้ ประเพณีก็จะรำลึกถึงบรรพชน ถึงพระพุทธรูปพระธรรมพระสงฆ์ ระลึกถึงสิ่งดีงามเป็นสิ่งประเสริฐอย่างหนึ่ง

งานต่างๆที่เราจัดเป็นงานที่หลอมรวมจิตวิญญาณของคนให้มาศึกษาเรียนรู้ให้เกิดความชำนาญ เป็นการสมานสามัคคีขัดเกลาถนอมกัน **ถ้าไม่เข้าใจกัน ไม่มีญาณปัญญา พอขัดเกลาถนอมกันไม่ดีก็แตกหัก เสร็จงานก็แยกแตกกันไป แต่พวกเราไม่ พวกเรามีการปฏิบัติ มีการขัดเกลา กระแทกแล้วจับอาการจิต จับกิเลสได้ มีสมณะ วิปัสสนาไป คือวิธีปฏิบัติ แม้เราจะมามีกิจกรรมกิจการที่เราทำนี้ เราก็ต้องเข้าใจว่า ทำทำไม เราจ่ายค่าใช้จ่าย ใช้แรงงานเมื่อยนะ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องเล็ก แต่คุณประโยชน์ที่เราจะได้ สาระที่เราจะได้ เป็นจิตวิญญาณอันลึกซึ้ง ไม่ใช่เราทำไปอย่างซังกะตาย ทินนัง ยินฺจันท์ที่เราทำนี้มี ผลต่อจิตอย่างไร ซึ่งเราเข้าใจว่า เป็นอตถิ ยินฺจันท์ ทำแล้วมีผลให้จิตใจเจริญ”**

ต่อจากนั้น ๑๘.๔๑ น. พ่อครูนำพาลูกๆสดมภ์ และกล่าวคำบูชาพระบรมสารีริกธาตุ จากนั้น เป็นรายการข่าวเด่นอโศกในรอบปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘ ซึ่งมีทั้งหมด ๘ ข่าวด้วยกันคือ

๑. พ่อครูไป “ศรีโคตรบูรณ ดินแดนสมบูรณของคนมีศีล” ดุ๊ยปูปู (๒๒ ต.ค. ๒๕๕๗)
๒. ทวีร์พญาแรงเสริมแรงโลกุตรธรรม (จากวัดป่าตีวสุสีมาอโศก) ๕ ม.ค. ๒๕๕๘
๓. พ่อครูสัญญาจรภาคเหนือและร่วมงานฉลองหนาว
๔. ประชุมโครงการสมเด็จปฏิวัติอวิชา ไปดูบ่อหินดำและเริ่มโครงการ(๑๘ ก.พ. ๒๕๕๘)
๕. พ่อครูประกาศอรหันต์ งานพุทธาที่ศาลา (๑ มี.ค. ๒๕๕๘)
๖. ถนอม ๑๑ สายและภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนไปของบ้านราชฯ ชุดลำธาร ทำเกาะรัตนราชธานี
๗. งานตลาดน้ำอาริยะคืนชีวิตแม่มูน (๑๓-๑๕ เม.ย. ๒๕๕๘)
๘. โครงการเพื่อนเนपाल

วันพุธที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘

๐๓.๓๐ น. เช้านี้ **สมณะบินบน ธิรจิตโต** นำสรูปงานอโศกรำลึกครั้งที่ ๓๔

- ทำอย่างไรจะมีวินัยในการกิน ที่โรงบุญฯ ผู้กินก็กินตลอด เฝินไป
- การรำลึกถึงบรรพชนควรรำลึกถึงทุกปี ลูกหลานจะเห็นความสำคัญ
- โรงบุญที่บ้านราชาฯ มี ๙๔ ร้าน แจกหมด น้ำผักปั่นแจกทุกวัน
- โรงบุญมีปัญหาตรงสถานที่คับแคบ ผักไร้สารพิษยังทำไม่ได้ ๑๐๐% นอกจากน้ำผักปั่น
- **น้ำผักปั่น**โดยทีมงานญาติผู้พี่น้ำ ครั้งแรกแจกงานปลุกเสกฯ งานอโศกรำลึกแจก ๕-๑๐

มิ.ย. โดยเฉลี่ยวันละ ๒๕๐ ลิตร คิดเป็นหม้อเบอร์ ๕๐ ก็ได้ ๕ หม้อ วัตถุดิบใช้กล้วยน้ำว้าให้ความหวานแทนน้ำตาล ใช้กล้วยไปทั้งหมด ๗๐๐ ทวี **รสเปรี้ยว**จากมะขามไร้สารพิษใช้วันละประมาณ ๑,๐๐๐ บาท ผักใช้ผักจากบ้านราชฯวันละ ๓๕ ก.ก. ตลอดงานใช้ ๒๑๐ ก.ก.

-**งานนี้มีสองแนว** แนวกว้างพวกเราขยายความสัมพันธ์ไปสู่ภายนอก โดยเฉพาะวัดหลวงไปกันได้ดีมาก แนวลึกขยายในเรื่อง ใครจะทำตัวเป็นพุทธาภิเษก ปลุกเสกฯ ทำวัตรเช้า ก่อนฉัน ป้าย ยืนความร่วมมือทุกพุทธสถานให้ความร่วมมือดี

๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. รายการสุดท้าย เทศน์ก่อนฉันเรื่อง **“๘๐ ปี ของชีวิตพ่อครู เราจะเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างไรดี”** ดำเนินรายการโดย **สมณะฟ้าไท สมชาติโก** มีผู้ร่วมรายการคือ **สมณะแก่นเกล้า สารกโร สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะฟ้ารู้ นโมโคโต สมณะด่วนดี สุขโว สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า**

สมณะฟ้าไท สรุปว่า “ทุกคนที่มาอโศก ล้วนเสียสละมาเพื่อทำความดี ๘๐ ปีของพ่อครูนี้ ท่านย่าโศลกพ่อครู มีเจตนาแต่อย่าอยาก จงพากเพียรให้เต็มบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์เท่านั้น ที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก.....ในที่สุด ไม่ขี้เกียจ ไม่รังเกียจ ลดกิเลสให้ได้ทุกวันทุกเวลา ทำให้ได้เสมอๆ ก็จะเจริญขึ้นเรื่อยๆ”

♥ *ทีมงานข่าวอโศก*

งานกราดรภาพซาบซึ้งใจ'๕๘

รำลึก ๒๕ ปี ธรรมชาตือโสภ

งานกราดรภาพซาบซึ้งใจเป็นงานประจำปีของชาวโสภทางภาคใต้ ที่จะหมุนเวียนกันจัดงานเป็นทีๆไป ระหว่างที่ทะเลธรรม ที่ชลขวัญ และที่ธรรมชาตือโสภ ซึ่งปีนี้ก็เป็นวาระที่จะจัดงาน ที่สวนธรรมชาตือโสภ ต.ปากทรง อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร ในระหว่างวันที่ ๑๗-๑๙ ก.ค.๒๕๕๘ ซึ่งก็เป็นปีที่ครบรอบ ๒๕ ปีธรรมชาตือโสภพอดี

วันศุกร์ที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

พ่อครูและปัจฉาสมณะ เดินทางจากสนามบินดอนเมือง กทม. มาถึงสนามบินนานาชาติ จ.สุราษฎร์ธานี ในเวลา ๐๗.๒๐ น. มีคณะญาติธรรมมารอต้อนรับพ่อครูเป็นจำนวนมาก จากนั้นพ่อครูเดินทางต่อด้วยรถจนใจ ที่มาเตรียมมารับพ่อครูตั้งแต่วานนี้ แล้วเดินทางต่อไปอีก ๑๐๐ กม. เพื่อไปที่โรงปุ๋ยควรรธรรม อ.หลังสวน จ.ชุมพร

พ่อครูถึงโรงปุ๋ยควรร
ธรรมเวลา ๐๘.๕๓ น. หลัง
จากกราบ**พระพุทธาภิธรรมนิมิต**
ที่ศาลาฉัน แล้ว พ่อครูก็เทศน์
ก่อนฉัน โดยเห็นว่า
**สมัยนี้พลโลกสวน
ใหญ่ เป็นทาสของโลกธรรม
มีนายทุนควบคุม** ยิ่งยุคสื่อสาร

ไว้พรหมแดน เขาเสนอะอะไรก็รับมา แล้วเป็นทาสช่วยเผยแพร่ต่อ ออกข่าวต่อจนหลงผิดกันไปหมด เช่น
ทุกอย่างที่การก็ทำเป็นอบายมุขจัดจ้าน แต่คนไม่รู้ว่ามีมันเป็นอบายมุขอย่างไร เขาก็ส่งเสริมกันอย่างหนัก
โลกจึงเต็มอบายมุขในความเพลิดเพลีน ไร้สาระคุณค่าในการพัฒนาทั้งทางโลกและทางธรรม แล้วยังมี
อบายมุขด้านหลงอำนาจ ใช้อำนาจไปทำบาป ทำเลวร้าย มุ่งหน้าแสวงหาอำนาจเพื่อกอบโกยความ
ร่ำรวยเป็นของตนและพวกพ้อง แล้วก็ได้บาปมหาศาลจริง โดยเขาก็ไม่เข้าใจว่าเขาได้อะไรหรือเสียอะไร

ไทยเรามีโพธิสัตว์แท้ อย่าง
**ในหลวงของเรา ท่านบริหารประเทศแบบ
คนจน สอนให้คนมาขาดทุน เพราะ
ขาดทุนของเราคือกำไรของเรา** ย้ำยืนยัน
ว่านี่คือความรู้ของอารยบุคคล ของ
โพธิสัตว์แต่คนไม่มีภูมิพอ จึงเข้าใจไม่ได้
ว่าขาดทุนคือกำไรได้อย่างไร แม้บางคน
ที่พอเข้าใจได้ว่าการที่เราเสียสละได้ ยอม
ขาดทุนให้เขา นี่ เรามีประโยชน์มีคุณค่า
ต่อคนอื่น และเราได้ล้างกิเลสตนด้วย
ฟังก็เข้าใจ แต่กิเลสมันไม่ยอม ก็เลยทำ
ตามไม่ได้”

หลังเทศน์ก่อนฉัน พ่อครูเดิน
ชม**ตลาดอาริยะ** ที่ขายสินค้าราคาบุญนิยม
ให้แก่ประชาชน ที่เริ่มเปิดตลาดตั้งแต่
๘.๓๐ น. มีประชาชนให้ความสนใจซื้อหา
สินค้ามากกว่าปีที่ผ่านมา ทั้งที่ในขณะนี้
ภาวะเศรษฐกิจพี่น้องชาวไทยได้นั้นฝืดเคืองมาก

ตอนบ่ายสามโมง พ่อครูกราบพระพุทธาภิธรรมนิมิตก่อนออกเดินทางสู่สวนธรรมชาตโศก
โดยรถจนใจ และราวๆสี่โมงครึ่งก็ถึงสวนธรรมชาตโศก ที่มีบรรยากาศเป็นเขตป่าดิบชื้น มีต้นไม้

ใหญ่เขียวครึ้มตลอด พื้นที่ทั้งหมดกว่า ๒๐๐ ไร่ มีพื้นที่ราบที่เป็น นส.๓ อยู่ไม่มาก นอกนั้นเป็นพื้นที่ป่าเขา ซึ่ง **คุณณรงค์ ศรีบุญเรือง** และ **คุณมงคล จันทร์ทรง** เล่าว่า

“พื้นที่ป่าเขารอบๆสวนธรรมชาติอโศก ตอนนี้อยู่เปลี่ยนแปลงไปจากเมื่อก่อนมาก เพราะมีการตัดไม้ทำลายป่า เพื่อปลูกต้นปาล์ม ที่แต่ก่อนได้ราคาดีมาก แต่ต้นปาล์มทำให้พื้นที่เกิดความแห้งแล้ง

จนปีนี้ฝนทิ้งชว่นาน ไม่ตกมาหลายเดือน เพิ่งจะมาตกอย่างหนักเมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมา แล้วก็หยุดตกได้สองวันก่อนงานเริ่มนี้เอง ทำให้เห็นว่าน้ำในคลองปากทรง มีน้ำไหลแรง ซึ่งพ่อครูก็ได้เดินไปดูและพูดถึงอดีตที่ได้มาช่วยน้ำในคลองแห่งนี้ด้วย”

แม้ว่าพื้นที่

รอบๆจะแห้งแล้งขึ้น แต่ที่สวนธรรมชาติอโศกแห่งนี้ยังคงความเป็นป่าไว้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งเราก็ได้ปลูกต้นไม้เสริมเข้าไปอีกด้วย จึงมีต้นไม้ใหญ่อยู่มากมาย คุณณรงค์เล่าว่า

“อาจเป็นผืนป่าสุดท้ายที่มีต้นไม้ใหญ่สมบูรณ์ก็เป็นได้”

๑๘.๓๐ น. พ่อครูจัดรายการ **เอื้อโถง** ชาวธรรมชาติอโศกและผู้ร่วมทีมงาน ที่ **ศาลาเชิญเพื่อน** (ศาลาฉัน) พ่อครูพูดคุยถึงเรื่องธรรมชาติ และเรื่องสุขภาพ ๘ อ. พ่อครูให้แง่คิดว่า

“ขณะนี้ชาวอโศกจำนวนมากเห่อเรื่องการเอาพิษออก โดยเฉพาะเรื่องการล้างพิษตับ ที่มีการกินน้ำมันมะกอกช่วยขับพิษ พ่อครูดึงเตือนคนที่ไม่บันยะบันยัง กินมากเกินไป ซึ่งอาจเป็นอันตรายได้ บางคนศรัทธาเรื่องนี้จนเวอร์ ทำมาครั้งเกินไป”

มีคนอยากให้ พ่อครูไปล้างพิษตับบ้าง แต่พ่อครูว่า “ไม่ได้มีพิษอะไรมากมาย และที่จริงการเอาพิษออกก็มีตั้งหลายวิธี ก็ทำอยู่แล้ว เช่น ออกกำลังกายให้เหงื่อออก ก็เอาพิษออก จะก้าวขาจะสวนทวาร ก็ใช้ทั้งนั้น ร่างกายของคนมันจัดการดูแลรักษาตัวมันเองได้เสมอ ถ้าเราปฏิบัติตนตามธรรมชาติอย่างสมดุล รู้พักรู้เพียร ขยันทำงานที่สัสมมา ไม่มีตัวอยากได้อยากมีอยากเป็นจัดจ้านเกินไป ก็จะมีอายุยืน ขยันนี้ไม่พาชีวิตสั้นหรอกในชาวอโศก แต่ชี้เกี่ยวชี้เลี้ยงจะพาชีวิตสั้น” พ่อครูมาสนทนาด้วยประมาณ ๓๐ นาที จากนั้น จึงให้ **สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** ดำเนินรายการต่อจนจบ เพื่อพ่อครูจะได้พักผ่อนอย่างเต็มที่

วันเสาร์ที่ ๑๘ กรกฎาคม

๗.๐๐ น. พ่อครูนำหมู่สมณะ ลิกขมาตุ ออกบิณฑบาต มีญาติธรรมรวมทั้งเด็กนักเรียน สัมมาสิกขาปฐมอโศก ที่ยกกันมาหมดทั้งโรงเรียน เพื่อมาเรียนบูรณาการ พร้อมกับมาช่วยเตรียมงาน ด้วย มารอใส่บาตร ท่ามกลางบรรยากาศขุนเขา ป่าไม้ สายหมอก อังนดงาม

๐๘.๓๐-๑๑.๓๐น. พ่อครูเทศน์ก่อนฉัน

“เรื่องยุคกาลต่างๆในศาสนาฮินดู ที่

สอดคล้องกับความเข้าใจอย่างสัมมาทิฐิของพุทธ ได้อย่างมีเหตุมีผลตามสังขะ ของเก่าก็มาก ของใหม่ก็ชนิดหนึ่ง พอเชื่อมของใหม่ ของเก่าจะลดลงๆ

โดยไม่ตัดทันทีทันใด จะมีการสมานประสานให้เข้ากันได้ เป็นเรื่องความสัมพันธ์ที่สุภาพสงบเรียบร้อย มีความแตกต่างแต่สมานกันได้้อย่างเรียบร้อย ค่อยๆเปลี่ยนแปลง เป็นปฏิรูปไม่ใช่ปฏิวัติ นี่คือลักษณะของศาสนาพุทธ จึงอดทนได้รอได้ แต่ถ้าทำได้ถูกต้องได้ลักษณะสมบูรณ์จะเร็วได้ทีเดียว เร็วที่สุดด้วย แม้จะปฏิวัติก็เร็วไม่เท่าที่ว่าตัดทันทีเปลี่ยนทันที จะไม่มีต่อต้าน กลับไปกลับมาซ้ำซ้อนยุ่งยาก เร็วที่สุดสั้นที่สุด ไม่สูญเสียพลังกระจายออก ไม่สูญกำลัง กำลังจะเต็มไม่กระจายออกเลย มีอำนาจเต็ม เป็นพลังงานสมบูรณ์แบบ คราวนี้เราพยายามไม่ให้เกิดความสูญเสียกระจายตกหล่น ได้เสมอๆตามลำดับ จะเร็วที่สุด พวกใจร้อนจะรีบปฏิวัติ ให้ถึงจุดหมายทันที แล้วจะมีต่อต้านค้านแย้งดิ่งกันไปมา เสียเวลา ต้องประมาณให้พอเหมาะพอดีแล้วค่อยทำ”

หลังจากพ่อครูแสดงธรรมจบ ท่านได้เดินไปชมโรงบุญ ของญาติธรรมจากชเลขวัณ กลุ่ม แพทย์วิถีธรรม และญาติธรรมอื่นๆอีกหลายกลุ่มที่ทำอาหารมาเลี้ยงกันอย่างอุดมสมบูรณ์

พิธีบูชา ดิน น้ำ ไฟ ลม

วัฒนธรรมสำคัญที่ต้องปฏิบัติทุกครั้งในการมาเยือนธรรมชาติอโศกของพ่อครู คือการ ประกอบยัญพิธีบูชาดิน น้ำ ไฟ ลม ซึ่งเริ่มขึ้นในตอนเย็นเวลา ๑๖.๓๐ น. เป็นช่วงธรรมชาติเป็นใจ ไฟโปร่ง โลง เย็นสบาย พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ สมณะ พระอาคันตุกะ ลิกขมาตุ ได้นำพาญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขา ประกอบยัญพิธีบูชาดิน น้ำ ไฟ ลม ที่บริเวณหน้าศาลาพระพุทธรูปธรรมนิมิตร

การจัดสถานที่บูชา เป็นไปอย่างเรียบง่ายตามธรรมชาติ สัญลักษณ์ของ“ดิน”ถูกแทนด้วย กองดิน ที่มีต้นไม้หยั่งรากยึดผืนดิน “น้ำ”แทนด้วยอ่างดินใส่น้ำใสจากลำธาร “ไฟ”แทนด้วยเศษไม้ไฟ กองฟืนจากป่า ก่อเป็นไฟลุกโชน และก็ใช้กัณฑ์ลมที่ทำจากฝักเพกาแห้ง เป็นสัญลักษณ์ของ“ลม”

พ่อครูเริ่มพิธี ด้วยการเทศนาธรรมก่อน จากนั้นจึงได้พากล่าวคำบูชา ดิน น้ำ ไฟ ลม ดังนี้

คำบูชาดินน้ำลมไฟ

เราเกิดมาจาก “ดิน” แท้ๆ
เราเกิดมาจาก “น้ำ” แท้ๆ
เราเกิดมาจาก “ไฟ” แท้ๆ
เราเกิดมาจาก “ลม” แท้ๆ

เราอาศัย “ดิน” มีชีวิตอยู่จริงๆ
เราอาศัย “น้ำ” มีชีวิตอยู่จริงๆ
เราอาศัย “ไฟ” มีชีวิตอยู่จริงๆ
เราอาศัย “ลม” มีชีวิตอยู่จริงๆ

ในตัวเรานี่ ก็คือ “ธาตุดิน” แท้ๆ
ในตัวเรานี่ ก็คือ “ธาตุน้ำ” แท้ๆ
ในตัวเรานี่ ก็คือ “ธาตุไฟ” แท้ๆ
ในตัวเรานี่ ก็คือ “ธาตุลม” แท้ๆ

เราจะขอรัก “ดิน” แนบใจ
เราจะขอรัก “น้ำ” แนบจิต
เราจะขอรัก “ไฟ” แนบชีวิต
เราจะขอรัก “ลม” แนบชีวัน

เราขอระลึกถึงบุญคุณของ “ดิน” ด้วยความนบนอบ
เราขอระลึกถึงบุญคุณของ “น้ำ” ด้วยความเทิดทูน
เราขอระลึกถึงบุญคุณของ “ไฟ” ด้วยความบูชา
เราขอระลึกถึงบุญคุณของ “ลม” ด้วยความคารวะสุดหัวใจ

ขอกราบ “ดิน” ด้วยความสำนึกบุญคุณอันยิ่งใหญ่
ขอกราบ “น้ำ” ด้วยความสำนึกบุญคุณอันล้ำพัน
ขอกราบ “ไฟ” ด้วยความสำนึกบุญคุณอันมากมาย
ขอกราบ “ลม” ด้วยความสำนึกบุญคุณอันสูงสุด

**ขอให้ ดิน น้ำ ไฟ ลม
บริสุทธิผ่องใสไปชั่วกาลนานเทอญ.**

เสร็จแล้ว พ่อครูก็เทศนาธรรมต่อ เป็นธรรมะที่ทำให้ผู้ฟังรื่นเริงในธรรม จนถึง ๑๘.๓๐ น. เป็นอันจบยัญพิธีบูชาดิน น้ำ ไฟ ลม ซึ่งเป็นยัญพิธีที่มีผลต่อจิตวิญญาณของผู้ที่มาร่วมงานทุกคน เป็นการแสดงความกตัญญูทเวทิตาต่อสิ่งที่ก่อกำเนิด ให้รู้ถึงคุณค่าของดิน น้ำ ไฟ ให้สำนึกได้ว่า **ต้องดูแลรักษาธรรมชาติ รู้จักเกื้อกูลซึ่งกันและกัน**

วันอาทิตย์ที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

๗.๐๐ น. เช้าวันที่ ๒ ของการมาเยือนธรรมชาติโอศอกของพ่อครู ธรรมชาติยังเอื้ออำนวย อากาศสดใส สดชื่น เย็นน่ำท่ามกลางขุนเขา พ่อครูสมณะไพริรักษ์ สมณะ พระอาคันตุกะ และลิกขมาตุ ได้ออกบิณฑบาต มีญาติธรรมและนักเรียนลัทธิมาลิกขาปฐมอโศกมารอใส่บาตรเป็นแถวยาวเหยียด วันนี้เส้นทางบิณฑบาตต่างจากเมื่อวานที่เข้าไปภายในพื้นที่ธรรมชาติโอศอก ส่วนเส้นทางนี้ถึงดงาม เป็นเส้นทางสัญจรหลักของชาวบ้านที่ทำสวนปาล์ม และสวนผลไม้ในบริเวณนี้ ๒ ฟากฝั่งยังอุดมไปด้วยป่าไม้ มีต้นไม้ใหญ่ร่มรื่น ภาพที่พ่อครูนำพาเหล่าสมณะเดินบิณฑบาต ท่ามกลางป่าเขาลำเนาไพร จึงเป็นภาพที่วิจิตรงดงาม ลึกซึ้งถึงแก่นธรรม

๘.๓๐ น. รายการสุดท้ายสำหรับงานภราดรภาพซาบซึ้งใจ เป็น**รายการวิถีอาริยธรรม ภาค พิเศษสัมฤทธิ์ สมณะเดินดิน ดิกขวีโร สมณะแสนดิน ภูมิพุทธโร** ดำเนินรายการแทนพ่อครู ในรายการได้นำผู้ร่วมบุกเบิกธรรมชาติโอศอกรุ่นเดียวกับ**คุณไม้ม่อม ธรรมชาติโอศอก คือคุณณรงค์ ศรีบุญเรือง** ได้ช่วยกันเล่าที่มาและความเป็นไป ๒๕ ปีของการกำเนิดธรรมชาติโอศอก รวมถึงการวางแผนอนาคต เพื่อคงความเป็นธรรมชาติของที่นี่ต่อไป และยังมี**คุณอมร ณ สุวรรณ** มาร่วมกันบอกเล่าเรื่องราวอีกด้วย

เวลา ๙.๕๐ น. พ่อครูสมณะไพริรักษ์ได้มาแสดงธรรมโปรดลูกๆหลานๆ... สมณะแสนดินถามพ่อครูว่า ตอนนี้อการดูแลสุขภาพบางกระแสของพวกเราแข็งแรงมาก จนดูเหมือนจะเป็นยุคเหนือหรือฟิวเจอร์การล้างพิษตับมาก เราควรประมาณตนอย่างไรในกระแสนี้ ซึ่งพ่อครูแนะนำว่า

“อย่าเชื่องมคลตื่นข่าว และต้องชัดเจนในสุขภาพของตนเอง อ่านกิเลสตน ว่าที่เราอยากเข้าคอร์สเพราะสุขภาพเสียจริงๆ หรือเพราะเราเห็นแก่ตัว ถ้ามันไม่เป็นอะไรมากก็ไม่ต้องรักตัวกลัวตายมาก หรือเห็นแก่ตัว รีบร้อนไปเข้าคอร์ส บางคนเป็นนิดเป็นหน่อยก็อยากจะทำ หรือเป็นมากก็ยิ่งจะอยากหายเร็ว มันก็ประมาณไม่ถูก”

สมณะเดินดินกล่าวว่า

“บางคนไม่ได้เข้าคอร์สก็ถึงกับร้องไห้ โธ่ตัวเอง จึงเสนอให้พ่อครูเปิดคอร์สใหม่ให้พวกเรา ได้วางใจ**”**

พ่อครูเลยประกาศให้ **“ผู้ที่สนใจไปเข้า**คอร์สวางใจ**กับท่านเดินดิน จะได้เล็กร้องไห้”**

สมณะแสนดินสรุปว่า **“คนที่ได้ไปเข้า**คอร์สสมใจ** ก็เพิ่มกิเลสตนให้โตแล้วประมาณ กลับไปกินลูกชิ้นเจซามิต โรคก็ไม่หายแน่ แกรมถ้าตายไปนี่ก็ไม่หมดกายด้วย อันนี้หนักกว่าอีก ถ้าเราไม่ไปเราหยุดกิเลสตนเอง เรามาทำ**คอร์สวางใจ** แม้เราจะไม่หายป่วยทันที แต่เราจะค่อยๆหมดกาย ดีกว่าไปเข้าคอร์สข้างนอกๆเยอะ มาเข้าคอร์สกับพ่อครูกับอูปัชฌาย์ดีกว่า”**

เสียงสาธุการจากผู้ที่มาฟังธรรมในศาลาเชิฎฐเพื่อนเป็นเหมือนลัญจนาณจบงานภราดรภาพ
ซาบซึ้งใจ และในเวลา ๑๐.๔๕ น. พระพิรุณได้ปรียปรายลงมาอย่างหนัก เหมือนช่วงกำลังเตรียม
งานที่ฝนตกหนักอย่างต่อเนื่อง จนผู้จัดเองยังเกรงว่าจะเป็นการจัดงาน แต่พอพ่อกุมา
เปิดงานภราดรภาพซาบซึ้งใจ พระพิรุณได้พักยกหยุดตก ๒ วันทำให้งานเป็นไปอย่างราบรื่น ปลอดภัย
ต้องขอบคุณธรรมชาติ ดิน น้ำ ไฟ ลม ที่เอื้อความสมดุลทางธรรมชาติให้งานสำเร็จลุล่วงไปอย่างงดงาม

เสร็จสิ้นภารกิจ **งานภราดรภาพซาบซึ้งใจ รำลึกธรรมชาติอโศก ปี ๒๕๕๘** อย่างชุ่มเย็น

หลังเสร็จสิ้นรายการวิถีอารยธรรมที่ศาลาเชิฎฐเพื่อน พ่อกุมาฉันอาหาร และได้ถ่ายภาพหมู่
ร่วมกับคณะเจ้าภาพของงาน และคณะที่มาร่วมงานหลายคณะ เมื่อฉันเสร็จ พ่อกุมาไปทำงานต่อที่
บ้านพัก จนถึงเวลา ๑๖.๓๐ น. จึงเดินทางไปสนามบิน จ.ระนอง และถึงที่นั่นก่อนเวลาขึ้นเครื่องถึง
๒ ชั่วโมง มีญาติธรรมไปส่งพ่อกุมาที่สนามบินประมาณ ๒๐ คน เป็นบรรยาภาคที่อบอุ่น ท่ามกลาง
ขุนเขาและฝนอันชุ่มเย็นที่ตกลงมาต่อเนื่อง พ่อกุมาจึงไปพักที่ห้องพักรับรอง เพื่อให้ญาติธรรมได้กราบ
ลาก่อน จะได้ไม่ต้องรอนานถึง ๒ ชั่วโมง และก็นำประทับใจที่ทางสนามบินระนองได้เปิดห้องต้อนรับ
ให้พ่อกุมาและปัจฉาฯ ได้พักก่อนขึ้นเครื่อง

ในงานนี้ **พ่อกุมาได้พาทำพิธีบูชา ดิน น้ำ ลม ไฟ อย่างมีสัมมาทิฐิ** และดิน น้ำ ลม ไฟ
ก็เหมือนรับรู้ไปด้วย พระพิรุณรดเว้นฝนให้ตลอด ๒ วันที่จัดงาน ทั้งที่ก่อนและหลังพิธี ฝนตกลง
มาอย่างหนัก ซึ่งก็เป็นเรื่องอัศจรรย์ ทุกอย่างมาแต่เหตุ ไม่มีสิ่งบังเอิญในโลกนี้ **พ่อกุมาได้สอนให้ชาว
อโศก อยู่ร่วมกับธรรมชาติ อย่างกตัญญูและสร้างสรรค์** พ่อกุมาพาพวกเราสร้างทั้ง ภูเขา ป่าไม้ ลำธาร
น้ำตก และดูแลสิ่งแวดล้อมให้ดีให้สะอาด อันจะเป็นเสนาสนลับปายะ **ให้บุคคล คือชาวอโศกและ
กัลยาณมิตร ได้อาศัยเสนาสนะเหล่านี้ฝึกฝนจิตใจ ให้อยู่เหนือความโลภ โกรธ หลง ได้อย่างเที่ยง
แท้ยั่งยืน หยุดกอบโกยเอาเปรียบธรรมชาติได้ตลอดกาล** แล้วธรรมชาติซึ่งมีพลังงานอตุ และพืชก็จะ
สังเคราะห์ตัวเอง สร้างตนเองให้คนและโลกได้อาศัยใช้สอย อย่างเกื้อกูลกันและกัน ปราศจากโทษภัย
ต่อกันและกันอย่างยั่งยืน อย่างที่ธรรมชาติอโศกได้ปรากฏให้เห็นและเป็นอยู่อย่างดี ยั่งยืนมั่นคง
มาได้เป็นปีที่ ๒๕ แล้วนั่นเอง

กัมงานชาวอโศก

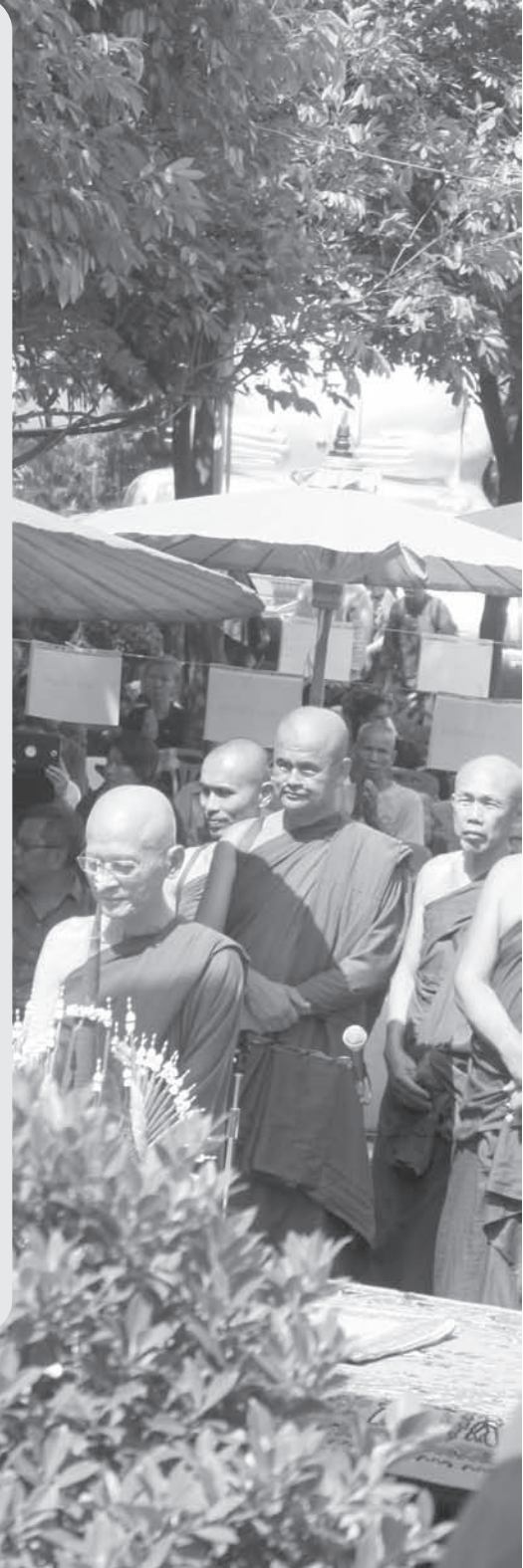
งานอโศกราถิ์'๕๘ ครั้งที่ ๓๔

ปากงาน“๘๐ปีไม่มีแก่” เมื่อวันอโศกราถิ์ปีที่แล้ว(๒๕๕๗)มาถึงปีนี้ พ่อท่านอายุครบ ๘๑ ปี ถ้าอายุขัยที่พ่อท่านได้ตั้งใจไปให้ถึง ๑๕๑ ปี ก็มีเวลาอีก ๗๐ ปี ในการทำงานศาสนา ซึ่งคงเป็นช่วงเวลาที่หนักหนื่อยไม่น้อยเลย แต่ด้วยความอดุสาหะอันแรงกล้า มีอิทธิบาท ๔ เติบควบคู่ตลอดเส้นทาง “... อีก ๗๐ ปีเอง อาตมาก็ต้องพยายามทำ ใครอายุก็ได้เห็นนะ มันเป็นงานที่อาตมาถือสัจธรรมสู่มนุษยสุโลกสู่สังคม มันน่าชื่นใจ มัน appreciate forever นะ”

ลูกๆเริ่มตระหนักว่า ที่ผ่านมามัวแต่ชื่นใจยินดีที่พ่อท่านจะมีเวลาอยู่กับลูกได้นานๆ จนลืมไปว่าเราเองก็ต้องอยู่กับพ่อท่านให้ได้นานๆเช่นกัน โดยดูตัวอย่างจากการดำรงชีวิตของพ่อท่าน แล้วเลียนแบบให้สำคัญ เพื่อเดินไปพร้อมๆกับท่าน แม้บางคนอาจช้าบ้างก็เป็นไปตามเหตุปัจจัย ในฐานะลูกกตัญญูที่จะอยู่ร่วมช่วยงานศาสนา เป็นมือเป็นไม้ตอบแทนพระคุณให้แก่พ่อท่านตลอดช่วงกาลเช่นนี้

ปีนี้วันอโศกราถิ์ มีงานสำคัญผนวกเข้ามาคือ **งานคารวะบูชาบรรพชนอุบลราชธานี** ซึ่งพ่อท่านเป็นเชื้อสายรุ่น ๗ ของเจ้าเมืองอุบลฯ เจ้าคำผง (พระปฐมวราชสุริยวงษ์)

บางเลี้ยวจากมโนสัญเจตนาหารของพ่อท่านในเรื่องนี้

“...ใครก็ตามได้ยืนจากที่พูดๆกันมาว่า...
อาตมาเป็นเชื้อสายรุ่น ๗ ของเจ้าเมืองอุบลฯ
เจ้าคำผง ซึ่งตอนนั้นพูดกัน ประกาศกันว่าจะจัด
งานนั้น หลายคนอาจจะนึกไปว่า ที่พูดอย่างนี้
เป็นการอวดอ้าง อาตมาอยากจะอวดตัวอวดตน ว่า
สืบเชื้อสาย และคงมุ่งหมายอยากให้คนมานับถือ
มาเคารพ มายกย่อง อะไรวางอย่างนั้น แล้วอาตมา
ก็จะได้โก้ ได้หรู ยิ่งใหญ่ เป็นคนสำคัญ อะไรวาง
อย่างนั้น

ก็ขอยืนยันว่า จิตใจที่อยากจะได้อำมิส
ต่างๆอย่างนั้น ไม่มีในจิตใจของอาตมาเลย

อาตมาพูดขึ้นมา เพื่อเป็นเหตุปัจจัยใน
การทำงานให้เกิดความสืบทอด ที่จะมีเป็นความ
เกิดใหม่ ซึ่ง“ความเกิดใหม่”ที่จะเกิดขึ้นก็จะเป็น
ความดีงาม ความควรเกิดให้แก่ผู้จะมาช่วยกัน
สร้างการเกิดขึ้นขึ้นให้แก่โลก แก่สังคม ก็เท่านั้น
นี่คือ เจตนาของอาตมา ในงานที่จะทำ

ทั้งหมดทั้งหลายที่อาตมาทำอยู่และจะทำต่อไป

ไม่ได้มีเจตนาที่อยากได้อะไรตอบแทน มาให้แก่ตนที่เป็นโลกธรรมเลยแม้แต่น้อย

อาตมาพูดปฏิเสธอย่างนี้ คนผู้ไม่เชื่อ ก็ย่อมไม่เชื่อเป็นธรรมดา อาตมาบังคับใครให้ไม่เชื่อ
หรือให้เชื่อ ไม่ได้หรอก ใครจะเชื่อก็เชื่อเอง ใครจะไม่เชื่อก็ไม่เชื่อเอง ทั้งนั้น

ส่วนผู้เชื่อบ้าง-ไม่เชื่อบ้าง หรือจะเชื่ออย่างเต็มใจ ก็แล้วแต่ความจริงใจของแต่ละคน เท่าที่
ภูมิปัญญาของผู้นั้นมี ไม่มีใครบังคับไปจัดการกับจิตใจของใครๆได้ อาตมาไม่ได้คิดว่า อาตมาจะได้ดี
หรือไม่ได้ดี เพราะอาตมาแสดงความจริงของประวัติศาสตร์ของตนเอง หรือของผู้เกี่ยวข้องต่างๆ แต่
อาตมาทำงาน อาตมาร่วมทำงานอยู่ โดยนำเอาเรื่องราวประวัติศาสตร์มายืนยัน เพื่อเป็นเหตุปัจจัยจะ
ทำงาน อันมีที่มาที่จะไปกันต่อไปเท่านั้น

อาตมาพูดเรื่องเหล่านี้ หรือเปิดเผยความจริงพวกนี้ ก็คือเล่าเรื่องความจริงส่วนหนึ่งของ
วิญญูสงสารก็แค่นั้น ซึ่งมันก็เกิดขึ้นแล้ว และดับไปแล้ว มันไม่มีแล้ว ยึดเอาไม่ได้ เหลือเพียงประวัติศาสตร์
ไม่มีความจริงอะไรเหลืออยู่แล้ว ที่กล่าวถึงจึงเป็นแค่ที่เป็นที่มาของเรื่องเท่านั้น...”

จากบทสัมภาษณ์**พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** นอกจากไขความกระจ่างในหลายคำถามให้พวกเรา
ได้รับรู้ ยังทรงชี้ให้เห็นว่าให้ชาวพุทธได้เห็นกันจะจะ อย่างไม่อำพรางซ่อนเร้นกันอีก ด้วยความกล้า
หาญทางจริยธรรมอย่างเอกอุ สมบทยาและหน้าที่ของพุทธบุตรผู้สืบทอดพุทธศาสนาที่ถูกต้องตรง
ธรรมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

🌸 **ปีนังานอโศกราสิก ได้กว้างเกือออกไปสัมพันธ์กับสังคมข้างนอกอย่างไร?**

🌸 **เรื่องงานที่**

จะไปสัมพันธ์กับทางจังหวัด โดยไปทางสายวัดหลวง วัดแรกของเมืองอุบลฯที่เจ้าคำผงสร้าง ก็จะเป็นพัฒนาการเชื่อมต่อกับสังคม ระหว่างชาวอโศกกับทางจังหวัดอุบลฯ โดยมี

ตัวเชื่อมคือเอาเรื่องของประวัติศาสตร์ ที่เป็นเรื่องตำนาน เชื้อสาย ซึ่งมีเหตุปัจจัยที่จะเกิดได้ก็ดำเนินไปอะไรเป็นไม่ได้ก็หยุดเรื่องนี้ก็ให้พวกเราดูว่าจะเป็นเรื่องสำคัญที่เป็นหลักใหญ่ของชาวอโศกที่จะสร้างมนุษยชาติ แต่ทั้งเรื่องวัดดูไม่ได้ ต้องประกอบไปด้วยกัน โดยใช้ธรรมะเป็นแกนหลัก

งานวันที่ ๕ มิ.ย.เป็นงานเราที่จริงไป ต่อจากงานที่เราไปทำตลาดอารีเยะ เริ่มต้นจริงๆก็คือเจ้าอาวาสวัดหลวง เป็นผู้บอกนายกาบจ. ว่าให้เราไปทำตลาดอารีเยะ ซึ่งเกิดจากความคิดของหลวงพ่อเจ้าอาวาส เป็นผู้ให้ทำ แต่พฤติกรรมจริงเป็นงานที่พวกเราไปทำ อาตมามองว่าเรื่องนี้เรากำลังมีบทบาทกับสังคม ตอนนั้นก็กำลังรวมเชื้อสายของเจ้าคำผงที่มีหลายสกุล อย่างอาตมาตระกูลสุวรรณภูมิจึง พ่อของยายคือทวดอาตมา ซึ่งเป็นอุปราช ส่วนพี่ชายของทวดอาตมาคือท้าวจุมมณีเป็นเจ้าเมืองพิบูลมังสาหาร พ่อของทวดอาตมาคือเจ้ากุทอง(พระปฐมราชวงษา) เป็นเจ้าเมืองอุบลฯคนที่สอง อาตมาเป็นชั้นที่ ๗ แล้วจะเชื่อมโยงมาหลายสกุล ซึ่งแต่ละสกุลก็ไปขอพระราชทานมา สุวรรณภูมิจึงมาจากเจ้ากุทอง แล้วก็มีสกุลอื่นอีกเช่น ณ อุบล เป็นต้น ก็เป็นไปตามธรรม อาตมาบอกให้พวกเราได้ว่าอะไรกำลังเกิด ก็ช่วยกันไป เราเองก็มีที่ตั้ง จุดหมายว่าเราจะสร้างคนให้เป็นคนอารีเยะคนเจริญประเสริฐ เป็นตระกูลของพระพุทธเจ้า นอกนั้นก็ป็นองค์ประกอบตระกูลโลก แต่ตระกูลแท้ของเราคือตระกูลพุทธะ

🌸 **บรรยากาศงานการะบูชาบรรพชนอุบลราชธานีเป็นอย่างไร**

🌸 **อา**ตมาไม่ได้เจตนาไปกำหนดว่าเวลานั้นเวลานี้ทำอะไร อาตมาพาทำตามเหตุปัจจัย ฤทธิ์ของเราอยู่ที่ความพร้อม อาตมาชวนลูกหลานเจ้าคำผงจากทุกสารทิศไม่ว่าสายไหนมาสมทบ ทั้งจากฝั่งอุบลฯและจากบ้านราชฯ ให้เข้ามารวมกัน เพื่อแสดงกตัญญูตาดิคุณ แก่เจ้าคำผงผู้เป็นเจ้าเมืองคนแรกที่ตั้งเมืองอุบลฯ ซึ่งยังมีหลักฐาน มีรูปปั้น และอัฐิของท่านก็อยู่ในรูปสัญลักษณ์นี้ ทวดของอาตมา ชื่อโพธิราช หรือโพธิสาราช เป็นเจ้าเมืองอุบลฯคนที่สาม อาตมามาถึงปางนี้ชื่อโพธิรักษ์

เป็นเรื่องอินไตยไม่เจตนาแต่
 เป็นเอง อาตมาก็มารับช่วง
 อันนี้ โดยไม่ได้คิดว่าจะต้อง
 ทำต้องเป็น แต่ควรทำ
 เพราะมีเหตุปัจจัยชักนำให้เกิด
 เป็นความเห็นดีเห็นงามร่วม
 กันทำ ให้เป็นเรื่องของ
 มนุษยชาติที่จะต้องทำให้เกิด
 แนวโน้มสิ่งที่จะนำไปสู่จุด
 สำคัญที่เกิดความเจริญ ไม่
 ว่าจะเป็นประวัติศาสตร์ สังคม

ที่เราต้องประกอบรวม ร่วมกัน ให้เกิด สามัคคีธรรม ให้เกิดคุณค่าประโยชน์ได้แท้จริง

ตัวแทนของสายตระกูลเจ้าคำผงที่สืบทอดกันมาทั้งหมด ๒๗ ตระกูล

๑. สกุล พรหมพิทักษ์ ๒. สกุล บุตรโอบล ๓. สกุล จำปาแพง ๔. สกุล สุวรรณภูมิ
๕. สกุล ณ อุบล ๖. สกุล โกศลวัฒน์ ๗. สกุล เจริญศรี ๘. สกุล ทองพิทักษ์ ๙. สกุล
- ณ กาฬสินธุ์ ๑๐. สกุล ภาณุทานนท์ ณ มหาสารคาม ๑๑. สกุล พรหมวงศานนท์ ๑๒. สกุล ยศสุนทร
๑๓. สกุล ศุภสร ๑๔. สกุล สิงห์ขจิต ๑๕. สกุล สุวรรณเลิศ ๑๖. สกุล แสงสิงแก้ว ๑๗. สกุล
- แสนทวีสุข ๑๘. สกุล อมรตลใจ ๑๙. สกุล อมรสิน ๒๐. สกุล อุตถากร ๒๑. สกุล โกศลวิทย์
๒๒. สกุล ศิริชัยรัตน์ ๒๓. สกุล สุรพัฒน์ ๒๔. สกุล เสนาณรงค์ ๒๕. สกุล วนะรมย์
๒๖. สกุล จำปาคักดี ๒๗. สกุล บัวขาว ๒๘. สกุล ไชยกาล

🌸 พ่อท่านเหลียวอดีตเมืองอุบล

🌸 อาตมาไม่เอาถ่านในเรื่องประวัติศาสตร์ แม้แต่ว่าตนเองจะเป็นผู้มีเชื้อสายก็ตาม รู้แต่อยู่ที่
 เมืองพิบูลย์ ยายของอาตมา คนทั่วเมืองเขาเรียกว่า ญาแมคุณ อาตมาก็ว่า เอ...ทำไมยายไม่มีชื่อ อาตมา
 ไม่รู้ชื่อยาย เพราะไม่เคยได้ยินใครพูดถึงชื่อของยายเลย มีแต่เขาเรียกกันทั่วบ้านทั่วเมืองว่า ญาแมคุณ
 เพราะท่านเป็นลูกคนสุดท้ายของท้าวโพธิราช ต่อมาจึงรู้ว่ายายชื่อบัณฑิต แล้วภายหลังคุณลุงหมอ
 ท่านมาเปลี่ยนให้ใหม่เป็น ประภาวดี แม่ที่สุดท้ายที่ต้องมาสืบสาวราวเรื่อง อาตมาก็มาระลึกถึงประวัติบุคคล
 ที่น่าสนใจหลายท่าน เช่น พระพุทธเจ้า แล้วประวัติของคนโบราณที่มีชื่อเสียง เพราะทำคุณงาม
 ความดีให้แก่ประเทศชาติ ชื่อเสียงจึงติดมาเป็นร้อยปี หลายร้อยปี หลายพันปี ไม่ใช่ทำดีให้แก่ครอบครัว
 แคบๆ ทำให้ครอบครัวรวยเท่านั้น อาตมาซาบซึ้งมาก เพราะธรรมะของพระพุทธเจ้าสอนให้เราลด
 ความเห็นแก่ตัวลง แล้วมาเห็นแก่ส่วนรวมประเทศชาติ ประชาชน นี่คือสัจจะของพระพุทธเจ้าทรงค้นพบ

อาตมาก็ได้ทำมาถึงจุดนี้ และได้เห็นว่า พ่อของทวดของทวดอาตมาคือเจ้าคำผง ประวัติท่าน
 เสียสละเพื่อประชาชน ท่านไม่เสียชีวิตในสนามรบก็ดีแล้ว ท่านอยู่จนเป็นเจ้าเมืองตอนอายุ ๘๓ ปีแล้ว

ท่านบรมมาตตลอด รัชกาลที่ ๑ ทรงโปรดมาก อาตมาเลยจับจุดได้ว่า พระพุทธเจ้าทรงสอน เรื่องนี้ ยิ่งใหญ่ ก็ขอสำหรับว่า **การทำงานเพื่อสังคมนี้แหละคือสุดยอดของค่าสังคม เสียสละเพื่อสังคมนี้แหละคือสุดยอดของค่าสังคม อย่าให้เป็นการทำเพื่อประชานิยมแบบหลอกคน คนแบบนี้จะไม่ติดในประวัติศาสตร์ ถึงจะติดในประวัติศาสตร์ก็คือเป็นบุคคลทำชั่วหนัก แต่บอกให้รู้จักจริงๆ คนที่ทำคุณงามความดีแก่มวลประชาชนคือสิ่งที่เป็นคุณค่าของความเป็นมนุษย**

ชีวิตอาตมาเสียชีวิตเองอยู่ทางโลกมา ๓๖ ปี ค่อยรู้ทันแล้วเลิกออกจากทางโลกมาอยู่ทางธรรม ณ บัดนี้ จะอยู่ไปอีกนานเพื่อทดแทนเวลา แก้วความชั่วที่หลงไป ๓๖ ปี ส่วนการทำงานเพื่อประชาชนอาตมาทำแน่ ใครจะมาร่วมมือก็มา อาตมาไม่ชอบบังคับใคร มีปัญญาเห็นก็มาร่วมกันเอง

โศลกธรรมที่พ่อท่านกล่าวว่า สามัคคีเหนือความถูกต้องความผิดนั้น คืออย่างไร

 ความสามัคคีเหนือความถูกต้องนั้นก็หมายความว่า คนที่อยู่ร่วมกันต้องถ้อยทีอะลุ่มอล่วยกัน ถ้อยทีปรับเข้าหากัน ถ้าไม่อยู่กันอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน มันก็มีความถูกต้องความผิดอยู่แน่นอน ถ้าเอาที่ถูกต้องที่สุดโน่นที่สุดมันต้องมี ถ้าไม่รู้จักอะลุ่มอล่วยไม่อนุโลมกัน เอาแต่ถูก-ผิดเป็นตัวตัดสิน การอยู่-การแยกกัน ถ้าไม่รู้จักชั้นตอน ถูก-ผิดนั้นมิขนาด ถ้ามันพออนุโลมกันได้ ไม่ร้ายแรงจนถึงขีด ก็ต้องยึดความสามัคคีก่อน ค่อยเป็นค่อยไป บางอย่างเราจะบังคับความคิดของคนให้เข้าใจทันทีเดี๋ยวนั้น บังคับไม่ได้หรอก ก็เอาแต่พออยู่ร่วมกันได้ ไซ้มี ก็ต้องอยู่ร่วมกันก่อน

เพราะฉะนั้น การอยู่ร่วมกันด้วยความสมานสามัคคีจึงมาก่อนความถูกต้องความผิด และใช้ได้กับทุกสังคม ต้องเป็นเช่นนั้น ถ้าไม่เช่นนั้นก็ต้องแตกกัน ความสามัคคีคือความขัดแย้งอันพอเหมาะจะให้คนทุกคนไม่มีใครผิดเลย ไม่มีใครบกพร่องอะไรเลย ถ้าคุณจะทำเอาแตกแยกกัน เช่นบอกว่า คนไทยต้องแยกคนผิด-คนถูกกันให้เด็ดขาด แข็งกร้าวจนไม่รู้ผิดมาก-ผิดน้อย ผิดพอแก้ไขอนุโลมได้หรือผิดหนักจนอนุโลมไม่ได้ มันก็ต้องแยกกันคนละประเทศแล้ว จะเหลือคนประเทศที่มีแต่คนถูกต้องทั้งหมดก็คนในประเทศ

หลักการที่อนุโลมกันมันก็มี อยู่ร่วมกันก็ต้องสามัคคีกันก่อน อะลุ่มอล่วยกันแล้วค่อยวิจยว่ากันให้ถึงที่สุดแห่งที่สุด ความผิดความถูกนั้นเป็นที่สุดแห่งที่สุดนั้นถูกต้องที่สุด ก็ต้องอาศัยเวลาทำไปตามลำดับ มันลึกซึ้งมาก

ความสามัคคีคือความปรองดองก็มีขีดชั้นของมัน เราจะต้องเอาคนที่ทำผิดจนเกินเหตุจนเป็นคนร้ายหยาบ หรือคนร้ายลึก เลวลึก ผิดลึก เข้ามาร่วมด้วยไม่ได้ มันร้ายลึกเลวลึกเกินเกณฑ์แล้วรับไม่ได้แล้ว โดยวิธีการของโลกมีมากมายที่จะทำให้ถึงที่สุด ถ้าถึงที่สุดที่เขาไม่ยอมรับ เขารู้ด้วยซ้ำไปว่าผิด แต่ไม่ยอมรับเลย ดิ่งตันต้อตัน ตายเป็นตาย สุดท้ายก็ต้องประหารชีวิต จึงจะจบ นี่คือสัจจะ

🌸 ศาสนาพุทธสอนให้สันติ สงบ และสามัคคี ทำไมเราต้องไปยุ่ง ไประราน ทำไมต้องไปประท้วง.....?

🌸 พระพุทธศาสนาสอนคนให้เป็นคนไม่ได้สอนคนให้เป็นตอไม้ ถ้าสอนให้เป็นตอไม้ก็ถูกแล้ว ใครที่เหมือนตอไม้ก็ต้องนั่งเฉย ดั่งนั้นเมื่อมีสัมปชัญญะ มีภูมิปัญญา มีความรู้ ตีรู้อัน แยกแยะได้ว่า อันนี้เป็นสิ่งควรหรือไม่ควร คนผิดมาข่มเหงคนถูก มันไม่ถูกต้องก็ต้องช่วยกัน แต่เหตุของความสามัคคีมันมีสามัคคีนั้น คือต้องสะอาดบริสุทธิ์ หรือกฎหมายต้องเป็นกฎหมายชำระความให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่ความสามัคคีคือความอึมครึม ผิดถูกก็ปล่อยให้อยู่กันอย่างนั้นตลอดกาลนาน ไม่ได้ต้องชำระให้สะอาด เมื่อสะอาดแล้วก็จบเป็นความสามัคคีสมบูรณ์แล้ว ถึงขั้นสุดท้ายผู้ผิดก็ต้องอยู่อีกพวกหนึ่ง ผู้ถูกก็อยู่อีกพวกหนึ่ง มันเป็นสัจจะ เพราะฉะนั้นต้องขจัดคนผิดออกไปจากวง อับเป็หือออกไป สุดท้ายต้องเป็นอย่างนั้น ต้องชำระกันให้ถึงที่สุด ต้องไปให้ได้ที่สุดถึงที่สุด แล้วความบริสุทธิ์จะชนะทุกสิ่งในโลก ในที่สุด

🌸 ในงานประกวดภาพข่าวซึ่งใจที่ธรรมชาติอโศก พ่อดรุณาทำพิธีบูชาดิน น้ำ ลม ไฟ พิธีนี้มันสำคัญอย่างไร

🌸 มันเป็นไปตามสัจธรรม มีจริงและได้ผลจริง มีคนมารายงานว่า ไอ้โฮ พิธีบูชาดินน้ำลมไฟ ชล้ง เกิดประโยชน์ใช้ได้ทันที ฝนตกทำให้น้ำในเขื่อนเพิ่มตั้งสามร้อยล้านลูกบาศก์เมตร อาจเป็นความบังเอิญที่ประจวบเหมาะกับการพอดีก็ได้ แต่นี้เป็นสัจจะ เป็นการระลึกถึงคุณของดินน้ำไฟ

ลมจริงๆ และเราก็พยายามที่จะไม่ทำร้ายทำลายธรรมชาติ เราพยายามที่จะช่วยดินน้ำไฟลม เพื่อการอยู่ร่วมกัน และเป็นการปลุกเร้าให้รู้จักแสดงความกตัญญูทวาทต่อธรรมชาติ ที่เอื้อทุกอย่างให้แก่มนุษย์ ให้พวกเราได้เพิ่มสำนึกและมีน้ำใจในการดูแลรักษาธรรมชาติอย่างแท้จริง

แม้แต่คนอยู่ด้วยกัน ก็ต้องระลึกถึงคนมีบุญคุณ ก็ต้องกตัญญูเอื้อเพื่อเกื้อกูลกัน มีการระลึกถึงกัน ช่วยเหลือกัน หรืออะไรก็แล้วแต่ ที่ควรระลึกถึงกัน ช่วยสิ่งนั้นสิ่งนี้ให้ดีขึ้น ไม่ว่าจะดินน้ำไฟลม ต้นหมากรากไม้ สิ่งสารสัตว์หรือเป็นมนุษย์ด้วยกัน เป็นสังคมนั้นก็ต้องช่วยกันตามฐานะฐานะที่ควรอย่างยิ่ง นี่คือการระลึก ความสำนึก ความรู้ของคนที่ต้องเข้าใจและมีจริง คนที่ไม่ระลึกถึงใคร ไม่มีสาราณียธรรมเลย ไม่สำนึกว่าอันนี้ควรอย่างไร ระลึกคือเราคิดถึงสิ่งนั้นสิ่งนี้ ไม่ใช่สอนกันหนักให้อยู่แต่ผู้เดียว ตัดตอนความนึกคิด อยู่คนเดียว นั่นคือลัทธิสร้างอัตตา แบบที่สอนกันให้เข้าป่า อยู่หนึ่งๆสงบๆ อย่าคิดถึงอะไรหมด

อย่าให้จิตตอกนอกตัว มันค้านแย้งกับคำสอนของพระพุทธเจ้าไปกันคนละขั้วเลย เพราะฉะนั้นศาสนาที่ตัดช่องน้อยแต่พอตัวจึงเป็นอัตตานิยมที่ร้ายแรงที่สุด เพราะเท่ากับสอนคนให้เป็นเหมือนอย่างเดรัจฉานเป็น

ศาสนาพุทธไม่สอนสุดโต่งอย่างนั้น อาจจะทำใจในใจ พักใจอยู่แต่ในใจผู้เดียว ตามกาลอันสมควรบ้างเท่านั้น แต่หลักใหญ่คือ สัมผัสเป็นปัจจัย มีองค์รวมของสังคัมเสมอ จึงจะสมบูรณ์ด้วยปัญญาที่เป็นพรหม

วิหารในตนจริง ก็จะเป็นคนที่ระลึกถึงผู้อื่นอยู่เสมอเหมือนอย่างกิจที่พระพุทธเจ้าท่านทำ ท่านจะทรงระลึกถึงผู้อื่นอยู่เสมอ จะพักหลักเรือนสี่เลนจะเป็นครั้งคราวที่ควร หรือพักอยู่แต่ผู้เดียวเฉพาะตอนหลับนอนเท่านั้น ตื่นเข้ามาท่านจะระลึกว่าจะทำอะไร ควรจะไปไหน ควรไปโปรดใคร ควรทำประโยชน์อะไรทันที หน้าที่ของมนุษย์คือต้องช่วย ต้องเป็นผู้มีประโยชน์ต่อดินน้ำไฟลม มีประโยชน์ต่อโลก มีประโยชน์ต่อมนุษยชาติ ไม่มีอื่น

ทฤษฎีการปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้า ไม่ได้เน้นหนีปลีกเดี่ยว ยิ่งกว่าอยู่รวมกันกับมิตรดี(กัลยาณมิตรดี) สหายดี(กัลยาณสหาย) สังคมสิ่งแวดล้อมดี(กัลยาณสัมปวงโค) แต่เน้นให้ทำตามลำดับ

แต่ละฐานานุฐานะ สมาทาน“ศีล”ที่เหมาะสมแก่ตน ตั้งแต่“ศีล ๕”เป็นขั้นต้น แล้วปฏิบัติให้บรรลุธรรม เป็น“อธิจิต-อธิปัญญา-อธิมุตติ” ไปตามลำดับ เมื่อเจริญ“อธิศีล-อธิจิต-อธิปัญญา-อธิมุตติ”พอแก่ การณ์ ก็จึงเลื่อนฐาน“ศีล”เพิ่มขึ้นให้แก่ตนไปตามลำดับๆ แล้วปฏิบัติให้เกิดผลเป็น“อธิศีล-อธิจิต-อธิ ปัญญา-อธิมุตติ”สูงขึ้นๆต่อไปๆ จนจบกิจ ก็เป็นการศึกษา ๓ คือ อธิศีลสิกขา-อธิจิตสิกขา-อธิปัญญา สิกขานั้นแล จึงจะเป็นผู้ทรงธรรมทรงวินัย ตั้งแต่ต้นจนบรรลุธรรมสูงสุด เป็น“อรหันต์”

❁ กรณีพระธัมมชโย ต้องปาราชิก

❁ เหตุการณ์ที่ว่าคาราคาซังซึ่งมีความผิดที่สำเร็จมานานแล้ว กว่า ๑๐ ปี ตั้งแต่ทำครั้งแรก ทำครั้งที่ ๒ ปาราชิกข้อเรื่องเงิน ทอง ไปเอาเงินทองเขาที่ไม่ใช่ ของตน แล้วเขาจับได้ ก็โกหก ไป-โกหกมา จนฟ้องร้องขึ้นศาล แล้ว ก็ค่อยบอกว่าเป็นเงิน คำว่า เงินก็คือสภาพที่ได้เคลื่อน ทรัพย์ออกจากที่ตั้ง มันผิดแล้ว ก็ดันทุรัง เกินกว่าคำว่า มั่งกู่ ในอุปกิเลส ๑๖ ครอบคลุมเป็น

อลัชชีสมบูรณ์แบบแล้ว ผิดถึงขั้นปาราชิก ไม่มีมายาย ด้วยลักษณะอุปกิเลส ๑๖ ครอบคลุม ผิดร้ายแรง ไม่ว่าจะโลภแรง อภิชฌาวิสมโลภะ แค้นแรง มีความโกรธแต่กลับเปลี่ยนไว้ ในใจผูกโกรธ อุปนาหะ

ยกตนว่าสูงข่มคนอื่น ยกตนเทียบเท่าผู้ไม่ ควรเทียบเลย วิชาผู้อื่น ขี้เหนียว จนเส แสร้งแกล้งทำ ลบหลู่คุณท่าน โอ้อวดถือดี ดื้อด้านดิ่งตันกลบเกลื่อนว่าตนเองสูงส่งเป็น คนดี หยิ่งผยอง ถือตัว ถือดีดูหมิ่นคนอื่น มัวเมาอย่างหลงระเริง ประมาทเลินเล่อ มี อุปกิเลส ๑๖ เต็มรูป ถือว่าเป็นอลัชชี แต่ อยู่อย่างมั่งกู่ เป็นบุคคลที่เอาตมาก็ไม่เคย เห็นว่ามีคนดื้อด้านดิ่งตัน หน้าด้านหน้าทน เสแสร้งกลบเกลื่อนเหมือนตนเองดี ถูกต้อง

แล้วมีวิธีการเสแสร้งต่างๆนานา คนอื่นเห็นแล้วหลงตาม มีบริวารถือหาง มีวิธีติดสินบน ใช้ทุกรูปแบบ ผิดศีล ผิดวินัยครบเครื่อง แม้ธรรมะก็สอนมิจจาสมาธิ จลตโลภก็ยหยาบๆ มาร์เกตตั้ง เต็มแบบทุน สามานย์ สิ้นเชื้อก็ใช้ชนิดที่เอาตมาก็ไม่เคยเห็นวิธีการสินเชื่อบริษัทที่โหดเท่าเทียม ขนาดทุนนิยม สามานย์ของชาวโลก ยังไม่ทันเขาคอนซัคนี่เลย แล้วยังสร้างวิมานมาครอบงำคน จนคนหลงละเมอ

ตาม เป็นการใช้อาวุธมาร ครอบ
ศาสตรมารเลย ครอบเครื่องทั้ง
กาย วาจา ใจ เป็นสมมุติฐาน
แห่งการทุจริต อาตมาเห็นเช่น
นั้นที่มี“การกระทำจริง” ยืนยัน
ให้เห็นอยู่ใต้งๆจริงๆ

แม้มีผู้พยายาม
อธิกรณ์นำเข้าสู่การตัดสิน ให้
ครบพร้อมหน้าก็ไม่ยอมทำ จะ
รอให้สารภาพให้รับผิดก็ยังไม่
มีทาง ไม่มีหวังเลย เขาจะเล่นวิธี

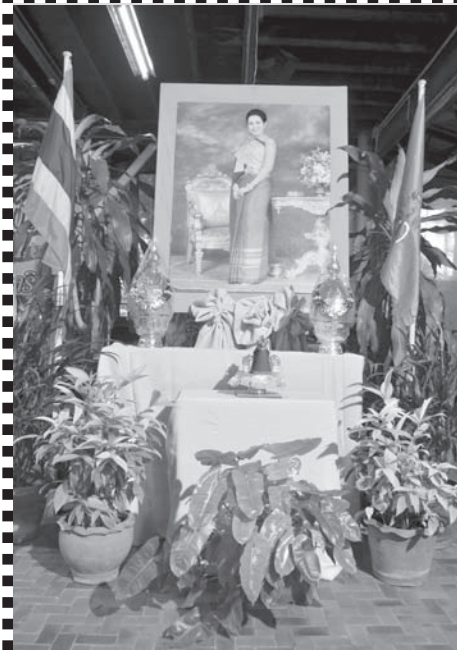
ปิดบังอำพราง ปกปิดให้กลบเสีย หว่าเรื่องมันจบไปแล้ว ที่จริงยังไม่จบ ไม่ลงตัวเลย จะไปยก
ตัวอย่างเอาอธิกรณ์สมณะข้อไหนมาจับ เอาเสียงข้างมากในสภาตัดสิน ก็ไม่ชัดเจน ไม่พิสูจน์สมบูรณ์
แบบเลย เอาหลักทางศาสนาพระพุทธเจ้ามาจับหรือวินิจฉัยแล้วมันไม่เหลืออะไรเลยที่จะชื่อว่าความถูกต้อง
ต้องมีแต่ทำให้ศาสนาถูกรอบงำด้วยการใช้เล่ห์เหลี่ยมอำพราง บิดเบือนจัดหนัก จัดเต็มเลย ผิด
เพี้ยนไปอย่างซับซ้อนทับถมเป็นปฏิกษาคทวิจนสุดจะแก้แล้ว แล้วก็อยู่มาได้จนวินาทีนี้ ซึ่งแสดงให้เห็น
ว่ากระแสหลักที่เป็นหลักของศาสนาในประเทศนี้อ่อนแอหนัก จนกลายเป็นทาสของคนผิด แล้วไป
แสดงออกในการอุ้มคนผิดอีก จนอาตมาต้องใช้สำนวนว่า สมีอุ้มสมี ความรุนแรงของความผิดเพี้ยน
รุนแรงมาก อาตมาจำเป็นต้องพูดเพราะเป็นพุทธ เขาก็เรียกตนเองว่าพุทธ จึงต้องรักษาสิ่งดีงามที่ถูก
ที่ต่อของพุทธไว้ ก็ทำสุดชีวิต

บทสรุป

“...ผู้ใดมีอำนาจขณะนี้ ควรต้องรีบจัดการ ใช้อำนาจเด็ดขาด มันเป็นโอกาสที่สมควรที่สุด
แล้ว อย่างกลัวมีมือที่จะมาต่อต้านมารวน เพราะคนเหล่านี้เป็นบริวารที่ถูกเลี้ยงและครอบงำความคิด

ถ้าเขาจะใช้มีมือ อาตมาคิดว่าจะมีมือผู้
รักความเป็นธรรม ต้องมีแน่นอน ออก
มารักษาพระธรรมวินัย อย่างอาตมาพา
ทำโดยมีได้อันหนึ่งขงชอบกับชีวิต อาตมา
พิสูจน์มาแล้ว ไม่ได้กลัวตาย แต่ก็ไม่ได้
ทำทาย เพราะประเทศชาติได้ก็ตาม ถ้า
แก่นของธรรมะไม่ถูกต้อง ไม่สุจริต ไม่
เป็นธรรม ก็ล้มเสื่อมสลายแน่นอน...”

วันบุษยามภาวิ'๕๘

ดินและน้ำ ลมและฟ้า ป่าและเขา
รวมกันเข้า คือ ทรัพย์สินแผ่นดินแม่
ฝากลูกไทยรวมใจกักดีรักดูแล
เพื่อมอบแก่หลานเหลนไทยไปชั่วกาล

คำขวัญวันแม่ ๒๕๕๘

สันติโศก

ทีหลายๆคนก็คงมีวันที่รอคอย รอคอยกับอะไรสักอย่าง จะเรื่องอะไรก็แล้วแต่ ทุกๆคนล้วนเคยรอคอย จะเถียงฉันหรือคะ ^ ^ พวกเราก็เช่นกัน พวกเราเด็กนักเรียนสัมมาสิกขาสันติโศก รอคอย ภาวนาอยากให้อถึงวันที่ ๘ สิงหาคมเร็วๆ (^ ^) นั่นเพราะพวกเราจะได้เจอคุณพ่อคุณแม่ที่เคารพรักไงคะ ทางโรงเรียนสัมมาสิกขาสันติโศกได้มีการจัดงานบุษยามภาวิเพื่อรำลึกและเคารพบูชาพระคุณผู้เป็นแม่ ในวันที่ ๘-๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘

เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ เดินทางมาถึง ฉันเองก็ได้เห็นผู้ปกครองหลายๆท่าน บรรยายภาคศึกษาคักตั้งแต่เช้า ผู้ปกครองลงทะเบียนตอน ๗ โมง ก่อนจะร่วมฟังธรรมก่อนฉันที่ศาลาฟังธรรม แล้วร่วมกันรับประทานอาหาร ตอนเช้าพวกเราได้นั่งกินข้าวกับ

คุณแม่ บรรยายภาคศึกษาคักมาก เป็นอีกวันเหมือนกัน ที่ฉันได้เห็นรอยยิ้มสดใสของทุกคน ทุกครอบครัว บางครอบครัวก็มาทั้งคุณพ่อและคุณแม่ บางคนก็มีแต่คุณแม่มา บ้างก็คุณย่า คุณยาย

บางคนก็ไม่มีใครมาเลย ตรงนี้เราเข้าใจค่ะว่า คุณพ่อคุณแม่ติดธุระ และไม่ได้เก็บมาน้อยใจอะไร **เพราะคุณพ่อคุณแม่ของทุกคนก็เหมือนเป็นคุณพ่อคุณแม่ของเรา เราเหมือนครอบครัวใหญ่ครอบครัวหนึ่ง** ฉันรู้สึกแบบนี้แหละ ^ ^ สังเกตจากรอยยิ้มอบอุ่นของคุณพ่อคุณแม่ของทุกคนที่มอบให้ และคำพูดที่แม่ๆเรียกพวกเรา ท่านเรียกพวกเราว่า **“ลูกสาว”** อย่างสนิท เข้ามากอด มาหอม ทั่วๆ ที่ไม่ใช่ลูกแท้ๆเลย ฉันรู้สึกประทับใจ เวลาเห็นภาพพวกนี้ นึกถึงที่เรากอดยิ้มไม่ได้ทุกที

นาฬิกาชี้บอกเวลาเที่ยงตรง เสียงพิธีกรก็ดังเจี๊ยบแจ้ว เชิญชวนทุกคนเข้าร่วมงาน ปีนี้จัดงานอยู่ที่ศาลาฟังธรรม เวทีใหญ่มากค่ะ แผ่นป้ายแต่งแต้มไปด้วยสีล้นชวนมอง เขียนคำว่า **บุชาบุพการี** ตัวใหญ่หรา สวยงามมากค่ะ ^^

รายการแรกเริ่มที่**การทำพิธีถวายพระพรสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ** ทุกคนร่วมร้องเพลงสดุดีมหาธาชาอย่างเต็มเสียง ปีนี้สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถทรงให้คำขวัญวันแม่แก่พวกเรา ความว่า **“ดินและน้ำ ลมและฟ้า ป่าและเขา รวมกันเข้า คือ ทรัพย์สิ้นแผ่นดินแม่ ผাগลูกไทยรวมใจภักดิ์รักดูแล เพื่อมอบแก่หลานเหลนไทยไปชั่วกาล”**

จากคำขวัญเราจะเห็นว่า พระราชินีท่านทรงบอกสอนให้พวกเรารักธรรมชาติ ดูแลธรรมชาติ นั่นก็เพราะว่า ท่านทรงห่วงใยพวกเรา และลูกหลานเหลนของเรา ที่ต้องมีชีวิตอยู่ต่อไปในอนาคต

ปีนี้**ลิขิตมาตุสัจฉิกิตา** เมตตามาเปิดงานให้กับพวกเรา ท่านบอกสอนให้พวกเราทำบุญรู้จักคุณต่อบิตามารดาและท่านบอกอีกด้วยว่าไม่มีรักไหนในโลกที่จะเสียสละได้เหมือนรักของแม่อีกแล้ว ต่อจากนั้น **น้อง ม.๔** ก็รำถวายพระพร ชุด **พุทธานุภาพ** เป็นการรำที่อ่อนช้อยมากเลยละ

บนเวทีก็คึกคักไปกับการแสดงหลากหลายรูปแบบ อาทิ ละคร ร้องเพลง รำไทย จนถึงรีวิว และยังมีคู่แม่กับลูกออกมาร้องเพลงโซรน้ำเสียงที่ไพเราะอีกด้วย น้องๆ**สมุนพระรัก(สันติบาล)** ก็ไม่น้อยหน้าค่ะ มาช่วยแต่งแต้มสีสันบนเวทีอย่างน่าสนใจ ได้เห็นแววตาซื่อๆใสๆของน้องๆแล้ว ช่างน่ารักมากเลยละ ไม่แปลกใจเลย เวลาน้องๆแสดงจบแล้ว จะมีเสียงปรบมืออื้อระอู้อึงจากผู้ชมทุกๆท่าน ^^ พ่อแม่ผู้ปกครองที่ชมอยู่หน้าเวทีก็พยายามมีส่วนร่วม โดยการช่วยปรบมือตามจังหวะ บรรยากาศอบอุ้มมากเลยละ แต่ละชั้นปีมีละครมาแสดง มีเพลงมาร้อง มาอวดแม่เต็มที ทุกคนตั้งใจทำค่ะ ฉันรู้

ถ้าถามว่าฉันรู้ได้อย่างไร? ฉันแปลว่ามีตาวิเศษ ตาทิพย์หรือกษณะคะ แต่ฉันสังเกตจากปฏิกิริยาจากผู้ปกครองคะ ทุกคนเหมือนอินกับละครมาก ฉันเห็นทุกคนจ้องไม่กะพริบตา คล้ายว่าถ้าพลาดมองไปนิดเดียว อาจจะมีพลาดฉากเด็ดๆ ที่ลูกรู้ตั้งใจผลิตมา เหมือนจะเซอร์ไพรส์แม่ และฉันก็ยังเห็นแม่บางคนร้องไห้กับละครเลย (แสดงได้สุดยอดจริงๆคะ ฉันยังแอบได้ยินแม่ๆคุยกันเลยว่า “เหมือนได้ดูหนังในทีวีเลย”)

หลังจากการแสดงได้จบลง จะมีเสียงปรบมือดังกระหึ่มจากผู้ปกครองมอบให้เป็นรางวัล เห็นแล้วฉันก็รู้สึกว่าการรอคอยในครั้งนี้ ช่างคุ้มค่ามากเลยคะ นึกถึงตอนที่เราซ้อมมาเป็นเดือนๆ เวลาที่เราหุ่มเทไปไม่เสียเปล่าเลย รอยยิ้มของผู้ปกครอง คุณพ่อคุณแม่ที่เราได้เห็นในวันนี้ ช่างคุ้มค่าเหนื่อย ตลอดเดือนที่ผ่านมา เห็นแล้วหายเหนื่อย ๖)

และก็ถึงช่วงเวลาแห่งการซาบซึ้งประทับใจ คือ ช่วงที่พวกเราทำ**พิธีบูชาบุพการี**คะ เป็น**พิธีกราบแม่** พวกเราจะค่อยๆ คลานไปหาคุณแม่ ไปนั่งข้างหน้าคุณแม่ พร้อมกับร้องบทเพลงบูชาบุพการีและเพลง อิมมูน มอบให้คุณแม่ นอกจากนั้นเรายังมี**ของขวัญทำจากมือ**มอบให้แม่ด้วย เป็นดอกไม้เล็กๆ ที่ทำจากผ้า

แต่ละคนประดิษฐ์ขึ้นมาอย่างสุดฝีมือ ช่วงนี้เป็นช่วงที่ผู้ปกครอง(เกือบ)ทุกท่านกลั้นน้ำตาไว้ไม่อยู่ ร้องไห้ออกมาอย่างไม่อายลูกๆเลย ซึ่งเป็นน้ำตาแห่งความดีใจ ตื้นตันใจจริงๆคะ หลังจากนั้นพ่อแม่ลูกกอดกันอย่างซาบซึ้งใจ

อีกเหตุการณ์ที่น่าประทับใจ คือ **การอ่านเรียงความ** ทุกๆปีก็จะมีกิจกรรมประกวดเขียนเรียงความ แล้วคนที่ชนะการประกวด (ระดับชั้นม.ต้น, ม.ปลาย และน้องสมุหนพระรัก) ก็จะนำเรียงความขึ้นมาอ่าน ปีนี้ก็เช่นกันคะ แต่ปีนี้จะมีพิเศษ เนื่องจากไม่ได้อ่านเฉยๆ พออ่านจบแล้ว คนที่ได้รับรางวัลก็จะเข้าไปกอดแม่ หอมแก้มแม่ ซาบซึ้งใจมากคะ **แม่ก็ได้ยินได้ฟังความรู้สึกนึกคิดของลูกที่มีต่อแม่ ที่เรียงร้อยถ้อยคำความรู้สึกออกมาเป็นตัวอักษร** ช่างเป็นสิ่งที่ตื้นะคะ เพราะจะทำให้แม่ลูกเข้าใจกันและกันมากขึ้น

ประมาณ ๔ โมงเย็นเป็นกิจกรรมกินข้าวร่วมกัน พร้อมกับดูวีดีทัศน์ของเราในขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ในสัมมาสิกขาฯ ศาลาฟังธรรมในเวลานี้ ตลบอบอวลไปด้วยความสุข ความอบอุ่น รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะ หลังเสร็จจากรับประทานอาหาร มีการประชุมผู้ปกครอง ส่วนเด็กๆน่ารักๆอย่างพวกเรา ก็ช่วยกันเก็บงานอย่างขมิ้มมัน

ฉันเอง(แอบ)เห็นคุณแม่หลายๆท่าน นั่งเกาะกลุ่มกันวิจารณ์ลูกๆด้วยนะ (เอ..รีเปลา ^ ^) แม่ๆเขาพูดกันค่ะว่า ดีใจที่พวกเราเข้ามาเรียนที่นี่ แม่บอกว่าแม่สบายใจ แล้วแม่ก็พูดถึงวิกรรมของลูกตัวเอง ตอนอยู่บ้านกับตอนเข้ามาอยู่ในสัมมาสิกขาฯ ว่ามีการพัฒนาอะไร เท่าที่ฉันฟังส่วนใหญ่ก็พัฒนาขึ้นนะคะ (แม่ๆพูดจริงๆค่ะ) แม่ๆได้ผลัดกันเล่า แลกเปลี่ยนกันไป แลกเปลี่ยนกันมา แต่สิ่งหนึ่งที่เหมือนกันคือ แม่รักเราและประทับใจเราอยู่ แม่คอยมองเราอยู่ และยังเป็นห่วงเราอยู่มากๆ เลยนะคะ

ฉันคิดว่าลูกคนที่โดนกล่าวถึง คงจะจามไปหลายครั้ง 555+ ระหว่างที่แม่ๆพูดกัน คงไม่ได้สังเกต (หรือว่าไม่-สนใจ?) หรอกนะคะ ว่าฉันเองก็นั่งอยู่ในวงสนทนาด้วย ^ ^

เข้าวันอาทิตย์ที่ ๙ สิงหาคม

๒๕๕๘ แม่ลูกก็ได้ทำบุญตักบาตรกัน หลังจากที่ได้รับประทานอาหารเข้าร่วมกันแล้ว ทางโรงเรียนก็พาลูกๆนักเรียนและผู้ปกครองไปเข้าค่ายสายสัมพันธ์แม่ลูก ที่สวนบุญผักพืชจ.ปทุมธานี การจัดกิจกรรมก็ได้มีการเรียนรู้วิถี

ชีวิต สัมผัสวิถีชีวิตของลูกๆในการเป็นอยู่ ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมถอนกล้า ดำนา อยู่กับวิถีชีวิตธรรมชาติ โดยพ่อแม่ผู้ปกครองลูกๆนักเรียนต่างช่วยกันคนละไม้คนละมือ และเป็นภาพที่น่าประทับใจมากๆเลย อบอุ่น เต็มไปด้วยรอยยิ้มหวานๆเต็มสวนบุญผักพืช เลยทีเดียว นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมบูรณาการให้ผู้ปกครองได้สนุกสนานกับเกมส์ต่างๆที่ลูกๆได้ร่วมกันเล่น เตรียมความพร้อมกันซึ่งก็ได้เล่น เดิน สนุกสนานไปด้วยกันด้วยความอบอุ่น ความรักที่แม่ให้ลูกนั้นมีค่ามากกว่าสิ่งใด ทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองก็ต่างมาร่วมทุกข์ร่วมสุขเรียนรู้วิถีชีวิตไปกับลูกๆนักเรียน ให้ลูกได้ฝึกบริการพ่อแม่ ได้แสดงความเสียสละแก่พ่อแม่

แม่จะเป็นช่วงเวลาสั้นๆกับการจัดค่าย แต่ความรักความอบอุ่นนั้นไม่มีวันจางหายไป

วันจันทร์ที่ ๑๐ สิงหาคม เป็นวันสุดท้ายของนักเรียนที่จะได้อยู่กับคุณพ่อคุณแม่ ๕.๐๐ น. ทำวัตรเช้า สมณะพาไหว้พระ แล้วให้ดูคลิปเกี่ยวกับแม่ และคลิปที่แม่ลูกดำนาสัมพันธ์

สร้างความซาบซึ้งตรึงใจให้กับแม่และลูกเป็นยิ่งนัก

เมื่อทำวัตรเสร็จ รับประทานอาหารว่างรองท้อง แล้วฟังครูบรรยายชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียนที่มาอยู่ที่สวนบุญผักพืช เพื่อศึกษาและปฏิบัติการทำเกษตร โดย**ครูไพโรเมือง** ก่อนแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม คือ **กลุ่มปลูกข้าวเหล็กเพื่อแม่** และ**กลุ่มเก็บข้าวเหล็ก** บอกว่า งานที่นักเรียนทำเป็นประจำอีกงานหนึ่งคือ งานเก็บข้าวเหล็ก เก็บแล้วรูดใบ แล้วนำไปต้ม เพื่อส่งที่ ชมร.หน้าสันตือโศก เป็นผลงานของนักเรียนที่ทำงาน และยังมีปลูกผัก ปลูกถั่ว เพาะเห็ด ฯลฯ

ช่วงเช้าแสงแดดอ่อนๆ ภาพนักเรียนและผู้ปกครองเดินถือถุงปุ๋ย เก็บข้าวเหล็กไปด้วย อยู่กันเป็นคู่ๆ เก็บกระจายกันไป ผู้ปกครองอีกกลุ่มก็ขยันขันแข็งเป็นอย่างมาก ถากหญ้า ขุดหลุมปลูกข้าวเหล็กเมื่อเก็บและปลูกข้าวเหล็กเสร็จ ผู้ปกครองและนักเรียนช่วยกันแบกถุงปุ๋ย ที่ใส่ข้าวเหล็กเดินกลับมา ค่อยกันไป หัวเราะกันไป แต่เมื่อนึกถึงเวลาที่แม่จะกลับไปก็ใจหาย

เมื่อทำธุระส่วนตัวเสร็จแล้ว ผู้ปกครองและนักเรียนมารอก**ใบประเมินกิจกรรมวันแม่**

จากนั้นเป็นรายการ**เปิดใจผู้ปกครอง** แล้วรับประทานอาหารเช้า ก่อนจากกันด้วยความอาลัยอาวรณ์ยิ่งของลูก มีหลายคนขออนั่งรถและกอดพ่อแม่ มาจนถึงถนนใหญ่ จึงลงจากรถเดินกลับด้วยความอึดใจที่ได้กอบโกยความสุขจนวินาทีสุดท้าย ...ไม่มีงานเลี้ยงใด ไม่เลิกลา.....**พบกันใหม่วันพ่อคะ มาร่วมกันเกี่ยวข้าวในวันพ่อ ๕ ธันวาคม**

แม่รักลูกทุกคนนะคะ แม่หวังดีและอยากให้เราได้ดีเสมอ แม่บางทีแม่จะบ่น จะจู้จี้เรานำรำคาญไปบ้าง ก็อย่าไปว่าท่านเลยคะ เพราะสุดท้ายแล้วสิ่งที่ท่านทำ ท่านบอกสอน ล้วนเพื่อตัวเราเองทั้งนั้น จันอยากให้ทุกคนกลับไปบอกรักแม่ ไปทำอะไรเพื่อแม่กันเถอะนะคะ อย่ารอให้ถึงวันแม่เลย อย่าคิดว่าทำเมื่อไรก็ได้ กับเพียงแต่คำว่าบอกรัก และทำงานช่วยเธอคนที่แม่เป็นแม่ เดี่ยวค่อยทำให้แม่มีความสุข อย่าคะ อย่าคิดแบบนี้ หากคิดแบบนี้คุณต้องอย่าลืมนะคะว่า **บางทีพรุ่งนี้อาจจะไม่มีก็ได้ อย่ารอเวลาเลยคะ** อ่านจบแล้วจะเดินไปบอกรักแม่ หรือจะยกโทรศัพท์กดหาแม่ก็ยังทันนะคะ เป็นกำลังใจให้ทุกคนคะ

รักแม่นะคะ ^^

ปฐมอโศก

ชุมชนปฐมอโศกมีการจัด
โรงบุญอาหารมังสวิรัตขึ้น เนื่องใน
โอกาสวันแม่แห่งชาติ เพื่อถวายเป็น
พระราชกุศลแด่ **พระนางเจ้าสิริกิติ์
พระบรมราชินีนาถ** ผู้เปรียบเสมือน
แม่ของแผ่นดิน จัด ๒ วันด้วยกันคือ
ในวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๘
ที่ศาลาสมเด็จพระปิยะติลาภิบาล หน้า
ชุมชนปฐมอโศก นอกจากนี้ยังนิมนต์

สมณะ ลิกขมาตุ มาฉันอาหารที่บริเวณที่จัดงานด้วย ถึงแม้จะมีการจัดก่อนวันแม่ แต่ก็มีพี่น้องมา
ร่วมงานกันแยะเหมือนเช่นเคย

แล้วในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ ทางชุมชนปฐมอโศกโดยศาลาค้า ๑ ก็จัดโรงบุญ
อาหารมังสวิรัตขึ้นอีกครั้ง มีการแจกอาหารที่หน้าร้าน
ในวันนี้นักทุกคนก็ได้พร้อมใจกันใส่เสื้อสีฟ้า บรรยากาศ
เต็มไปด้วยรอยยิ้มและความประทับใจ สุขใจทั้งผู้
ให้และผู้รับ เป็นภาพที่ดูสวยงามมาก ปกติทางศาลาค้า
๑ ก็ได้มีการจัดแจกอาหารมังสวิรัตเป็นประจำเดือน
ละครั้ง จัดอย่างต่อเนื่องมานานหลายเดือนแล้ว
และยังจะมีการจัดต่อไปอีกเรื่อยๆ

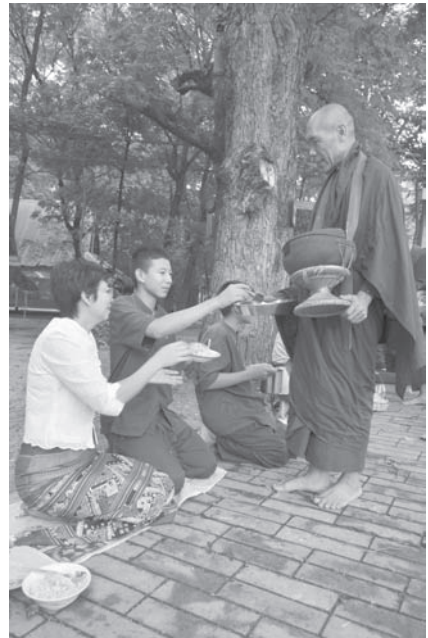
กิจกรรมวันแม่ของโรงเรียนสัมมาสิกขา
ปฐมอโศกได้จัดขึ้นในวันที่ ๑๐-๑๒ สิงหาคม
เริ่มต้นด้วยผู้ปกครองลงทะเบียนในป้ายของวันที่
๑๐ ส.ค. ในช่วงค่ำมีการปฐมนิเทศโดยสมณะ

๑๑ สิงหาคม เริ่มต้นด้วยการทำวัตร
เข้าร่วมกัน ผู้ปกครอง นักเรียน และชาวชุมชน มี
สมณะเสียงศีล ชาตวโร แสดงธรรม เป็นการเริ่มต้น
ที่ดีเลย

๐๗.๐๐ น. **ร่วมกันบำเพ็ญสาธารณประโยชน์** ทำความสะอาดบริเวณรอบๆชุมชน ให้เป็น
ระเบียบน่ามองยิ่งขึ้น เสร็จแล้วรับประทานอาหาร โดยมี**สมณะเสียงศีล ชาตวโร** แสดงธรรมก่อนฉัน
เวลา ๑๒.๐๐ น. มีการ**ประชุมผู้ปกครอง** ซึ่งมีวาระสำคัญ มีการเลือกผู้ประสานงานหลัก

ของแต่ละชั้นปี เพื่อเป็นผู้ประสานในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของทางโรงเรียน โดยมีเป้าหมายหลักคือ ผู้ปกครองนักเรียนแต่ละท่านจะได้ขอบคุณกันมากขึ้น เพื่อร่วมมือร่วมใจให้การช่วยเหลือนักเรียนและพร้อมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วย ในเวลา ๑๗.๓๐ น. เป็นกิจกรรมภาคค่ำร่วมกันระหว่างผู้ปกครองนักเรียน ปิดท้ายด้วยการแสดงของนักเรียนแต่ละชั้นปี สร้างความสนุกสนานและประทับใจในความทรงจำกันอีกนานทีเดียว

ในวันสุดท้าย ซึ่งเป็นวันแม่แห่งชาติ ๑๒ สิงหาคม เริ่มต้นวันมหามงคลด้วยการทำวัตรเช้า ต่อด้วยการใส่บาตร และในเวลา ๐๙.๐๐ น. เป็นช่วงเวลาสำคัญที่ได้มีการจัดกิจกรรมวันแม่แห่งชาติขึ้น โดยมี

นายกิตติพงษ์ แซ่เจียว ผอ.โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโคก เปิดพานธูปเทียน ถวายบังคมพระบรมฉายาลักษณ์ของพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และกล่าวถวายพระพร เสร็จแล้วร่วมกันร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีและเพลงสดุดีมหาราชา จากนั้นก็เป็นกิจกรรมบุษบาบุการี มีทั้งแม่ทางสายเลือดและแม่ทางธรรม ซึ่งเป็นบรรพชนของชาวชุมชนปฐมอโคก

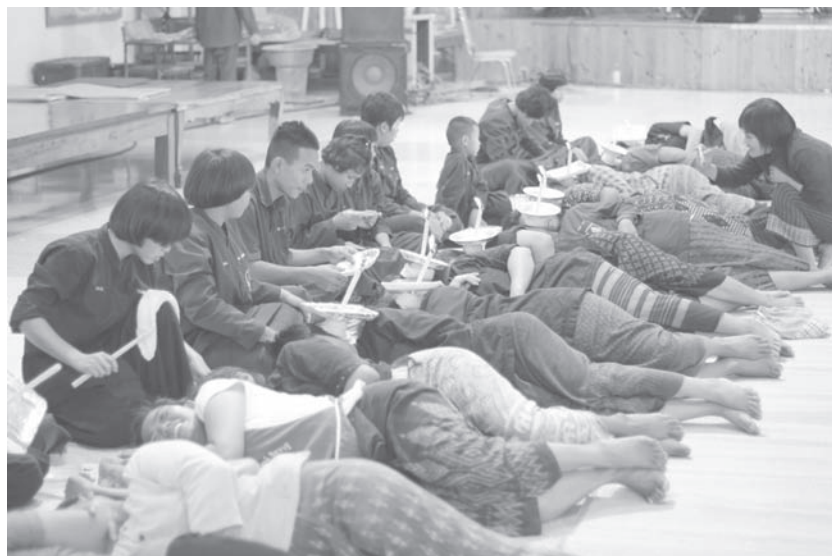
ปิดท้ายด้วยการกล่าวเปิดใจถึงเรื่องราวต่างๆที่มีต่อกันระหว่างแม่ๆกับลูกๆ เป็นบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความอบอุ่น ซาบซึ้ง ประทับใจ

ศิระะอโคก

กิจกรรมวันแม่แห่งชาติทางชุมชนศิระะอโคกได้กำหนดให้จัดขึ้นวันที่ ๙-๑๒ ส.ค.๒๕๕๘

ในวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ พ่อแม่ผู้ปกครองเข้าพื้นที่

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ กิจกรรมสายใยรัก ลูกได้ทำคลินิกพิเศษให้แม่ เช่น การสปาหู รมตา

การตรวจสุขภาพด้วยควอนตัม
สร้างความอบอุ่นผูกพันระหว่าง
แม่ลูกอย่างลึกซึ้ง

ภาคบ่ายมีการประชุม
ผู้ปกครอง เพื่อแสดงความร่วมมือ
ในการเอาภาระหล่อหลอมลูก
ไปสู่เป้าหมาย ระหว่างชุมชนกับผู้ปกครอง ช่วงเย็นแม่ลูกร่วม
รับประทานอาหาร โดยกิจกรรม
ภาคบันเทิง เช่น การแสดงดนตรี
การแสดงโป๊งกลางจากนกกระจาบ

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ทางชุมชนได้รับความเมตตาจากพ่อครูสมณะโพธิรักษ์
มาแสดงธรรมเนื่องในวันแม่แห่งชาติ สร้างความปิติแก่ผู้ร่วมฟังธรรมเป็นอย่างมาก ภาคบ่ายแม่ลูก
ช่วยกันเตรียมงานเพื่อให้เกิดความพร้อมในกิจกรรม

วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๘
ช่วงเย็นแม่ลูกร่วมกันรับประทานอาหาร โดย
ศิษย์เก่าได้ให้กิจกรรมความบันเทิง หลังจากนั้นมีการแสดงละครจากลูกเพื่อแม่ ช่วง
สุดท้ายเป็นพิธีกราบแม่ ซึ่งถือเป็นหัวใจหลัก
ของงานนี้ ที่ลูกได้เปิดใจแสดงความคารวะต่อ
บุพการี จบท้ายรายการด้วยโอวาทจากสมณะ

ในส่วนของกิจกรรมที่ทางชุมชนได้
จัดเพื่อชาวบ้านประชาชนทั่วไป คือ มีการจัด
โรงบุญมังสวิรัตที่หน้าร้านหนึ่งน้ำใจ แจกอาหาร
มังสวิรัตต่างๆ และจัดให้มีการจำหน่ายสินค้า
ราคาเท่าทุน ต่ำกว่าทุน แจกฟรี เช่น บัวยราคา
กระสอบละ ๑๘๐ น้ำมัน ๓ ขวด ๑๐๐ บาท
สินค้าที่มีความจำเป็นต่อชีวิต และอื่นๆกว่า ๕๐
รายการ

ทั้งนี้ทางชุมชนได้รับเกียรติจาก **ท่าน
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง**

และคณะผู้นำชุมชน มาให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดงาน นอกจากนี้ยังมี**เวทีชาวบ้าน**ที่ให้สาระถึง
ความสำคัญของงานวันแม่และความบันเทิง การแสดงร้องเพลง โป๊งกลาง และลดแลก แจก แถม

เมื่อซื้อสินค้าภายในร้านครบ ๓๐๐ บาทขึ้นไป สามารถนำใบเสร็จมาแลกซื้อสินค้าหน้าเวที ในราคา ๑ บาท ซึ่งชาวบ้านได้เดินทางมาร่วมงานเป็นจำนวนมากเหมือนทุกปี โดยเฉพาะบู๊ตที่ลด ๑๘๐ บาท จากปกติ ๒๕๐ บาท ชาวบ้านได้เดินทางมาซื้อบู๊ตกันคับคั่งจนหมดสต็อก ต้องจำหน่ายบิลเปล่าไปก่อนค่อยมาเอาบู๊ตในวันหน้า แม้ฝนจะโปรยปรายพรำๆอยู่พักใหญ่ พื้นที่เฉอะแฉะ ชาวบ้านก็มากันเป็นจำนวนมาก ที่ได้ทั้งสินค้าราคาถูกสุดๆ และอิมมูนกับอาหารมังสวิรัต

จิตวิญญาณของความเป็นแม่ คือ ผู้ให้ ให้ชีวิต ให้ข้าว ให้น้ำ ให้ความดูแล เอาใจใส่บุตร ให้ความเมตตาต่อลูกเสมอ วันนี้พวกเราทั้งเด็กนักเรียน ผู้ใหญ่ในชุมชน ญาติธรรม ได้มาสวมวิญญาณความเป็นแม่ เป็นผู้ให้ โดยไม่หวังผลสิ่งตอบแทน ให้ความเข้าใจ ให้ความเห็นประโยชน์คุณค่า ต่อผู้อื่นที่จะได้รับ แม่จะหนัก เหน็ดเหนื่อย ก็มีจิตใจที่ยินดีในสิ่งที่ดีนี้

สีมาโอก

ทางชุมชนสีมาโอกได้จัดกิจกรรมวันแม่ขึ้น ให้แม่ลูกได้มีกิจกรรมร่วมกัน กิจกรรมวันแม่ได้จัดขึ้นในวันพุธที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยได้เชิญคุณแม่มาอยู่กับลูกๆตั้งแต่วันที่ ๑๐ ส.ค. ได้ร่วมทำกิจกรรมกับลูก ตั้งแต่ตอนกับลูก ตื่นทำวัตรเช้า เข้าครัวทำอาหาร บำเพ็ญประโยชน์ ทำ ๕.ส ร่วมกัน และมีการประชุมผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองได้รับรู้ถึงพฤติกรรมของลูกที่มาอยู่ที่นี่

และในวันที่ ๑๒ ส.ค. ก็เริ่มทำกิจกรรมวันแม่ เวลา ๐๘.๔๕ น. โดยมีตัวแทนเปิดกรวยถวายพระพร พร้อมกล่าวสดุดีวันแม่ และร่วมร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีและเพลงสดุดีมหาราชา

หลังจากนั้นนักเรียนสัมนาสิกขากล่าวบูชาบุพการี ร้องเพลงคำนำนม เพลงเรารักแม่ พร้อมได้อ่านเรียงความที่ได้เขียนออกมาจากใจให้แม่ฟัง บรรยายกาศซาบซึ่งประทับใจ หลายคนน้ำตาก็ไหลออกมาอย่างไม่ได้ตั้งใจ

จากนั้นลูกได้มอบของที่ระลึกเป็นพวงมาลัยน้อยๆที่ร้อยมาจากใจ มอบให้แม่และกราบแม่ด้วยความอบอุ่น ระหว่างรับประทานอาหารมีรายการบันเทิงเล็กๆน้อยๆ โดยที่มลูกศิษย์หมอบเขียวมาร่วมสร้างบรรยากาศร่วมกับลูกๆและหลานๆ

ราชธานีอโศก

■ **เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ** ชาวชุมชนหมู่บ้านราชธานีอโศก ร่วมกับสถาบันการศึกษาในชุมชนคือ **โรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศก และวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชชาราม** ได้จัดกิจกรรมถวายพระพรและกิจกรรมบูชาบุพการีวันแม่แห่งชาติ ระหว่างวันที่ ๑๐-๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ บรรยายกาศบูชาบุพการีกราบแม่ซาบซึ่งประทับใจ แม่ลูกได้บำเพ็ญประโยชน์ร่วมกัน การประชุมผู้ปกครอง ได้ข้อคิดจากสมณะ สิกขมาตุ เรื่องถือศีล ๕ ละอบายมุข ดำเนินชีวิต เศรษฐกิจพอเพียง พ่อแม่ที่มีสัมมาทิฐิ ช่วยลูกให้เป็นคนดีของสังคม

วันจันทร์ ที่ ๑๐ สิงหาคม

เวลา ๑๘.๐๐ น. ผู้ปกครองที่เข้าพื้นที่ ได้พบสมณะ สนทนาธรรม และรับฟังข้อคิดในการเป็นพ่อแม่ที่รู้เท่าทันสังคม รู้เท่าทันกิเลสของตน ใช้ชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

วันอังคารที่ ๑๑ สิงหาคม

๒๕๕๘ เวลา ๕.๐๐ น. ผู้ปกครองฟังธรรม รับอรุณจากสมณะฟ้าไท สมชาติโก ท่านให้

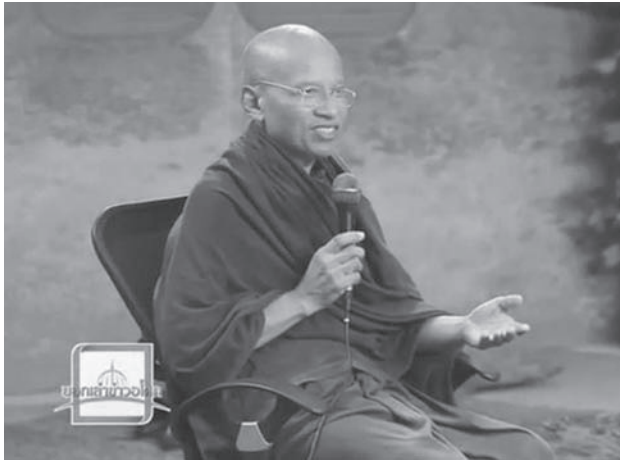
ข้อคิดเรื่องการพัฒนาคุณธรรมของพ่อแม่ให้สัมพันธ์กับลูก ที่ได้รับการฝึกฝนคุณธรรมจากโรงเรียน หลังจากนั้นรับประทานอาหารเช้า เพื่อสุขภาพ จึงไปทำกิจกรรมสัมพันธ์แม่ลูก โยมแม่ต่างบ้านราช แม่ทางไปนาจะเลอะและสิ้นด้วยโคลน เพราะฝนตก แต่ก็ไม่เป็นอุปสรรค มีผู้ไปร่วมกิจกรรมทั้งคุณพ่อคุณแม่ ลูกๆ คณะกรรมการหมู่บ้าน นำทีมโดยผู้ใหญ่บ้าน และชาวชุมชน สมณะ และสิกขมาตุก็ไปให้กำลังใจด้วย

สิกขมาตุผาแก้ว ชาวหินฟ้า ที่ปรึกษาของ**ทีมงานกิจกรรมบ้านราช**ให้ข้อมูลว่า โรงเรียนของเราเกิดจากชุมชน โรงเรียนสร้างคนเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน องค์กรของเรา ทั้งวัด บ้าน โรงเรียน จึงช่วยเหลือเกื้อกูลเป็นอันหนึ่ง

อันเดียวกัน เป็นครอบครัวใหญ่ **กิจกรรมสัมพันธ์แม่ลูกบำเพ็ญประโยชน์** เกิดจากทางโรงเรียนที่มีแนวคิด มีกิจกรรมที่แม่ลูกได้ทำร่วมกัน จึงมีการวางแผนทำกิจกรรมด้านา ใช้เวลาชั่วโมงครึ่งดำเนินไปได้ ๖ ไร่ บรรยากาศทำนาดีมาก ทำงานไปคุยกันไป เด็กที่ทำไม่เป็นผู้ใหญ่ก็สอน ช่วยกันประมาณ ๔๘ คน

นอกจากการด้านาก็ยังมีที่**โรงครัว “เฮือนหญิงกิน”** ผู้ปกครองบางส่วนและนักศึกษาอาสาช่วยระ การตลาดช่วยกันกับชาวชุมชนทำอาหาร ซึ่งเลี้ยงคนประมาณ ๖๐๐-๗๐๐ คน ที่เฮือนหญิงกินจึง คึกคักกว่าทุกๆวัน และอีกส่วนหนึ่งแม่ ลูกไปช่วยกันปลูกว่านทางจรเข้ที่โรงแหมง

หลังจากกลับจากทำงาน บำเพ็ญประโยชน์ร่วมกันแล้ว ก็เป็นเวลา **“พุงยี่มอี่มอ่อย”** พร้อมหน้าพร้อมตากัน ที่ศาลาเฮือนศูนย์ รับประทานอาหารร่วมกัน โดยลูกๆสมาชิกชมรมดนตรีไทยและ โปงลางได้ให้ความบันเทิงขณะกินข้าวร่วมกัน การแสดงเสร็จสิ้น ๑๑.๐๐ น. ช่วยกัน ล้างภาชนะส่วนกลาง ทำ ๕ ส. แล้วพัก

ผ่อนตามอัธยาศัย

เวลาเที่ยง**ผู้ปกครองนักเรียนชั้น ม.๖ และนักศึกษา ชั้น ปวช. ปีที่ ๓** พบ**สมณะฟ้าไท** ได้ถามไถ่สารทุกข์สุกดิบของลูกอย่างใกล้ชิด และในโอกาสที่ลูกจะจบการศึกษา ผู้ปกครองได้รับคำแนะนำจากสมณะ เพื่อความเหมาะสมกับความสามารถและนิสัยในการศึกษาต่อ

เวลา ๑๓.๐๐ น. **ประชุมผู้ปกครอง**ร่วมกันทั้ง ๒ สถาบัน ได้ฟังข้อมูลจากสมณะ ลิกขมาตุ เรื่องปัญหาและสาเหตุของการผิดศีลของ นักเรียน ที่ผู้ปกครองต้องให้ความร่วมมือ โดยเฉพาะเรื่องโทรศัพท์มือถือและเงินเพราะโรงเรียนมี มาตรการไม่ให้นักเรียนมีเงินเก็บไว้ที่ตัวเอง และไม่ ให้มีโทรศัพท์มือถือ แต่นักเรียนยังคงแอบมีซ่อนไว้ เสมอ หากครูจับได้ก็จะถูกหักวันปิดเทอมและตี ๒ ครั้ง แต่ก็ยังมีผู้ละเมิดกฎระเบียบอยู่เสมอ

เวลา ๑๔.๐๐-๑๕.๐๐ น. เป็นช่วงเวลา ที่ผู้ปกครองจะได้เจาะลึกถามรายละเอียดพฤติกรรมของลูกของตนเองจากสมณะประจำชั้น จึงแบ่งผู้ปกครองตามชั้นปีของนักเรียน

กิจกรรมภาคค่ำเป็นความบันเทิงเริ่ม ๑๗.๓๐ น. โดย**สมณะเด่นตะวัน**เป็นประธานเปิด รายการ ชมการแสดงโปงลางชุดใหญ่ เล่นเกมระหว่างคุณแม่และลูกๆ ชมการแสดงละครของลูกๆ

และปิดท้ายด้วยหนังสือ จบรายการประมาณสามทุ่ม โดย**สมณะถ้วนดี**ให้ข้อคิดก่อนแยกย้ายกันเก็บงานและไปพักผ่อนนอนหลับ

วันพุธที่ ๑๒ สิงหาคม เช้าตรู่เวลา ๕.๐๐ น. แม่ลูกฟังธรรมจาก**สมณะแก่นเกล้า** **สมณะเด่นตะวัน** และ**สมณะฟ้าไท** หลังจากนั้นทำบุญตักบาตร

เวลา ๘.๐๐ น. รวมตัวเพื่อเข้าสู่พิธีบูชาบุพการี เริ่มโดยการมอบรางวัลการประกวดเรียงความ บทกลอน และวาดภาพ หลังจากนั้นสวดมนต์บูชาพระรัตนตรัย แล้วถวาย**พระพรสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ**

โดย **ดร.มิ่งหมาย มุ่งมาจน** ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้เปิดกรวยแพรและกล่าวคำถวายพระพร หลังจากนั้นเข้าสู่พิธีบูชาบุพการี **นักเรียนชั้น ม.๑** ร้องเพลงหมู่ **“รอแม่”** ทำให้แม่หลายคนน้ำตาไหล นักเรียนสวดบทบูชาบุพการี ร้องเพลง**ค่าน้ำนม**และเพลง**แม่ของฉัน** นักเรียนกราบแม่ ตัวแทน

แม่ให้โอวาทและฟังธรรมจาก**สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** หลังจากนั้นเป็นพิธีมอบรางวัลแม่คุณธรรม ผู้มอบรางวัลคือ **สิกขมาตุรินฟ้า นิยมพุทธ** ในปีนี้ผู้รับรางวัล ๘ คน **คุณสมบัติของแม่คุณธรรมคือ** **ถือศีล ๕ ละอบายมุข รับประทานอาหารมังสวิรัต และมัจฉาธรรมะ**

ช่วงเทศกาลวันแม่ **ทางโรงปฎิพัลลิ่งชีวิตมีการขายปุ๋ยราคาพิเศษ** เริ่มขายตั้งแต่วันที่ ๑-๑๖ ส.ค. ในราคากระสอบละ ๑๕๐ บาท แต่ถ้ายกปุ๋ยขึ้นรถเอง จะลดเหลือเพียง ๑๔๐ บาท ซึ่งได้รับผลตอบรับดีมาก โดยเฉพาะวันที่ ๑๒ ส.ค.ซึ่งเป็นวันแม่แห่งชาติ มีการตอบรับจากผู้ปกครองที่มาร่วมงานวันแม่ที่โรงเรียนราชธานีอโศก และมีทั้ง คนทำ

ไร่ ทำสวน ทำนา จากต่างอำเภอ จากต่างจังหวัดมาซื้อปุ๋ยเป็นจำนวนมาก

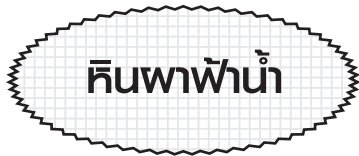
วันที่ ๑๖ สิงหาคม **นางสาวขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก** ผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านราชธานีอโศกพร้อมผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน อสม. และชาวบ้านราชประมาณ ๓๐ คน ร่วมกิจกรรม**ปั่นเพื่อแม่ Bike for Mom** ถวายราชสดุดีแม่ของแผ่นดิน โดยรวมตัวกับหน่วยงานต่างๆ และประชาชนที่ศาลากลาง ขบวนจักรยานปั่นไปที่บึงบัว ต.หนองขอน ระยะทางห่างจากจังหวัดอุบลฯ ๑๕ กิโลเมตร แล้วจึงปั่นกลับ

Bike for Mom “ปั่นเพื่อแม่” เป็นกิจกรรมจักรยานเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๓ พรรษา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้พสกนิกรในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศไทยได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมปั่นเพื่อแม่พร้อมกันทั้ง ประเทศ วันอาทิตย์ที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๕.๐๐ น. เพื่อเป็นการแสดงออกถึงความจงรักภักดี

อาสาสมัคร 0 บาท ร่วมปั่นเพื่อแม่ Bike for Mom

ในวันอาทิตย์ที่ ๑๖ สิงหาคม มีกิจกรรม Bike for Mom เนื่องในวโรกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ มีพระชนมายุ ครบ ๘๓ พรรษา อาสาสมัคร 0 บาทจากชมร.เชียงใหม่ (ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่) ร่วมปั่นจักรยานเทิดพระเกียรติด้วย ตั้งแต่ศูนย์ ประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ ต.ช้างเผือก จนถึงอุทยานหลวงราชพฤกษ์ ต.แม่เหียะ รวมระยะทาง ๓๐ กม.

นอกจากนี้ยังมีอาสาสมัคร 0 บาท ชมร.สันตโศก และญาติธรรมจากหลายพุทธสถาน ร่วมปั่นด้วย กินเนสบุค ได้บันทึกสถิติการปั่นจักรยานในครั้งนี้อย่างดีทั่วประเทศ ๑๔๖,๒๖๖ คัน.

เริ่มต้นโดยการมาฟังธรรม มีญาติธรรม พ่อแม่ และนักเรียนสัมมาสิกขาหินผาพ้าพ้า มา ร่วมกันฟังธรรม โดยมีสมณะดินทอง นครวโร เมตตาแสดงธรรม ซึ่งท่านแสดงธรรมในเรื่องของศีล อานิสงส์ของศีล ของผู้ที่ถือศีล มีศีลคุ้มครอง เหมือนกับผู้ที่ปฏิบัติธรรมถือศีล ศีลก็เปรียบเสมือนแม่ ที่คุ้มครองลูก ก่อนขึ้นศาลาก็มีกิจกรรมใส่บาตรร่วมกันระหว่างญาติธรรม พ่อแม่และนักเรียนสัมมา สิกขา สมณะได้แสดงธรรมให้อิโหวาทก่อนฉัน จากนั้นย้ายสมพิศ นามพงษ์ ได้กล่าวถวายพระพร นักเรียนร่วมร้องเพลงสรรเสริญ ร้องสารพันเกี่ยวกับพระคุณของแม่

นักเรียนแต่ละคนได้อ่านเรียงความที่ตัวเองได้เขียนมา ลูกกับแม่ได้กล่าวเปิดใจ และพิธี กราบแม่ในบรรยากาศที่อบอุ่น นักเรียนที่แม่ไม่มาหรือแม่ที่ไม่สามารถมาได้ ก็จะมีย่าๆมาเป็นตัวแทน ของแม่ให้เต็กราบ ได้กล่าวความในใจต่อกันในบรรยากาศที่อบอุ่น สมณะได้ให้อิโหวาทและ หลังจากนั้นเป็นการแสดงของนักเรียนสัมมาสิกขา มีทั้งการร้องเพลงเกี่ยวกับแม่ เกี่ยวกับพระคุณของ แม่ และการแสดงก็จะสะท้อนถึงสังคมในปัจจุบัน เป็นละครที่สอนใจ

๕๑ ทัฬหาวาเนาอโศก

วันอาทิตย์ที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เช้าตื่นลืมตาขึ้นมา วันนี้ผู้เขียนเองไม่วังไม่งัวเจียงกันเลยสักนิด (คาดว่าหลายคนคงรู้สึกเหมือนกัน) ตื่นเต้นอย่างมากกกกกก เพราะอะไร? ก็เพราะว่าวันนี้เป็นวันรวมศิษย์เก่าสันตือโศกนะสิ วันนี้พวกเราจะได้เห็นรุ่นพี่สัมมาสิกขาตั้งแต่รุ่นแรกๆ เลยเขี้ยวๆๆๆ (ภาษาวิบัติเพื่อเสียงสมจริง)

หลงปู่ตั้งชื่องานนี้ว่า “ก้าวเข้าสู่ ๒๕ ปี สัมมาสิกขาสันตือโศก” ตั้งแต่เป็นนักเรียนสัมมาสิกขาสันตือโศกก็เพิ่งจะได้เห็นงานรวมศิษย์เก่าที่จัดใหญ่แบบนี้ครั้งแรก ว้าววว ดีใจที่สุดเลยคะ อีๆ

เข็มนาฬิกาบอเวลา ที ๕.๓๐ กิจกรรมแรกของวันนี้คือ แทน แทน แทน่น การใส่บาตรร่วมกันคะ บรรยากาศตอนนั้น ทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ใหม่เดินกันให้ขวัค เต็มชอย ๔๖ เลย ผู้เขียนเองก็ไม่ว่าใครเป็นใคร เพราะผู้เขียนเองก็ไม่ค่อยรู้จักใคร ^ ^ แต่กระนั้นก็ยังรู้สึกดีกับพี่ๆ ศิษย์เก่าทุกคน เหมือนมันมีลึกลับๆมาเชื่อมต่อกับพวกเราและรุ่นพี่ว่า **นี่เราเป็นพี่น้องร่วมสถาบันกันนะ เราอยู่ได้ร่วมโพธิ์เดียวกัน มีปณิธานเดียวกันนาล** ผู้เขียนรู้สึกประทับใจกิจกรรมใส่บาตรมาก เห็นพี่ๆศิษย์เก่าคุยกันสนุกสนาน ตามประสาคนไม่ได้เจอกันนานมีเสียงเฮ เสียงหัวเราะดังลั่นไปทั่วชอย ๔๖ เลย เขี้ยวแหละ อีๆ ^^ และในขณะเดียวกัน ศิษย์ปัจจุบันอย่างเราก็เข้าไปกล่าวเจริญธรรมคะ/รับพวกพี่ๆ เขาก็จะยิ้มให้อย่างเอ็นดู และรับไหว้อย่างงามเหมือนกัน^^

หลังจากอิมบุญ อิมใจแล้ว พวกเราและศิษย์เก่าประมาณร้อยกว่าคน ก็ได้มีโอกาสขึ้นไปกราบพระบรมสารีริกธาตุกัน ผู้เขียนเองแอบเห็นพี่ๆ ศิษย์เก่าหลายคน นั่งนวดขาไปด้วยนะ อีๆ

คาดว่าน่าจะปวดขาอีก ๕๕๕+ เสร็จจากการกราบพระบรมสารีริกธาตุ กิจกรรมต่อไปก็คือ การเปิดงานค่ะ มีท่านสมณะชาวซึ้ง ลิริเตโช ลุงแซมดิน เลิศบุศย์ และอาฟิงฝน จังคศิริ ที่เมตตาและเป็นเกียรติมาเปิดงานให้พวกเรา ท่านลิริบอกว่า “เป็นศิษย์เก่าต้อง‘ลายคราม’ งามคุณค่าแก่สังคมอย่าเป็นศิษย์เก่า‘กะลา’ ที่ไร้ค่าไม่ช่วยเหลือใคร” กิจกรรมเปิดงานก็เป็นไปอย่างสบายๆ เหมือนครอบครัวใหญ่ครอบครัวหนึ่ง

ได้รับพร ได้ข้อคิด แง่คิดกันแล้ว ต่อไปก็เป็นรายการหาของลงกระเพาะ ๕๕๕+ ท่านข้าวเข้าค่ะ เข้านี้มีก้วยเตี้ยวน้ำใสแสนอร่อยของอาซ้อนั่นเอง อาซ้อจัดเต็มบอกใครไม่อิ่ม เพิ่ม !!! ^ ^ ซ้อพูดไปเรื่องก็ไหลลงตามรูปหน้า แต่อาซ้อไม่สนใจมันหรอก เพราะมือก็มัวแต่กำลังระวิงกับถ้วยก้วยเตี้ยวที่จะแจกจ่ายให้พวกเราได้กินกันอย่างถ้วนหน้าทุกคน

ตอนสายๆ มีกิจกรรม“เอื้อโອุ่່น” หลวงปู่ท่านเมตตา สละเวลามาร่วมงานกับพวกเรา หลวงปู่บอกว่า “สามมาสักขา คือ การศึกษาที่เป็น สามมา” สามมาคือถูกต้อง ถูกถ้วน สมบูรณ์ จริ่งแท้ โดยชอบ โดยทั่วถึง ดีที่สุด สามมาสักขา จึงแปลว่า การศึกษา ที่ถูกต้อง ที่ถูกถ้วน สมบูรณ์ และจริ่งและดีที่สุด ผู้ที่ผ่านการศึกษา จึงเป็นผู้ที่ได้รับ “สามมา” ไปจริงๆ ส่วนใครจะรับไปมากหรือน้อยเท่าใด ก็คือผู้นั้น “รู้” และ “เอา” แล้วทำตามจริงคนละเท่าใด ก็เป็นจริงเท่านั้น” ^^ (กราบขอบพระคุณค่ะ)

หลังจากได้รับโอวาทจากหลวงปู่เป็นที่เรียบร้อยแล้ว เวลา ๑๒ นาฬิกาถึงเวลาสังสรรค์ระหว่างพี่-น้อง มีกิจกรรมกินข้าวร่วมกัน อาหารวันนี้มีหลากหลายมาก และทั้งหมดก็เป็นอาหารมังสวิรัตที่จัดหนัก จัดเต็ม โดยพี่พิมพ์, พี่ไบร์ด (ศิษย์เก่า สส.สอ.) ต้องขอขอบพระคุณรุ่นพี่ทั้งสองนะคะ ที่ทำอาหารแสนอร่อยให้พวกเราได้รับประทานกัน ^ ^ นอกจากนี้ยังมีของหวาน มีน้ำหวาน มีไอติมให้เลือกกินกันอีกเพียบ ตะบะแตก ก็เลสตีนตัวกันพริบพริบเลยละงานนี้ ถ้าใครกินหมดทุกอย่าง ผู้เขียนคาดว่า หลังงานคงได้น้ำหนักแถมมาสัก ๓ กิโลฯ ๕๕๕+ งานของเราจัดอยู่ตรงบริเวณลานหินหน้าน้ำตก ทำให้บรรยากาศดูร่มรื่น ผ่อนคลาย และสงบ ในขณะเดียวกัน คนมาร่วมงานก็เยอะ อยู่กันแน่นงาน คล้ายๆปลากระป๋องปู้มปู้ยแต่ก็อบอุ่นดี > <

นอกจากนี้ยังมีซุ้มภาพถ่าย ที่พวกเราได้เตรียมไว้ต้อนรับรุ่นพี่ คือ **จะเป็นรูปภาพต่างๆของพวกพี่ๆเขาในหลายๆอิริยาบถ** เราก็เอามาแขวนตามเชือกยาวๆ ระโยงระยางไปทั่วบริเวณซุ้ม พวกพี่ๆศิษย์เก่าก็ให้ความสนใจอย่างมาก พวกพี่เค้ามาดูแล้ว ก็พากันหัวเราะกันคิกคัก เล่าถึงความหลังกันอย่างสนุกสนาน

เสียงเจื้อยแจ้วของพี่ออย พี่ก๊ก ที่ทำหน้าที่เป็นพิธีกร ให้ความรู้สึกสนุกสนานรื่นเริงเป็น

อย่างดี มีช่วงกิจกรรมเดินเพลง “กิ้งก้านใบ” ที่พวกเราทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน เดินร่วมกัน ก็สนุกสนานไปอีกแบบ ช่วงเวลาบ่ายนี้มีแต่รอยยิ้ม มีแต่เสียงหัวเราะ ตลบอบอวลไปทั่วลานน้ำตก เมื่อเล่นกิจกรรมกันอย่างอิมหันแล้ว

หลวงปู่ก็เมตตามาให้พวกเราถ่ายรูปด้วย หลวงปู่ยิ้มแย้มแจ่มใสอย่างเป็นกันเอง หลวงปู่มีเวลาเพียง ๑๕ นาที แต่หลวงปู่ก็เสียสละเวลานั้นมาให้พวกเรา ประทับใจมากๆเลยคะ ^^ เสรีจากนั้นเราก็ถ่ายรูปร่วมกันทั้งหมด เบียดกันจนล้นกล้อง๕๕๕+ จัดฉากอยู่นานกว่าจะเข้ากล้องได้ทุกคน (จะบอกว่าคนเยอะอะคะ อีๆ) ท้ายสุดเราก็ร่วมกันร้องเพลงมาร์ชสัมมาสิกขาสันตือโตก เสียงนั้นมีพลังมาก ได้ร้องได้ฟังแล้วขนลุกชูเลย เสียงดังกระหึ่มไปทั่วลานน้ำตก ผู้เขียนเองได้เห็นถึงพลังของรุ่นพี่ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน **“สามัคคี คือ พลัง”** คำนี้ใช้ได้ทุกๆเรื่องจริงๆคะ ผู้เขียนคอนเฟิร์ม

ถึงแม้ว่า งานรวมศิษย์เก่าแบบนี้ จะจัดเพียงหนึ่งวัน แต่ในหนึ่งวันก็ได้สร้างความประทับใจเอาไว้มากมาย มีรุ่นพี่ศิษย์เก่าลงทะเบียน ๑๓๙ คน รุ่นพี่ได้ประชุม มีการเลือกคณะผู้รับใช้ ๘ คน มีวาระ ๒ ปี โดยมีเพื่ออดิศัย(โอง) มงคล เป็นประธานผู้รับใช้

ได้เห็นความสามารถต่างๆ ของรุ่นพี่ศิษย์เก่า ได้เห็นความน่ารักของศิษย์ปัจจุบัน ที่คอยต้อนรับ คอยบริการรุ่นพี่ศิษย์เก่าอย่างไม่เหน็ดไม่เหนื่อย สำหรับผู้เขียนแล้ว ผู้เขียนเชื่อว่า มีหลายคนที่คิดแบบผู้เขียนคือ มีความสุขคะ เป็นหนึ่งวันที่เต็มไปด้วยรอยยิ้ม และเสียงหัวเราะ ถ้า

หยุดเวลาได้ก็อยากจะหยุดเวลาซักประเดี๋ยวนั้น ^^ ประทับใจรุ่นพี่ศิษย์เก่าทุกคน ที่ได้สละเวลามาร่วมงานที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น สุดท้ายนี้ก็อยากบอกกับรุ่นพี่ว่า

“พวกหนูเคารพ และศรัทธาพวกพี่มากนะคะ” รุ่นพี่เป็นไอดอล เป็นต้นแบบความดี ความอดทนให้พวกหนู **ขอบคุณพวกพี่ที่บุกเบิกสัมมาสิกขามาจนถึงรุ่นพวกหนู พวกหนูก็จะรักษาโรงเรียนให้คงอยู่ต่อไปคะ** หวังว่าพวกเราจะได้พบกันอีกนะคะ รุ่นพี่ ^ ^

“พี่ดูแลน้อง น้องเชื่อฟังพี่ ระเบียบวินัยเป็นไปเพื่อความสามัคคี รักศักดิ์ศรีสถาบัน”

♥ จันทรพรางดา

**ทิวรรพณาเร้งเสริมแรงโลกุตระ
ถัมจรสู่ภาคอัสสาขเทบือ
มอกระเบิดแห่งควมรักให้ซุมซันสามัคคี**

วันพุธที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘

พ่อครูและคณะเดินทางออกจากบ้านราชฯ เวลา ๐๔.๐๐ น. โดยรถจนใจ เพื่อไปที่ร้าน ตะวันทองมังสวิรัตติ จ.ขอนแก่น ก่อนถึงพ่อครูได้แวะเยี่ยมมนาของ **ดร.แสวง รวยสูงเนิน** ซึ่งเป็นแหล่ง เรียนรู้ด้านกลไกกรรมแบบให้ธรรมชาติคัดเลือกพันธุ์ข้าว โดยดินฟ้าอากาศเป็นตัวคัดเลือกพันธุ์ข้าว

จากนั้นพ่อครูได้เดินทางต่อถึงร้านตะวันทองมังสวิรัตติ ซึ่งเป็นร้านของ คุณตะวันทองกับคุณเรียวฟ้า ในเวลาประมาณ ๙.๐๐ น. แล้วนำสมณะ ลิกขมาตุ บิณฑบาต หน้า ร้านตะวันทองฯ

๙.๕๑ น. พ่อครู เริ่มเทศน์ก่อนฉัน โปรด ญาติโยมที่มารอฟังธรรมนับ ร้อยคน กิจกรรมภายในงาน นอกจากจะเปิดร้านให้ผู้ร่วม งานมารับประทานอาหาร มังสวิรัตติฟรีแล้ว ในเวลา ๑๓.๓๐ น. มีเวทีเสวนา “**สู่ เส้นทางสุขภาพดีด้วย อาหารไร้สารพิษ**”

หลังจากพ่อครูฉันอาหารเสร็จ พ่อครู สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม **เดินทางกลับบ้านสวน** จ.ขอนแก่น เวลา ๑๔.๐๐ น. มาถึงพ่อครูก็เปรยว่า ไม่เหลือเค้าโครงเก่าๆเลย จากนั้นก็พากราบ พระพุทธรูปธรรมนิมิต ที่ศาลาส่วนกลาง

พ่อครูให้อาวทแก่ชาวแก่นอโศกว่า...พวกเราอยู่อย่างมีพฤติกรรมสังคม เราไม่เบียดเบียน กอบโกยเอาเปรียบจากสังคม อย่างพวกเรา จะดีจะเลวอย่างไร ก็ไม่ได้ทำเสียหายเลวร้าย **ถ้ามารวมกันจะเห็นพฤติกรรมที่รวมตัวเป็นรูปธรรม ถ้าแยกย้ายจะไม่เห็นรูปธรรมกัน หากต่างคนต่างทำมันจะกระจัดกระจาย** ไม่ใช่ขอยากอวดนะ แต่ของเราดี ถ้าเขาไม่สะดุดตาก็ไม่เห็น ต้องมารวมหน่วยกัน

อาตมายังมีความหวังว่า สังคมจะรับสิ่งเหล่านี้ได้ ซึ่งเป็น สุจริตกรรม ที่จะเกิด ไม่อย่างนั้นเหลือแค่ ๒ คน ๓ คนก็น่าเสียดาย ตั้งต้นเป็นลำไม้ไผ่ พอทานไปเป็นบ้องกัญชา แต่ละที่อาตมาก็ไปไม่ไหว ใครมีเรี่ยวแรงโอกาส เห็นว่าน่าจะมาร่วมกันสร้างสรรค์ พวกเพียรกัน คิดดีๆ **ว่าจะเอาอะไรกันชีวิตนี้ เราก็ดินเข้าหาหลุมฝังศพกัน เงินทองทรัพย์สมบัติอะไรก็สู้กรรมไม่ได้ กรรมที่เสียสละสร้างสรรค์ ไม่ใช่กรรมที่เป็นหนี้**

แล้วนี้ชาวขอนแก่นจริงๆมีเท่าไร? ...ยกมือกันเกินสิบคน ...พ่อครูว่า...ถ้ามาทั้งหมดนี้ จะเจริญกว่าศรีโคตรบูรณเลย ที่ทางก็มี มีทั้งหมด ๖ ไร่ พ่อครูว่า ๖ ไร่ก็มาอยู่ได้ ๖๐ ครอบครัว อาตมาก็ได้แต่ย้ำ **ว่าจะรออะไรกันหนักหนา** ตนเองก็ได้ก่อนเลยนะ ถ้ามา ส่วนสังคมก็จะได้จากเรา เราเป็นตัวต้น จะเกิดเหตุการณ์ต่างๆเอง เรามีทิวลิปสามัญดา คีลสามัญดาอยู่แล้ว แต่ว่าเราารวมกัน ประพฤติปฏิบัติ นี่ศาลาก็ไม่ใช่เล่นๆนะ ไม่มีที่อยู่ก็มานอนศาลานี้สบายจะตาย ที่อยู่กว้างขวางขนาดนี้ ต้นไม้ก็ใหญ่ ต้นไผ่ก็มี เก็บหน่อไม้ไม่หมด หน้าเต็ดก็มีให้เก็บ พวกเราทำอะไรก็พร้อม เหลือแต่ให้มากัน เราก็บังคับกันไม่ได้ เกิดมาชาตินี้เอาดีไม่ได้ ตายเสียดีกว่า **ชีวิตถ้าเอาจริงก็ไม่พามาปัญหา** เรามีร่องรอยต่างๆที่ทำกันมาแล้ว หากทำไม่เป็นก็ไปดูงานที่ชุมชนอื่นของชาวอโศกนะ ค่อยๆทำไป...

ที่ดินของโรงเรียนยังไม่ได้ทำการมอบให้เป็นส่วนกลางทั้งหมดสมบูรณ (ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๓๒) **...วันนี้จะทำการมอบให้ส่วนกลางโดยสมบูรณ** พ่อครูบอกว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก หากเป็นที่ดินสวนกลาง **คนก็อยากจะทำช่วยทำ ช่วยอยู่ แต่หากเป็นของส่วนตัว คนอื่นก็จะไม่ค่อยอยากเข้ามาช่วย**

๑๔.๔๐ น. พ่อครูและคณะมาเยือน **โรงเรียนสรีสมาคมปฏิบัติธรรม** ขอนแก่นอโศก ที่อยู่ห่างจากบ้านสวนประมาณ ๑ กม. แต่ตอนนี้ไม่ได้สีข้าวแล้ว เลิกทำกิจการโรงเรียน แต่หันมาขาย **ปุ๋ยออกงาม** แทน โดยที่นี้รับปุ๋ยออกงามมาจากบ้านราชจำนวน ๓๙๒ ตัน จำหน่ายไปแล้ว ๒๐๙.๗ ตัน

(เฉลี่ยขายได้วันละ ๑๐ ตัน) ขายในราคาที่บ้านราชากำหนด ๒๔๐ บาทต่อกระสอบ โอนเงินไปบ้านราชาทั้งหมดประมาณ ๖ แสนบาท ต่อมาได้รับการติดต่อจากส่วนกลางว่า ปุ๋ยที่เหลือให้ขายกระสอบละ ๒๐๐ บาท ส่วนกลางจะคิดเงิน ๑๘๐ บาท เป็นการลดราคาลงอีกให้ช่วยเหลือเกษตรกร

พ่อครูให้โอวาทหน้าร้านแก่นบุญ...ว่า...พวกอโศกเราจะมียอบาย ของดี ราคาถูก ชื่อสัตย์ มีน้ำใจ ขายสด งดเชื่อ อันนี้เป็นเจตนาอาตมาแต่ไหนแต่ไรเลย ว่า เงินเชื่อเป็นอาวุธร้ายแรงของทุนนิยม นายทุนเป็นเจ้าของเงินใช้เงินเป็นอำนาจ เป็นวิธีการซับซ้อนหลายอย่าง ชื่อของเราให้ของไปจ่ายเงินสดก็จบ การใช้เงินสดนี้ทำให้รู้หลายอย่าง เช่น ร้านค้านี้อยู่ย่านนี้ จะเป็นการตรวจสอบว่าจะขายของให้ลูกค้าย่านนี้ได้เท่าไร แต่ว่าถ้าเชื่อนี้ไม่ต้องคิด คือเชื่อมาขายไม่หมดก็คืน มันไม่มีกำหนด เราจรรู้พลังชื่อ เราจะไม่ค้างไปถึงต้นทางการผลิตจะรู้ยอดการผลิตยอดทั้งหมดได้ ไม่อย่างนั้นจะทำเกินหรือทำฟรี ของทิ้งไว้มากไปขายไม่หมดก็เน่า เน่าไปถึงต้นทางเลย เงินเชื่อนี้บรรลัยจักร แต่ถ้าเงินสดนี้ประหยัดประโยชน์มากมายเร็วด้วย แต่เพราะนายทุนต้องหาทางเอาเปรียบและมีอำนาจ ก็ใช้เงินเชื่อมั่นเป็นนายทุน เป็นเจ้านี่ก็มีลูกหนี้เป็นได้อำนาจ

การทำการค้าอาตมาพากเพียรทำงานให้เป็นเงินสดให้ได้ เราทำได้มากแล้ว เดียวนี้อโศกเราประสบผลสำเร็จที่แต่ละชุมชนไม่มีหนี้ข้างนอกแล้ว อย่างมากก็เงินเกือเงินหมุนในหมู่ชุมชนพวกเราเอง อย่างปฐมอโศก ลั่นตืออโศกไม่ได้เป็นหนี้ไม่หมุนใคร มีแต่เกือกลูหน่องๆรุ่นหลังเป็นแบบอย่างไป

เรามีเงินสดเราก็จัดสรรเท่าที่มี จะไม่ประมาท รู้กำหนด เราซื้อมาเท่านี้เราก็จ่ายเท่านี้ ต้องขายให้หมด มันบังคับเราให้ประมาณอย่างพอดี ไม่ใช่ขายไม่หมดก็คืน ได้ดีไม่ดีก็โกงกัน เพราะขายไม่หมดบางทีก็ไม่มีเงินคืนด้วย เพราะเงินเอาไปหมุนอื่น ๆ ก็ยุ่งไปหมด อาตมาเห็นว่าปัญหานี้เป็นหลักการเลยว่า

๑. ไม่เป็นหนี้ ๒. พึ่งตนรอด ๓. ทำให้มากให้เหลือ ๔. แบ่งแจกผู้อื่น

ก็อย่าซ้ำ แก่นอโศกเกิดแน่...

จากนั้นพ่อครูจึงเดินทางต่อไปยังชุมชนดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี ในเวลา ๑๕.๑๐ น

วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

พ่อครูอยู่ที่ชุมชนดินหนองแดนเหนือ ภายหลังจากจำวัดที่กุฎีใหม่ ที่มีญาติธรรมที่เป็นชาวพันธมิตรฯสร้างให้ พ่อครูตื่นแล้วก็ทรงน้ำ ประมาณ ๖.๓๐ น. อ.ชูชาติ นาแสง ที่เป็นผู้ร่วมก่อตั้งชุมชน นิมนต์พ่อครูเดินชมรอบๆชุมชน ที่มีเนื้อที่ ๑๒๗ ไร่

อ.ชูชาติพาเดินดูพื้นที่ที่แต่ก่อนไม่เป็นป่า แต่บัดนี้มีป่าที่สมบูรณ์เต็มที่ คล้ายป่าธรรมชาติ ต้นไม้ส่วนใหญ่ปลูกขึ้นมาจาก และอีกส่วนหนึ่งขึ้นเองตามธรรมชาติ ต้นไม้สูงใหญ่ เพราะแต่ละต้นต่างแย่งแสงแดดกัน ก็เลยสูงลิ่ว มีต้นไม้ที่เป็นต้นไม้ประจำจังหวัดอุดรธานี คือ ต้นรัง(เป็นต้นไม้ในพระไตรปิฎกด้วย) มีต้นยางที่สูงใหญ่ มีการปลูกอยู่หลายรอบ อ.ชูชาติบอกว่า ต้นยางนารุ่นนี้ปลูกตอนปี ๒๕๒๖ บัดนี้ก็สามสิบกว่าปีแล้ว อ.ชูชาติได้พานักศึกษาที่อาจารย์สอนอยู่ มาช่วยกันปลูก เป็น

ทรัพยากรธรรมชาติ ที่ทำให้ที่นี่มีเสนาสนะสบายอย่างยิ่ง มีต้นไม้หลายหลายพันธุ์ ที่เป็นยาสมุนไพรอันมีคุณค่ามหาศาล

ผ่านบริเวณที่เมื่อก่อนพ่อครู เคยมาเทศนาโปรดญาติธรรม นับสิบกว่าปีแล้วที่พ่อครูไม่ได้มาเยือนที่นี่ พ่อครูบอกว่ามาเยือนที่นี่ครั้งแรกเมื่อปี๒๕๒๕ พ่อครูเดินผ่านไปไม่มีต้นพะยอมที่เห็น ระงมมักจะขึ้นอยู่ มีต้นไม้ที่เป็นไม้ใช้สอยและไม้กินหน่อไม้เป็นจำนวนมาก เก็บกิน ได้ทั้งปีทั้งชาติก็ไม่หมด **อ.ชูชาติ** บอกว่ามีวิธีปลูกไม้ที่ง่ายมาก เพียงแค่ตัด ไม้ ๑ ซ้อ เอาน้ำใส่กระบอกไม้แล้วฝังดิน

ก็จะเกิดต้นไม้ต้นใหม่ขึ้นอย่างง่ายดาย ที่นี่มีแม่แต่ต้นพะยอม ที่มีคนใจร้ายเข้ามาลักตัดไปก็มี

เดินผ่านบริเวณโรงเรียนหลายแห่งถูกทิ้งร้างไว้ บ่งบอกว่าเมื่อก่อนเคยมีอารยธรรมที่เจริญ เมื่อเร็ว ๆ นี้พายุฤดูร้อนมาเยือน ทำให้อาคารเก่าแก่หลายหลังพังไป รวมถึงต้นไม้บางต้นก็หักลงมาด้วย

ดินของดินหนองแดนเหนืออุดมสมบูรณ์มาก มีไส้เดือนดินตัวยาวเป็นศอกที่ทำรังแบบคอนโดไส้เดือน คือมีดินเป็นกองสูงขึ้นมาเป็นแท่งๆ ดูแล้วเหมือนคอนกรีตเหนียว พ่อครูเปรยว่า น่าจะ **ทำ monolith เป็นรูปทรงคอนโดไส้เดือนนี้ด้วย**

อ.ชูชาติชี้ให้ดูผักชนิดหนึ่งที่ขึ้นตามธรรมชาติ ชาวอีสานเรียกว่า **ผักกั้นย่า** ทางชาวเหนือเรียก **ผักปู้ย่า** เป็นผักที่แปลก มีหนาม แต่กินยอดที่มีหนามได้ ไม่ดำ(ไหม้)ปากแต่อย่างใด ผักนี้พ่อครูว่าเคยกินมาตั้งแต่เด็กมีกลิ่นที่พิเศษของมันเอง ที่สำคัญ อ.ชูชาติบอกว่ามีผู้วิจัยพบว่า**มีสารต้านอนุมูลอิสระ ๒,๐๐๐ มก./กรัม** ซึ่งมากกว่าผักปกติเป็นร้อยเท่าเลยทีเดียว นับเป็นทรัพยากรที่ทรงคุณค่าทำให้คนไทยอายุยืนมาแต่โบราณ แต่บัดนี้คนอาจลืมเลือนไป

พ่อครูเปรยว่า **น่าจะติดป้ายว่าต้นไม้ปลูกปีไหน ชื่อต้นอะไรไว้ เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา** พ่อครูแวะไปเยี่ยมบ้านของ**แม่เรณู** อุบัติลูกแก่แก่ของชุมชนดินหนองแดนเหนือ ที่บัดนี้แม่จะอายุมากแล้ว แต่ก็รีบออกมาต้อนรับทักทายด้วยเสียงใสๆ กระฉับกระเฉง แม่เรณูอาศัยอยู่ในชุมชนนี้กับลูกชาย คือ **คุณเพชรดินฟ้า ดิษโยธิน**

จากนั้นพ่อครูได้ออกบิณฑบาตหน้าศาลาของชุมชน ซึ่งมีญาติธรรมพร้อมใจมาใส่บาตรกันอย่างล้นหลาม มากกว่า ๑๐๐ คน หลังจากบิณฑบาตเสร็จ พ่อครูก็เตรียมตัวเทศน์ก่อนนั้น

ประมาณ ๑๓.๓๐ น. พ่อครูเดินทางออกจากดินหนองแดนเหนือ เพื่อไปที่ชุมชนเล็ลย์อโคกจ.เลย ก่อนจะถึงได้แวะเยี่ยมบ้านของญาติธรรมชื่อ **คุณโดดเด็ด** พ่อครูมาถึงเล็ลย์อโคกประมาณ ๑๕.๑๕ น. มีญาติธรรมมารอรับประมาณ ๕๐ คน พ่อครูนำลูกๆกราบพระพุทธรูปนิมิต ที่ศาลาส่วนกลาง แล้วโอภาปราศรัยกับชาวจังหวัดเลย และให้โอกาส**เอื้อไอล้วน**ด้วย เป็นบรรยากาศที่อบอุ่น

ในตอนค่ำก็มีรายการเอื้อโง่จาก
สมณะ ลิกขมาตุ แถมให้อีก

เวลา ๑๖.๔๐ น. เสร็จจาก
เอื้อโง่ พ่อกุญแจพักผ่อนที่กุฏิหลัง
ใหม่ ที่ญาติธรรมได้พร้อมใจกันสร้าง
ถวาย มีญาติธรรม รวมทั้งศิษย์เก่า
สัมมาสิกขาหลายชุดเข้าพบพ่อกุญแจ

ตอนเย็นประมาณ ๑๗.๑๕ น. พ่อกุญแจได้เดินเยี่ยมชมรอบชุมชน เดินผ่านเรือนพักชายไป
จนถึงเฮือนหายทิว ที่เป็นโรงครัวกลาง มีญาติธรรมรับประทานอาหารเป็นจำนวนมาก เกือบร้อยคน
เลยทีเดียว มีลุงเล็ก(ป๊อปคอร์น)เจ้าเก่า ไปคั่วข้าวโพดให้ญาติธรรมกิน บรรยากาศครึกครื้น

พ่อกุญแจ เดินผ่านถนนกลางหมู่บ้าน มองเห็นบ้านเรือนหลายหลังที่บัดนี้ถูกทิ้งร้างไว้ ไม่มีคน
มาอยู่ แต่ก็แสดงให้เห็นว่าเมื่อก่อนมีคนอยู่เป็นจำนวนมาก พ่อกุญแจเดินข้ามถนนไปถึงที่ดินอีกฟากฝั่ง
หนึ่งของชุมชน เป็นที่ตั้งโรงพยาบาล มีงานปั้นเม็ดปุ๋ยขนาดใหญ่ตั้งอยู่ ซึ่งก็เป็นอีกกิจการที่มีสถานที่มี
อุปกรณ์ ขาดแต่คนทำงานเท่านั้น

พ่อกุญแจเดินกลับมายังฝั่งหมู่บ้าน แวะถ่ายภาพหน้าป้ายชุมชนเล็ล้อยโคก และมองเห็นบิ๊ม
น้ำมัน ซึ่งแต่ก่อนชุมชนเล็ล้อยโคกมีความเจริญก้าวหน้าสามารถมีบิ๊มน้ำมันเป็นของตนเองได้ พ่อกุญแจ
เดินผ่านร้านค้าชุมชน ที่แต่ก่อนเป็นร้านค้า แต่บัดนี้มีแต่ความว่างเปล่า เป็นอีกหนึ่งของซากอารยธรรม
ที่ถูกทิ้งร้างรอวันที่จะฟื้นคืนกลับมามีชีวิตอีกครั้ง ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับคนเป็นสำคัญ

วันศุกร์ที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘

พ่อกุญแจออกบิณฑบาตยามเช้าที่หน้าชุมชน และเดินเข้าสู่กลางชุมชน มีญาติธรรมรอใส่
บาตรมากกว่า ๑๐๐ คน เป็นบรรยากาศที่ปลุกใจให้เล็ล้อยโคกกลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็น
บรรยากาศที่ไม่มีมานานนับสิบปี

เวลา ๘.๓๐ น. พ่อกุญแจเทศน์ก่อนฉัน ให้ประโยชน์อันสูงสุดคืออริยทรัพย์กับญาติธรรมชาวเลย
เมื่อจบการเทศนาพ่อกุญแจฉันอาหารที่ศาลาส่วนกลาง ภายหลังจากฉันเสร็จก็ร่วมถ่ายภาพกับญาติธรรม จ.เลย

เวลา ๑๒.๓๐ น. เดินทางไป “เลยลัด” ถึงเลยลัดประมาณ ๑๓.๑๕ น. ที่นั่นชื่อว่า
“เลยลัด” เพราะว่ามีแม่น้ำเลยมาตัดลัดให้ที่นั่นกลายเป็นเหมือนเกาะอยู่กลางน้ำ เวลาผ่านไปตรงนี้ต้องผ่าน
สะพาน ยามน้ำหลาก แต่ว่าตอนนี้หน้าน้อยก็เลยไม่เป็นเกาะ ที่ดินที่เลยลัด มีทั้งหมด ๑๒๐ ไร่ แต่มี
ที่เป็นโฉนด ประมาณ ๔๐ ไร่ ปลูกปาล์มน้ำมันเป็นส่วนใหญ่

พอมาถึงเลยลัด พ่อกุญแจไปที่กุฏิกลางชุมชน แล้วแจกภาพพ่อกุญแจที่มีโคลงธรรม “**ความบริสุทธิ์
เท่านั้น ที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก....ในที่สุด**” ให้แก่ญาติธรรม จากนั้นจึงเดินชมสวนปาล์มน้ำมัน
ที่เลยลัดนี้มีต้นปาล์มมากกว่า ๓,๐๐๐ ต้น ปลูกไว้ละ ๒๗ ต้น ปาล์มน้ำมันนี้ มีอายุ

ประมาณ ๒๐-๓๐ ปี ปลุกประมาณ ๓ ปี ออกดอกออกผล ซึ่งจะออกผลทั้งปี หากมีน้ำดี ปุ๋ยดี แสงแดดดี แต่ว่าในฤดูนี้ที่สวนนี้ขาดน้ำ ต้นปาล์มบริเวณที่มีน้ำดีหรือใกล้แม่น้ำเลย มีความชุ่มชื้น ต้นปาล์มดูจะสมบูรณ์ ออกดอก ออกผลให้เห็น เวลาตัดปาล์มไปขาย คนที่นี่มีน้อยจึงต้องจ้างคนตัด

ภายหลังจากเดินดูสวนปาล์มเสร็จ พ่อครูก็ได้ให้โอกาสชาวเลยลัด มาสนทนากับ พ่อครูอีกสักครู่ ซึ่งพ่อครูก็ได้ให้แง่คิดว่า ที่นี้มีสถานที่ดีมาก มีสวนปาล์มที่กำลังออกผล ให้สามารถเก็บใช้เงินหนุนให้หมดได้เร็ววัน เพียงแต่ว่าตอนนี้ขาดระบบน้ำที่เพียงพอ ซึ่งก็คงไม่ยากนัก เพราะว่าแม่น้ำเลยมาโอบล้อมชุมชนเลยลัดอยู่แล้ว เพียงแค่ปั๊มมาใส่ต้นปาล์มเท่านั้น

แต่ที่สำคัญสุด แม้จะมีวัดคู่ครบพร้อม แต่ขาดเพียงคนที่ดีมาอยู่เท่านั้น ตอนนี้มืออยู่กับสองครอบครัว ก็ยังมีกำลังแรงงานไม่เพียงพอ ต้องให้ชาวญาติธรรม จ.เลย มาช่วยกัน หากทำจริง เพียงสองปีก็หมดเงินหนุนได้

จากนั้นประมาณ ๑๔.๓๐ น. พ่อครูเดินทางไป**ที่ถ้ำภูริยารีสอร์ท** ที่เป็นรีสอร์ทของหลานของญาติธรรมชื่อว่า**คุณช่วง** ที่ได้เกื้อหนุนญาติธรรมชาวเลย และสมณะมาตลอด โดยพ่อครูได้เดินชมสวนน้ำที่ทางรีสอร์ทเปิดให้กับคนทั่วไปมาใช้บริการเล่นน้ำ ซึ่งจะมีคนมามากในวันหยุด แล้วคุณช่วงก็นิมนต์ให้พ่อครูพักที่บ้านพัก ก่อนที่จะเดินทางไปขึ้นเครื่องบินที่สนามบินเลย

๑๗.๐๐ น. พ่อครูและปัจฉาฯ เดินทางไปที่สนามบินจ.เลย โดยก่อนขึ้นเครื่องบิน **ญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขาหินผาพ้าน้ำ** ที่ได้มาช่วยเตรียมสถานที่ตลอดการทัวร์พญาเร่งัญจรสู่ภาคอีสาน รวมกันประมาณ ๓๐ ชีวิต ก็ได้ติดตามมาส่งพ่อครูถึงห้องรับรองที่สนามบินเลย เป็นบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นที่สุด จากนั้นพ่อครูเดินทางสู่**สันติอโศก** ถึงเวลา ๒๐.๒๐ น. โดยสวัสดิภาพ

เป็นอันจบสิ้น **ทัวร์พญาเร่งัญจรเสริมแรงโลกุตระธรรม สัจจะสู่ภาคอีสานเหนือ นำระเบิดแห่งความรัก A bomb of love** ที่พ่อครูได้สืบทอดมาจาก**พระพุทธเจ้า** และสืบทอดมาจาก**ไอส์ไตน์** มาเพื่อให้เกิดจิตวิญญาณ ที่เคยแตกแยกเป็นสอง อันเป็นธรรมะสอง ให้เกิดจิตวิญญาณใหม่ แก่ลูกหลานพระโพธิสัตว์ ให้รวมเวทналงเป็นหนึ่ง ลดละอัตตาตัวตน เพื่อสมานกันให้เป็นหนึ่งเดียว ทำให้ตนผลิต A bomb of love ซึ่งก็คือ ปิยภระ อันเป็นสาราณียธรรม ๖ ที่เกิดจากจิตใจที่มีพุทธพจน์ ๗ มารวมกันเป็นหมุกุ่ม **แล้วจะได้แจกจ่าย ระเบิดแห่งสันติภาพนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ แก่มวลมนุษยชาติต่อไป**

* ทีมงานข่าวอโศก

คืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง นศ.ปธ

ครั้งที่ ๑๒

" ด้วยใส่ใจ ห่วงใยสุขภาพ "

๒๓-๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ณ สวนบุญผักพืช

งานคืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง นศ.ปธ. ครั้งที่

๑๒ 'ด้วยใส่ใจ ห่วงใยสุขภาพ' จัดขึ้นในวันที่ ๒๓-๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ณ สวนบุญผักพืช จ.ปทุมธานี โดยแรกเริ่มก่อนจะมาเป็น นศ.ปธ. หรือ สมาคมนักศึกษา ผู้ปฏิบัติธรรมนั้น ได้มีการรวมตัวของกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง เรียกว่า **กลุ่มรามบุษบาธรรม** เพื่อทำกิจกรรมสร้างสรรค์และสานสัมพันธ์กันในหมู่มิตร มี การขายอาหารมังสวิรัต ในรามฯ ที่โรงอาหาร ๑ แผง ๒๒ มีการจัดงานรามบุษบาอาสาฬหะทุกปี ต่อมา มีนักศึกษา จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอื่นๆ มีนักศึกษาใหม่เข้ามา ร่วมมาเรื่อยๆ และให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมในหมู่มิตร

เหล่านี้ นศ.ปธ. พวกกันบินกลับคืนรัง บางคนก็อาสาเป็นเจ้าภาพมาค้างที่สวนบุญผักพืช ตั้งแต่คืนวันที่ ๒๖ มิถุนายน ช่วงเช้าของวันที่ ๒๗ มิถุนายน เหล่า นศ.ปธ. ทอยเข้าพื้นที่งาน ใครมาก่อนก็ร่วมด้วย ช่วยกันทำอาหาร เพื่อถวายสมณะ ซึ่งนำโดย **หลวงตา พรหม(สมณะพรหมจริโย), สมณะลานบุญ วชิโร, สมณะมือมัน ปุรณโกโร, สมณะจันแจ้ง อัสนกจาโร, สมณะธาดบุญ ธาดบุญโญ**

หลังจากถวายอาหารสมณะเสร็จเรียบร้อย ก็ถึงเวลาพุงยิ่ม เหล่า นศ.ปธ. ก็รับประทานอาหารร่วมกัน โสเหล่กัน งานนี้เน้นอาหารสุขภาพ **ผลไม้ไร้สารพิษจากระยอง(สวนคุณสายพุทธ) เกล้าเสียงดนตรีโดยคุณสมพงษ์ และคณะ** มีบริการตรวจสุขภาพ คือจัดกระดูก และครอบแก้วปาก้อนด้วย

มีการระดมสมองประชุมในเวลา ๑๒.๐๐ น. เริ่มจากแถลง

กิจการที่ผ่านมาในรอบปี และเรื่องพิจารณาเรื่องการ
เลือกตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ ในครั้งนี้มีคณ
สภาเข้าร่วมทำงานด้วย เลือกได้คณะกรรมการ
ชุดใหม่ ๑๕ คน โดยมี นายบุญญ หวังภูกลาง
เป็นนายกสมาคม และมีศิษย์เก่าสัสมาสิกขาที่กำลังเรียน
อยู่ในระดับอุดมศึกษา มาร่วมด้วย เพื่อเรียนรู้งานและเตรียมสืบสาน
งานต่อ คือ นายสุตฤไพโร หวังภูกลาง(เตี้ย) น.ส.วันทนา ยารัมย์(หนูนา)
น.ส.ทศพร หวังภูกลาง(กาญจน์)

ตอนเย็น เป็นบรรยากาศของความอบอุ่น เมื่อพ่อครูสมณะ
โพธิรักษ์เดินทางมา พ่อครูมาถึงก็กราบพระพุทธรูปนิมิตร แล้ว
ชาวสวนบุญผูกพีช นิมนต์พ่อครูเดินชมสถานที่ต่างๆ เหล่านศ.ปธ.
และนักเรียนสัสมาสิกขาที่อยู่ในพื้นที่ เดินตามพ่อครูกันเป็นขบวน
อบอุ่นท่ามกลางบรรยากาศยามเย็นที่เย็นสบาย ลมโชยพัดรังนกกระจะาบ
ที่ห้อยเป็นศิลปะประจำสวนบุญ ละลานตาอยู่ตามต้นไม้ทั่วสวน

เวลาประมาณ ๖ โมงเย็นเป็นรายการของความรักความ
เมตตาของพ่อครู ที่มา**เอื้อเอื้อนให้กับลูกๆ ด้วย A bomb of love**
“ระเบิดแห่งรัก” ที่พ่อครูได้ใคร่ห้ระเบิดแห่งรักให้ลูกๆได้กระจำจั่ง
กันประมาณ ๒ ชั่วโมง แก่ลูกๆร้อยกว่าคน บรรยากาศสบายๆ
ตามประสาพ่อลูก รายการนี้มีการถ่ายทอดสดทางบุญนิยม
ทีวีด้วย ปิดท้ายด้วยรายการเปิดใจกันก่อนนอน

พ่อครูพักค้างคืนที่สวนบุญฯเช่นเดียวกับ
เหล่านศ.ปธ. ตอนเช้าพ่อครูยังเมตตาจับมือนวดก่อน
ที่จะออกเดินทางกลับไปสันตติโศก ในตอนสายเหล่า
นศ.ปธ. จึงโบยบินแยกย้ายกันกลับไป

♥ กิจกรรมข่าวโศก

👉 คณะกรรมการชุดใหม่

๑. นายบุญญ หวังภูกลาง นายกสมาคม
๒. นายสมพงษ์ สกุลช่างโศก อุปนายก คนที่ ๑
๓. จำสับเอกวุฒิกิจ ชาวหินฟ้า อุปนายก คนที่ ๒
๔. นายอุดม ศรีใจปลุก อุปนายก คนที่ ๓
๕. นายธนกร หวังภูกลาง กรรมการ
๖. น.ส.ปัทมา นาวาบุญนิยม กรรมการ
๗. นายสุตฤไพโร หวังภูกลาง กรรมการ
๘. น.ส.วันทนา ยารัมย์ กรรมการ
๙. นายแรงผา จำปี กรรมการและปฏิบัติ
๑๐. น.ส.ทศพร หวังภูกลาง กรรมการและนายทะเบียน
๑๑. น.ส.ไฟฟ้าฝัน พิทักษ์กร กรรมการและประชาสัมพันธ์

👉 อนุกรรมการ

๑. น.ส.ใจฟ้า ทรัพย์สินทวีลาภ
๒. น.ส.ตะวันเดือน วรรณวงษ์
๓. นายจักรกฤษณ์ ตริภักกิจ

๑๒. นายศรศิลป์ วนิชวิทย์ กรรมการและเหรัญญิก
๑๓. น.ส.ขวัญชนก ชูเกียรติ กรรมการและเลขานุการ

ขอเชิญร่วม... คีนสูเหยา พุทธธรรม ครั้งที่ ๔
 ครั้งที่ ๔ "ปีตุบษาพ่อครู ๓๕ ปี พุทธธรรมวันอาทิตย์"
ปีตุบษาพ่อครู
๓๕ ปีพุทธธรรมวันอาทิตย์

วันอาทิตย์ที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๘ ที่พุทธสถานสันติโสภณศึกษาได้จัดไปด้วยผู้คนมากหน้าหลายตา มีตั้งแต่เด็กเล็ก ๆ ที่เดินจูงมือมากับพ่อแม่ จนกระทั่งถึงรุ่นคุณตาคุณยาย ไขแล้วจะวันนี้ที่สันติโสภณมีการจัดงาน **“คีนสูเหยา พุทธธรรม ครั้งที่ ๔”** มีคนมาร่วมงานอย่างอุ่นหนาฝาคั่ง ๓๕ ปีผ่านมาแล้วสินะ ที่มีการเรียนการสอนเด็กๆที่ผู้ปกครองพามาที่พุทธสถานสันติโสภณ ซึ่งเราเรียกว่า **นักเรียนพุทธธรรม** มีการเรียนการสอนทุกวันอาทิตย์ ตั้งแต่เช้าถึงบ่าย มีการสอนพระพุทธศาสนา และมีกิจกรรมต่างๆที่สอดแทรกธรรมะ หลายปีแล้วที่มีการงดการเรียนการสอน แต่ความเป็นชาวพุทธธรรมก็ยังคงอยู่ จึงมีการจัดงาน เพื่อจะได้มาพบปะสังสรรค์ ถามข่าวคราวซึ่งกันและกัน

ตอนเช้าในเวลา ๗.๔๕ น. มีการใส่บาตรร่วมกันที่ลานทรายหน้าน้ำตก บรรยากาศเช้านี้ร่มรื่น เย็นสบาย แต่ละคนมาใส่บาตรอย่างยิ้มแย้มแจ่มใส ทักทายกันอย่างเป็นกันเอง รังสีความเป็นกันเองฟุ้งกระจายไปทั่วอาณาเขต หลังจากใส่บาตรเสร็จ ก็มีการถ่ายรูปร่วมกับ**พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** และเวลา ๙.๐๐-๑๑.๐๐ น. หลวงปู่ก็เมตตา**มาเื้อไออนุ่น**ให้กับเหล่าพุทธธรรม รวมทั้งผู้คนที่มาวัดเป็นประจำ ทำให้ศาลาสันติโสภณรวมไปถึงอาณาเขต

รอบๆ เต็มไปด้วยผู้คนจำนวนมากที่มาร่วมฟังธรรม

หลังจากฟังธรรมเสร็จ เข็มนาฬิกาชี้บอกเวลา ๑๑ โมงตรง ถึงเวลาพุ่งยิ้ม ^ ^ มีโรงบุญเล็กๆ น่ารักๆ จัดรอต้อนรับผู้คนอยู่ใต้โบสถ์ ร้านโรงบุญจัดในสถานที่เล็กๆ แต่อัดแน่นไปด้วยอาหารมากมาย อาทิ เช่น ก๋วยเตี๋ยวน้ำข้นรสเด็ด ไก่กริมกะทิ เจาก๋วย ผลไม้ ข้าวราดแกง น้ำเสาวรส ข้าวเหนียว ล้มตำ ซุปหน่อไม้ นอกจากนี้ยังมีขนมจีบ กับซาลาเปาอีกด้วย

อาหารหลากหลาย คนก็มากมาย สถานที่ก็เล็กๆ แต่กระนั้น การตักอาหารก็เป็นไปอย่างเป็นระเบียบ

ไม่วุ่นวาย เห็นความเสียสละของแต่ละคน ไม่มีใครแย่งกันตักเลย ทั้ง

ยังเสียสละให้คนอื่นตักก่อนด้วยซ้ำ สังคมแบบนี้ เป็นสังคมนิยมโลกคือจริงๆ ค่ะ ทุกอย่างเป็นการให้ การเสียสละล้วนๆ และการรับประทานอาหารก็มีคูปองแปลกๆ ที่น่าเอาอย่าง ^ ^ เราสามารถกินอาหารได้ทุกอย่าง แต่ก่อนกินเราต้องเอาใบไม้ไปแลก ย้ำว่า ใบไม้!! ไม่ต้องทำหน้าง้อหรือคะ ใบไม้จริงๆ ใบไม้ที่อยู่ตามพื้นนะคะ ไม่ใช่ใบไม้สดจากต้นนะคะ ต้องเก็บตามทาง (แน่!! แอบให้ทุกคนช่วยเก็บขยะ) เอาใบไม้ไปแลกเป็นคูปองน่ารักดีค่ะ น่าเอาเป็นแบบอย่างที่สุดเลย ^ ^

จะมีสักกี่ชุมชนที่มาอยู่ด้วยกันแบบสังคมนิยมโลก เจอหน้ากันก็ยิ้มทักทาย ยกมือไหว้ เจริญธรรม มีจิตเสียสละ แข่งกันทำความดี แข่งกันให้

กิจกรรมวันนี้เป็นกิจกรรมที่น่าประทับใจอย่างมากค่ะ ^^

❀ จันท์พรายดาว

พ่อครูสัญญาบัตรก่อนเข้าพรรษา

เวลาเข้ามิดของวันอังคารที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เวลา ๔.๐๐ น. พ่อครูพร้อมคณะ
ปัจฉาได้มากราบนมัสการลาพระพุทธรูปที่ศาลาพิงธรรม **ปฐมอโศก** จากนั้นจึงเดินทางโดย
รถจนใจไปยังโครงการกสิกรรมไร้สารพิษ
วังน้ำเขียว อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

การเดินทางวันนี้มีเรื่องชวนตื่นเต้น
เล็กน้อย เมื่อเวลา ๕.๕๐ น. รถจนใจได้เกิด
อุบัติเหตุยางรถยนต์ด้านหลังขวาแตกกลาง
ถนนบริเวณตรงข้ามวิทยาลัยสารพัดช่าง
จะเชิงเทรา จ.จะเชิงเทรา เคะระห์ดีที่รถไม่
เสียการทรงตัว **อาแดนดินผู้ขับรถ**ก็สามารถ
นำรถไปจอดที่ข้างทางได้อย่างปลอดภัย

โชคดีที่มีรถตู้ที่งานบุญนิยมที่วัดติดตามมาด้วย
จึงช่วยกันเปลี่ยนล้ออย่างอะไหล่ใช้เวลาประมาณ
๒๐ นาทีก็เสร็จเรียบร้อย

พ่อครูและคณะเดินทางมาถึงโครงการ
กสิกรรมไร้สารพิษวังน้ำเขียวเวลา ๘.๔๐ น.
พ่อครูและสมณะกราบนมัสการพระพุทธรูป
ภิธรรมนิมิต จากนั้น ๙.๐๕ น. พ่อครูได้
กรุณาแสดงธรรมก่อนฉันที่ศาลาโรงครัว มี
คุณอำนาจ หมายยอดกลาง และครอบครัวหมาย

ยอดกลาง พร้อมญาติธรรมที่ทราบข่าว อ.สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์และภรรยา ก็ได้มานั่งฟังธรรมกันอย่าง
อบอุ่น ซึ่งวันนี้พ่อครูเทศน์ในเรื่อง **รัฐศาสตร์** เรื่อง **ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ที่ทรงทศพิธ
ราชธรรมเป็นประมุข** รวมถึงคำสอนของพระองค์ท่านในเรื่อง **แบบคนจน** ประเทศนั้นจนแต่ได้ให้ผู้อื่นตลอด
เวลา อัตราความก้าวหน้าในการสละออกมีให้เห็นในสังคม ประเทศเราอยู่ได้อย่างไรเป็นสิ่งที่ประเทศอื่น
จะต้องมาศึกษาประเทศไทย

หลังจากแสดงธรรมจบเวลา ๑๑.๑๑ น. ก็ถึงเวลาฉันภัตตาหาร **สำหรับอาหารเป็นพืชผัก**

ไร้สารพิษจากโครงการกิจกรรมไร้สารพิษวังน้ำเขียวทั้งสิ้น

เวลา ๑๓.๓๐ น. ได้มีการประชุมโครงการจัดการหิน ที่จะใช้ในการก่อสร้างสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอริยราชดิวิชัย โดยมีกำนันป๋อง พูนกลาง คุณอำนาจ หมายยอดกลางและคณะ ร่วมประชุมในการดำเนินการขนย้าย และจัดสร้างสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอริยราชดิวิชัย ใช้เวลาประชุมไม่นานประมาณ ๒๐ นาที ก็ถึงเวลาที่พ่อครูจะเดินทางต่อไปยังพุทธสถานสีมาอโคก พ่อครูและคณะปัจฉาได้มากราบนมัสการลา พระพุทธรูปธรรมนิมิต เวลา ๑๓.๕๐ น. จึงเริ่มเดินทางโดยรถจนไปถึง **ชมรมมังสวิรัตสีมาอโคก**

เวลา ๑๕.๑๕ น. พ่อครูได้แวะเยี่ยมให้กำลังใจญาติธรรมที่ **ร้านอาหารมังสวิรัตสีมาอโคกหรือร้าน มร.ส.** ที่ตั้งอยู่ใน อ.เมือง จ.นครราชสีมา ตรงข้ามมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา

ป้าตุ๋ **ครูสีมาอโคก** เล่าว่า ร้านมร.ส. ได้เริ่มขาย ๐ บาทก็ทานได้ (ตักข้าวและกับ ๑ อย่าง รับประทานฟรี) มาครบ ๕ ปีแล้ว ดำเนินงานไปได้ด้วยดี **โดยมีตัวอย่างจากร้านชมรมมังสวิรัต แห่งประเทศไทย สาขาจ.เชียงใหม่** ที่ทำเป็นตัวอย่าง สามารถทำบุญนิยมระดับสูงสุดได้คือ แจกฟรี

ร้าน มร.ส.ยังพัฒนาการขายอีก ซึ่งก็สามารถที่จะไม่ใช้ถุงพลาสติกในการซื้อขายได้ มาเป็นเวลาถึง ๒ ปีแล้ว **โดยได้ให้บริการภาชนะพลาสติกสำหรับลูกค้ายืมไปใช้ได้** และลูกค้าก็ตอบรับเป็นอย่างดี นำภาชนะมาใส่อาหารหากจะซื้อกลับไปรับประทานที่บ้าน **จนสามารถรณรงค์ในการใช้ปีนโตมาใส่อาหาร** ซึ่งได้รับการตอบรับดีมากจากลูกค้า สำหรับลูกค้าที่มานั่งรับประทานที่ร้าน ก็ยังล้างจาน ล้างภาชนะเองด้วยเช่นกัน เป็นการเกื้อกูลกันทั้งผู้ขาย ลูกค้า และยังช่วยสังคมลดภาวะสิ้นเปลืองทรัพยากร **สร้างสังคมอุดมคติ ลดโลกร้อนให้เกิดขึ้นได้ในจังหวัดนครราชสีมา**

ร้านมร.ส. นอกจากจะขายอาหารมังสวิรัตแล้วก็ยังขายของแห้ง สินค้าอุปโภค บริโภคที่จำเป็นในครัวเรือนอีกด้วย และตอนนี้ได้ขยายร้านเพิ่มเติมอีกทำให้ลูกค้ามีพื้นที่ในการนั่งรับประทานอาหารเพิ่มขึ้น รวมทั้งขยายร้านขายของแห้งเพื่อรองรับความต้องการของลูกค้าที่มีมากขึ้น

นับเป็นความก้าวหน้าของพาณิชย์บุญนิยม ที่สามารถทำอุดมการณ์บุญนิยมได้ถึง ๐ บาทก็ทานได้ คือ แจกฟรี โดยนโยบายการค้าของชาวอโคกคือ ของดี ราคาถูก ชื่อสัตย์ มีน้ำใจขายสด งดเชื่อ....

พ่อครูออกเดินทางจากร้านมังสวิรัตสีมาอโคกในเวลา ๑๕.๕๐ น. **ไปถึงพุทธสถานสีมาอโคก** เวลา ๑๖.๒๐ น. พ่อพ่อครูเข้าไปภายในศาลาพักร่ม เพื่อกราบนมัสการพระพุทธรูปธรรมนิมิต ฝนได้ตกลงมาอย่างหนัก จนทำให้ไม่สามารถออกไปด้านนอกศาลาได้สะดวก ปัจจุบันขณะจึงนิมนต์พ่อครูขึ้นไปจำวัด และพักการเดินทางที่ชั้นลอย ใต้หลังคาชั้น ๓ ของศาลาพักร่ม และงดรายการอื่น

ไอยู๋นของพ่อครูในช่วงเย็น แต่ก็ยังคงมีการจัดรายการอยู่ โดยมีสมณะเดินดิน ดิกขวีโร สมณะบินบน
ถิริจิตโต และสมณะแสนดิน ภูมิกุโธ มาร่วมเอื้อไอยู๋นกับชาวสีมาอโศกอย่างอบอุ๋น อากาศเย็นสบาย
เข้าวันพุธที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เวลา ๘.๐๐ น. พ่อครูนำสมณะ ๑๒ รูป ออก
บิณฑบาตที่บริเวณถนนหน้าศาลาฟังธรรม และที่จัดโรงบุญ มีญาติธรรมมาจัดโรงบุญมังสวิรัตถึง ๘
ร้าน แม้จะไม่ใช่วันหยุด แต่มีญาติธรรมหลายท่านในตัวเมือง ที่ทราบข่าวว่าพ่อครูเดินทางมาเยี่ยมลูก
หลานชาวสีมาอโศก ได้มารอใส่บาตรกันเป็นจำนวนมาก

หลังจากพ่อครูบิณฑบาตเสร็จ
ก็ได้เวลาที่พ่อครูแสดงธรรมก่อนฉัน **วันนี้มี
ญาติธรรมที่มาฟังธรรมกันสิ้นศาลากว่า ๓๐๐
คน** ทุกคนมีสีหน้าปิติ รื่นรมย์ในธรรมที่ได้
ฟังธรรมะจากสัตบุรุษก่อนเทศกาลเข้า
พรรษาที่จะมาถึง พ่อครูได้เทศน์ถึงเรื่อง**ที่มา
ที่ไปของชื่อพ่อครู**ไว้อย่างน่าสนใจ

เวลา ๑๑.๑๐ น. หลังจากพ่อครู
แสดงธรรมจบ ก็ได้เวลาที่ญาติธรรมจะได้
รับประทานอาหารร่วมกัน โรงบุญมังสวิรัต
มีทั้งอาหารหลัก อาหารรอง ส้มตำ

กล้วยเตี๋ยวหลอด แกงมัสมั่น จาปาตี ขนมจีน กล้วยเตี๋ยว ของหวาน ไอศกรีม เป็นที่ถูกต้องถูกใจของ
เด็ก ๆ ที่ได้มาฟังธรรม ทุกคนรับประทานอาหารร่วมกันดุจญาติมิตร ญาติธรรม

วันนี้พ่อครูฉันภัตตาหารภายในศาลา เป็นปกติทุกสถานที่ที่จะมีลูกหลานมากกราบนมัสการ
พ่อครูอย่างต่อเนื่อง พ่อครูก็ยังคงมีภาพถ่ายพร้อมโศลกธรรมด้านหลังว่า **“มีเจตนาแต่อย่าอยาก
จงพากเพียรให้เต็มบริสุทธ์” “ความบริสุทธ์เท่านั้น ที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก...ในที่สุด”** แจกให้กับ
ลูกหลานทุกคนที่เข้ามากราบนมัสการพ่อครู มีบางคนหอบลูกจูงหลานแรกเกิดมาให้พ่อครูตั้งชื่อให้ก็มี
เด็กบางคนอย่าง**ด.ช.สุธรรม** ซึ่งวันนี้ทางครอบครัวได้อุ้มมาให้พ่อครูตัดผมไฟให้ เป็นความกรุณาที่
พ่อครูมีให้ต่อลูกๆหลานๆเสมอ ไม่ว่าจะเดินทางไปไหน

พ่อครูและคณะปัจฉากราบนมัสการลาพระพุทธรูปนิมิต ก่อนที่จะออกเดินทางจาก
สีมาอโศกในเวลาประมาณ ๑๓.๓๐ น. มีชาวชุมชน นักเรียนสัมมาสิกขา และญาติธรรมมารอส่ง
พ่อครูตั้งแต่พ่อครูขึ้นรถ จนรถเคลื่อนออกจากชุมชน พ่อครูเดินทางโดยรถจนใจจากสีมาอโศกถึง
ราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี ในเวลา ๑๙.๔๐ น. ใช้เวลาเดินทาง ๖ ชั่วโมง ถึงที่หมายโดยสวัสดิภาพ

พ่อครู พร้อมคณะปัจฉากราบนมัสการพระพุทธรูปนิมิต ก่อนที่พ่อครูจะพักผ่อน **ถือ
ว่าเป็นการสิ้นสุดการเดินทางสัญจรเยี่ยมเยียนลูกๆหลานๆ** ก่อนที่พ่อครูจะจำพรรษาที่พุทธสถาน
ราชธานีอโศก

♥ กัมจวนชาวอโศก

๒๓ ปี ชมร. เชียงใหม่

ในวันศุกร์ที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ เป็นวันคล้ายวันแก่ของ ชมร.(ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย) สาขาเชียงใหม่ หรือเป็นวันครบรอบ ๒๓ ปีของการเปิดร้าน ยังคงมีผู้สูงอายุ และญาติธรรม มาช่วยกันปอกเห็ดเด็ดผัก และยังมีกลุ่มหนุ่มสาว มาสานงานต่อจากรุ่นบุกเบิก ทุกวันหลังปิดร้านจะมีการสรุปทเรียน และหาทางแก้ไขร่วมกัน ปัจจุบันบริหารงาน โดยคณะผู้ประสานงาน มีสมณะ และผู้ใหญ่เป็นที่ปรึกษา คอยแนะนำตักเตือนอยู่เสมอ อย่างอบอุ่น

นโยบายการทำอาหาร ไม่เน้นความอร่อย แต่เน้นที่คุณภาพ สุขภาพ เช่น ไม่ใช้ผงชูรส ใช้น้ำมันมะพร้าว ใช้พืชผักไร้สารพิษในการทำอาหาร ฯลฯ และยังคงมีน้ำสมุนไพร น้ำผักผลไม้ปั่น ไร้สารพิษ ที่เป็นที่ยอมรับจากสมาชิกรับประทานมีทั้งชาวไทย ต่างชาติ และต่างศาสนา ยังคงเน้น **วัฒนธรรมการบริการตนเอง** โดยสมาชิกช่วยกันเช็ดโต๊ะ เก็บแก้ว และล้างภาชนะด้วยตนเอง

๐ บาทก็ทานได้ ได้ทำมาอย่างต่อเนื่องถึง ๙ ปีแล้ว ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ สมาชิกตักกับราดข้าว แค่อ่างเดียวก็รับประทานได้ฟรี

การแจกอาหารของสมาชิก ยังคงมีสมาชิกร่วมทุนแจกในแต่ละแผนก มีตั้งแต่ ๕ บาท ถึงเป็นหมื่นบาท ทำให้เกิดกระแสการแบ่งปันอย่างต่อเนื่อง

มีการรณรงค์อย่างต่อเนื่องเรื่อง**การใช้ถุงพลาสติก** ทำมาได้ ๑๐ ปีแล้ว สมาชิกต้องนำกล่องใส่อาหาร หรือปั่นโตมาใส่อาหารที่จะซื้อกลับบ้าน ซึ่งก็เป็นวัฒนธรรมที่สมาชิกของร้านให้ความสำคัญร่วมมือเป็นอย่างดี เพื่อช่วยกันลดมลภาวะให้แก่โลก

ร้านขายของแห่ง **ทุกวันพระจะจำหน่ายสินค้าในราคาเท่าทุน** ในส่วนของ สจ.เชียงใหม่ มีบริการสินค้าทั้งแจกฟรี และจำหน่ายในราคาเริ่มต้นตั้งแต่ ๑ บาทขึ้นไป

ในวันคล้ายวันแคว้นนี้ มีการแจกอาหาร
มังสวิรัตินี้ ตั้งแต่ ๖.๐๐-๑๔.๐๐ น. พ่ออู๋แม่อู๋

บรรพชนรุ่นบุกเบิก ญาติธรรม

ชาวชุมชน และนัก

เรียนสัมมาสิกขา

จากทุกห้องเรียน มา

ช่วยเตรียมงานและร่วม

บรรยากาศกันตั้งแต่เช้า

มีการใส่บาตร

ซึ่งเป็นพุทธประเพณี มี

ท่านสมณะ ๗ รูป และ

สามเณร ๑ รูป นำโดยสมณะผืนฟ้า อนุตโตโร ญาติธรรมและท่านสมาชิก

ประมาณ ๑๒๐ คน นำอาหารมังสวิรัตินี้ใส่บาตร แถวยาวตั้งแต่ด้านหน้าร้านจนถึงข้างในร้าน

เวลา ๘.๓๐ น. มีการแสดงธรรมจากสมณะ

จากนั้น ๙.๑๕ น. เป็นการอ่านรายงานความเคลื่อนไหวในรอบปี ทางโทรศัพท์ให้พ่อครูได้
รับทราบ โดยคุณในปางฝัน ทำขอบ ตัวแทนผู้ประสานงาน แล้วพ่อครูได้โฟนอินให้ออวาทแก้วชาว
ชมร.เชียงใหม่ โดยสรุปดังนี้

“...ชมร.เชียงใหม่นำพวคนำเพื่อนในเรื่องของ ๐ บาท ทำเป็นพาณิชยกรรม ๔ ระดับได้
หมดครบถ้วน ได้ถาวร ยั่งยืน ถิ่นว่าแข็งแรงมากกว่าเพื่อนเลย ตอนนั้นชมร.ที่อื่นๆ และร้านมังสวิรัตินี้
ของชุมชนที่อื่นๆ ก็พยายามที่จะทำให้อยู่เหมือนกัน ซึ่งก็ทำได้หลายร้านแล้ว ก็น่าชื่นใจ เราจะ
สร้างวัฒนธรรม สังคมมนุษย์ที่มีสัมมาอาชีพ สัมมากรรมันตะ ที่
เกิดจากจิตวิญญาณที่แท้จริง ว่าเราไม่เห็นแก่ตัว....”

บรรยากาศในวันคล้ายวันแคว้น ๒๓ ปี ของชมร.
เชียงใหม่ เป็นไปด้วยความอบอุ่น เป็นงานรวมญาติ เป็น
๒๓ ปีแห่งการให้และการแบ่งปัน

🍷 กิจกรรมข่าวโศก

กวนฟรีภายในร้าน
กลับบ้านจำหน่ายปกติ
เนื่องในวันครบรอบ ๒๓ ปี
ชมรมมังสวิรัตินี้ เชียงใหม่

จดหมาย

จากญาติธรรม

ธรรมะในหน้าที่

ดิฉันประทับใจการเล่าเหตุการณ์ในเฟซบุ๊กของท่านผู้หนึ่ง ซึ่งก็เป็นประสบการณ์ตรงที่ดิฉันเองก็เคยพาคุณพ่อไปที่ร้านหมอแห่งนี้เช่นกัน ทำให้ได้สนทนากับคุณหมอท่านนี้และเห็นคุณหมอตรวจอาการของคุณพ่อด้วยอัชฌาตยธรรมต่างๆแต่เราจะรับรู้ได้เลยว่าเป็นอาการไส้ใจ คุณหมอท่านนี้ต่างจากคุณหมอเด็กๆยุคปัจจุบันหลายๆคนที่ฟังอาการคนไข้ด้วยหูแล้วสั่งยาเลยโดยไม่ค้นหาสาเหตุของอาการหรือสัมผัสตรวจร่างกายคนไข้แม้แต่น้อย

ดิฉันอยากนำเรื่องด้านล่างนี้มาเล่าต่อด้วยความรู้สึกเชิดชูคุณธรรมในอาชีพซึ่งทุกอาชีพล้วนมีคุณธรรมได้ แล้วมันก็จะแสดงออกมาว่าคนๆนั้นสามารถทำหน้าที่ในอาชีพตนได้อย่างน่าประทับใจ

เฟซบุ๊กของคุณ Sarinya Chamchuree

กับเรื่องราวดีๆที่อยากบอกต่อนะคะ

พอดีตอนช่วง ๑๑.๔๕ น. พาหลานสาวไปหาหมอกระดูก ร้านหมอยังไม่เปิด บัตรคิวที่อยู่หน้าร้าน ๒๕ ใบ ก็หมด พอร้านหมอเปิด เจ้งเจ้าหน้าที่ว่าน้องไม่มีบัตรคิวนะคะ พยายามบอกให้รอก่อนนะคะ เลยพาเด็กที่กำลังร้องด้วยความเจ็บปวดมานั่งรอ แล้วก็มึนน้ำผู้ชายคนหนึ่ง

เดินเอาบัตรคิวเบอร์ ๕ มายื่นให้ ทั้งๆที่คนเต็มร้านและคนที่มาแบบไม่มีบัตร

คิวอีกหลายคนที่ยังรอคิวอยู่ นาที่นั่นคือขอบคุณคุณคุณน้ำมาก ๆ ที่เสียสละบัตรคิวให้เด็กน้อยตาดำๆ พอได้บัตรคิว ยื่นบัตรไม่ถึงห้านาที เจ้าหน้าที่เรียกพบคุณหมอ คุณหมอเห็นน้องร้องเลยพูดว่า ขอโทษนะครับ พร้อมจับแขนหลานงอแล้วขยับ ๒ ครั้ง เด็กจากร้องหนักมากเป็นค้อยๆเงียบ คุณหมอบอก โอเค เข้าที่แล้วครับ พร้อมอธิบายให้เข้าใจว่าเพราะอะไร แล้วต้องทำอะไร น้องไม่จำเป็นต้องทานยานะครับ เราก็ขอบคุณคุณหมอพร้อมยกมือไหว้ คุณหมอบอก

ไม่เป็นไรครับ พอออกจากห้องตรวจ พยาบาลบอก เด็กหญิงพัศวี แก้วหนู ไม่มียาทานนะคะ เรียบร้อยแล้วค่ะ เราเลยถามว่าต้องชำระเงินเท่าไรคะ พยาบาลตอบว่า คุณหมอไม่ได้เขียนคำรักษาออกมา ไม่มีคำรักษาพยาบาลค่ะ เลยขอบคุณพยาบาลอีกครั้ง แล้วเดินออกมา เลยถามแม่ว่า ยังมีแบบนี้ด้วยหรือแม่ หมอรักษาแบบไม่คิดเงิน พอดีมีลุงคนนึงยืนหน้าร้านได้ยื่นเรอคุยกับแม่ เลยบอกว่า หมอใจดีมาก แกเคยพาคุณพ่อที่บวชเป็นพระมารักษา คุณหมอไม่คิดค่าใช้จ่ายสักบาทเลย เราก็อหยัง...หมอน่ารักและใจดีสุดๆเท่านั้น ไม่พอ พอกลับขึ้นรถกำลังจะถอยรถออก เจ้าหน้าที่วิ่งกระหืดกระหอบแบบไม่ใส่รองเท้า ในมือถือกระเป๋าเงินของหลานที่แม่ลืมไว้มาให้ เราก็อเปิดประตูรถลงไปเอาพร้อมขอบคุณ คุณเจ้าหน้าที่ยิ้มแล้วบอกไม่เป็นไรค่ะ แล้วหันหลังเดินกลับไปอย่างรวดเร็ว เพราะในร้านคุณหมอมคนใจเเยะมาก ที่พิมพ์มาทั้งหมดนี้ อยากขอบพระคุณทุกท่านในเหตุการณ์ดี ๆ วันนี้

๑. คุณน้ำที่เสียสละบัตรคิวเบอร์ ๕ ให้กับน้องวาน

๒. คุณหมอธีรนิติย์(คุณหมอที่ใจดีมาก ๆ ๆ ๆ)

๓. คุณเจ้าหน้าที่ประจำร้านหมอที่วิ่งเอากระเป๋าเงินมาให้ที่รถ

ขอขอบพระคุณทุกท่านจากใจโดยผ่านสื่อนี้ค่ะ ร้านคุณหมออยู่ตลาดแม่กลอง จ.สมุทรสงครามค่ะ

สุวิมล สนัสนันท์

 นับเป็นตัวอย่างของบุคคลที่ทำหน้าที่เพื่อหน้าที่ ไม่นึกถึงบำเหน็จ รางวัล หรือผลประโยชน์ ให้มาก โดยแท้

ตบะปราบนิสสัย(ถ้าทำได้นะ)

■ ข้าพราชานี้ เพื่อนรอบข้างดูจะตื่นตัวกับการตั้งตบะเช่นทุกปี พวกเขาถามดิฉันว่า ดิฉันมีตบะอะไร ปากมันอยากจจะรำพึงรำพันออกมาว่า งานที่รับผิดชอบอยู่ก็เมื่อยหัวมาก แล้วแถมยังต้องรักษาอารมณ์ให้อยู่ในระดับไม่วิน ไม่เหวี่ยงได้นี้ ก็เยอะอยู่แล้วนะ

ผ่านปฐมฤกษ์ข้าพราชานี้มาอย่างไม่ มีตบะใดๆค่ะ ต่อมาวันหนึ่งดิฉันไปรับรู้เรื่องการแสดง กิริยาใช้วาจาจากทางผู้อื่นของผู้หญิงถึงสองคน ในเวลาไล่เรียงกัน

คนหนึ่งพูดให้กับสามีตนและพี่สาวตนว่า ทั้งสองคนนี้ต่างก็โง่และซื่อป้อ นางมักจะใช้คำพูดร้ายๆให้กับพวกเขาเสมอๆ

และอีกคนหนึ่งออกอาการปรี๊ด มีน้ำเสียงจืดจืด อารมณ์โทสะไม่สนใจขึ้นหน้านางอยู่เรื่อยๆ ดิฉันฟังเรื่องของผู้หญิงสองคนนี้แล้ว ก็ถึงกับน้ำกสยงกับกิเลสของดิฉันเช่นกัน ว่า ถ้าไม่หมั่นฝึกซ้อมขัดเกลาจิตใจตัวเอง ดิฉันจะรับมือกับความเอาแต่ใจของดิฉันยังไงดีนะ กลัวว่าปาก ดิฉันจะไปพูดพาดฟันใคร ไปจับใครเขาด้วยวาจาที่มแทงสะใจให้เจ็บและเสียใจ ไม่แน่ใจจริงๆว่าดิฉัน จะยกทางเข้าข้างกิเลสตัวเองอย่างหน้ามิดหูตึงแค่ไหน

พรพรรณนี่เลยตั้งตบะลดความเอาแต่ใจของตัวเองดังนี้ละ

๑. เข้านอนไม่เกินสี่ทุ่ม
 ๒. ไม่กินน้ำพริก
 ๓. ไม่เล่นโทรศัพท์มือถือขณะรถแล่นอยู่
- ทั้งนี้มีเป้าหมายเดียวละ คือ ลดความเอาแต่ใจ

นิโกทา ลัทธัมมิ

 การทำตบะของผู้มีความเพียรลดกิเลส ขอให้ทำตบะอย่างมีเป้าหมายที่เป็นรูปธรรม และมีปัญญาในการแก้ไขความติดยึด ความผูกใจ อาจเป็นทางด้านผลัก(ไม่ชอบ) หรือด้านดูด(ชอบ) ซึ่งแต่ละคนจะมีความติดยึดในแต่ละเรื่องไม่เหมือนและไม่เท่ากัน เน้นทำเพื่อแก้ไขตนเป็นหลัก ไม่แข่ง ไม่เอาชนะผู้อื่น และไม่ใจร้อน

ปากดี ชีเหอเอาแต่ใจ ???

ตอนที่ใช้ชีวิตแต่งงาน บางครั้งก็พูดบ่นทอนกำลังใจสามี พอทอนอารมณ์ขณะนั้นไม่ได้ ดิฉัน ก็จะชวนเขาว่าให้เลิกคบกัน พอระลึกภายหลังได้ก็รู้ว่าศีลข้อสี่บกพร่อง เรื่องการใช้คำพูด

เมตตา โพธิ์ประชา

 ความคุ้นเคยทำให้ไม่ระวังความรู้สึกของอีกฝ่าย ความสนิทกันทำให้ไม่ระวังกิริยาใดๆ แต่การให้เกียรติกันเป็นคุณลักษณะของผู้มีสติ และการถ่อมตนเป็นศักยภาพของผู้ที่พร้อมจะยอมรับว่าเราผิดเอง การมองเห็นความบกพร่องของตนได้ในทุกๆเรื่องจะทำให้เราใช้ปัญญาและแสดงออกด้วยความระมัดระวังในศีลของตน แว่วไวขึ้นเรื่อยตามลำดับ

รักโลก

ทิปที่รู้ว่าโลกมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งปัจจุบันนี้มีภาวะเปลี่ยนแปลงไปในทางลบเยอะ แต่ใจเราบางครั้งก็ยังฝืนกับการเปลี่ยนแปลงนั้น ก็เลยกลายเป็นว่า เราเป็นคนไม่ยอมรับความเปลี่ยนแปลงของโลก เราจึงมีจิตใจที่กังวลอยู่กับโลกนี้ ผู้ที่ยกจิตใจได้แล้ว จึงมองดูชาวโลกผู้มีกิเลสหนาอย่างน่าสมเพช

กิตติคุณ กมลธำ

'โลกนี้พร้อมอยู่เป็นนิจ' เป็นความจริงที่อยู่คู่ยุคสมัย ผู้ที่ดีกว่า มีคุณธรรมมากกว่า ย่อมไม่หยุดฝึกซ้อมฝึกปรือกำลังใจ ของตนให้ยอมรับความจริงตามความเป็นจริง เราจะเรียนรู้บทเรียนของโลกไปพร้อมๆ กันกับชีวิตอื่น โดยมุ่งเน้นแก้ไขตน พัฒนาตน ทวนกระแสโลกก็ย่ำตามฐานศีลของตัวเอง

สติ สติ สติ !

กำลังฝึกตัดความฟุ้งซ่านอยู่ มีสติหันบ้างไม่หันบ้าง ยังมีความอยากและติดดี

โสภณ สุภาแก้ว

ลองตัดความฟุ้งซ่านอย่างเป็นรูปธรรม เช่น ตรวจศีลห้าหรือศีลแปด(ตามที่สมารถ)ลงในสมุดตรวจศีลทุกวัน, ตั้งตบะที่ไม่เกินความสามารถของตน(ไม่ยากเกินไปหรือง่ายจนไม่ได้ฝึกฝน) โดยกำหนดเรื่องให้ชัดเจน จะทำให้เราเห็นการพัฒนาของตัวเองตามจริง อย่าใจร้อนและหมัดกำลังใจง่าย

ผิดหรือที่อยากช่วย

มี การสอน(จากที่อื่น)ว่า “เราไม่ควรช่วยเหลือคนหรือสัตว์ที่กำลังเดือดร้อน เพราะจะทำให้เจ้าเวรนายกรรมของคนหรือสัตว์นั้นโกรธ แล้ววิบากกรรมจะมาตกที่เรา” การสอนเช่นนี้ถูกต้องหรือไม่คะ และเราควรช่วยเหลือผู้ที่กำลังตกทุกข์ได้ยากหรือไม่ อยากรู้คะ

แม่บุญคุณหมากี้

สังคมพุทธเป็นสังคมพึ่งตน มีตนที่มีคุณธรรม(แล้ว)เป็นที่พึ่ง ไม่อ้อนวอนร้องขอ แต่ผู้ที่มีคุณธรรมย่อมพึ่งตนจนสามารถเป็นที่พึ่งของสังคมและผู้อื่นได้ โดยไม่หวังล่ำลาภ ล่ำบิวาร และชัดเจนว่า ทุกคนล้วนมีวิบากเป็นของของตน(มี

วิบากกรรมเป็นเจ้ากรรมนายเวรของตัวเองเอง ใครก็ไม่มีสิทธิ์ไปรับแทนไปแก้แทนได้) แต่แต่ละคนจำต้องรับผลของวิบากที่ตนทำไว้ เราจึงสมควรสอน และช่วยเหลือผู้อื่นให้พึ่งตนได้เป็นสำคัญ การช่วยเหลือผู้ที่กำลังตกทุกข์ได้ยากนั้นควรทำ และทำอย่างไรให้เกิดปัญญาและแก้ไขไปที่เหตุแห่งทุกข์ ซึ่งคือ กิเลส,ความติดยึดของเขาเป็นต้นเหตุแท้

ถ้าหนีหนีไป

ถ้า ครอบครวัของหนูไม่มีหนี หนูคงทำอะไรได้มากกว่านี้

นมุขมพ

 พยายามคิดจากพื้นฐานของตัวเอง ณ ปัจจุบัน แล้วสร้างกำลังใจที่เข้มแข็งขึ้นมาเพื่อกำจัดอุปสรรค และต้องเห็นคุณค่าของการใช้ชีวิตอย่างมีกำลังใจ ครอบครวัที่มีหนี หากพัฒนาได้ถูกตรงทาง มีสัมมาทิฏฐิ ผีกตนให้มีศีลห้าที่แข็งแรง ก็จะเป็นครอบครวัที่มีศักยภาพสูงขึ้นไป รู้จักอดุรุวัชีวิต ทั้งเรื่องค่าใช้จ่าย และหลีกเลี่ยงออกมาจากอบายมุขอย่างชาญฉลาด ก็จะพ้นภาระทั้งปวงด้วยความขยันและโดยสวัสดิภาพ

เป็นกันทุกบ้าน

WNเคยเป็นนักเรียนสัมมาสิกขา ตอนนั้นจบแล้ว กลับไปเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยในจังหวัดบ้านเกิด ผมพักอาศัยอยู่กับครอบครัว ช่วยพ่อกับแม่ทำงานในช่วงกลับมาบ้านในวันหยุดเรียน ปกติก็พักที่หอพักใกล้มหาวิทยาลัย ความสุขของผมมีไม่มากเท่าไร ไม่เหมือนช่วงเป็นนักเรียนสัมมาสิกขา ช่วงนั้นเป็นช่วงที่มีความสุขที่สุดของชีวิตที่ผ่านมา ผมเป็นคนเงียบๆนะ อยู่บ้านพ่อกับแม่ พวกเขาไม่เข้าใจผมเท่าไรนักหรอก ผมเพียงช่วยงานตามที่เขาบอกเท่านั้น

ทำไมผมรู้สึกเครียดเวลากลับบ้าน
ช่วยพูดอะไรให้ผมรู้สึกดีหน่อยสิครับ

พี่จิ้ง

 เวลาอยู่บ้านหรืออยู่ในที่ๆเราไม่สามารถพูดทุกสิ่งทุกอย่าง หรือหลายสิ่งหลายอย่างในใจได้ มันเป็นเรื่องที่น่าอึดอัดใจ แม้คนรอบตัวจะคุยกันกับเรา แต่เราอาจไม่ได้ให้เขาเข้าถึงตัวตนเราหรือความคิดของเราได้ ซึ่งเราอาจไม่ต้องให้เขาเข้าถึงความคิดของเราก็ได้นะ(ถ้ายังไม่ต้องการ) แต่เราอาจจะผ่อนคลายขึ้น ถ้าเราลองเปลี่ยนเป็นหาประสบการณ์ชีวิตโดยการเข้าถึงจิตใจคนอื่น เพราะเราจะไม่สูญเสียตัวตนของเราเลย แต่เราจะขยายตัวตนของเราให้กว้างและน่าสนใจเพิ่มขึ้น คนเหล่านั้นอาจเข้ากับ

เราไม่ได้ เพราะเราชอบไม่เหมือนหรือคิดไม่เหมือนพวกเขา แต่เรากำลังดูหนังชีวิต ที่ถ่ายทำที่บ้านของเราเอง มีตัวละครที่ใกล้ชิดเราเลย

หมั่นหาโอกาสมาหาผู้ใหญ่หรือคนที่เคารพที่วัด ที่โรงเรียนเก่าบ้าง เพื่อหาความเห็นที่ไปได้เจอได้ยิน ได้ร่วมรับรู้มา ที่อึดอัดน้อยอยู่ในใจ เพราะเราเองอาจยังแบ่งเขาแบ่งเราในใจของเราอยู่มาก ก็คงต้องเรียนรู้ที่จะเก็บประโยชน์จากสถานการณ์ที่เจอ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ทำเท่าที่ได้ เท่าที่เราจะรับไหว จุดยืนที่คุ้มค่ากับการใช้ชีวิตก็คือ ความรู้ที่ว่าต้องลดกิเลสเรา

ความลับของลมหายใจ

หนึ่งในปัจจุบันสำคัญที่ทำให้ผู้หนึ่งสมาธิอย่างสม่ำเสมอ มีใบหน้าอ่อนกว่าวัย ก็เพราะพวกเขาได้มีโอกาสฝึกหายใจให้ลึก ยาว และละเอียดบ่อยครั้งนั่นเอง ซึ่งนอกจากจะช่วยเพิ่มความสงบสุขในใจ และลดสารความเครียด ที่เรียกว่า “คอร์ติซอล” (อันเป็นสาเหตุหลักของความแก่ชราก่อนวัยอันควร) แล้ว

การหายใจอย่างเต็มปอด ยังช่วยฟอกเลือด ที่นำพาออกซิเจน ไปหล่อเลี้ยงส่วนต่างๆของใบหน้าอย่างทั่วถึง และสม่ำเสมอ ทำให้ใบหน้าดูมีน้ำมีนวล เต่งตึง สดใส อ่อนกว่าวัย

และสุดท้ายเลือดเหล่านี้ ก็ยังช่วยขับสารพิษตกค้างต่างๆ(detox)ออกจากอวัยวะทุกส่วนของร่างกาย และบนใบหน้าได้อย่างทั่วถึงอีกด้วย

จะสังเกตได้ว่า เวลาที่เราโกรธ กลัว ตกใจ เครียด หงุดหงิด กังวล หรือทุกข์ ลมหายใจของเราจะสั้นและตื้น แต่เวลาที่เรามีความสุข

- สงบ มีพลัง นิ่ง สุขุม มั่นใจ
- สบายใจ ลมหายใจของเราจะยาวและลึก

ทั้งนี้สิ่งที่หลายคนไม่รู้ก็คือ หากเราตั้งใจหายใจให้ยาว และลึกสัก ๔-๕ ครั้ง สมองของเราจะถูกหลอกว่า เรากำลังรู้สึกสบาย สุขุม และมีพลังเช่นกัน กระบวนการนี้เรียกว่า การทำ “Biofeedback” (การป้อนกลับทางชีวภาพ) โดยไม่ต้องใช้เครื่องมือใดๆ

- **เทคนิคการหายใจ ที่ดี คือ การหายใจอย่าง“ละเอียด” ซึ่งเป็นการหายใจให้...ช้า ลึก และเบา** โดยสูดลมหายใจเข้าจนสุดปอด ให้น้ำหนักอง และหน้าอกพองตัว จนไม่สามารถพองต่อไปได้อีก แล้วจึงค่อยๆปล่อยลมหายใจออก...ยาวๆ
- อย่างไม่รีบร้อน จนหมดทั้งปอด ทำเท่านั้นเพียง ๓-๔ ครั้ง ก็จะรู้สึกว่าร่ากายเริ่มเบา ใจเริ่มเย็น จิตเริ่ม

โล่ง และสมองเริ่มปลอดโปร่งขึ้นแล้ว

ถามว่าต้องทำ และต้องฝึกบ่อยแค่ไหน คำตอบคือ “รู้ตัวเมื่อไหร่ ก็ทำเมื่อนั้น” หรือทำทุกครั้ง ที่รู้สึกว่ จิตเริ่มตก คือ เริ่มกลัว โกรธ กังวล เหงื่อเย็น เครียด เบื่อ เซ็ง ท้อ ทุกข์

ชีวิตของคนเรา แท้จริงอยู่ได้ด้วยลมหายใจที่เชื่อมต่อกัน และการหายใจ ที่ดีก็เป็นเครื่องมือ ในการสร้างจิตใจที่สงบ สร้างชีวิตที่ประสบความสำเร็จ และสร้างสุขภาพให้ยืนยาวที่ง่ายที่สุด

หลายคนเสียเงินทองมากมาย ไปกับการเข้าคอร์สบริหารจิต หรือปลูกพลังต่างๆ ในราคาแสนแพงโดยลืมหันกลับมาหา.....สิ่งมหัศจรรย์อันล้ำค่าที่ **อยู่ตรงปลายจมูกของเรานี่เอง**

๒๕๕๘ ปีแห่งความสำเร็จ ยิ่งทำดีให้กับบ้านเมืองก็ยิ่งสำเร็จ

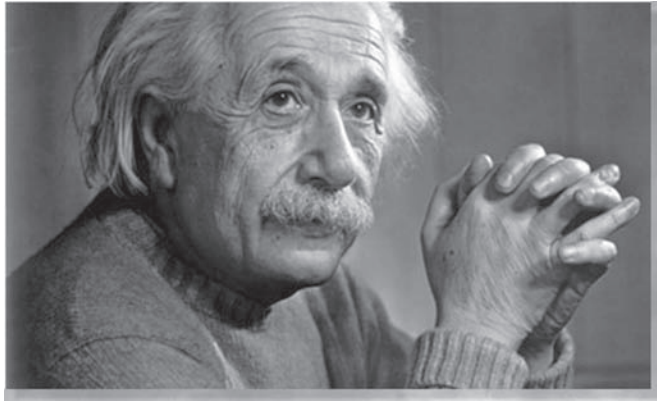
พื่อ ครุว่า...วันนี้วันที่ ๘ แรม ๘ ค่ำ เดือน ๘ ปี ๘ (ปีมะแม) พ.ศ.๒๕๕๘ แม้แต่ คศ.๒๐๑๕ รวมกันก็เป็น ๘ เลข ๘ นี่เป็นเลขชนะ ส่วน ๗ เป็นเลขสู้ทน บุกบั่น หนัก อุตสาหะ วิริยะ อุดหนุน แข็งแรง ๗ เป็นปางราม ต่อสู้กับยักษ์ ส่วนปาง ๘ เป็นกฤษณะ ปราบเรียบ ซึ่ง คณะรัฐบาลมาในปีนี้เป็นปีชนะแล้ว เลข ๕ ก็เป็นเลขก้าวหน้า เจริญมีเลข ๕ สองตัว ส่วนเลข ๒ ก็เป็นเลขสนับสนุน

จึงเป็นปีที่ต้องชนะ อะไรก็ชนะถ้าอุตสาหะวิริยะพากเพียรด้วยความบริสุทธิ์ถูกต้อง สิ่งที่ไม่ดีต้องแพ้ สิ่งที่ดีต้องชนะ เพราะฉะนั้นปีนี้ทุกคนต้องตั้งใจทำงานและทำแต่สิ่งที่ดี ให้บริสุทธิ์สะอาด เข้าใจ อย่งไรก็ชนะปีนี้!

หากปีนี้ไม่ได้ ไม่ทำ ต้องระวังทุกข์เสียนะ แล้วปีหน้าอะไรๆจะลดหย่อนไปก็ไม่รู้ได้นะ ปีนี้เป็นปีที่เยี่ยมยอด กาลที่เป็นขณะสำคัญสมควรยิ่ง กาลัญญูรู้ชัดในขณะ ที่ใช้ในวาระแน่แท้ ว่าควร ยิ่งที่จะลงดาบ ไม่เช่นนั้นต้องแพ้แก่ผู้ศัตรูพาล

กาลที่เป็นขณะสำคัญสมควรยิ่ง เป็นกาลที่ควรเพด็จศึก ไทยถึงจุดแล้วบริบูรณ์ เพด็จศึก กอบคุณคุณแต่ให้แต่พระเจ้าอยู่หัว พยายามจะเพด็จศึกกอบคุณ สร้างคุณค่าคุณประโยชน์อันนี้

คุณคุณเป็นค่าอันยิ่งใหญ่ ทูลเกล้าถวายแด่พระเจ้าอยู่หัวของเราที่ได้ทรงงานมา ทรงบริหารประเทศชาติประชาธิปไตย ซึ่งมีกันมา ทรงเป็นประมุข เป็นประชาธิปไตยสองขาที่ยิ่งใหญ่ ในประวัติศาสตร์ ในรัฐศาสตร์จะต้องศึกษา แล้วมีทฤษฎีที่ยิ่งใหญ่ที่คนยังรู้ไม่ทัน ยิ่งใหญ่อันนี้สอดคล้องกันกับ

ไอน์สไตน์ บอกไว้ว่าเป็นความยิ่งใหญ่ เป็น **A bomb of love** เป็นระเบิดแห่งความรัก ภาษาเรียกว่า ความรัก แต่ที่แหละคือ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา เป็นความรักของพระเจ้า เป็นความรักของพระพรหม **ที่ยิ่งใหญ่มีพระเมตตา** พระกรุณาธิคุณยอด น้ำพระทัยไม่ใช่ว่าจะมีได้ง่ายๆในมนุษยชาติ เราจะต้องพยายามกตัญญูตา ต้อง

ตอบแทน กตัญญู กาลัญญูตา ถึงเวลาวาระที่จะต้องกตัญญู กตัญญูต่อประเทศชาติ ต่อพระมหากษัตริย์ เพราะว่ามันนี่ควรอย่างยิ่งแล้ว

กาลัญญูตารัฐชาติในขณะ ต้องรู้ชัดในเวลาไหน ขณะนี้ที่ใช่ ในกาละแน่แท้ เป็นวาระที่ควร ที่ใช่ที่สุดแล้ว ที่ใช่ในวาระแน่แท้ว่าควรยิ่งที่จะจัดการลงดาบอาญาสิทธิ์ และก็ไม่มียุคไหนที่จะมีรัฐบาลที่มีอาญาสิทธิ์เด็ดขาดสวยงามสมควรเยี่ยมยิ่งเท่านี้

ดาบที่ได้ตอนนี้นำประชาชนให้สิทธิ์คือ ม.๔๔ แต่ตอนจอมพลสฤษดิ์ ตั้งอำนาจเองใช้ ม.๑๗ ซึ่งตอนนี้อำนาจที่ได้มาได้มาอย่างเรียบร้อย เป็นเหตุ บังคับยึดกุม สุกงอม ครบเหตุปัจจัย ไม่มีการปฏิวัติประเทศไหนๆที่จะปฏิวัติสวยงามสงบเรียบร้อยสุภาพที่สุด

ตอนนี้ได้ดาบอาญาสิทธิ์ที่ต้องทำอย่างสะอาดเรียบร้อย ให้ถูกสังจะ ไม่เช่นนั้นต้องแพ้แก่ศัตรูพาล ถึงกาลต้องกำจัดสัตว์พิษ เมื่อสัตว์วิปริตชัดแท้ มีเหตุผลหลักฐานหลักการ กฎหมาย ชัดแท้ กัดบ่หยุด แม้วินาทีนี้ ลมหายใจเฮือกนี้ก็กัดตลอด จะคิดได้อีก นี่แหละสัตว์จริงแล้ว ฤทธิ์ร้ายหายนะ

ต้องประยุทธ์ประโยชน์ให้เด็ดขาด **ประยุทธ์แปลว่าทำให้เสร็จ** ต้องทำประโยชน์ครั้งนี้ครั้งนี้ให้เสร็จเด็ดขาด สัตว์ยอมยิงอาฆาตไม่จบไม่แล้ว ถ้าเป็นสัตว์มันต้องอาฆาต มันไม่รู้เรื่องอะไรหรอก มันไม่จบไม่แล้วหรอก มีอำนาจบงลาดเสียศักดิ์ เมื่อมีอำนาจแต่ไม่รู้กาลอันควร กาลัญญูตาที่ควรจะเป็น - กตัญญูตาที่ควรจะทำ ถ้าไม่กตัญญูตาต่อชาติ ไม่กตัญญูตาต่อพระเจ้าแผ่นดิน ก็สองอันใหญ่นี้แหละ ยิ่งมีเลือดทหารอยู่ด้วย โอ้โฮ ไม่รู้จะสัมบูรณ์แบบขนาดไหน สมควรอย่างยิ่ง

เพราะฉะนั้นถ้าบงลาดเสียศักดิ์ อสุรกายไม่แคล้วจะได้ในตน ก็แสดงว่าตนเองชี้ขลาด **อสุรกาย คือ จิตวิญญาณไม่กล้า** จึงจะได้ฉายาว่า อสุรกายนะ ไม่แคล้วจะได้ในตน นี่เป็นเรื่องจริงไม่ใช่ว่าใครเขาไปยกให้ ตนเองทำเอง ตนเองเป็นอสุรกายเอง ถ้ามันไม่ถูกต้อง ไม่สมเหมาะสมควร

เอาตามไม่ไ้ดั่งมกายหรือ ดูเหตุปัจจัยทั้งรูปธรรมนามธรรมทั้งหลายอยู่ ถ้าผ่านจุดวิกฤตินี้

ไม่จัดการลงดาบ จัดการเผด็จศึกได้เต็มที่ พลาดแล้วชวดเลยนะจ๊ะ พลาดแล้วชวดเลย เสียของ กู้ไม่กลับแล้ว เพราะตอนนี้ศัตรูรู้ตัวแล้วว่า ขึ้นหย่อนข้อ พลาดอีกไม่ได้แล้วตายเลย เขาตายนะ เพราะฉะนั้นตอนนี้ถ้าเชื่อกตอนนี่ฝันสู้ขึ้นได้ รับรองว่า พลังของศัตรูนี้จะต้องเหนียวน่าเต็มที่เลย จะแหกกลาญเลย เขาจะฆ่าไม่เหลือ เขาจะปราบศัตรูเสียจนแสดงนักร้องโต่อย่างสมบูรณ์แบบเลย

ก็เป็น การเปิดบรรยายในวันชนะ คือเลข ๘ ใน วันที่ ๘ แรม ๘ ค่ำ เดือน ๘ ปี ๘ (ปีมะแม) พ.ศ.๒๕๕๘ ค.ศ.๒๐๑๕ รวมกันก็เป็น ๘ และ ๒๕๕๘ เลข ๕ + ๕ + ๒ เป็น ๑๒ ไปลบ ๒๐ ก็ได้ ๘ ก็เป็นสองแปดแล้ว มันเป็นเลข ๘ ที่ออกมานักโหราจารย์ไหนก็แล้วแต่ ถေးพังอาตมาไว้ อาตมานี้ไม่ใช่โหราจารย์หรือโหราชาวม โหราอากะละมัง เลยนะ ไม่ใช่โหราชาวมธรรมดา แค่ว่าจะอะไร หละ แบนๆ แค่นี้ กะละมัง อาตมานี้ โหราอากะละมัง ไม่ใช่โหราอาจาน สิ่งที่ว่าเต็ม สิ่งที่มีจนถึงจุดวิกฤติสมบูรณ์ สูงงอมเต็มที่ เพราะฉะนั้นในวาระต่อไป นี้ ทำให้อย่างเดียวเลย อย่างที่อาตมาว่า ความบริสุทธิ์เท่านั้น จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก ในที่สุด”

หากไม่มีวันนั้น วันที่ประชาชนนับ ๑๐ กว่าล้านคน **กล้าตัดสินใจ** ออกมาขับไล่ทรราชย์ เพื่อหยุดพ.ร.บ.นิรโทษกรรมแบบเหมาเข่ง ก็คงไม่มีวันนี้ที่บ้านเมืองยังคงมีข้อแม้ให้ลูกหลานรุ่นต่อไป ได้อยู่ร่วมกันอย่างอยู่เย็นเป็นสุข

หากไม่มีวันนั้น วันที่องค์กรอิสระ ทั้ง ปปช. และศาลรัฐธรรมนูญ **กล้าตัดสินใจ** ซ้ำถูกข่มขู่ เพื่อยับยั้งความยุติธรรมอย่างไม่กลัวเกรงการข่มขู่ คุณความ ด้วยระเบิดสังหารลูกแล้วลูกเล่า ก็คงไม่มีวันนี้ที่บ้านเมืองอยู่เย็นเป็นสุข

หากไม่มีวันนั้น วันที่ **พลเอกประยุทธ์ กล้าตัดสินใจ** ประกาศยึดอำนาจ หรือประกาศยึดอำนาจเข้าไป จนผู้ก่อการร้ายเอาอาวุธสงครามตามคลังแสงต่างๆ ที่ซุกซ่อนไว้ เข้ามาเข่นฆ่าประชาชน ก็คงไม่มีวันนี้ที่บ้านเมืองอยู่เย็นเป็นสุข

ทั้งๆ ที่วันนั้นประชาชนมีแค่ ๒ มือเปล่าๆ สู้กับอำนาจเผด็จการทุนสามานย์ ศาลาในวันนั้น

กล้ายุบพรรคคอสูรไปมากมายโดยไม่มีอำนาจอะไรอยู่เคียงข้าง
แต่ในวันนี้ ท่านประยุทธ์มีกองทัพพร้อม ประชาชนพร้อม
ดาบอาญาสิทธิ์พร้อม อะไรก็พร้อมอย่างนี้ เรียกว่า “ฤกษ์ดี!”
(ฤกษ์คือความพร้อมที่มีอำนาจอยู่เหนือดวงดาวทั้งปวง)

ถ้าปล่อยให้ “ฤกษ์ดี!” นี้ผ่านเลยไปก็จะกลายเป็น
เป็น “เลิกดีกว่า!” เป็นการเสียของ อย่างน่าเสียดาย...

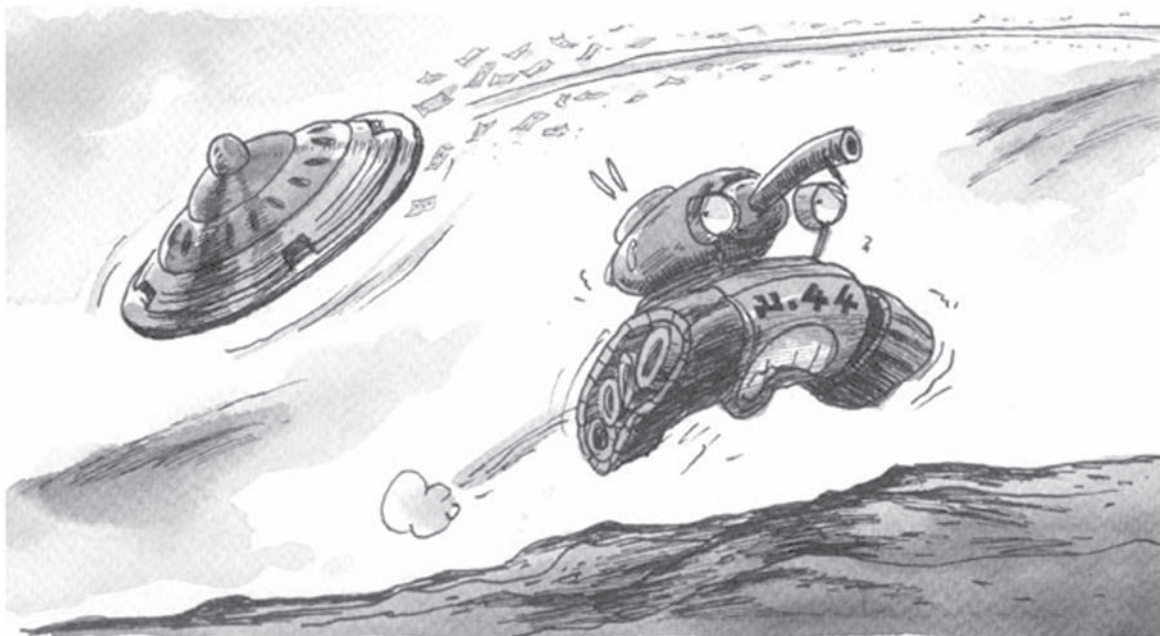

ต้องไม่ปล่อยคนผิดลอยนวล

(ปรากฏการณ์พุทธศาสนายามใกล้ๆกลียุค!)

ทีมข่าวการเมือง น.ส.พ.แนวหน้า วันพุธที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

....คำแถลงของเลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินยังให้ความเห็นว่าธัมมชโยมีความผิดชัด
ต่อ พ.ร.บ.สงฆ์ และอาบัติปาราชิกตามพระลิขิตสมเด็จพระสังฆราช แต่เนื่องจากผู้ตรวจการแผ่นดิน
ไม่มีอำนาจดำเนินการได้เอง จึงต้องเสนอเรื่องมายังนายกฯ และหัวหน้าคสช. ให้ใช้อำนาจตามมาตรา
๔๔ ของรัฐธรรมนูญชั่วคราว เพราะฉะนั้นจึงขึ้นอยู่กับพลเอกประยุทธ์ ว่า จะเกรงผลกระทบและ
อิทธิพลของธัมมชโยหรือจะยึดถือความถูกต้องไม่ปล่อยคนทำผิดลอยนวล

การ์ตูนทูเดย์ ประจำวันที่ ๒๓ ก.ค. ๕๘ โดย...จ๊ะเอ๋

เพด็จการใจปลาชิว!

(พาดหัวไทยโพสต์ ๒๒ ก.ค.๒๕๕๘)

ประยุทธ์เสี่ยง ม.๔๔ พันธมิตรโย/จนป็นบุญผู้ตรวจ

“ประยุทธ์” โยน “คดีรั้มชโย” ไม่ต้องใช้มาตรา ๔๔ แค่กฎหมายปกติก็พอ “วิษณุ” แจงยังไม่รับหนังสือจากผู้ตรวจการแผ่นดิน แต่ชี้อาจถึงเวลาจัดการ “รอม.ยุติธรรม” เล่นบทขี้ ยันพร้อมฟันหากบักตูโยนเรื่องมาให้ ชี้ “พระ-มรวาส” ไม่มีใครอยู่เหนือกฎหมาย “งานบิน” ขนสาวกนับพันบุกค้ำยันคดีซื้อที่ดิน-พระลิขิตจบไปตั้งแต่ปีมะโว้ห้ามรื้อฟื้น

ขณะที่ พล.อ.ไพบุลย์ คุ้มฉายา รอม. ยุติธรรม กล่าวว่า การทำผิดในเรื่องนี้ สามารถนำกระบวนการยุติธรรมปกติมาใช้ได้ ยังไม่จำเป็นที่ต้องนำมาตรา ๔๔ มาใช้ เมื่อทำผิดกฎหมายปกติ ก็ต้องใช้กระบวนการยุติธรรมปกติดำเนินการ และขณะนี้นายกฯยังไม่ได้สั่งการมา แต่ถ้าสั่งมาเมื่อไหร่ก็จะไปดูคดีเก่าตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ แต่อยากถามลูกศิษย์พระรั้มชโยว่า เหตุใดจึงกลัวการตรวจสอบ ถ้าทำถูกต้องแล้ว ลูกศิษย์จะกลัวอะไร ส่วนที่อ้างว่า ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินยุติการรื้อคดีของพระรั้มชโยใหม่ทั้งหมด เพื่อให้บ้านเมืองมีความสงบสุขนั้น ก็เท่ากับเลือกปฏิบัติสองมาตรฐาน ขอยืนยันว่ากฎหมายก็คือกฎหมาย ไม่ว่าจะพระหรือมรวาส ถ้าทำผิดก็ต้องดำเนินคดีตามกฎหมาย

“การที่ลูกศิษย์พระรั้มชโยใช้กฎหมายมาประท้วงไม่ให้รื้อฟื้นคดี ขอถามสังคมว่า ตกลงพระสงฆ์อยู่เหนือกฎหมายใช่หรือไม่ พระสงฆ์จะอยู่เหนือกฎหมายไม่ได้ ผิดก็ต้องว่าไปตามผิด ถ้ามันมีช่องทางก็ต้องเปิดให้มีการสอบสวนกันใหม่ ถ้ามันทำไม่ได้ก็ต้องยุติกระบวนการยุติธรรมเรื่องนี้ ถ้าพระรั้มชโยทำถูกต้อง จะตรวจสอบก็ครั้งก็ต้องถูก ผมอยากให้กลุ่มลูกศิษย์แยกแยะความรู้สึกรู้สึกออกจากเรื่องกระบวนการยุติธรรมด้วย”

มือบอน “รั้มมี”

วันเดียวกัน เมื่อเวลา ๑๓.๓๐ น. พระภิกษุจากวัดพระธรรมกายกว่า ๑๐๐ รูป พร้อมประชาชนกว่า ๑,๐๐๐ คน ได้เดินทางมารวมตัวกันที่บริเวณประตูด้านทิศตะวันออก อาคารรัฐประศาสนภักดี ศูนย์ราชการ แจ้งวัฒนะ เพื่อแสดงความไม่เห็นด้วยกรณีดังกล่าว โดยมีการนำเครื่องขยายเสียงมาปราศรัย

และขอให้ศิษย์ธรรมกายใช้โทรศัพท์และโซเชียลมีเดีย ติดต่อกับญาติธรรมมาสมทบเพิ่มเติม พร้อมชูป้ายข้อความ อาทิ เรามาขอความเป็นธรรมให้หลวงพ่อดัมมชโย, ลูกหลวงพ่อดัมมชโยไม่เล่นการเมืองแต่รักความยุติธรรม, ผู้ตรวจการฯไม่ใช้หลักกฎหมาย แต่ตะเกียกตะกายใช้หลักกฎหมาย และผู้ตรวจการฯ ตาบอดหรือโง่ คนรีดไถโรงแรมไม่ปาราชิกหรือ

ต้องฟื้นฟูธรรม: ก่อนฟื้นฟูประชาธิปไตย

ท่านขุนน้อย ณ ลีลาแห่งบุปผากระบี่ อังคารที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

(ใครๆ ก็พูดแต่ปรต. จนแทบจะไม่มีใครพูดถึง“ธรรมะ” หรือเห็นความสำคัญของ“ธรรมะ”!)

ว่าไปแล้ว ธรรมะนั้นแหละ...คือสิ่งสำคัญสูงสุด ที่ไม่ว่าบ้านใด เมืองใด สังคมใดก็ตามแต่ แม้แต่สังคมของพวกที่ไม่เชื่อในศาสนาหรือไม่นับถือศาสนาใดๆเอาเลยก็เถอะ จะขาดสิ่งที่เรียกว่า ธรรมะไม่ได้โดยเด็ดขาด!!! เพราะนั่นมันคงไม่ต่างอะไรไปจากสังคมของสัตว์เดรัจฉาน โอกาสที่จะอยู่ร่วมกันโดยสันติ แทบไม่มีทางเป็นไปได้ มีแต่จะต้องเข่นฆ่า ทำลาย สังหารพราวดลายกันและกัน ไปตามการยึดเอาผลประโยชน์แห่งตัวกู-ของกูเป็นที่ตั้ง แม้แต่ ประชาธิปไตย ที่ขาดเสียซึ่งธรรมะรองรับ ผลอๆ...มันอาจหนักชะยิ่งกว่า เผด็จการ ที่ยังพอยึดมั่นในธรรม เคารพในความถูกต้องตามครรลอง คลองธรรม อย่างสามารถสัมผัสและรู้สึกได้

...อย่างที่**คุณพิทยา วงกุล** ท่านเขียนไว้เป็นบทความในหน้าสี่ ไทยโพสต์ เมื่อวันวานนั้นแหละว่า ต้องปฏิรูปธรรมก่อนประชาธิปไตย แบบเดียวกับที่ท่านพุทธทาสภิกขุท่านได้เสนอแนะชี้แนะเอาไว้ตั้งนานแล้วว่า ต้องหว่านพืชธรรมก่อนพืชประชาธิปไตย เพราะถ้าหากมันดันไม่มี ธรรมะรองรับชะอย่าง หรือประชาชนไม่ได้เชื่อมั่นในธรรม เคารพในความถูกต้องตามครรลองคลองธรรม ประชาธิปไตยใดๆ ก็ตาม ย่อมต้องกลายเป็นไปเป็นประชาธิปไตย...ตาย อย่างที่เราๆ-ท่านๆ เคยเห็นๆ กันมาตลอด ๗๐-๘๐ ปี เกือบจะใกล้หนึ่งศตวรรษไปแล้วด้วยซ้ำ...

และถ้าลองไปหาอ่านเรื่องนี้ให้ชัดๆ ไม่ใช่แค่ ฟังเขาเล่ามา จากที่ประชุมที่สัมมนา ที่แอบๆ จัดๆกันในชุมชนเสื้อแดงทั้งหลาย ก็จะได้เห็นได้ชัดเจนนว่า **อภิमानักปรัชญาอย่าง โสเกรตีส และเพลโต** นั้น ท่านกลับให้ค่ากับสิ่งที่เรียกว่า ธรรมะ นี้แหละ ถือเป็นสิ่งสูงสุดในทุกๆสังคม หรือเป็นเป้าหมายสูงสุด ของทุกๆ สังคม ส่วนระบอบการปกครองใดๆ เป็นเพียงแค่ กรรมวิธี ที่จะนำไปสู่เป้าหมายเหล่านี้เท่านั้นด้วยเหตุนี้...ความพยายามที่จะทำให้สิ่งที่เรียกว่า ประชาธิปไตยเป็นอะไรที่สูงส่งสูงสุด สูงสุดลิ้มที่มรดกสืบทอด จนนอาจสูงชะยิ่งกว่าธรรมะ เอาเลยนั้น ส่วนใหญ่แล้ว มันมักหนักไปทางเป็นความพยายามที่จะนำเอาสิ่งเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ หรือแม้กระทั่งไปหลอกลวงแบบที่พวกฝรั่งตะวันตกมันเคยหลอกลวงอาณานิคมทั้งหลาย ด้วยสิ่งที่เรียกว่า การค้าเสรี นั่นเอง ก่อนที่จะยึดเอาบ้าน ยึดเอาเมือง ของใครต่อใครมาเป็นอาณานิคมของมันไปด้วยกันทั้งสิ้น.....

แต่ก็นั่นแหละ...ในเมื่อโลกทั้งโลกมันถูกควบคุม ครอบงำ โดยฝรั่งที่ต้องการให้ใครต่อใคร

เป็น ประชาธิปไตยแบบฝรั่ง ไปด้วยกันทั้งหมด ประเทศเล็กๆอย่างไทยแลนด์ แดนสยาม ของหมู่เฮา คงไม่อาจไปฝันอะไรได้ แต่ระหว่างจะกลับคืนไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยในช่วงเวลาสั้นๆ การเร่งหว่านพีชแห่งธรรม หรือการฟื้นฟูบูรณะ ก่อนฟื้นฟูประชาธิปไตยจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะ ในราชอาณาจักร หรือใน ศาสนจักรก็ตามแต่

ปิดท้ายด้วยวาจาวันนี้ จาก ท่านพุทธทาสภิกขุ....“ธรรมะมีความเป็นประชาธิปไตยอยู่ในตัวเอง เพราะหมายถึงความไม่เห็นแก่ตัว อยู่โดยธรรมชาติ ด้วยเหตุฉะนั้น....จงอย่าแยกความไม่เห็นแก่ตัว ออกจากประชาธิปไตย.....”

ปฏิรูป“ธรรมะ”ก่อนประชาธิปไตย

พิทยา ว่องกุล (จะลืมนะไรก็ลืมนได้ แต่อย่าลืมปฏิรูป “ธรรมะ”!)

.....การค้นหาหลักประชาธิปไตยของมนุษยชาติยังไม่สิ้นสุด และไม่อาจเป็นไปได้ トラบเท่าที่นักคิดหรือรัฐไม่สามารถแก้ไขความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ อันเป็นปัญหาใหญ่ที่ไม่เท่าเทียมทางการเมืองได้อย่างเด็ดขาด มิหนำซ้ำบทพิสูจน์ความล้มเหลวของประเทศส่วนใหญ่ในโลก ที่ปกครอง

ด้วยประชาธิปไตยตัวแทน กำลังจะเกิดขึ้น เพื่อตอกย้ำว่า ลัทธิเสรีนิยมหรือประชาธิปไตยเสรีนิยม (พัฒนาและเชื่อมร้อยไปทั่วโลกที่เรียกว่าลัทธิเสรีนิยมใหม่-Neoliberalism หรือโลกาภิวัตน์) นั้นไม่ใช่ลัทธิธรรมทางวิชาการเพราะความเหลื่อมล้ำทางชนชั้นยังคงเกิดขึ้นในประเทศพัฒนาแล้วหรือกำลังพัฒนา....

ในทางวิชาการแล้ว ประชาธิปไตยรูปแบบที่สมบูรณ์ยังไม่เกิดขึ้น トラบเท่าที่ผู้ปกครองไม่มีสำนึกการปกครองโดยธรรม เพื่อความเป็นธรรม และประโยชน์สุขของประชาชนอย่างแท้จริง ปัญหารัฐศาสตร์ที่เกิดขึ้นจากอดีตมาถึงปัจจุบัน ล้วนเกิดขึ้นจากผู้นำหรือผู้ปกครองไม่เป็นธรรมทั้งสิ้น มนุษยชาติจะก้าวไปสู่การสร้างสรรค์วิชาการรัฐศาสตร์อย่างแท้จริง จึงมีทางเดียวเท่านั้น ได้แก่ การสร้างสำนึกความเป็นธรรมขึ้นอย่างแพร่หลาย วิธีการได้มาซึ่งผู้ปกครองที่ใจเป็นธรรม ทำประโยชน์อย่างเสียสละเพื่อสังคมส่วนใหญ่อย่างแท้จริง *เมื่อถึงจุดนี้ รัฐธรรมนูญจะเขียนไว้อย่างไรก็ไม่มีความหมาย?*

ลภยัคคาบูชาพ่อ

อโศกรำลึกเพ็ง
ผ่านไปไม่นาน ในงานอโศก
รำลึก ปี ๒๕๕๘ มี
รายการสุดท้ายของงาน
เป็นรายการ “๘๑ ปี ของ
ชีวิตพ่อครู เราจะ
เปลี่ยนแปลงตนเอง
อย่างไรดี” ซึ่งมีผู้ร่วม
รายการขึ้นไปบอกเล่าได้
อย่างน่าประทับใจ และการ
เปลี่ยนแปลงตัวเองของ

ลูกๆนี้แหละที่จะเป็นปฏิบัติบูชาและเป็นกตเวทิตาต่อพ่อครูอย่างแท้จริง

ในวันที่ ๒๐ มิ.ย. ๒๕๕๘ มีพิธีไหว้ครูที่ราชธานีอโศกพ่อครูได้ทิ้ง **A Bomb of love** ใ้
กับคณะครูที่ราชธานีอโศกไว้อย่างน่าจดจำ
และน้อมนำไปปฏิบัติอย่างยิ่ง

พ่อครูว่า.....มาถึงวันนี้แล้ว เรา
เน้นทางอาชีวะ ทางเป็นงาน จนได้วิทยาลัย
อาชีวะ เราจะให้ถึงมหาวิทยาลัยก็ยังไม่ได้ผล
แล้วปีนี้ นักเรียนอาชีวะเรามีทั้งหมด ๕๔ คน
ประเด็นที่ยากคือ ครูอาชีวะกับครูสัมมา-
ลิกขานี้ยังกั๊กกัน ขอใช้ศัพท์แรงๆอย่างนี้
มันผิดเลย ใครลดอัตตาได้ ลดตัวเองลง
ยอมแพ้ย่อมเล็กยอมน้อยก่อน ย่อมเลย
ว่าเราเองไม่เก่ง แม้จะเก่งก็ตาม เราต้อง
เอาตามส่วนใหญ่ ไม่ใช่เอาตามความเห็น
ของตน เอาตามลัษะเหม.....ไม่รู้จะอย่างไร?
แค่นี้เอาตามทำไม่สำเร็จก็คงไปไม่ได้ไกล จะ
อย่างไร ทั้งที่เราเป็นนักศึกษาธรรมะ ทำ
อย่างไรเราจะเข้ากันได้ดี เพราะเราทำงานไม่
ได้แย่งลาภ ยศ สรรเสริญเลย แต่มันอยู่ที่

“อึดตา”ตัวเดียว มันยึดอึดตาว่าจะต้องเอาอย่างกู ของกูดี กูถูก

จะถูกจะผิดก็สำคัญน้อยกว่าสามัคคี จำใส่กะบาลไว้เลย ต้องพูดคำอย่างนี้มันถึงชัดเจน!

ถ้าเผื่อว่าครุเราเข้าใจกันให้ได้ว่า เรามุ่งมาเสียสละไม่ได้ลามก ยศ สรรเสริญอะไร เหลือแต่ อึดตาจะรักษาหวงแหวนเอาไว้ทำไม? **ถ้าลดตัวนี้ได้ โอ้โฮ อาตมาจะสบายใจเบาใจ แล้วความเจริญจะ เกิดทันตาเห็นเลย** เพราะพวกเราทำงานด้วยใจ ทำงานด้วยความจริงด้วยเสียสละ เพราะเราไม่ได้มา ทำด้วย ลามก ยศ สรรเสริญ แต่มันติดตรงอึดตาที่ว่านี้ ไม่ว่าจะป็นสมณะ **ต้องกราบหมด ตั้งแต่ สมณะถึงฆราวาสที่เป็นครุอยู่ หรือพีบ้าน้ำอาที่เป็นครุอยู่ในที่** ของเราน้ำนวัดโรงเรียน มีอยู่ทั้งนั้น เราทำองค์ประกอบบ้าน วัด โรงเรียนดีแล้ว ต้องเข้าใจให้ดี แล้วช่วยกันรังสรรค์

การศึกษาทำให้มนุษย์ต่างจากเดรัจฉาน แม้แต่คนก็ยังไม่เห็นความสำคัญ อาตมาเคยนิยาม ว่าคนเกิดมาทำไม? เกิดมาเพื่อศึกษา ถ้าเอาแต่กิน-ขี้-เยี่ยว-สืบพันธุ์ มันก็คือเดรัจฉาน เดรัจฉานมัน ก็แค่นี้ แล้วมันไม่แยงลามกยศสรรเสริญเหมือนคนหรอก แต่คนนี่แยงโลกธรรมกันอีกเลยยิ่งกว่า ซึ่ง มันเป็นแค่สุขขัลลิกะ(สุขที่จอมปลอม/ตอแหล)เท่านั้น ก็ทิ้งประเด็นเรื่องครุ ว่าทำอะไรเราจะสามัคคี กัน ประสานกันไว้เท่านี้แหละ

ทุกคนที่มาช่วยกันเป็นระดับหัวสมองทั้งนั้น มีปัญญาทั้งนั้น ความถูกต้องความผิดของคนที่มี ปัญญากันแล้ว ก็ต้องให้เกียรติกันสิ! ส่วนน้อยสู้ส่วนใหญ่ไม่ได้หรอก ยิ่งหัวเดียวยิ่งสู้ไม่ได้ ทุกคน ต้องเอาค่าเฉลี่ยเพื่อเดินทางไปสู่เป้าหมาย แม้ต่อให้คุณถูกต้องกว่าด้วย แต่หมู่ ไม่ได้เอาด้วยเขาก็ไม่ ไปกับคุณ ให้คุณเก่งคุณถูก สุดยอด สุดเยี่ยมด้วย แต่เมื่อหมู่เขาไม่เอา แต่เราจะเอา มันก็จะเกิดความปั่นป่วน วุ่นวาย กลายเป็นสุดป่วน สุดแย้ เพราะไปหลงแต่สุดยอดของตัวเอง

อาตมาเอง ถ้าสมมุติบอกว่า จะเอาอย่างนี้ อาตมาไม่เคยคำนึงสงฆ์นะ เวลาทำจริงไม่ได้อยู่กับ ถูกผิดหรือความคิดที่ สุดยอด แต่มันขึ้นอยู่กับแรงงานกับหมู่ที่จะพากันทำ

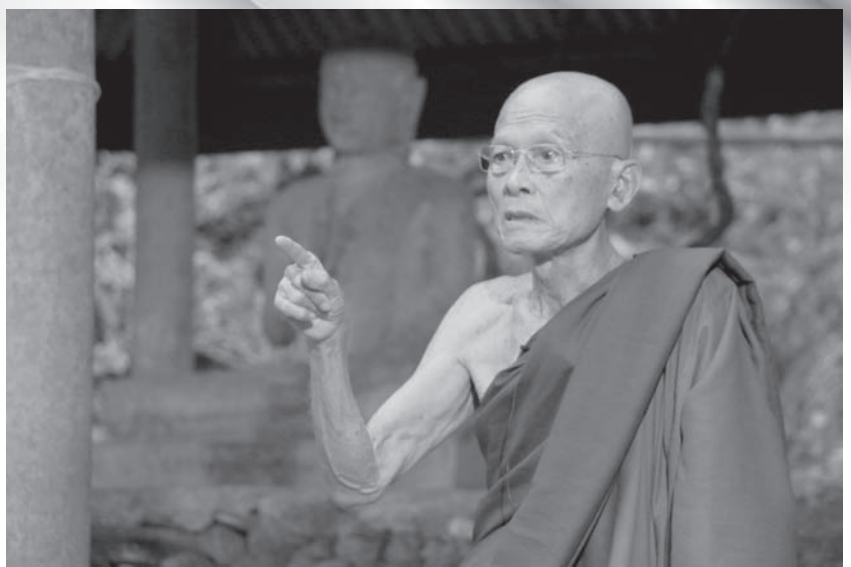
การไม่เข้าใจเรื่องนี้ทำให้จุดความเจริญ!

หากคุณมุ่งไปกับการ “ลดละตัวตน” ก็จะได้ทั้งงานที่ดี - สังคมดี - ที่สำคัญกิเลสของคุณ ไปได้ลด นี่คือผลที่ได้ใหญ่ ส่วนผลการงานที่ได้เป็นผลตามมา ตัวสำคัญยิ่งใหญ่คือได้ลดอึดตาตัวเอง ขอให้ความรู้ไว้เพียงเท่านี้ในเรื่องสังฆกรรม

บทสรุป งานภราดรภาพ-ชาวซึ่งใจ ที่ธรรมชาติดุคโลกปีนี้ มีข้อที่น่าประทับใจของคนที่อยู่ ที่นั่น หลังจากอยู่เฝ้าป่ากันมาคนละไม่ต่ำกว่า ๑๐ ปี ๒๐ กว่าปี จนกลายเป็นหัวกะที่ไปตามๆกัน ก็ได้เห็นสังฆกรรมว่า ไม่มีประโยชน์อะไร ที่จะเอาอึดตาออกมาทะเลาะกัน ชัดแย้งกัน สู้หันมาประนีประนอม ยอมตาม หรือสนับสนุนกันจะดีกว่า ปล่อยให้ป่าเติบโตและอุดมสมบูรณ์ไปด้วยตัวของมันเอง ส่วน อึดตาของใครที่ไม่ยอมลดลง คงจะเอาแต่ใจตัว ก็คงจะแก่ตายไปกับอึดตาร้ายตายชาติไปอย่างไรที่พึง ในมรรคผล นิพพาน

ประเด็นสำคัญ ถ้าใครมองออกได้ว่า การที่ต่างคนต่างเอาอึดตาออกมาทะเลาะกัน ชัดแย้ง

กัน นั่นคือสภาวะการ
กัดกัน ตามที่พ่อครูมุ่ง
หมาย และถ้าจะให้ดี
กว่านั้น สามารถมีตา
ทิพย์มองเห็นอาการกัด
ที่เกิดจากอึดตา มานะ
ของตัวเอง แม้มากหรือ
น้อยก็ตาม ก็ยิ่งเจิ่งขึ้น

ไปอีก ถือได้ว่าเป็นการก้าวข้ามความถูก-ความผิด ในเรื่องนั้นๆ ได้แล้ว และนั่นก็คือภาวะของปราชญ์ “ที่
เห็นความผิดของคนผิดว่าถูกแล้ว ส่วนคนโง่ยอมเห็นความถูกของคนถูกว่าผิดอยู่!”

ถ้าใครยังคิดไม่ออกว่า “๘๑ ปี ของชีวิตพ่อครู เราจะเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างไรดี?”
ทั้งหมดนี้ น่าจะเป็นคำตอบให้กับลูกๆ ทุกคน ที่ต้องการจะปฏิบัติบูชา เพื่อเป็นกตเวทิตาต่อพ่อครูอย่าง
แท้จริง และเป็นสิ่งที่ท่านต้องการอย่างมากๆ เลย อย่างที่ท่านได้เปรยออกมา...

“ถ้าลดตัวนี้ได้ โอ้โฮ อาตมาจะสบายใจเบาใจ แล้วความเจริญจะเกิดทันตาเห็นเลย!”
สุดท้ายขอฝากบทกวีของท่านจันทร์ ให้ได้พิจารณากันดังนี้

แต่...นักปฏิบัติธรรม พุ่มากด้วยเหตุผล(ความบ้า!)

เหตุผล คือเล่ห์กลแห่งตรรกะ
เพื่อเอาชนะคนอื่นอีกหมื่นแสน
แต่ความรักวิปัสสนาขาดแคลน
เมื่อเหตุผล วิ่งแจ๋น นำหน้าใจ

เหตุผล คือเล่ห์กลแห่งตรรกะ
เหตุผลมากก็มักจะ-ชวนเฉไฉ
มีปฏิเสศเหตุผลทุกคนทุกใจ
แต่ยึดมั่นตะบันไปหัวใจเปลือง

เหตุผล คือเล่ห์กลของตรรกะ
ตราบลังจะ จริงใจ ไม่กระตือรือร้น
มีถ้อยคำ นำสมัย เผาไหม้เมือง
ล้วนเป็นเรื่อง เหตุผล ยากจนใจ

○ พระจันทร์

กรณีศึกษาการล้างพิษตับ กับนงคณทีนยา

พ่อครูว่า.....วันนี้วันเสาร์ที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ แรม ๒ ค่ำ เดือน ๘ ปีมะแม มีจดหมายฉบับหนึ่งเขียนมาว่า **ฝากเรียนถามสมณะด้วยค่ะ**

นำสงสารปฐมโศก สมณะใส่ใจเรื่องสุขภาพมาก แต่ไม่ใส่ใจในประเพณีเดิมของการเข้าพรรษา การตั้งตบะธรรมที่เคยมีเสียบหาย ไม่มีใครให้คำตอบได้ว่า ทำไมไม่ทำเหมือนทุกปี คุณอยากทำคุณก็ติดต่อประสานเอง อาตมาไม่ได้คุยกันเรื่องนี้ อาตมาไม่ทราบ ถ้ามองคิโน้นถ้ามองคินี้ เจียบสุขภาพมาแรง กลบความนิยมในการตั้งตบะธรรม จะฟ้องใครดี ทำไม่มันเป็นเช่นนี้ จะจัดสรรสุขภาพกับประเพณีให้ไปพร้อมกัน หรือว่าเป็นหน้าที่ญาติโยมจะต้องมาเป็นหลักในเรื่องนี้

เคียวเข็ญให้คนไปเกาะสมุยถ้าคุณไม่ไปคุณไม่ต้อง.....อาตมาจะไม่ช่วยเหลือคุณ เอากลับไปเกาะสมุยมาเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของชีวิต นบชเชื่อเขาไปหมด เขาเก่ง เขามีของเก่า เขาทำนายถูกทั้งหมด

ใครเคยกินเหล้า เบ็ด ไก่ เขารู้หมด ใครนิสัยอย่างไรรู้หมด ทำนายยังกับตาเห็น เป็นโรคอะไรรักษาได้หมด อาตมาเห็นทางออกแล้ว ปฐมโศกอันตรายมาก ถ้าสมณะมีความเห็นยึดมั่นอย่างนี้

ฝากกราบเรียนพ่อท่าน ในความรู้สึกนี้ด้วยค่ะ หากผู้นำไม่ชัดเจนในการดูแลจิตวิญญาณญาติโยม พาญาติโยมไปในทิศทางที่ผิดมากกว่านี้ จะแก้ลำบาก การกินอาหารเป็นคำตอบของสุขภาพและจิตวิญญาณ ล้างพิษตับไม่ใช่คำตอบ คนที่อยู่ในภาวะขาดสารอาหาร กินน้ำมันมะกอกกันใหญ่ แก้วที่ ๕ แล้ว เย็นนี้แก้วที่ ๖ และจะโชว์ความแกร่งแข่งกันว่าเก่ง กินได้หลายแก้ว นำสงสารคนป่วย ใครว่าอะไรดีเอาหมด เพราะอยากหายป่วย เพราะคำตอบอยู่ที่ล้างพิษตับ

สมณะควรจะวางตัวเป็นกลางในเรื่องนี้ ไม่ใช่เชียร์สุดๆ ท่านทำของท่านไป แต่การมาต้อนรับญาติโยมไปสมุย มันมากไปค่ะ (โยมจิตใจปกติแล้วค่ะ ที่แรกตอนที่เขียน จิตไม่ดีค่ะ หลังจากทบทวนแล้วก็สรุปได้ว่า ถูกต้องแล้วที่เขียนให้ข้อมูล แต่ไม่ถูกต้องที่จิตขุ่นเคืองค่ะ)

กราบขอบพระคุณค่ะ

อีกเจ้าหนึ่งเขียนมาว่า ...กราบนมัสการท่านสมณะค่ะ

การล้างพิษที่เกาะสมุยมีการทำนาย....โดยการดูอูจจาระ เจ้าสำนักดูอูจจาระรายหนึ่งบอกว่ารายนี้ดูจากอูจจาระแล้ว อยากพบแก่มากเลย สมณะเจ้าของอูจจาระรู้สึกทึ่ง แล้วบอกไปว่า คุณรู้ได้อย่างไรว่าอาตมาอยากพบคุณ อันนี้แล้วแต่วิจารณ์ญาณว่า นี้ไม่ได้เกี่ยวกับสุขภาพ กลายเป็นทนายใจโดยผ่านทางอูจจาระ (อาเทศนาปาฏิหาริย์หรืออย่างไร) ดูแล้วพ่อครูและพระผู้ใหญ่จะติงอย่างไรสุดแล้วแต่จะโปรดพวกเขาด้วยเถิด ดูจะจิตอ่อนกันไปหมด ต้องล้างพิษสุขภาพจึงจะดีกลายเป็นต้องไปให้เขาดูอูจจาระถึงเกาะสมุย เขาเจาะตลาดนักบวช ฆราวาสก็ต้องเชื่อเพราะนักบวชนำ กลายเป็นไม่พึ่งตน ต้องพากันล้างพิษ และที่แย่คือ ชวนกันไปล้างถึงเกาะสมุย

ฝากท่านกรุณาแจ้งพ่อท่านและพระผู้ใหญ่ด้วยค่ะ

พ่อครูว่า.....อาตมาก็ดูกระบวนการนี้เป็นลำดับ ก็เห็นว่า เวอร์ เป็นอาการที่ในภาษาพระ เรียกว่า “มงคลตื่นข่าว” คือมีข่าว เช่น เขามีต้นตะเคียนวิเศษ เก่ง ช่วยคนได้ ก็กรูกันไป หรือมีคนมาแสดงอย่างโน้นอย่างนี้ก็ไปกัน ตื่นข่าวกันไป ยิ่งเป็นการรักษาผนวกกับอาเทศนาปาฏิหาริย์ ทายอุจจาระได้ด้วย มันต้องทิ้งลี ทายได้ผ่านอุจจาระ คนก็ต้องทิ้ง

เราลองมาพิจารณาเรื่องของมงคลตื่นข่าวตามที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสไว้

จาก.... จัณทาสสูตร (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๒)

[๑๗๕] ดูกรภิกษุทั้งหลาย อุบาสกผู้ประกอบด้วยธรรม ๕ ประการ ย่อมเป็นอุบาสกผู้เลื่อมใส เสร้าหมอง และน่าเกลียด ธรรม ๕ ประการเป็นไหนคือ อุบาสกเป็นผู้ไม่มีศรัทธา ๑ เป็นผู้ทุศีล ๑ เป็นผู้ถือมงคลตื่นข่าว เชื่อมงคลไม่เชื่อกรรม ๑ แสวงหาเขตบุญภายนอกศาสนา ๑ ทำการสนับสนุนในที่นอกศาสนานั้น ๑ ดูกรภิกษุทั้งหลาย อุบาสกผู้ประกอบด้วยธรรม ๕ ประการนี้แล เป็นอุบาสกผู้เลื่อมใส เสร้าหมอง และน่าเกลียด ฯ

และนั่นปัญหาที่ ๗ (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๕)

[๔๓๑] นั้นหมานพผู้ทูลถามปัญหาว่า

ข้าแต่พระผู้มีพระภาค สมณพราหมณ์เหล่าใดเหล่าหนึ่ง กล่าวความบริสุทธิ์ด้วยความเห็นบ้าง ด้วยการฟังบ้าง ด้วยศีลและพรตบ้าง ด้วยมงคลตื่นข่าว เป็นต้นเป็นอันมากบ้าง ข้าแต่พระผู้มีพระภาคผู้นิรทุกข์ สมณพราหมณ์เหล่านั้น ประพฤติอยู่ในทิวลิปของตนนั้น ตามที่ตน เห็นว่าเป็นเครื่องบริสุทธิ์ ข้ามพ้นชาติและชราได้บ้างหรือไม่ ?

พ. ดูกรนันทะ สมณพราหมณ์เหล่าใดเหล่าหนึ่ง กล่าวความบริสุทธิ์ด้วยความเห็นบ้าง ด้วยการฟังบ้าง ด้วยศีลและพรตบ้าง ด้วยมงคลตื่นข่าว เป็นต้นเป็นอันมากบ้าง สมณพราหมณ์เหล่านั้น ประพฤติอยู่ในทิวลิปของตนนั้น ตามที่ตนเห็นว่าเป็นเครื่องบริสุทธิ์ก็จริง ถึงอย่างนั้น เรากล่าวว่าสมณพราหมณ์เหล่านั้น ข้ามพ้นชาติและชราไปไม่ได้ ฯ

บ. สมณพราหมณ์เหล่าใดเหล่าหนึ่ง กล่าวความบริสุทธิ์ด้วยการเห็นบ้าง ด้วยการฟังบ้าง ด้วยศีลและพรตบ้าง ด้วยมงคลตื่นข่าว เป็นต้นเป็นอันมากบ้าง ข้าแต่พระองค์ผู้เป็นมุณี ถ้าพระองค์ ตรัสว่า สมณพราหมณ์เหล่านั้นข้ามโอชะไม่ได้แล้ว ข้าแต่พระองค์ผู้นิรทุกข์ เมื่อเป็นเช่นนี้ ใครเล่าใน เทวโลกและมนุษย์โลก ข้ามพ้นชาติและชราได้แล้วในบัดนี้ ?

ป. ดูกรนันทะ เราไม่กล่าวว่า สมณพราหมณ์ทั้งหมดอันชาติและชราหุ้มห่อไว้แล้ว แต่ เรากล่าวว่า คนเหล่าใดในโลกนี้ ละเสียซึ่งรูปที่ได้เห็นแล้วก็ดี เสียที่ได้ฟังแล้วก็ดี อารมณ์ที่ได้

ทราบแล้วก็ดี ละเสียแม้ซึ่งศีลและพรตทั้งหมดก็ดี ละเสียซึ่งมงคลตื่นข่าวเป็นต้น เป็นอันมากทั้งหมดก็ดี กำหนดรู้ดีตนหาแล้ว เป็นผู้หาอาสวะมิได้ คนเหล่านั้นแลข้ามโอฆะได้แล้ว ฯ

บ. ข้าแต่พระผู้มีพระภาคผู้โคดม ข้าพระองค์ยินดียิ่งซึ่งพระดำรัสของพระองค์ ผู้แสวงหาคุณอันใหญ่ ธรรมอันไม่มีอุปธิ พระองค์ทรงแสดงชอบแล้ว แม้ข้าพระองค์ก็กล่าวว่า คนเหล่าใดในโลกนี้ ละเสียซึ่งรูปที่ให้เห็นแล้วก็ดี เสียงที่ได้ฟังแล้วก็ดี อารมณ์ที่ได้ทราบแล้วก็ดี ละเสียแม้ซึ่งศีลและพรตทั้งหมดก็ดี ละเสียซึ่งมงคลตื่นข่าวเป็นต้นเป็นอันมากทั้งหมดก็ดี กำหนดรู้ดีตนหาแล้ว เป็นผู้หาอาสวะมิได้ คนเหล่านั้นแลข้ามโอฆะได้แล้ว ฉะนั้นแล ฯ

พ่อครูว่า : เอาเฉพาะข้อมงคลตื่นข่าวข้อเดียว พระพุทธเจ้าตรัสไว้ทั้งหมดแล้วว่า ต่อให้มงคลตื่นข่าวนั้นเป็นจริงด้วย ก็อย่ามีใจไปตื่นตื่น หลงจนลืมกิจน้อยใหญ่ เสียการงานหรือการปฏิบัติ ธรรมอันพึงทำ กลับไปเห็นว่า อันนั้นเป็นเรื่องเด่น ผู้ที่ทำเรื่องนี้ได้ดีก็ดีแล้ว ช่วยคนได้ดีแล้ว มัน

เป็นการซับซ้อน ถ้าเป็นเรื่องเท่อ พีเวอร์ เราเป็นนักปฏิบัติธรรมก็ต้องพยายามสังวร เพราะคนทางโลกไม่ได้ศึกษาอาการแฝงในใจ มันปรารถนาดี แล้วจะมีอะไรแฝงหรือไม่ก็ได้ แต่มันจะมากจะแรง จนเราไม่ถ่วงดุลไว้บ้าง มันจะพากันหลงคลั่งไคล้มากเกินไป

เช่น ปิติ ๕ อย่าง การตื่นเต้นดีใจ ถ้าดีใจเกินไปเป็นโทษ อย่าง อุพเพงคาปีติ เสียกิริยา เสียสุขภาพ

ปีติจนน้ำหูน้ำตาไหล น้ำลายไหลยืด ร้องไห้ ดิดเต้นกันอย่างคนโลกๆทำกัน สารพัดจะเป็นโดยไม่เรียนรู้อะไรให้พอดี การที่มีโอกาสดีกาปีติ คือปีติที่หยั่งลงในจิตแล้วเราไปยึดถือ มันก็จะเป็นอุปกิเลส แม้จะดี แต่ถ้าสั่งสมมากจนเป็นอุพเพงคาปีติ จะเสียหายเป็นภัยต่อชีวิตพรหมจรรย์อย่างแท้จริง ส่วนทางโลกเขาไม่รู้ก็แสดงออกเวอร์ๆ กรี้ดๆ ล้วนเป็นอาการปีติ โลกสมัยนี้มีเยอะ หนักเข้าก็แย่งกัน ตีกัน ยึดถือแรงก็เป็นภัยเป็นโทษ การละเล่นมหรสพบันเทิงเรีงรมย์เดี๋ยวนี้มีมาก จนวิปริต วิตถาร เกินพอดีที่มนุษย์ควรแสดงออก ไม่ได้ศึกษาจิตก็จะหนักหน้าไปเรื่อยๆ

กรณีที่เกิดขึ้นนี้ ถ้าใครเข้าใจว่า อันนี้เป็นมงคลตื่นข่าวก็คงจะเข้าใจ ทำให้เสียกิริยาเสียกิจน้อยใหญ่ที่ควรทำ กลายเป็นบกพร่องเสียการเสีงาน การต้องเสียสิ่งทีควรเป็นก็เกิดความเสื่อมได้แล้วยังมีคนมองในแง่เดรัจฉานวิชาอีกด้วย อาตมาก็อธิบายได้แบบนี้ สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุการณ์หนึ่งที่ว่าก็ดีที่รักษาสุขภาพกัน แต่มีคนที่ตั้งข้อสังเกตว่า ระวังอย่าไปเกินไป เราไม่รู้ระยะยาว ในระยะสั้นก็เห็นว่าดี แต่เราก็ไม่รู้จักหยุดจักพอ หลงเพลิดไป อีกหน้อยก็จะต้องกินน้ำมันมะกอก ร้อยแก้ว พันแก้ว ก็จะเกินขอบเขตจนถึงตายได้

ก็ให้สติไว้ว่า เราควรรู้กาลควรว่าแค่ใดๆ ไม่หลงเตลิดเปิดเปิง ตอนนี่เห็นว่าผลว่าน่าฟังก็ น่าฟัง มีพิเศษสำคัญก็ควรมีการวิจัยในหลักวิชา อย่างอาตมามีสิ่งพิเศษในตนเอง ที่คนไม่ค่อยเข้าใจ หรือเป็นสิ่งพิเศษที่หาไม่ได้ง่ายๆ ที่จะเป็นผู้รู้ธรรมลึก เขาไม่รู้ว่าเป็นสิ่งที่เป็นมงคลจริงๆ คุณมาตั้ง มงคลจริงนี่ดีกว่าไปตื่นเรื่องเดรัจฉานวิชาโลกียะนะ มงคลที่มี ๓๘ ข้อ ทุกข้อเป็นมงคลดีทั้งนั้น แต่ถ้าไม่เข้าใจหลงเห่ออะไรก็ผิดหมด ก็ต้องเอาอย่างพอควร

ที่จริงมงคลจริงจะเอายาก ส่วนมากเห่อ “อมงคล” หลงโลกีย์กัน !

(จากรายการ **ธรรมาธรรมะสงคราม บ้านราชฯ เรื่อง อย่าเชื่อมงคลตื่นข่าว ๑ ส.ค.๒๕๕๘**)

ทวิรพญาแรงแรง

ท่านได้ข้อคิดอะไรในการ เดินทางไปทวิรพญาแรงแรงกับพ่อครูใน ปลายเดือนมิถุนายนนี้?

สิ่งแรกที่ได้สัมผัสที่ จังหวัดขอนแก่นก็คือ **การทำนารู ระแหง** ซึ่งเป็นการทำนาแบบ “**นวัตก กรรม**” ของ **ดร.แสง รวยสูงเนิน** เนื่องจากสภาพปีนี้เป็นภาวะที่แล้งมาก จนทำให้แผ่นดินโดยเฉพาะที่นาของ

อาจารย์เกิดแตกระแหง อาจารย์ได้ใช้วิกฤตินี้เป็นโอกาส ที่จะได้ทดลองความพิเศษและมหัศจรรย์ของ เมล็ดข้าว ที่เป็นพืชที่อยู่กับมนุษย์ชาติมาเป็นแสนเป็นล้านปีแล้ว โดยการเอาเมล็ดข้าวที่ผสมหัตถกรรม เหล่านี้หยอดไปในรูที่แตกระแหง

ปรากฏว่า ปัจจุบันนี้ข้าวที่เกิดจากรูระแหงเหล่านี้ สูงเมตรกว่าๆ เกือบถึงเอวแล้ว ในขณะที่ นาของชาวบ้านทั่วไป ยังพึ่งหว่านกล้าและก็ดูเหมือนว่าจะรอวันตายเท่านั้นเอง ส่วนนาที่ไม่ได้หว่าน ในรูระแหง เป็นนาที่ปล่อยให้เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติไม่ต้องไถไม่ต้องหว่านก็กำลังโตอยู่ระยะใกล้เคียงกัน ต้องถือว่าเป็นนามหัตถกรรมที่มีปาโมอยู่ล้อมรอบผืนนา เป็นสภาพนาอยู่กลางป่าไม้ ป่าที่อยู่ล้อมรอบก็ เลยกลายเป็นโรงงานปุ๋ยผลิตส่งปุ๋ยให้กับต้นข้าวตลอด ๒๔ ชั่วโมง

สิ่งที่ได้ข้อคิดในเรื่องนี้ก็คือได้เห็นหัวใจที่มีเศรษฐกิจพอเพียงของ ดร.แสง เมื่อเขารู้จักชีวิต และรู้จักพอ แล้วจึงคิดที่จะทำเพื่อชาวนาเพื่อคนยากจน แม้เป็นที่ทุรกันดาร แม้จะดูร้อนแล้งอย่างไร้ เขาก็สามารถเปลี่ยนนรกให้กลายเป็นสวรรค์ได้ เปลี่ยนความทุรกันดารเป็นความอุดมสมบูรณ์ขึ้นมาได้ ในทางตรงกันข้ามสำหรับคนที่หัวใจไม่รู้จักพอ แม้จะมีพื้นที่ไร่นาที่อุดมสมบูรณ์ เขาก็พร้อมจะเปลี่ยน สวรรค์เป็นนรกได้ โดยการเอายาฆ่าหญ้า ยาฆ่าแมลง เอาสารเคมีไปฆ่าแมลงธณี เพื่อเร่งผลผลิตออกให้

ได้ตามความต้องการอันไม่มีที่สิ้นสุดของตน

ดังนั้นคนที่รู้จักพอแล้ว อยู่ที่ตรงไหนก็มีความสุขสมบูรณ์ สามารถที่จะทำให้ตัวเองก็มีความสุข สิ่งแวดล้อมและโลกนี้ก็พลอยร่มรื่นมีความสุขตามไปด้วย และในทำนองเดียวกัน ถ้าเราไม่รู้จักพอ ต่อให้สถานที่อุดมสมบูรณ์อย่างไร ก็แทบจะไม่มีคุณค่าหรือว่าไม่มีประโยชน์อะไร โดยเฉพาะ

ในทวิรรพญาแรงครั้งนี้ ก็ได้ไปดูชุมชน “สาธารณโภคี” ๓-๔ กลุ่มด้วยกัน ซึ่งทั้งๆที่เคยเป็นที่ลับปายะ เป็นที่อุดมสมบูรณ์ มีป่าไม่มีธรรมชาติที่น่ารื่นรมย์ แต่ด้วยข้อที่ขัดแย้งกัน ข้อที่ต่างคนต่างก็ให้ความสำคัญกับ

กิจการของตัวเอง จึงพากันทิ้งสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่เคยแสดงสาธารณโภคีอันสุดยอดของพระพุทธเจ้าไป ยอมที่จะไปจมอยู่กับอันตรายอันแสนเผ็ด ซึ่งพระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่าคือ ลาก ยศ สรรเสริญ ความร่ำรวย ความมั่งคั่ง ความมีหน้ามีตา ญาติธรรมต่างพาเอาชีวิตไปเสี่ยงกับสิ่งเหล่านี้กัน

การไปทวิรรพญาแรงครั้งนี้ของพ่อครู พยายามให้ลูกๆทั้งหลายที่กระจัดกระจายออกไปอยู่กับอันตรายอันแสนเผ็ด ที่ต่างคนต่างมีสัมภาระวิบาก ให้กลับมารวมตัวกันใหม่ กลับมาอยู่กับลับปายะ สิ่งที่เราได้ลงทุนลงแรงสร้างกันขึ้น ดูแต่ละที่ๆแล้วนี้ น่าเสียดายมาก ถ้าพวกเขาจะทิ้งสิ่งเหล่านี้ไปแต่ละที่ๆ พ่อครูก็ได้เน้นย้ำ เอาเรื่องของ **A BOMB OF LOVE** หรือ “ระเบิดรักของไอ้โง่โง่” มาสาธยายให้ได้ฟังกัน ซึ่งญาติธรรมต่างก็ขานรับกันว่า จะกลับมาสู้กันใหม่ มารวมตัวกันใหม่ และก็อยากจะเสนอว่าการรวมตัวนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็เพราะว่าเราจะต้องเอาระเบิดแห่งรักแต่ละคนมาใช้กันอย่างจริงจัง

พ่อครูได้ขยายความระเบิดแห่งรักในทางศาสนาพุทธก็คือ การมีสาราณีธรรมซึ่งกันและกัน เราจะเปลี่ยนความเกลียดชัง ความไม่ชอบใจกัน มาเป็นความระลึกถึงกัน - รักกัน - มีความเคารพกัน - มีการสังเคราะห์ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน - มีการไม่วิวาทกัน - มีความสามัคคีกัน โดยเฉพาะเมื่อเร็วๆนี้ พ่อครูให้โศลกธรรมไว้ว่า “ความสามัคคีย่อมอยู่เหนือความถูกความผิด” - และก็มีความเป็นเอกภาพ มีความเป็นเอกภาพ โดยพยายามที่จะทำอะไร ก็ปรึกษาหารือกัน และก็มีมติมีข้อตกลง เพื่อทำให้เป็นเอกภาพ มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ถ้าทุกคนใช้ระเบิดรักโดยปฏิบัติตามสาราณีธรรมทั้ง ๗ อย่าง ก็ย่อมจะทำให้เราได้สถานที่อันศักดิ์สิทธิ์ สถานที่สร้างจิตวิญญาณของกลุ่มต่างๆให้กลับคืนมา เพื่อเป็นการกตัญญูต่อพ่อครู

ด้วย ต่อศาสนาด้วย ก่อนที่จะพากันจมหายไปกับอันตรายนันแสนเหี้ยม หรือตกไปเป็นเครื่องมือของทุนนิยมและบริโภคนิยมกันอย่างน่ากลัว ก็คิดว่า เราคงจะได้ฟังข่าวดีในการฟื้นฟูซึ่งกลุ่มต่างๆของชาวอโศก และก็จะได้ดูกันว่า ในบรรดาแก่นอโศก อุตรอโศก เลย์ไร-เลย์ลัดอโศก สถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งไหนสามารถรวมพลขึ้นมาจนสามารถตั้งหลักตั้งลำได้ ขึ้นมาก่อนกัน

“สักกายะทิฎฐิ” ของคุณคืออะไร?

ถ้าตอบได้เชิญเปิดประตูเข้าสู่ความเป็นพระอาริยะ ณ บัดนี้.....

ในสมัยแรกของการเผยแพร่ธรรมะที่ลานอโศก วัดมหาธาตุ ซึ่งถือกันว่าเป็นสำนักดักคิลา มีเจ้าลัทธิมากมายมาปรวิพาเทกันอย่างสนุกสนาน อาจารย์บางท่านอธิบายโสดาบันต้องพ้นสักกายทิฎฐิ อย่างคล่องปากขึ้นใจ เพราะพูดมาเป็นสิบๆปี แต่พอมีคนถามแบบแทงใจดำขึ้นไปว่า ทุกวันนี้ท่านเลิกดื่มเบียร์ของโปรดได้หรือยัง? ปรากฏว่าพระโสดาเบียร์ไม่ยอมตอบ คำว่า“**พ้นสักกายทิฎฐิ**” ซึ่งเป็นประตูบานแรกของการก้าวเข้าสู่ความเป็นพระอาริยะ จึงมีความสำคัญที่จะต้องทำความเข้าใจ ตั้งแต่คำว่า “กาย” – “สักกาย” - และ“**สักกายทิฎฐิ**” มิเช่นนั้น โสดาบันก็อาจกลายเป็นโสดาเบียร์ หรือโสดาเบน เพราะไปได้ ธรรมเมาและมั่วแทนธรรมะนั้นเอง พ่อท่านได้บรรยายเรื่องนี้เอาไว้ในรายการ **ธรรมาธรรมะสงคราม วิธีแปลงเพศทางจิตวิญญาณ** เมื่อวันอังคารที่ ๗ ก.ค. ๒๕๕๘ ดังต่อไปนี้

“.....ต้องรู้จัก รู้แจ้ง รู้จริงว่า “กาย” มันหมายความว่าอย่างไร? คืออะไรกันแท้ หากยังมีจิตทิฎฐิในความเป็นกายอยู่ ก็ไม่สามารถจะรู้จักความเป็นกายได้แน่นอน ก็ไม่สามารถปฏิบัติธรรมบรรลุธรรมได้แน่ๆ เด็ดขาดด้วย ถ้าไม่รู้จักกาย คำว่ากายในสัมมาทิฎฐิ ที่เอาตม้ายืนยันหนักแน่นกันปานจะนี้ก็เพราะว่า ผู้ปฏิบัติธรรมของพุทธต้องพ้นสังขขันธ์ข้อที่หนึ่ง ซึ่งมีระบุไว้ว่า “**พ้นสักกายทิฎฐิ**”

สักกายะนี้แหละสำคัญ! ต้องพ้นสักกายทิฎฐิจึงจะสามารถปฏิบัติเข้าสู่มรรค เมื่อผ่านมรรคขั้นแรก ขั้นเริ่มต้นแล้ว จึงจะเรียนรู้ปฏิบัติในขั้นต่อไป ถ้าตรงนี้เป็นจุดแรกที่จับไม่ได้เลย สักกายะคือองค์ประมุขของรูปนามของจิต จิตตัวเรากับปัญญาของเรา อ่านจิตตัวเรานี้ ออก อ้อ อ้ายรูปนามตัวนี้ มันปรุงแต่งกันอยู่อย่างนี้เลยนี้ มันสังขารกันอยู่อย่างนี้ มันเป็นตัวสุข ตัวทุกข์ มันปรุงแต่งกัน มันสังขารกัน ปรุงเป็นสุข เป็นทุกข์ จนกระทั่งสามารถที่จะเข้าไปรู้สักกายะที่เป็นตัวเหตุ

อ้อ! ตัวการใหญ่ ตัวต้นเหตุ ตัวนี้เองหรือ! ที่มันเป็นต้นตอ มันทำให้ไปหลงสุข หลงอยาก สุข อยากได้สุขตัวนี้ ตัวนี้อยู่นี้ คุณต้องอ่านจนพันวิจิจจน **รู้นามธรรมตัวนี้ให้ได้!** มันจะเกิดจริงก็ต่อเมื่อมันสัมผัสเหตุนั้นจริงๆ เหตุข้างนอกนี้แหละ ตาหูจมูกลิ้นกายกระทบนี้แหละ ลากก็ดี ยศก็ดี สรรเสริญก็ดี รูปก็ดี รสก็ดี กลิ่นก็ดี เสียงก็ดี สัมผัสก็ดี อะไรพวกนี้ที่มันกระทบกระทบ

ถ้าคุณมีมากมีหนามันก็จะเกิดแรงใจใหม่? รู้มันให้ได้ มีมากมีหนามันก็จะเกิดแรงยิ่งไม่ให้มัน มันก็ยิ่งจะตื่นแรงเลย เพราะคุณติดแรง เพราะมันต้องเรียนรู้ได้ ถ้าเข้าใจสัมมาทิฎฐิต้องเรียนรู้ได้ เพราะนี่คือ.....“**สักกายทิฎฐิ**”

จึงต้องพินิจฉภาทิวฏฐีก่อน ว่ากายหมายถึงอะไรแท้ๆ ถ้าศึกษาปฏิบัติพุทธไม่รู้กาย แล้วจะไม่สามารถเข้าถึง “ไตรสิกขา” ที่เป็นการศึกษาของพุทธ คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ได้ เบื้องต้นต้องมีศีล ๕ เป็นพื้นฐาน แม้จะมาบวชก็ต้องเริ่มตรงนี้ วินัยก็ต้องถือ แต่ศีลต้องปฏิบัติ ในจุลศีลก็มีศีล ๕ ส่วนวินัยมีบทลงโทษ ศีลไม่มีบทลงโทษ แต่ว่าไม่ทำก็ไม่ได้

ศีลข้อ ๕ เริ่มเอาขึ้นต้นก่อนที่เมาหยาบ(สุระ) ไม่ได้หมายถึงแค่น้ำเมา แต่คือสิ่งที่เราเมาใหญ่เมานัก แต่ละคนจะเมาไม่เหมือนกัน(เมานาย เมารวย เมอลาภ เมายศ เมापศ ฯลฯ) มันติดหยาบ ติดหนัก ควรเลิกได้ ตั้งศีลขึ้นมาดเว้น จนทำให้เกิดผลได้อานิสงส์ของศีลขึ้นมาตามลำดับ

๑. อวิปฏิสาร (ความไม่เดือดร้อนใจ)
๒. ปามุชชะ - ปราโมทย์ (มีความยินดี)
๓. ปีติ (ความอิ่มเอมใจ)
๔. ปัสสัทธิ (สงบระงับจากกิเลส)
๕. สุข (แบบไม่น่าเรอตน คือ วุบสมสุข)
๖. สมาธิ (จิตมั่นคง)
๗. ยถากุตญาณทัสสนะ (ความรู้ยิ่งในความจริง)
๘. นิพพิทา (เบื่อหน่าย)
๙. วิราคะ (คลายกิเลส)
๑๐. วิมุตติญาณทัสสนะ (ปัญญารู้แจ้งเห็นจริงในนิพพาน)

ไม่ใช่ปฏิบัติศีลได้แค่รักษากายกับบวจา แต่การปฏิบัติศีลนี้แหละมีผลถึงจิต ทำให้เบื่อหน่ายคลายกิเลส จนเกิดปัญญารู้แจ้งเห็นจริงในนิพพาน

บทสรุป

นักปฏิบัติธรรมที่มุ่งเดินตรงเข้าสู่ความเป็นพระอาริยะ จะต้องตอบตัวเองได้ว่า “สักกายทิฏฐิ” ของเราคืออะไร? หากไล่กันมาตั้งแต่หยาบๆ เบื้องต้นก็ต้องเลิกอบายมุขให้ได้ก่อน การผิตศีล ๕ ที่ยังขาด ทะลุ ต่างพร้อย ก็ต้องทำให้บริสุทธิ์ บริบูรณ์ จากนั้นก็ต้องหมั่นทบทวนว่า เมื่อ ตา-หู-จมูก-ลิ้น-กายกระทบกับลาภกิติ ยศกิติ สรรเสริญกิติ รูป - รส - กลิ่น - เสียง - สัมผัสกิติ สิ่งต่างๆพวกนี้ที่มันกระทบกระแทกแล้ว อะไรทำให้เกิดอาการวูบ วาบ อย่างมากอย่างหนา ยิ่งไม่ให้มัน มันก็ยิ่งจะตื่นแรง เพราะเราติดแรง เจ้าตัวการใหญ่ ตัวต้นเหตุ

ตัวนี้แหละ ที่มันเป็นต้นตอ มันทำให้ไปหลงสุข หลงอยากสุข อยากได้สุขตัวนี้ เราต้องอ่านจนพินิจฉภา ฐูนามธรรมตัวนี้ให้ได้! จึงจะได้ชื่อว่าพ้น“สักกายทิฏฐิ” เป็นนักปฏิบัติธรรมที่ชกเข้าเป้า ไม่ใช่มวยวัดพัดดุดตุต แต่ไม่เข้าเป้าเลยการถือศีลถือพรตที่ไม่เข้าเป้าของเราจึงเป็นเพียง “สีลพตปรมาส” ไม่ได้อานิสงส์ของการถือศีลทั้ง ๑๐ ข้อแต่อย่างใด

ผู้ที่รู้จักชีวิต
หรือ ผู้ที่ศึกษาชีวิต
ย่อมสำคัญในชีวิตกับวันคืน
แต่ละขณะ แต่ละเวลา
ที่ผ่านไปผ่านไปของชีวิต

* สมณะโทธีรักษ์

ฝากใจ

ขอฝากใจใสจริงแต่มีมิตร
สู้ปัญหาชีวิตทุกภคทั่วม
ดัสกรเกลื่อนกลาดน่านขาดกลัว
อย่าไขว่คว้าแส้นะระริวในอารมณ์
จงสุขุมดุจดิตชีวิตเจ้า
หากร้อนร่ำจะหนีบจับันเดวมก็ขึ้นงาม
ด่อยด่อยแก้ทีละเปลาะทีละปม
จักแนลมดมฉลาดเฉลานหน้าเจ้าเอง

* ท่านจันทร์

รับลมเช้าโชยชื่นคนตื่นเช้า
ปลดบ่วงว่วงเหวงไปโดยง่าย
ฝึกซ้อมพร้อมสรรพขยับกาย
งานยากมากมายเป็นเบารมี

* รักธรรมะ

บุญนิยมย่อหนึ่งย่อ

เรื่องเรื่องบ้านราชรัง วรรณราย
 ธรรมประทีปอรุณฉาย ส่องให้
 ถาตั้งพุทธทำนาย อนาคต จักมี
 โผติสัตว์เกิด ไชรี สืบเชื้อพุทธภูมิ
 บรรดาบัณฑิต ได้ ด้อยบุญ
 โผติสัตว์การุณ ด้บริบูรณ์
 เลิกเป็นทาสนายทูน เติตทำน พุทธบุตร
 บุญนิยมกลับย่อ ยุคให้เราเห็น
 กอองทัพรธรรมแกร่งกล้า กลางสมร
 ธรรมฤทธิ์เริ่มขยาชจร รุ่งแสง
 เสียงธรรมกถิกทำนสอน สืบสอน โลกเฮย
 ใ้ออกแม่หนักแรง ทั่วรู้ดีมิ่ง

* @.เป็นต้น นายประโคน

ถ้าคิดลบ....คงจบตั้งแต่ยังไม่เริ่ม
 ถ้าคิดการ....คงเพิ่มอะไรไม่ได้
 ถ้าคิดคุณ.....บางที....ก็มากไป
 แต่ถ้าคิดบวก....ด้วยใจ....ชีวิตก็สุขได้....ทุกๆวัน

* คิดส์....ดี ๆ

ความทุกข์เป็นสิ่งท้าทายความสามารถ
 เมื่อใดมีความทุกข์ ควรยิ้มรับ
 และคิดว่าโชคดียิ่งที่ได้เจอความทุกข์
 ได้เรียนรู้การแก้ปัญหาได้สงบ
 ได้สติ ได้ความนิ่ง ได้รู้จักโลก
 รู้จักตัวเอง รู้จักการเติบโตทุกๆก้าว

* ส.เสียงศีล

• ผู้ที่รู้จักชีวิต

• หรือผู้ที่ดีกับชีวิต

• ช่วงมสำคัญในชีวิตกับวันดิน

• แต่ละขณะ แต่ละเวลา

• ที่ผ่านไปผ่านไปของชีวิต

* สมณะโพธิรักษ์

• ถ้า เมื่อจะมอบภารกิจสำคัญให้กับผู้ใด

• คนผู้นั้นจะต้องถูกเคียวกรำสุดแสนสาหัส

* รัถ

เพราะบสวงหา มิใช่เพราะรอคอย

เพราะเชี่ยวชาญ มิใช่เพราะโอกาส

เพราะสามารถ มิใช่เพราะโชคช่วย

ดังซี่บลัว

“ igitน้ำหรือจะสูงมากะตย ”

GLITTER.POSTJUNG.COM

ชื่อใหม่	นางวรัทยา ธรรมรักษ์
ชื่อเดิม	นางทองอินทร์ ธรรมรักษ์
เกิด	๕ พฤษภาคม ๒๕๐๙
พี่น้อง	๖ คน เป็นคนที่ ๔
ภูมิลำเนา	จังหวัดศรีสะเกษ
สถานภาพ	สมรส
การศึกษา	มัธยมปลาย โรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์
อาชีพเดิม	ค้าขายเสื้อผ้า อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์

ปี ๒๕๓๗ ค้าขายอยู่ในตลาด ได้รู้จักญาติธรรมอยู่ร้านกีฟอพ เห็นเขารับประทานมังสวิรัตินใจจึงกินตาม รู้สึกเบาสบายไม่มีกลิ่นคาวเนื้อ ต่อมาญาติธรรมชวนไปร่วมงาน**ปลูกเสกพระแท่นของพุทธ**ที่**พุทธสถานศีระอโศก** ประทับใจในอาหารที่ปราศจากเนื้อสัตว์ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น และญาติธรรมที่มีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ทวนกระแสโลก

ปี ๒๕๓๗-๒๕๓๘ ได้มาอยู่ที่พุทธสถานสี่มาอโศก ช่วยงานที่**ชมรมมังสวิรัต(ชมร.) นครราชสีมา**

ปี ๒๕๓๙-๒๕๔๐ คุณพ่อป่วย ได้กลับไปดูแลท่าน จนท่านถึงแก่กรรม

ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๕ กลับมาอยู่ที่พุทธสถานสี่มาอโศก และช่วยงาน ชมร.นครราชสีมาต่อ หลังจากนั้นช่วยงานอบรมเกษตรกรที่ได้พักการชำระหนี้ของ ธ.ก.ส. ปัจจุบันรับผิดชอบฐานงานแปรรูปของชุมชนสี่มาอโศก

* ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติธรรม

ช่วงแรกที่ไม่ได้อยู่ร้านชมร. มีผัสสะมาก ถูกขัดเกลา เกิดอึดตื้อตัวตนจนน้ำตาไหลบ้าง

งานอบรมเกษตรกรพักหนี้ ธ.ก.ส. ได้เรียนรู้โลกธรรม จะมีทั้งคำติ คำชม ได้อ่านจิตเราฟูหรือแฟบ

* **แนวทางแก้ไข** ฝึกจิตใจให้เข้มแข็ง เมื่อมีคนมาตำหนิ มองตน อ่านจิตว่ามีกิเลสตัวไหนเกิดแล้วล้างกิเลสตน ปัจจุบันเรียนรู้การอ่านจิตได้ไวขึ้น มีสติรู้เท่าทันกิเลสได้มากขึ้น จึงได้ลดละกิเลสเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเมื่อคนทำงานผิดพลาดจึงมีสติไม่ถือโกรธ ไม่ยึดมาก ให้เขาแก้ที่งาน แต่ใจเราไม่เสียไปกับงาน

* **ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด** ตัดในรสอาหาร แต่ปรับได้ดีขึ้น เห็นทุกขโทษภัยของอาหารทำให้ได้ลดละปรับมากินรสจืดขึ้น และยังตัดในการนอน

* **คติประจำใจ** ไม่ถือสา ไม่โยนความผิด

* **เป้าหมายชีวิต** ปฏิบัติธรรมเพื่อการบรรลุธรรม และอยู่กับหมู่มิตรดีสหายดีตลอดไป

* **ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม** แม้หมู่กลุ่มเรามีจำนวนน้อย แต่ถ้าพลังจิตพลังใจของเราเข้มแข็งแข็งแรง เมื่องานจะหนักแต่จิตไม่หนัก เราจะผาสุกมากขึ้น

กว่าจะถึง

อรหันต์

โดย...นวมานุท

● **ชีวิตมี ขอบลี้ เพื่อได้บวช**
ถ้าต้องขาด ขอตาย ที่ตรงนี้
ปรารถนา นิพพาน หนึ่งเดียวมี
วิหาห์หนี หน่ายากวาม ละทิ้งไกล.

พระสุเมธาเถรี

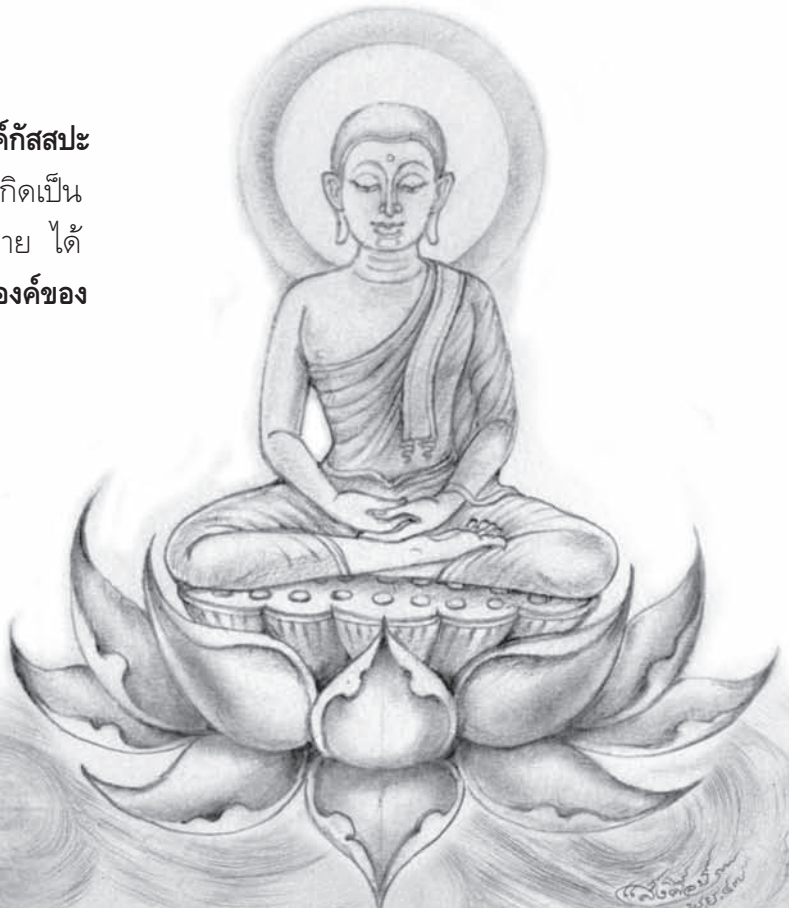
พระสุเมธาเถรี ได้เคยบำเพ็ญบารมีมาแล้วในพระพุทธเจ้าพระองค์ก่อนๆ สร้างสมกุศลอันเป็นอุปนิสัยแห่งพระนิพพาน(การดับกิเลสสิ้นเกลี้ยง) เอาไว้ในภพนั้นๆมาแล้ว

ในสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์โกนาคมนะ** เสด็จจุบัตติ(เกิดขึ้น)แล้วในโลก ชาตินั้นพระสุเมธาเถรีได้เกิดเป็น**หญิงลูกผู้ดีมีสกุล** อยู่ในตระกูลที่มั่งคั่ง นางกับ**สหายรักอีก ๒ คน**(ปัจจุบันคือ นางธัญชาณีและนางเขมา)ร่วมกันทำกุศลถวายสังฆาราม(อารามของสงฆ์) ที่สร้างเสร็จใหม่ๆแก่สงฆ์ ซึ่งมีพระโกนาคมนพุทธเจ้าเป็นประธาน

ด้วยผลแห่งกุศลกรรมนั้น เมื่อตายจากชาตินั้นแล้ว ได้เกิดเป็น**เทวดา**(คนที่มีใจสูง)ซึ่งมีฤทธิ์(อำนาจ)มาก ถึง ๑๐,๐๐๐ ครั้งในสวรรค์(ภาวะที่สุขสบาย) ได้เสวยสมบัติอันเป็นทิพย์(ดีวิเศษเหนือมนุษย์) จนตลอดอายุ

กระทั่งในสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์กัสสปะ** เสด็จจุบัตติขึ้นในโลก ชาตินี้พระสุเมธาเถรีได้เกิดเป็น**หญิงที่มั่นคงในศีล** ยินดีในกุศลธรรมทั้งหลาย ได้เป็น**พระสหายของพระราชธิดาทั้ง ๗ พระองค์ของพระเจ้ากรุงกาสิ**

© ๒๕๕๖ นวมานุท

พระราชธิดาเหล่านั้นเป็นหญิงสาวที่มีความสุขยิ่ง พอพระทัยในการได้อุปถัมภ์(ดูแลรับใช้) พระกัศปพุทธเจ้า และประพฤติพรหมจรรย์(เว้นขาดจากเมถุน) เพราะเหตุนี้พลอยทำให้นางซึ่งเป็น พระสหาย ได้ถวายทานโดยเคารพแด่พระกัศปพุทธเจ้าด้วย ได้ประพฤติพรหมจรรย์ด้วย ผลกรรมที่ทำดีไว้แล้วนี้ เมื่อละจากชาตินี้แล้ว ก็ได้เสวยสมบัติ ทั้งในสวรรค์และมนุษย์ มีความสุขทุกๆชาติ ไม่ว่าจะเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในชาติใดก็ตาม

ในที่สุด ถึงสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** เสด็จอุบัติขึ้นในโลก ชาติปัจจุบันนี้เอง นางได้ชื่อว่า **สุเมธา เป็นธิดาของพระเจ้าโกญจะแห่งนครมันตาวดี**

เจ้าหญิงสุเมธา เป็นผู้ที่มีศรัทธายิ่งในพระพุทธศาสนา มีศีลเคร่ง มีถ้อยคำไพเราะ เป็นพหูสูต (ผู้ฟังมากรู้มากปฏิบัติธรรมแห่งตลอดได้มาก) มักเสด็จไปฟังธรรมในสำนักภิกษุณีเสมอๆ กระทั่งเกิด สลดสังเวช(เกิดสำนึกดีจากความรู้สึกสลดใจในสิ่งที่ไม่ดี) ในสังสารวัฏ(ความเวียนว่ายตายเกิด) บังเกิด **พระทัยปรารถนาเว้นออกจากกาม(เนกขัมมะ)อย่างแรงกล้า** จึงไปเข้าเฝ้า**พระชนก(พ่อ)และพระชนนี(แม่)** กราบทูลว่า

“ขอเสด็จพ่อเสด็จแม่ทั้ง ๒ โปรดฟังคำของลูกด้วยเถิด **ลูกมีความยินดีอย่างยิ่งในเส้นทาง สุนิพพาน(ดับกิเลสสิ้นเกลี้ยง)** เพราะว่าภพ(แดนเกิด)ถึงแม้ว่าจะเป็นที่พโยย(ดีวิเศษเหนือคนธรรมดา) ก็เป็นของไม่ยั่งยืน จะกล่าวไปโยถึงกาม(ความใคร่อยาก)ทั้งหลาย อันเป็นของว่างเปล่า ซึ่งนำยินดีน้อย แต่มีความคับแค้นมาก”

กามทั้งหลายเผ็ดร้อน เปรียบดังอสรพิษ กามทำให้คนพาล(คนโง่ในธรรม)หลงหมกมุ่นอยู่ คนพาลเหล่านั้นต้องถึงทุกข์ เดือดร้อน พากันยึดเหยียดอยู่ในนรก(เว้าร้อนใจ)ตลอดกาลนาน

กามเป็นเหตุทำให้คนพาลผู้มีความรู้ชั่ว ไม่สำรวม(ระมัดระวัง)กาย-วาจา-ใจ จึงทำ ความชั่วต่างๆ แล้วต้องเสร์้าโศกในอบาย(ความฉิบหาย)นั้นทุกครั้งไป

กามเป็นเหตุทำให้คนพาลผู้มีปัญญาทรม ไร้ความคิดที่ดี แต่กลับยินดีแล้วในทุกข์และ เหตุทำให้เกิดทุกข์ ไม่รู้จักธรรมที่พระอารยเจ้า(ผู้มีใจสูงประเสริฐไกลจากกิเลส)แสดงอยู่ ไม่อาจรู้ถึง อารยสัง(ความจริงอันประเสริฐสุดของชีวิต)ได้

ข้าแต่เสด็จแม่ คนเหล่าใดไม่รู้จักธรรม อันพระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐทรงแสดงไว้ แล้วพากัน ชื่นชมปรารถนาเกิดในหมู่เทวดา(คนใจสูง) คนเหล่านั้นมีอยู่มากในโลกนี้ **ก็แม้การเกิดในหมู่เทวดาอัน เป็นภพที่ไม่เที่ยง ก็เป็นของไม่ยั่งยืน** ซึ่งพวกคนโง่เขลาไม่สะดุ้งกลัวต่อการเกิดเยี่ยงนี้รำไป พวกเขา **จึงง่ายต่อการได้อบาย ๔ (ความฉิบหาย ๔ อย่างคือ ๑. นรก = เว้าร้อนใจ ๒. ดิรัจฉาน = มีดมีวโง่เขลา ๓. อสุรกาย = ชลาดกั่ว ๔. เปรต = โลกหิวกระหาย) ยากต่อการได้คติ ๒ (ความเป็นไปที่ดี ๒ อย่าง คือ ๑. มนุษย์ = ใจประเสริฐ ๒. เทวดา = ใจสูง)**

ฉะนั้นการบวชของคนที่ตั้งอกุศลในอบายทั้งหลาย ย่อมไม่มี จึงขอเสด็จพ่อเสด็จแม่โปรด ทรงอนุญาตให้ลูกได้บวช ในศาสนาของพระศัพพล(พระนามหนึ่งของพระพุทธเจ้า)เถิด เพราะลูกมี

ความขวนขวายน้อย(ทางโลกีย์)แล้ว แต่มีความเพียรมาก(ทางธรรม) เพื่อละการเกิดการตายอย่างยิ่ง
แล้วจะมีประโยชน์อะไรด้วยภพ(แดนเกิด) ซึ่งพวกคนพาลพากันเพลิดเพลिनอยู่ ด้วยโทษ
ทางกาย(ที่ไร้สาระ) ไม่เป็นแก่นสาร **ลูกจึงขอบวชเพื่อดับตัณหา(ความดิ้นรนปรารถนา)ในภพ** บัดนี้
การเสด็จอุบัติของพระพุทธเจ้า ลูกได้พบแล้ว เป็นเวลาอันสมควรของลูกแล้ว ที่จะไม่พึงประทุษร้าย
ศีลและพรหมจรรย์ตลอดชีวิต”

พระชนกพระชนนีทรงสดับอย่างนั้น ก็ตรัสตอบเหนี่ยวรั้งไว้

“พ่อกับแม่เป็นคฤหัสถ์ ลูกก็สมควรเป็นคฤหัสถ์อยู่ร่วมกัน แม้จะตกอยู่ในอำนาจของ
ความตาย ก็ไม่ควรละทิ้งแม่ให้เป็นทุกข์ซ้ำให้ ไม่ควรละทิ้งพ่อให้ทุกข์โศก ถูกความเศร้าหมองครอบงำไว้”
ได้ฟังพระราชดำรัสนั้นแล้ว เจ้าหญิงสุเมธาเสียพระทัยยิ่งนัก ยืนยันพระทัยที่ฝักใฝ่มั่นใน
เนกขัมมะ(ออกบวชเว้นออกจากกาม)

**“หากลูกเป็นคฤหัสถ์อยู่ ก็จะไม่ยอมแตะต้องอาหาร จะยอมตายอย่างเดียวกับท่านั้น ถ้าไม่
ได้ออกบวช”**

จบคำ เจ้าหญิงสุเมธาก็ถึงกับฟูมฟองที่พื้นปราสาทนั่นเอง พระชนกพระชนนีทรงพยายาม
ปลอบโยนเกลี้ยกล่อม

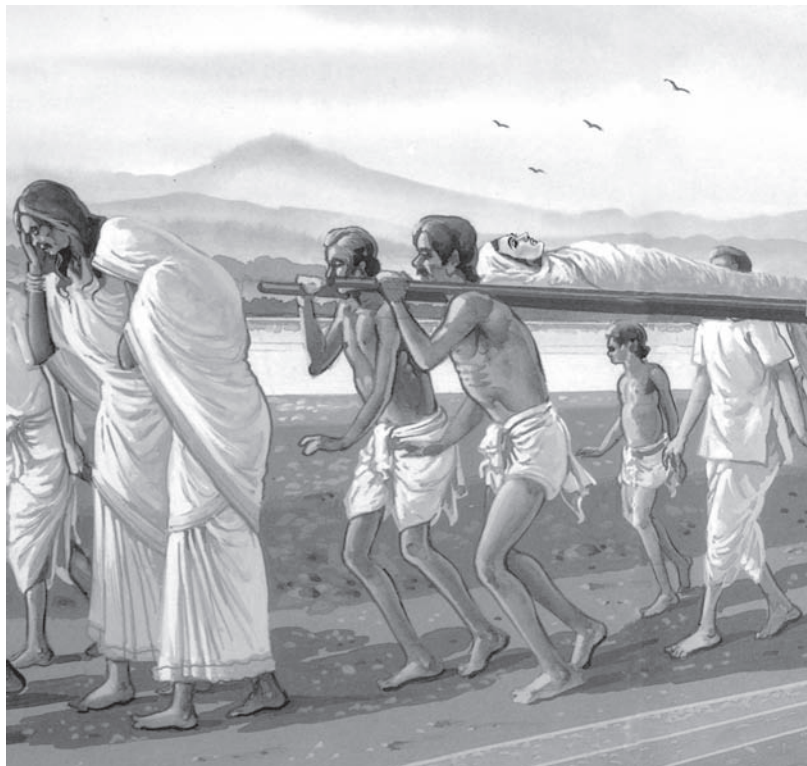
“ลูกขึ้นเถิดลูกรัก อย่าเศร้าโศกไปเลย **พ่อกับแม่ได้ยกเจ้าให้พระเจ้าอนิกรัตผู้มีรูปร่าง
แห่งนครวารณดีแล้ว เจ้าจะได้เป็นพระอัครเมหสีของพระองค์**

ลูกเอ๋ย ทั้งศีล ทั้งพรหมจรรย์ และการบวชนั้นกระทำไต่ยากอย่างยิ่ง แต่ทรัพย์สมบัติ
อำนาจในแคว้นแคว้นของพระเจ้าอนิกรัต
ความเป็นอิสระ ความสุข ทั้งในสกุลนี้
และสกุลของพระสวามี ย่อมกระทำได้
โดยง่าย เพียงลูกปรารถนาแล้ว ก็จักตก
อยู่ในเงื้อมมือของลูกทันที **ลูกยังเป็นสาว
จงบริโภคนกามทั้งหลาย เพราะเหตุดังนี้
พ่อแม่จึงขอร้องไว้ ขอลูกจงอยู่เป็น
คฤหัสถ์ได้วิวิธเถิด”**

แม้ถูกขอร้องอย่างนี้ เจ้าหญิง
ก็กราบทูลว่า

“อำนาจเช่นนี้จึงอย่ามีเลย
เพราะภพไม่เป็นแก่นสาร ลูกปรารถนา
ออกบวช หากทรงขอร้องไว้ก็จะตายเท่านั้น

เพราะลูกรู้ที่อยู่ว่า ร่างกายนี้เป็น
ของเปื่อยเน่า ไม่สะอาด มีกลิ่นเหม็นฟุ้ง
ไป เป็นของน่ากลัว ตัวเองเป็น

ดูกระจกส่องหน้าทีเดิมด้วยซากศพ เต็มด้วยของไม่สะอาดไหลออกอยู่เบื้องๆ

ร่างกายนี้เป็นดูซากศพที่ปฏิภูล(น่าเกลียด)อย่างยิ่ง ฉาบทาไว้ด้วยเนื้อและเลือด เสด็จพ่อเสด็จแม่จะยกลูกให้ใครทำไม เพราะร่างกายนี้อีกไม่นานนัก ก็จะปราศจากวิญญาณแล้ว หมูญาติจะพากันรังเกียจ นำไปทิ้งถมป่าช้าราวกับเป็นท่อนไม้ ฉะนั้น

แม่พ่อแม่ของตนก็รังเกียจ เอาซากศพนั้นไปทิ้งให้เป็นเหยื่อของสัตว์อื่นในป่าช้า แล้วพากันกลับไปอาบน้ำชำระร่างกายตน จะกล่าวไปไปถึงคนอื่นๆทั่วไปแล้ว

ปกติชนทั้งหลายต่างก็ยินดีในร่างกายอันประกอบด้วยกระดูก มีเอ็นเป็นเครื่องร้อยรัดเต็มไปด้วยน้ำลาย น้ำตา และเหงื่อไคล ถ้าผู้ใดมาแยกร่างกายนั้นให้เห็นทั้งภายในและภายนอก **ผู้นั้นจะไม่อาจทนต่อกลิ่นเหม็นของร่างกายได้เลย ถึงจะเป็นมารดาของตนก็รังเกียจ**

บัณฑิตทั้งหลายจึงกล่าวไว้โดยอุบายอันแยบคายว่า ชนธ(ส่วนหนึ่งของร่างกายกับจิตใจ) ธาตุ(สิ่งที่มาประกอบกันขึ้นเป็นร่างกาย) และอายตนะ(ภาวะเชื่อมต่อระหว่างรูปกับนาม) ที่เป็นปัจจัยปรุงแต่ง มีชาติ(การเกิด)เป็นมูลเหตุ เป็นทุกข์ เป็นของไม่น่าพอใจ

ดังนั้นเหตุใดกันที่ลูกจะพึงปรารถนาชีวิตเป็นทุกข์ วิวาห้อย่างคฤหัสถ์เล่า ถึงมีหอก ๓๐๐ เล่มที่ลับคมมาใหม่ๆ ทิ่มแทงร่างกายทุกๆวันตลอด ๑๐๐ ปี ก็ยังประเสริฐกว่า หากว่าความสิ้นไปแห่งทุกข์นั้นจะพึงมีได้

ผู้ใดรู้แจ้งคำสอนของพระศาสดา จะพึงรู้ว่าความเวียนว่ายตายเกิดของคนพาลนั้น ถูกความชรา พยาธิ(ความเจ็บป่วย) และมรณะ(ความตาย)เบียดเบียนอยู่ชั่วแล้วชั่วอีกยาวนาน เป็นความคับแค้น อันหาประมาณมิได้ ย่อมมีทุกข์เป็นอันมากเศร้าหมองอยู่ในออบาย ๔

ฉะนั้นผู้ใดชวนชวายนประพฤติธรรมของพระศตพล จะรู้ว่า **สุขอื่นนอกจากสุขคือนิพพาน นั้น ไม่มี** จะเป็นผู้มีความชวนชวายน้อยทางโลกีย์ จะพากเพียรเพื่อละความเกิดและความตาย ผู้นั้นจึงจะบรรลุนิพพานได้

ข้าแต่เสด็จพ่อ ในวันนี้แหละลูกจะขอบวชให้จงได้ เพราะลูกไม่เห็นประโยชน์อะไรเลย ใน โภคทรัพย์ทั้งหลายที่หาสาระมิได้ เห็นงามทั้งหลายเป็นของน่าอาเจียน ลูกเบื่อหน่ายยิ่งนัก **ปรารถนาจะกระทำตนให้เป็นดังตาลยอดด้วน คือตายแล้วไม่เกิดอีกเลย”**

ในช่วงเวลานั้นเอง พระเจ้าอนิกรัตพร้อมด้วยข้าราชการได้เสด็จมาถึงปราสาทแล้ว เพื่อการวิวาห

เจ้าหญิงสุเมธาพอได้ทรงสดับว่า

“พระเจ้าอนิกรัตเสด็จมาถึงแล้ว”

มิได้รอช้า ทรงคว่าเอาพระขรรค์(มีดปลายแหลมมีคมทั้งสองข้าง)มาตัดพระเกศา(ผม)อันดำสนิทอ่อนสลวยสวยงามของพระองค์ทันที แล้วรีบเสด็จขึ้นสู่ปราสาทชั้นบน ปิดประตูแน่นหนา อาศัยพระเกศานั้นทำใจในใจให้แยบคาย พิจารณาเป็นของปฏิภูล ได้เข้าสู่**ปฐมฌาน**(การเพ่งเพิกเลศจนจิตแน่วแน่สงบจากกิเลส) กระทำ**สมาบัติ**(สภาวะสงบระงับกิเลสอันประณีตยิ่ง) เจริญ**อนิจจสัญญา**(กำหนดรู้ความไม่เที่ยง)อยู่

เมื่อพระเจ้าอนิรุตซึ่งทรงแต่งตั้งพระองค์ ด้วยแก้วมณีและทองคำมาถึงแล้ว ก็เร่งเสด็จขึ้นสู่ปราสาท ทรงอ่อนวอนต่อเจ้าหญิงสุเมธาที่นอกประตู

“น้องหญิงโปรดฟังคำของพี่ก่อนเถิด อำนาจ ยศยิ่งใหญ่ ทรัพย์สมบัติ ความสุข พี่ขอมอบให้น้องหญิงทั้งหมด น้องหญิงยังเป็นสาว ขอจงบริโภคความสุขเถิด สุขเป็นของหาได้ยากในโลก ขอให้หญิงบริโภคทรัพย์สมบัติทั้งหลาย จงให้ทานเถิด อย่าเสียพระทัยเลย อย่าให้เสด็จพ่อเสด็จแม่ของน้องหญิงทรงเป็นทุกข์”

เจ้าหญิงสุเมธาผู้ไม่ต้องการกามทั้งหลาย ปราศจากโมหะ(ความหลง)แล้ว ได้กราบทูลตอบออกไปว่า

“พระองค์อย่าได้ทรงเพลิดเพลินในกามเลย โปรดทรงเห็นโทษในกามทั้งหลายเถิด เพราะแม่**พระเจ้ามณฑา**ผู้เป็นใหญ่ในทวีปที่ ๔ เป็นผู้เลิศกว่าใครๆในการบริโภคกามทั้งหลาย ยังไม่ทรงอึดด้วยกามทั้งหลาย ก็เสด็จสวรรคตไปแล้ว ทั้งที่ความปราถนาของพระองค์ ยังไม่เต็มไม่เพียงพอเลย

แม่เทวดาผู้เป็นเจ้าของแห่งฝน จะดลบันดาลรัตนะ ๗ ประการ(ประเภทเพชรพลอย ๗ ชนิด) ให้ตกลงมาดั่งฝนโดยรอบทั่วทั้ง ๑๐ ทิศก็ตาม **ความอึดด้วยกามทั้งหลายก็มีได้มี ชนทั้งหลายผู้ไม่อึดด้วยกาม ต่างก็พากันตายไปหมดสิ้นแล้ว**

กามทั้งหลายจึงเปรียบเสมือนดาบและหลาว เสมือนห้วงงูเห่า เสมือนคบเพลิงเผาไหม้อยู่ เสมือนร่างกระดูก

กามทั้งหลายเป็นของไม่เที่ยง ไม่ยั่งยืน มีทุกข์มาก เหมือนงูที่มีพิษมาก เหมือนก้อนเหล็กแดงโดนไฟลุกโชน เป็นรากเหง้าแห่งทุกข์ มีทุกข์เป็นผล

กามทั้งหลายเปรียบเสมือนผลไม้ที่เป็นพิษ เหมือนขึ้นเนื้อที่นำทุกข์มาให้ เหมือนความฝันที่เป็นของลวง เหมือนของที่เยี่ยมเขามา

กามทั้งหลายเปรียบเสมือนคนเป็นโรค เป็นหัวใจ เป็นความทุกข์ยาก เป็นความลำบาก เสมือนหลุมถ่านเพลิงที่เป็นภัย เป็นเพชรฆาต

กามทั้งหลายบัณฑิตกล่าวว่า มีทุกข์มาก มีอันตรายมาก

ดังนั้น เชิญพระองค์

เสด็จกลับเสียเถิด หม่อมฉันไม่ปรารถนาแม่สมบัติของตนเลย เพราะเมื่อไฟไหม้ศีรษะของตนอยู่ ผู้อื่นจะช่วยทำประโยชน์อะไรให้หม่อมฉันได้ ความแก่และความตายติดตามตนแล้ว ควรจะพยายามกำจัดความแก่และความตายนั้นเสียด้วยกรรม”

ในขณะนั้น พระชนกพระชนนีเสด็จมาถึงประตูปราสาทชั้นบน ทรงทรวดหอบลงที่พื้น ทรงนั่งกรรแสง(ร้องไห้)อยู่ เจ้าหญิงสุเมธาจึงทูลปลอบพระทัยด้วยพระกรรม แต่ทุกพระองค์ในที่นั้น

“ความเวียนว่ายตายเกิดของคนพาลทั้งหลาย ซึ่งร้องให้ถึงบิดามารดา พี่น้องของตนที่ตายไปแล้ว เป็นมายาวนานยิ่งนัก ขอให้ทุกพระองค์ทรงระลึก ถึงน้ำนม น้ำตา เลือด และกองกระดูกของผู้ที่ท่องเที่ยวอยู่ในการเกิดการตายไปๆมาๆนี้เถิด เพราะสงสาร(ความเวียนว่ายตายเกิด)นั้นหาที่สุดไม่ได้

โปรดทรงนึกถึงคำสอนเรื่อง **มหาสมุทรทั้ง ๔** ที่พระศาสดาทรงเปรียบเสมือนหยาดน้ำตาน้ำนมและเลือด

ทรงนึกถึงกองกระดูกของคนๆหนึ่ง ที่ทับถมกันชาติแล้วชาติเล่า จนสูงใหญ่ราวกับภูเขาเวปุลบรรพต

ขอให้ทรงนึกถึงแผ่นดินใหญ่คือ ชมพูทวีป ที่พระศาสดาทรงเปรียบเสมือนบิดามารดาของคนที่เกิดเวียนเกิดเวียนตายอยู่ในสงสารนี้ แม้แผ่นดินใหญ่ถูกนำมาแบ่งทำเป็นก้อนกลมๆ เท่าเมล็ดพุทราได้มากมายมหาศาล แต่ก็ยังไม่อาจมีจำนวนมากเท่าบิดามารดา ที่เขาเคยเกิดมาแล้วในสงสารที่ไม่รู้เบื้องต้นและเบื้องปลายนี้เลย

ทรงนึกถึงคำตรัสของพระพุทธองค์ เรื่องของ**เตาตาบอด** ที่ ๑๐๐ ปี โพล้ศีรษะขึ้นมาสักครั้ง ในมหาสมุทรอันกว้างใหญ่ไพศาล ได้สวมศีรษะเข้าช่องแอกพอดิ อุปมาดังการมีโอกาสได้อัตภาพ(ร่างกาย) เกิดเป็นมนุษย์ ช่างยากแสนยากนัก อย่าปล่อยให้เสียไปเปล่าตายเลย

อย่าหลงยินดีในรูปรกาย อันเป็นโทษหาสาระไม่ได้ อุปมาดังฟองน้ำเดียวเดียวก็แตกหายไป ทรงพิจารณาเห็นขันธ์ทั้งปวงนั้นไม่เที่ยง เห็นอารยสัจ ๔ เถิด เพราะอมตนิพพานมีอยู่จริง

ช่างไร้ประโยชน์ที่พระองค์จะยินดีในกามทั้งปวง เพราะความยินดีในกามมีผลเผ็ดร้อนเดือดพล่าน เป็นข้าศึกมาก เป็นภัยใหญ่หลวง ชนทั้งหลายได้รับทุกข์ทรมานต่างๆ ก็เพราะความใคร่อยากในกาม

ดุจดั่งคบเพลิงหญ้าที่ไฟติดลูกโซน ย่อมไหม้คนที่ถืออยู่ เพราะไม่ยอมละทิ้งคบเพลิงนั้นไป ดังนั้นพระองค์อย่าทรงละสุขนิพพานอันยิ่งใหญ่ เพราะเหตุแห่งกามสุขอันเล็กน้อยเลย

อย่าทรงเป็นจุปลาทีก่ลิ้นกินเบ็ด แล้วต้องเดือดร้อนภายหลัง เพราะความอยากในกามทำให้ทุกข์หาประมาณมิได้ ขอพระองค์ทรงสลักกามทั้งหลายอันไม่ยั่งยืนเสียเถิด

เมื่อนิพพานอันเป็นธรรมที่ไม่แก่ไม่ตาย ก็มีอยู่ โฉนพระองค์จึงต้องการกามทั้งหลายที่มีความแก่ความตายแล้ว ทั้งๆที่การได้เกิดชาติใดก็ตาม ทุกๆชาติย่อมมีความแก่ความตายอยู่แล้ว

แต่นิพพานนั้นไม่มีแก่ ไม่มีตาย เป็นทางดำเนินชีวิตเข้าถึงความไม่แก่ ความไม่ตาย ไม่มี ความเศร้าโศก ไม่มี ความคับแค้น ไม่มีข้าศึก ไม่มี ความผิดพลาด ไม่มีภัย ไม่มี ความเดือดร้อน

อมตนิพพานนี้ พระอาริยเจ้า
เป็นอันมากได้บรรลุมานแล้ว **บุคคล**
ผู้เพียรพยายามอยู่ ด้วยอุบายอันเป็นกุศล
ที่แยบคาย จะพึงได้อมตนิพพานแม้ในวันนี้
แต่บุคคลผู้ไร้ความเพียรพยายาม ย่อมไม่
อาจได้อมตนิพพาน แม้ในกาลไหนๆ”

พอสิ้นคำดังนี้ เจ้าหญิงผู้ไม่ทรง
ยินดีในเพศคฤหัสถ์ ก็ทรงหยิบพระเกศา
ที่ตัดไว้ นั้น ทรงโปรยทิ้งลงไปยังพื้นดิน
ปราสาทเบื้องล่าง พระเจ้าอนิกรัตทอด
พระเนตรอย่างนั้น ก็ทรงตัดสินพระทัย
ทันใด เสด็จเข้าไปหาพระเจ้าโกญจะ แล้ว
ประคองอัญชลี(ประนมมือไหว้) กราบทูลว่า
“ขอได้ทรงโปรด ปล่อยให้อองค์
หญิงได้บวชเถิด **เพราะองค์หญิงจะเป็นผู้**

เห็นวิโมกข์(ความหลุดพ้นจากกิเลส) เห็นสังขาร(ความจริงแท้ของชีวิต)ได้แน่แท้”

เมื่อพระชนกพระชนนีทรงยินยอมอนุญาตแล้ว เจ้าหญิงสุเมธาจึงเสด็จลงจากปราสาท ทรง
มุ่งไปยังสำนักภิกษุณี ทรงได้ผนวชแล้ว

ภิกษุณีสุเมธา เป็นผู้ยินดีแล้วในธรรม พากเพียรบำเพ็ญอยู่ไม่นานเลย ก็กระทำให้แจ้งใน
วิชา ๓ (ความรู้แจ้ง ๓ ประการที่ทำให้พ้นทุกข์สิ้นกิเลส) **ปฏิสัมภิทา ๔** (มีความรู้แตกฉาน ๔ ด้าน)
อภิญญา ๖ (ความรู้อันวิเศษยิ่งที่ทำให้กิเลสหมดไป ๖ อย่าง) และ**วิโมกข์ ๘** (ความหลุดพ้นจากกิเลส
๘ ขั้นตอน)

พระสุเมธาเถรี บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งในพระพุทธศาสนาแล้ว **นิพพาน**
ของพระเถรีนี้ เป็นธรรมน่าอัศจรรย์นัก ไม่เคยมีมาก่อนเลย

วันคืนล่วงไป กระทั่งถึงในเวลาสุดท้าย ก่อนจะปรินิพพาน(การตายของผู้หมดกิเลสแล้ว
โดยไม่กลับมาเกิดอีก) พระสุเมธาเถรีได้กล่าวว่า

“**บุคคลเหล่าใด เชื่อมมั่นในพระดำรัสของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ซึ่งมีพระปัญญาไม่ทราวม**
บุคคลเหล่านั้นย่อมเมื่อหน่ายในภพ ครั้นเมื่อหน่ายแล้ว ย่อมจางคลายสิ้นความกำหนัด”

● **ธรรมบท**

เสาร์ ๒๒ ส.ค. ๒๕๕๘
(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๔๗๔
พระไตรปิฎกเล่ม ๓๓ ข้อ ๑๔๑
อรรถกถาแปลเล่ม ๕๔ หน้า ๔๘๒)

รายงานจาก พุทธสถาน

เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ พุทธสถานสันตือโศก

รูปก็หลอกเราไม่ได้ถ้าเข้าใจผัสสะ
เสียงก็หลอกเราไม่ได้ถ้าเข้าใจผัสสะ
กลิ่นก็หลอกเราไม่ได้ถ้าเข้าใจผัสสะ
รสก็หลอกเราไม่ได้ถ้าเข้าใจผัสสะ
สัมผัสก็หลอกเราไม่ได้ถ้าเข้าใจผัสสะ
อารมณ์ก็หลอกเราไม่ได้ถ้าเข้าใจผัสสะ

*เหตุการณ์ทั่วไป

- ศ.๑ ประชุมฝ่ายการศึกษาสัมมาสิกขา
- ส.๒ นักเรียนชั้น ม.๑เปิดเทอม
- จ.๔ กิจกรรมชมรมผู้มีอายุยาว
- พ.๖ ประชุมบริษัทพลังบุญ
- พฤ.๗ ประชุมกรรมการชุมชน
- ศ.๘ สมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม(นศ.ปธ.)
จัดกิจกรรมล้างพิษตับ ๔ วัน ที่สวนบุญผักพืช
- จ.๑๑ สัมมนาเชิงปฏิบัติการจากองค์กรอาหาร
และยา [อ.ย.]
- ศ.๑๕ กิจกรรมเข้าค่ายอุโบสถศีล ๓ วัน
- อา.๓๑ กิจกรรมกลุ่มศิษย์เก่าสัมมาสิกขา [ก้าว
เข้าสู่ ๒๕ ปี สัมมาสิกขาสันตือโศก]

*เงินทองส่งเราได้แค่โรงพยาบาล
ลูกหลานส่งเราได้แค่เซ็งตะโกน
บาปบุญ คือ ทุนรอนส่งไปถึงชาติหน้า

❖ สมณะแต่รรสุม รักภักดิ์

เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ พุทธสถานปฐมโศก

*ศ.๑ สมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชน ไปร่วม
ประชุมเพลิง คุณแม่ยุพา เอกทักษิณ ที่วัดชลประทาน
อา.๓ หม่อมสมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชนไป
ร่วมประชุมเพลิงคุณพ่อเอี่ยม แก้วพิมาย ที่วัดโพ
หัก มีผู้ไปร่วมงานศพกันมาก ประมาณ ๘๐๐ คน
เพราะผู้ตายเป็นคุณพ่อของ คุณทศพล แก้วพิมาย
โฆษกกองทัพประชาชนโค่นระบอบทักษิณ

จ.๔ ศาลาค้า ๒ นิมนต์ สมณะ ลิกขมาตุ ชาว
ชุมชนทั้งหมดมาฉัน เพราะขยายร้านใหม่
บรรยากาศดีมาก มีผู้ไปร่วมงานประมาณ ๗๐ คน

พ.๖ รับกิจนิมนต์ แสดงธรรม คุณสำเร็จ จันทรเศรษฐี ที่วัดโพธิ์เอน อ.วิเศษไชยชาญ จ.สุพรรณบุรี ประชุมเพลิงวันที่ ๑๑ ตอนบ่ายโมง หมู่เราเดินทางไปร่วมประชุมเพลิงด้วย

พ.๗ คุณชลธิชา นาคพสามีชื่อ คุณสมศักดิ์ ไทยประสิทธิ์เจริญ มาตั้งบำเพ็ญสวด วันรุ่งขึ้น ตอนบ่ายก็ประชุมเพลิง

- สัมมนาครู เรื่อง ประกันคุณภาพภายใน การศึกษา มีผู้บรรยายคือ คุณไชยวัฒน์ สิ้นสูงค์ อ.แรงเกื้อ ชาวหินฟ้า และคุณบุญรอด หงษ์คำ

ส.๙ ลูกๆหลานๆของ คุณปิ่น บัวมาศ มาประชุมเพลิงคุณปิ่น ตอนบ่าย

จ.๑๑ กิจนิมนต์ทำบุญบ้าน คุณจอม ปราง เพียรพลี ที่บ้านหนองงูเหลือม อ.เมือง จ.นครปฐม มีผู้ไปร่วมงาน ๒ รถตู้ เมื่อฉันแล้วบางส่วนเดินทางไปร่วมเผาศพพี่ชายท่านจันทร์ที่วัดโพธิ์เอน บางส่วนเดินทางกลับปฐมอโศกเพื่อมาประชุมครู

ศ.๑๕-๑๖ ค่ายผู้ปกครองนักเรียน เป็นการประสานสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ฟังธรรม และรับรู้กฎระเบียบของโรงเรียน

ส.๒๓-๑๖ ค่ายชีวิตดีทีละก้าว

จ.๒๕ ประชุมชุมชน พ่อครูเป็นประธาน ตอนเย็นพ่อครู อ.กฤษฏา ให้วิวัฒน์กุศล จัดรายการธรรมมา ธรรมะสงคราม

อ.๒๖-ส.๓๐ อบรมลูกค้า สสส. ชื่องานอบรม โครงการพัฒนาข้อเสนอโครงการสร้างเสริมสุขภาพขนาดเล็ก ภาคกลาง-กรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีสมณะเดินดิน ดิกขวิโร เป็นพี่เลี้ยง พวกเราก็ได้ฝึกงาน ผลออกมาเป็นที่น่าพอใจ

อ.๓๑ ชุมชนปฐมมีชื่อตกลงว่า ถ้าหน่วยงานไหนพร้อมให้แจกโรงบุญได้เลย ศาลา๑ มีความดำริว่าจะจัดโรงบุญทุกเดือน ครั้งนี้แจกเอาวันที่ ๓๑ วันสิ้นเดือน ลูกค้าก็มาอุดหนุนแน่นหนาดี

❖ *amṛtassuns nāḷa*

สืบเนื่องจากเดือนที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลายอย่างที่ศิระะอโศกที่ชัดเจนคือ การเปลี่ยนแปลงในด้านโครงสร้างการบริหารของชุมชน มีการถ่ายโอนงานจากคณะทำงานชุดเก่ามาสู่คณะทำงานชุดใหม่ เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในรอบทศวรรษนี้ ซึ่งพวกเราต่างก็มีความเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงจะนำไปสู่การพัฒนาที่ดีขึ้น การเปลี่ยนแปลงจะก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ หากมีสิ่งหนึ่งที่มีอาจจะเปลี่ยนแปลงได้คือ

“ความมั่นคงศรัทธาและความเชื่อตามหลักคำสอนของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์” คำสอนนี้จะทำให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งพวกเราถือเป็นแนวปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกันความเปลี่ยนแปลงมิได้ลดทอนความศรัทธาระหว่างกัน ทว่าพวกเรายังคงรักษาศรัทธาที่มีต่อกันไว้คงเดิม มิเปลี่ยนแปลง.....

*** ศ.๑-อา.๓** กิจกรรม ๒๕ ปี การศึกษาศีระอโศก ศิษย์เก่าทำกิจกรรมร่วมกัน

ส.๒ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ มาบดินทาบาศที่ชุมชนและเทคโนโลยี เนื่องในวันครบรอบ ๒๕ ปี การศึกษาศีระอโศก

จ.๔,๑๑,๒๕ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

ศ.๘ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านอาแก่งแก่น นิลนนท์ เข้าร่วมประชุมกับอบต.กระแซงเพื่อวางแผนแม่บทในการพัฒนาชุมชนของตำบล

อึ้ง.๑๒-อา.๑๗ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ไปบรรยายเรื่อง การศึกษาแบบบุญนิยม ที่ประเทศเกาหลีใต้

อา.๑๗ ประชุม บ้าน วัด โรงเรียน

อึ้ง.๑๙ ฝ่ายการศึกษาประชุมเพื่อเตรียมเปิดเทอมและเข้าค่ายนักเรียน

พ.๒๐ ปฐมนิเทศนักเรียนก่อนเปิดเทอม

พ.๒๐-ศ.๒๒ สมณะถ่องแท้ วินยธโร เดินทางไปประชุมที่ชุมชนศรีโคตรบูรณ์ จ.นครพนม

พฤ.๒๑ ประชุมผู้ปกครองและปฐมนิเทศงานค่ายยุวพุทธกสิกรรมครั้งที่ ๒๕

ศ.๒๒-อา.๒๔ นักเรียนทุกระดับชั้นเข้าค่าย

ยุวพุทธกสิกรรม ทำกิจกรรมอยู่ในโรงเรียน

จ.๒๕ นักเรียนทุกระดับชั้นมีกิจกรรมเดินทางไปไกลไปไร่พลาญหิน

อึ้ง.๒๖-๒๗ มีกิจกรรมทำกสิกรรมที่ไร่พลาญหิน ตอนเย็นมีประชุมบ้าน วัด โรงเรียน

พ.๒๘ นักเรียนทุกระดับชั้นกลับมาปิดค่ายยุวพุทธกสิกรรม ครั้งที่ ๒๕ ที่โรงเรียน และมีพิธีมอบชุดสัมมาสิกขาให้นักเรียนชั้น ม.๑

พฤ.๒๙ นักเรียนสัมมาสิกขาทุกระดับชั้นเข้าชั้นเรียนเป็นวันแรก

*** กิจกรรมสภคอสสุภาพ**

พ.๖-อา.๑๐ จำนวนผู้มาเข้าคอร์สทั้งหมด ๑๓๖ คน ที่มีจิตอาสาเป็นผู้ดูแล

ศ.๑๕-อึ้ง.๑๙ จำนวนผู้มาเข้าคอร์สทั้งหมด ๘๖ คน หมอแก้วและพ่อไสว เป็นผู้ดูแล

ศ.๒๒-อึ้ง.๒๖ จำนวนผู้มาเข้าคอร์สเป็นคนไทย ๖๘ คน คนจีน ๑๒ คน รวม ๘๐ คน อาดาบน้อยและทีมงานเป็นผู้ดูแล

*** ๒๕ ปี การศึกษาศีระอโศก**

* ก่อนจากกันขอฝากวลีถึงท้าย

มุ่งแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง ก่อนมุ่งแก้ไขข้อบกพร่องของคนอื่น จึงได้ชื่อว่าเป็นนักปฏิบัติธรรมที่ดี

❀ จิตสาตา นานนท์

เดือนนี้เหมือนจะมีเทวดาจะมาเตือนอยู่บ่อยๆ ญาติธรรมมาจากโลกนี้ไปหลายคน “ความตาย” จึงเป็นเรื่องเตือนอนุสติของคนยังมีชีวิตอยู่ ว่าอย่าได้ประมาทมัวเมาในชีวิต

* ศ.๑ สอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์นักเรียนผู้ปกครองนักเรียนที่เข้าเรียน ม.๑

จ.๔ สมณะฝนธรรม สมณะดินทอง และญาติธรรมไปร่วมงานรดน้ำศพ ร.ต.ต.สุวรรณ แยมวิเศษ (พ่อครูกล้า ยา คอยเกษม) ที่ อ.จักรราช

ส.๙ สมณะกล้าดี สมณะสร้างไท สมณะสยาม ญาติธรรมไปร่วมงานพระราชทานเพลิงศพ ร.ต.ต.สุวรรณ แยมวิเศษ อายุ ๙๑ ปี ที่เมรุวัดหนองคล้า อ.จักรราช

ส.๑๖ โครงการเข้าวัดฟังธรรม มีผู้มาร่วม ๙๐ คน และมีการประชุมคณะกรรมการชุมชน

อา๑๗ สมณะกล้าดี ไปประชุมกลุ่มเมฆาอโศก อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์

ญาติธรรมไปร่วมงานฌาปนกิจคุณแม่สำราญ พยอมใหม่(แสนเย็น) อายุ ๘๒ ปี ที่วัดศิระชะละเลิง อ.เมืองนครราชสีมา

จ.๑๘ เด็กนักเรียน ม. ๑ เปิดเทอมใหม่

อ.๑๙ สมณะประชุมอธิปไตยธรรม

พ.๒๐ สมณะเพาะพุทธ(ท่านจันทร์) และสมณะเลื่อนลิ่ว อรรถชิว มาแวะเยี่ยมสีมาฯ แสดงธรรมก่อนฉัน มีผู้มาร่วมฟัง ๗๐ คน

ส.๒๓ มอบชุดนักเรียนสัณมาสิกขาชั้น ม.๑ นักเรียนชายทั้งหมด ๕ คน สมณะให้โอวาท

อา.๒๔ คุณวิจิตร(หนู) นำพระพุทธรูปปางวัดบ้านแหลมมาถวายให้พุทธสถาน

พ.๒๗ สมณะกล้าดี สมณะสร้างไท สมณะสยาม และญาติธรรมไปเยี่ยมคุณเปียดา กงทอง (เท่ง) ที่ ร.พ.โชคชัย และวันนี้คุณเท่งก็ได้เสียชีวิตลงซึ่งป่วยด้วยมะเร็งในกระเพาะอาหาร

พ.๒๘ สมณะบินบน(อ.๑) สมณะโพธิสิทธิ์ และสมณะฮังดิน มาพักค้าง ๑ คืน

เวลา ๑๘.๐๐ น. สมณะสยามเทศน์หน้าศพ คุณเท่ง(เปียดา กงทอง)

ศ.๒๙ คณะครูและนักเรียนจาก ร.ร.คลองขลุ้ง จ.กำแพงเพชร มาดูงานด้านกิจกรรมไร่สารพิษ ๑ ไร่แก่นจน ของ อ.กมล พรหมมาก

เวลา ๑๘.๐๐ น. สมณะกล้าดี และสมณะสร้างไท เทศน์หน้าศพคุณเท่ง

ส.๓๐ นักศึกษาจากอาศรมศิลป์ ๑๐๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

โครงการเข้าวัดฟังธรรมทุกวันเสาร์

ญาติฯคุณวิจิตรมาร่วมอนุโมทนา ถวายพระพุทธรูปปางวัดบ้านแหลม

งานฌาปนกิจศพ คุณเท่ง(เปียดา กงทอง) อายุ ๕๓ ปี วันนี้จึงมีคนมาร่วมฟังธรรมก่อนฉัน ประมาณ ๒๖๘ คน

อา.๓๑ สมณะสยามไปกิจนิมนต์ เทศน์หน้าศพ นายนิพล การบรรจง อายุ ๔๗ ปี เสียชีวิตด้วยโรคหัวใจล้มเหลว ที่บ้านราชพัฒนา อ.เสิงสาง จ.นครราชสีมา

* สิ่งที่ต้องสร้าง คือ ความดี

สิ่งที่ต้องมี คือ ศีลธรรม

สิ่งที่ต้องจดจำคือ บุญคุณ

สิ่งที่ต้องเพิ่มพูนคือ สติปัญญา

สิ่งที่ต้องแสวงหา คือ ทางพ้นทุกข์

❀ สมณะสร้างไท ปกิติโต

เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ พุทธสถานภูผาฟ้า

หลังงานปลูกเสก“พระ”แท่นของพุทธ ครั้งที่ ๓๙ ผ่านไป อาจารย์๒ และสมณะนวกะได้ไปให้กำลังใจชาวศิระษะฯ และเข้าคอร์สสุขภาพไม่ได้กลับขึ้นภูผา ช่วงต้นเดือนมีลูกเห็บเกิดขึ้นที่ภูผา ฝนเริ่มตกลงมาแล้ว ทำให้ไม่ต้องกังวลเรื่องไฟฟ้า ส่วนช่วงปลายเดือน อาจารย์ ๑ และสมณะปัจฉา ชาวชุมชน คนวัด ไปร่วมงานค่ายคุณธรรม ให้เด็กเรียนสัมมาสิกขา ม.๕ เพื่อเตรียมงานอโศกรำลึกที่ราชธานีอโศก

* เหตุการณ์ในรอบเดือน

ส.๒.๙ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) แสดงธรรมกับผู้อายุยาว ที่ลานนาฯ ประชุมกับคณะทำงานของชาว ชมร.ชม. (ชมรมมังสวิรัตินแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่)

อา.๓ สมณะ ๕ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ร่วมงานกิจกรรมนันทน์ ขึ้นบ้านใหม่ของ คุณสุมาลี ศิริชัยเดช ที่บ้านอนุรักษสันติธรรม บ้านหนองโค้ง จ.เชียงใหม่

อา.๑๐ สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ กิจนิมนต์ ฉั้นและแสดงธรรม กับญาติธรรม ชาวลำปาง+ลำพูน ที่บ้านคุณชิน โสคติ จ.ลำปาง จากนั้นเดินทางไปแวะพักที่ชุมชนเพชรผาภูมิ

๑๙.๐๐ น. สมณะอังคิน ภูมิตโต ไปพบศพคุณสร้างศีล เสียชีวิตที่ข้างกุฏิสมณะ จึงได้แจ้งไปที่ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และตำรวจ มาตรวจพิสูจน์หลักฐาน และนำศพไปผ่าพิสูจน์สาเหตุการเสียชีวิต

จ.๑๑ อาจารย์ ๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร

อ.๑๒-พ.๑๓ สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ร่วมสัมมนาครู สส.ฐ. ที่ชุมชนปฐมอโศก

พ.๑๓-อา.๑๗ สมณะ ๖ รูป นำโดยสมณะดวงดี วิถีบุญญ์ ร่วมงานคอร์สสุขภาพ แพทย์วิถี

ธรรม(หมอเขียว) ที่ชุมชนดอยรายปลายฟ้า

อา.๑๗ อาจารย์ ๑ และปัจฉา ประชุมคณะกรรมการชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร

จ.๑๘-ศ.๒๒ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ร่วมงานค่ายยุวพุทธทายาท ครั้งที่ ๒ ที่ลานนาอโศก

อ.๑๙ สมณะร่วมเมือง ยุทธวิธีไปหาหมอตาทที่ ร.พ.มหาราชนครเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่

อ.๑๙-ศ.๒๒ ทีมจิตอาสาแพทย์วิถีธรรม(หมอเขียว) ๖ คน นำโดยคุณปางน้อย กล้าจน(กิม) มาเข้าคอร์สสมถศีลธรรม กับอาจารย์ ๑ ที่ลานนาอโศก

จ.๑๙ สมณะฟ้ารู้ นโมคโต สมณะชูปดิน วิชชานันโต ประชุมชาวชุมชนดอยรายปลายฟ้า

พ.๒๐ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะฟ้ารู้ นโมคโต ประชุมชาวสวนชายดอย ที่บ้านพีซผัก

พ.๒๑ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะฟ้ารู้ นโมคโต ประชุมชาว ชมร.ชม.

ศ.๒๒ สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ บิณฑบาตปิดค่ายยุวพุทธ แล้วร่วมงานพิธีมอบชุดนักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้า ม.๑,๔ ปีนี้มีนักเรียน ม.๑ จำนวน ๘ คน ม.๔ จำนวน ๑ คน

ศ.๒๒-อา.๒๔ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะฟ้ารู้ นโมคโต มาแสดงธรรมที่คอร์สสุขภาพ ๘ อ. บ้านพีซผัก จ.เชียงใหม่

ส.๒๓ สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชนภูผาฟ้า ก่อนฉันสมณะ ๔ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ประชุมชาวชุมชนภูผาฟ้า ที่ลานนา

พ.๒๗ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ กิจนิมนต์ฉันที่บ้าน คุณวิสิทธิ์ แสงสร้อย ญาติธรรม ชาวลำปาง มาร่วมฟังธรรมที่ อ.เมือง จ.ลำปาง

พ.๒๘ อาจารย์ ๑ และปัจฉาไปบ้านราช จ.อุบลราชธานี

* ก่อนจบขอฝากแง่คิดจากอาจารย์ ๑ ว่า

หากหมั่นปรึกษาผู้รู้มาก ปัญหาบ่อย

หากปรึกษาบ่อยปัญหามาก

❁ *อนนะไพริสสิโร ไพริสสิโร*

เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ พุทธสถานราชธานีโอศก

*** จ.๔** คุณหนูชนัญ จันทร์ ไปอบรมเรื่องการใช้โปรแกรมระบบสนับสนุนการบริหารจัดการของสถานศึกษา ที่ห้องประชุมสำนักงาน สพป. เขต ๔

พ.๗-๑๑.๑๐ ค่ายพัฒนาภาวะผู้นำ นักศึกษาระดับ ปวส. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชชาราม มีนักศึกษาเข้าค่ายทั้งสิ้น ๑๑ คน

๑๑.๑๐ ประชุมชุมชน โดยมีพ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน

สมณะฟ้าไทและคณะไปตรวจเยี่ยมเครือข่ายกิจกรรมไร่สารพิษที่อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลฯ

จ.๑๑ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯ และครูโรงเรียนสัมมาสิกขา

พ.๑๓-๑.๑๗ ค่ายรับขวัญวันเปิดเทอมวิถีชีวิตของโรงเรียนสัมมาสิกขาและวิทยาลัยอาชีวฯ

๑.๑๙ สมณะฟ้าไท และสมณะสมชายพร้อมทั้งกรรมการเครือข่ายกิจกรรมไร่สารพิษไปกินนมนต์บ้านของสมาชิกตลาดไร่สารพิษ ที่อำเภอสำโรง

พ.๒๐ ประชุมทีมงานกิจกรรมไร่สารพิษ

พ.๒๑ สมณะฟ้าไทและคณะไปกินนมนต์บ้านคุณผู้ซื้อ ญาติธรรมกลุ่มศรีโคตรบูรณ์ จ.นครพนม

ศ.๒๒ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

ส.๒๓-พ.๒๗ คุณนैनน้ำคำ และคุณเพชรพลัง

อุณาภูลำนำนักศึกษา ปวส. วิทยาลัยอาชีวศึกษา-สัมมาสิกขาวิชชารามไปอบรมโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคการผลิตภาพโทรทัศน์ ที่สันตือโอศก

จ.๒๕ ประชุมพาดิษฐ์บุญนิยม

ประชุมคณะครูวิทยาลัยอาชีวฯและครูโรงเรียนสัมมาสิกขาวิชชาราม

อ.๒๙ พ่อครูและปัจฉาฯ เดินทางกลับสันตือโอศก

ศ.๒๙ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

คุณหนูชนัญ จันทร์ ครูสัมมาสิกขาฯ ไปประชุมผู้บริหารที่ห้องประชุม เขต ๔

ส.๓๐ คุณหนูชนัญ จันทร์ ครูสัมมาสิกขาฯ และสาคร สายพันธ์ ครูวิทยาลัยอาชีวฯไปอบรมระบบสนับสนุนการบริหารจัดการสถานศึกษา : SMSS ที่ห้องประชุมเขต ๔

สมณะฟ้าไท สมณะมีอมนัน และสิกขมาตุผาแก้ว ไปสันตือโอศกเพื่อร่วมงานก้าวสู่ ๒๕ ปี สัมมาสิกขาสันตือโอศก งานของศิษย์เก่าสันตือโอศก

* ศึกษาดูงาน

๑๑.๓ นายเลอศักดิ์ วีระตระกูลไพบูลย์ เลขานุการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร นำเจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จำนวน ๗๐ คนมาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ส.๒๓-๑๑.๒๔ น.ส.วรารัตน์ ลังวะลี นำนักศึกษาจากวิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุขมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำนวน ๑๐๙ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อ.๑๖ ดร.ชิตตะวัน ชนะกุล อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ ม.เกษตรศาสตร์ นำนิสิตภาควิชาเศรษฐศาสตร์จำนวน ๒๖ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

* ขอฝากคำสอนของพ่อท่าน

“จิตใจของพระอารีย์เจ้าชั้นสูง จะประกอบด้วยใจดี เร็ว ประณีต ครบ” (จากสารโอศก ม.ย.-ก.ค.'๓๕)

❖ **สม.พาแก้ว ชาวหินฟ้า**

ปะตรงเดือน นาวาบุญนิยม

เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘

สังขสถานหีบพาน้ำ

ศ.๑-๑๓ เกษตร ๖ คนมาพักค้างที่ชุมชน เพื่อศึกษาดูงาน การทำสวน ทำนา ปลูกป่า ทำเกษตรอินทรีย์ เพื่อเติมเต็มทักษะชีวิตตามโครงการต้นกล้าคืนถิ่น

พฤ.๗ สมณะชูปดิน ไปดอยรายปลายฟ้า

จ.๑๑ คณะกรรมการชุมชนฝ่ายอาหารและผลิตภัณฑ์ชุมชน ๓ คน ไปร่วมสัมมนาผู้ผลิตสินค้าอาหาร และยา ที่สันตือโคก

จ.๑๘ ชาวชุมชนหีบพาน้ำ ๒ คน เดินทางไปเข้าคอร์สเพื่อศึกษาเรื่องการล้างพิษตับที่ สมุย

๑๓.๑๙ สมณะชูปดินเดินทางกลับจากเชียงใหม่

พฤ.๒๑-๑๓.๒๔ จัดคอร์สล้างพิษตับที่ ชุมชนหีบพาน้ำ สมาชิก ๓๘ คน

ส.๒๓ สมณะดินทอง เดินทางไปเยี่ยมชุมชน เล็ลย์อโคก จ.เลย

❖ *รักบุญ*

เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘

สังขสถานทะเลธรรม

แต่ละเดือนจัดให้มีกิจกรรมหลากหลายเพื่อให้สังคมมนุษย์มีความสัมพันธ์กัน ให้สมาชิกใกล้เคียงมาใช้สถานที่ฝึกฝนตนเองฝึกการให้การเสียสละ ฝึกตั้งตนอยู่บนความลำบาก กุศลธรรมจะเจริญยิ่งขึ้น ตามคำพระศาสดาได้ตรัสอบรมสั่งสอนไว้ ซึ่งจะพัฒนาทางด้านวัตถุและจิตวิญญาณไปพร้อมๆกัน

***ส.๒** จัดกิจกรรมเอื้อโอบอุ่น ครั้งที่ ๓ มีผู้มาร่วมงานมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา พิเศษคือจัดให้มีตลาดอารีเยะน้อยๆ มีข้าวสารไร้สารพิษ และสินค้า

จากชุมชนปฐมอโคกด้วยรถหกล้อ

๑๓.๓ เสวนาธรรม นำโดยทีมงานคุณชกเม้งร่วม ๑๕ คน จบรายการมีเสวนากลุ่มย่อย

ศ.๘ ครอบครัวยุทธชาติ หนูอินทร์แก้ว เดินทางย้ายเข้าไปเป็นสมาชิกชุมชนราชธานีอโคก มีสมาชิกล้างพิษตับร่วม ๗๐ ชีวิต(๘-๑๑ พ.ค.'๕๘)

ส.๙ มีกิจกรรมนักเรียนพุทธธรรมวันเสาร์ดำเนินการสอน และทำกิจกรรมเด็กๆ โดยครูอ้อย

อัง.๑๒ สมณะนาไท อิสสรชโน ไปหลังสวน วิจารณ์ธรรม เพื่อไปร่วมประชุมตลาดอารีเยะ

พ.๑๓ ชาวชุมชนทะเลธรรม ไปร่วมประชุมงานตลาดอารีเยะ ที่วิจารณ์ธรรม

๑๓.๑๗ จัดกิจกรรมเสวนาธรรม โดยสมณะนาไท อิสสรชโน มีชาวชุมชนเข้าร่วม

ศ.๒๒ จัดกิจกรรมอุโบสถศีล โดยสมณะเทินธรรม จิรัสโส สมณะนาไท อิสสรชโน และญาติโยมภายในชุมชนฯ ๒๒-๒๔ พ.ค.๒๕๕๘

ส.๒๓ ทำวัตรเช้า สมณะเทินธรรมแสดงธรรม มีรายการธรรมะก่อนฉัน มีกิจกรรมนักเรียนพุทธธรรมวันเสาร์

๑๓.๒๔ ทำวัตรเช้าตามปกติ ก่อนฉันฟังธรรม จากพ่อครูจากบุญนิยมทีวี เทียงมีกิจกรรมเสวนาธรรม โดยสมณะนาไทและสมณะเทินธรรม เสร็จประชุมกรรมการชุมชนฯ

จ.๒๕ ตอนบ่ายประชุมชาวชุมชนทะเลธรรม

ศ.๒๙ สมณะจันทโสและสมณะจิรัสโสนำพา ขบวนลากเรือ ทั้งรถสลั้สำหรับลากและเรือร่วม ๘ ต้นที่ญาติธรรมชาวใต้ร่วมทำบุญบริจาคคลังชั้นชื้อถวายเป็นใช้ลากเรือที่ชุมชนราชธานีอโคก จ.อุบลฯ โดยเริ่มต้นที่ ปากน้ำทุ่งตะโก จ.ชุมพร ไปถึงฝั่งมูล

เฮือค่างโคกเกียนเห็นให้เกียนแก่

บาดได้ลงทำน้ำเฮือสี่ได้แก่เกียน

แปลเรือขึ้นฝั่งเมื่อใดขอแรงรถช่วยลากเรือ บรรทุกไปส่งให้ถึงที่หมาย

และถ้าวันใดรถจะข้ามทะเลขอแรงเรือช่วยนำ พารถไปให้ถึงฝั่ง

❖ *สมณะดินบว อ้นไธ*

เดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ พุทธสถานสันตโศภ

“ห้องถกเถียง” ให้ระวังเรื่องทิฏฐิ สัมมาทิฏฐิ เป็นตัวนำ อย่ายึดทิฏฐิ ผิดหรือถูกอย่ายึด เหตุผลคือความบ้า อัดตาคือของจริง รูปร่างนอกดูเหมือนนยอมน แต่ใจภายในไม่ยอม พวกเราต้องสลายอัดตางงๆ ให้สัมผัสสวิโมกข์ ๘ ด้วยกาย (กายสักขี) ถ้าได้แต่ภาษาจะหลุดบ่อย จะออกมาทางกายกรรม วจีกรรม ฉะนั้นต้องอ่านจิตเป็นอ่านมากๆ อ่านบ่อยๆ ควบคุมจิตเก่ง ให้หยุดพูดหยุดเถียงก่อน (สมณะชาบซิ่ง สิริเตโช ๒๙ ม.ค.๕๘)

* เหตุการณ์ทั่วไป

จ.๑ พิธีเวียนเทียนธรรมวันวิสาขบูชา มีผู้มาฟังธรรมจำนวนมาก

พ.๔ หมุ่มสมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรมไปร่วมงานอโศกรำลึกที่ราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

จ.๑๕ ประชุมคนวัดฝ่ายหญิง

พ.๑๗ นักเรียนสัมมาสิกขา ๓๗ คน ไปเก็บผลไม้สวนคุณธนกร คุณสิริกกุล ที่ จ.ระยอง

ศ.๑๙ กิจกรรมเข้าค่ายอุโบสถศีล ๒ คืน มีผู้มาร่วมปฏิบัติธรรม ๔๐ คน

ส.๒๗ พ่อครูแสดงธรรมที่สวนบุญ คลอง ๑๓ ในงานคืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง นศ.ปธ.

อ.๒๘ งานปีติบูชาพ่อครู ๓๕ ปี พุทธธรรมวันอาทิตย์

อ.๓๐ พิธีไหว้ครูของนักเรียนสัมมาสิกขา พ่อครูให้อวาทให้เรียน ให้ทำงานด้วยความสุข

“คนดี จะอยู่ในหมู่คนดี คนชั่วจะอยู่ในหมู่คนชั่ว น้ำเข้ากับน้ำ น้ำมันเข้ากับน้ำมัน หมอที่เก่งที่สุด ไม่อาจรักษาได้ทุกคน เพราะบารมีและวิบากกรรมไม่เหมือนกัน เช่น บางคนปลุกผักก่ แต่ค้าขายไม่เก่ง คนดีจริงๆ จะมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรืออำนาจพิเศษคอยช่วย” (พ่อครูฯ ๒๓ ม.ค.๕๘ ฐิติฟ้ารีสอร์ท)

❀ สมณะแต่ธรรม รัชมรักขิตโต

เดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ พุทธสถานปฐมอโศก

เมื่อต้นเดือนมิถุนายนชาวชุมชนอยู่ร่วมบำเพ็ญบุญที่บ้านราชประมาณครึ่งเดือน หลายคนได้รับเข้มรับเลื้อจากการสอบได้ ว.บ.บ. เป็นผลงานแห่งความภาคภูมิใจครั้งหนึ่งในชีวิต

* อ.๗ คุณพื้นที่บุญและญาติ นำศพคุณแม่ผาด แก้วชำนาญ มาตั้งทำพิธี ๓ วัน ประชุมเพลิง ๑๐ มิ.ย. ตอนบ่าย รวมอายุได้ ๘๔ ปี

พ.๑๑ หมุ่มสมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชนเดินทางไปแดนอโศกเพื่อร่วมพิธีประชุมเพลิงนายรัตนรักษา ที่วัดหนองกระทุ่ม ผู้ตายอายุ ๔๘ ปี

จ.๑๕ เจ้าหน้าที่เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐมเขต ๑ นำโดย คุณสาธิตี ชนะแสวง (ผอ.กลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน) เข้าเยี่ยมโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก ตรวจสอบบรรยายหัวหน้านักเรียน เพื่อขอรับเงินอุดหนุนรายบุคคลนักเรียนโรงเรียนเอกชน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘

อ.๑๖ วันไหว้ครูมีกิจกรรมใส่บาตรฟังธรรม จัดพิธีไหว้ครู จัดบอร์ด และการแสดงเพื่อรำลึกถึงพระคุณของครู

สมณะบินก้าวไปร่วมประชุมกับกลุ่มเพื่อนบุญ อ.อุ๋ทอง และเข้าร่วมงานให้กำลังใจ ศูนย์ธรรมชาติ บำบัดวิถีธรรมสวนป่าโพธาราม รพ.โพธาราม จ.ราชบุรี และมาร่วมงานค่ายสุขภาพแพทย์วิถีธรรมสวนป่า

นาบุญ ๒ จ.นครศรีธรรมราช เดินธรรมยาตรา
สักการะพระบรมสารีริกธาตุ ระยะทาง ๑๕ กม.
ที่วัดมหาธาตุวรมหาวิหาร มีสมณะและพระ
อาคันตุกะรวม ๕ รูป

อา.๒๑-อิง.๒๓ จัดกิจกรรม ชีวิตดีที่ละก้าว
ครั้งที่ ๑๐ และแผนงานครบรอบการจากไปของ
คุณสมศักดิ์ ไทยประสิทธิ์เจริญ มีผู้มาร่วมงาน
มากเป็นพิเศษ

ส.๒๗ โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก จัด
กิจกรรม “V to O” “Violence to Zero”
(ความรุนแรงเป็นศูนย์)

โดยเชิญ คุณวัชรภรณ์ มาร์คูซ และคุณ
พรพรสลิล ธีพรหม จากโครงการ Smart lady
Thailand มาให้ความรู้ถึงสาเหตุการป้องกัน
กฎหมายและกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง
ในสังคมกับชีวิตประจำวัน

จ.๒๙ พ่อครูมาจากสันตอโศก มาร่วมประชุม
ชาวชุมชนตอนเย็น ถ่ายทอดสด รายการสงคราม
สังคม ธรรมะการเมือง โดยพ่อครูและ อ.กฤษดา

❀ สมณะนสนฺส นฺสโ

เดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ พุทธสถานศิระอโศก

*รายงานความเคลื่อนไหว

สืบเนื่องจากความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทำให้
ศิระอโศกต้องปรับกลยุทธ์ในการบริหารงานใหม่
ทั้งด้านการทำงาน และปรับเปลี่ยนคนทำงานเพื่อให้
สอดคล้องกับนโยบายใหม่ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อ
ผู้ใหญ่บ้านคนเก่าคือ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ลาออก
ทำให้ชุมชนต้องสรรหานุคกลางใหม่ กระบวนการ
สรรหานุคกลางที่เหมาะสมเป็นเรื่องยากมาก... และ
ที่ยากยิ่งกว่าคือ จะเป็นใครที่จะมาทำหน้าที่ตรงนี้....
กว่าจะได้มาซึ่งบุคคลที่ว่า...“ใช่..” ก็ถึงวินาทีสุดท้าย
ของการประกาศรับสมัครวันสุดท้ายจากอำเภอ...คือวันที่
๑๐ มิ.ย. ซึ่งชาวชุมชนยังมีกิจกรรมงานอโศกรำลึก
อยู่ที่บ้านราชกันอยู่เลย...การประสานงาน เพื่อให้
ทันกับเวลาของราชการจึงเป็นไปอย่างเร่งรีบ เร่งด่วน
แต่เมื่อถึงที่สุดแล้วทุกอย่างก็ลงตัว...และผ่านไปด้วยดี...
มีอะไรที่มากมายใน “ที่นี่ศิระอโศก”...โปรดติดตาม
กิจกรรมในแต่ละวันประจำเดือนนี้....

จ.๑ คณะครูและนักเรียนพึงธรรมในวัน
วิสาขบูชาทั้งภาคเช้าและภาคค่ำร่วมกับชาวชุมชน

อิง.๒ สมณะถ่องแท้ วินยธโร และศิษย์เก่าพา
นักเรียนลงงานฐานกสิกรรมที่ไร่ชาตาโตงในภาคเช้า
และภาคบ่ายไปไร่พลาญหิน

พ.๓ คุณแก่งแก่น นิลนนท์ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
ไปประชุมที่อำเภอกันทรลักษ์

พ.๔ ทีมงานฝ่ายการศึกษาพร้อมประชุมผู้บริหาร
กลุ่มโรงเรียนเอกชนที่จังหวัดศรีสะเกษ ฟังนโยบาย
เกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนในจังหวัดศรีสะเกษ

ศ.๕ ทีมงานฝ่ายการศึกษา ๒ ท่าน ไปช่วยงาน
ด้านเอกสาร เพื่อเตรียมประเมินสมศ.รอบ๓ที่บ้านราช

อา.๗ นักเรียนเรียนหนังสือและซ้อมโปงลางใน
ช่วงเช้า ตอนบ่ายมีพายุลมกรรโชกรุนแรงทำให้ต้นไม้
ในชุมชนล้มหลายต้น สภาพบ้านเรือนได้รับ

ความเสียหายจากเล็กน้อยถึงปานกลาง

จ.๘ นักเรียนไปบ้านราชเพื่อร่วมงานอโศกรำลึก และแสดงโปงลาง ครูนางไปประชุมเรื่องนโยบายการศึกษาที่โรงเรียนสว่างคูณ อ.กันทรลักษ์

พ.๑๐ คุณแกลงแก่น นิลนนท์ ไปสมัครผู้ใหญ่บ้านที่อำเภอกันทรลักษ์ ซึ่งเป็นวันสุดท้าย

พ.๑๑ ราษฎรที่ประสบวาตภัยเมื่อวันที่ ๗ มิ.ย. ๗ ราย ไปรับถุงยังชีพจากธกส.ร่วมกับอำเภอ กันทรลักษ์และอบต.กระแซง มีจำนวนครัวเรือนที่ได้รับ ความเสียหายทั่วทั้งตำบลประมาณ ๒๕๐ หลังคาเรือน

ศ.๑๒ นักเรียนเข้าห้องเรียนตามปกติและหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมการสอน คณะครูประชุมการศึกษาต่อ

ส.๑๓ มีประชุมเรื่องการผลิตปุ๋ยตามโครงการ “ธงเขียว” ระหว่างบ้านราชและศิระขอโคก นำทีมโดยสมณะฟ้าไทและสมณะถักบุญ

อา.๑๔ นักเรียนเรียนหนังสือและตรวจศีลประจำสัปดาห์ และในวันเดียวกันนักเรียนสันติบาล นักเรียนจากสันตอโคก และนักศึกษาจากบ้านราชที่อยู่ในสาขาเทคนิคการถ่ายภาพและวีดิทัศน์ เข้าพื้นที่ เพื่อบันทึกภาพนักเรียน สำหรับขอสนับสนุนการรับเงินอุดหนุนประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘ ภาคเรียนที่ ๑ จากเขตการศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๔

จ.๑๕ เจ้าหน้าที่จากการศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๔ มาบันทึกจำนวนนักเรียนที่อยู่ในสังกัด

อ.๑๖ อบต.มอบเงินช่วยเหลือแก่ผู้ประสบวาตภัยเมื่อวันที่ ๗ มิ.ย. บ้าน ๗ หลัง ในศิระขอโคก ตอนเย็นมีประชุมคณะกรรมการหมู่บ้าน

พ.๑๗ พ่อครูมาเทศน์โปรดชาวชุมชนศิระขอโคก ตอนเช้ามีใส่บาตรและฟังธรรมหัวข้อธรรมเรื่อง “เชิญฤๅษีออกจากภพ เชิญกบออกนอกกะลา”

ช่วงบ่าย สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ(สวทช.) นำเกษตรกรในพื้นที่ จ.สุรินทร์ จ.อุบลราชธานีและขอนแก่นมาศึกษาดูงานเรื่อง “การทำเกษตรอินทรีย์และการปลูกผักในระบบโรงเรือน” จำนวน ๔๕ ราย

พ.๑๘ ตอนเช้ามีกิจกรรมวันไหว้ครู ช่วงบ่าย คณะครูจากโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา จ.บุรีรัมย์ ๘ คน มาศึกษาเรื่องระบบการจัดการศึกษาของโรงเรียน ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ เป็นวิทยากรบรรยาย

ศ.๑๙-พ.๒๔ สมณะต้องแท้ วินยธโร และสมณะพองไท รตนบุญโญ เดินทางไปประชุมที่เลไลย์อโศก และสำรวจพื้นที่ในการพานักเรียนไปศึกษาดูงานในเขตพื้นที่อีสานตอนบน

พ.๒๕ แต่งตั้งผู้ใหญ่บ้านคนใหม่ คือ คุณแกลงแก่น นิลนนท์ จากอำเภอกันทรลักษ์

*** ปลัดอำเภอกันทรลักษ์(เลื้อยลาย) ถัดมาคุณแก่งแก่น คุณในเพชร นาวาบุญนิยม และคุณอุตร นรุธ เป็นผู้ช่วยฯ**

สมาคมผู้สูงอายุ อ.เขมรราช จ.อุบลราชธานี จำนวน ๑๐๐ คน เดินทางมาศึกษาดูงาน

ศ.๒๖ คณะครูและนักเรียนจากโรงเรียนบ้านตรมไพร อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ จำนวน ๑๐๐ คน เดินทางมาศึกษาดูงาน

พท.๒๕-อิง.๓๐ สมณะถ่องแท้ วินยธโร สมณะผองไท รตนปญโญ นำคณะครู นักเรียนและชาวชุมชนกว่า ๑๐๐ ชีวิต ไปทัศนศึกษาที่อีสานเหนือตอนบน และเข้าวันที่ ๓๐ มิ.ย. เดินทางข้ามไปประเทศลาว นครเวียงจันทน์

สมณะผืนฟ้า อนุตตโร ผู้ใหญ่บ้าน(คนใหม่) และชาวชุมชน ประมาณ ๗ คน เดินทางไปแขวงสะหวันเขต ประเทศลาว เพื่อไปสำรวจหินแกรนิตในการทำพระพุทธรูปปาง“วิจิตตวิชชา”

*** ความเคลื่อนไหวของคอร์สสุขภาพ**

จ.๑-ศ.๕ คอร์สสุขภาพ ๒๐๐ คน มีทีมงาน ๖ คน มาช่วยยิโคระห์

ศ.๑๒-อิง.๑๖ คอร์สสุขภาพจำนวน ๗๘ คน ดูแลโดยทีมจิตอาสา

ศ.๑๙-อิง.๒๓ คอร์สสุขภาพ จำนวน ๗๐ คน

ศ.๒๖-อิง.๓๐ คอร์สสุขภาพ จำนวน ๗๐ คน

*** สุดท้ายก่อนจาก....**

“ทำวันนี้ให้ดีที่สุด...เชื่อว่า....จะไม่มีโอกาสได้ลุกขึ้นมาทำดีในวันพรุ่งนี้ได้อีก”

❀ *จิตสาธา นานนท์*

เดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ พุทธสถานศาลือศก

บรรยากาศในเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของงานอโศกรำลึกที่ทุกปีจัดที่สันตอโศก แต่ปีนี้ จัดที่บ้านราชเมืองเรือ และได้เพิ่มงาน “บูชาบรรพชน อุบลราชธานี” เข้ามาด้วย เป็นการประสานกับภายนอกเพิ่มขึ้น

*** เหตุการณ์ในเดือนนี้**

พ.๓ ทีมงานสุขภาพ ประชุมสุขภาพ (สรุปงานคอร์สล้างพิษตับ ครั้งที่ ๓)

พท.๔ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียน สส.ศ. เดินทาง สู่บ้านราช เพื่อร่วมงานบูชาบรรพชน อุบลราชธานี โยมไหวง บัณฑิตศิษย์เก่า บูชาพระบรมสารีริกธาตุ และอโศกรำลึก

พ.๑๐ สมณะเลื่อนฟ้า สัจเจปโม พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียน สส.ศ. กลับถึงพุทธสถานศาลือศก (สมณะลือคมไปช่วยงานไฟฟ้าที่ จ.ขอนแก่น จ.อุตร จ.เลย เตรียมสถานที่ ที่พ่อครูจะไปโปรดญาติธรรมทางภาคอีสาน)

อ.๑๔ สมณะ กรรมการชุมชนและทีมงานสุขภาพ ประชุม

ส.๒๐-พ.๒๔ ทีมงานสุขภาพ เปิดค่ายคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ ถุงน้ำดี และลำไส้ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ มีสมาชิกเข้าร่วม ๓๒ คน

*** ข้อคิดสุดท้าย**

การรู้จักทบทวนพิจารณา ถึงโทษภัยของกิเลสที่เราต้องการเลิก และพิจารณาเห็นประโยชน์ ที่เราได้ละเลิกกิเลส ไปแล้วบ่อยๆ จะทำให้เรามีกำลังใจในการทำมาดียิ่งขึ้นอย่างมีความสุข

❀ *สมณะนันท์กาน พลาณีโก*

เดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ พุทธสถานสีมาโคก

เดือนนี้ชาวพุทธโดยทั่วไปจะให้ความสำคัญสำคัญกับวันวิสาขบูชา วันเพ็ญเดือน ๖ (ปีนี้ตรงกับเดือน ๗) เป็นวันที่พระพุทธองค์ประสูติ ตรัสรู้ ปรีชาญาณ ในวันเดียวกัน แต่มีความหมายลึกซึ้งในทางปุคคลาธิษฐาน และธรรมาธิษฐาน

ส่วนชาวอโคกทั้งหมดก็ได้ไปร่วมงานใหญ่ประจำปี คือ งานอโคกรำลึก ที่พุทธสถานราชธานีอโคก กิจกรรมสำคัญคือ ได้ล่องเรือ ๗ ลำ จากบ้านราชฯตามแม่น้ำมูลไปที่วัดหลวง ฝั่งอ.เมืองอุบลฯ เพื่อทำพิธีบูชาบรรพชนเมืองอุบลฯคือเจ้าคำผง

* เหตุการณ์

จ.๑ กิจกรรมวันวิสาขบูชา ใส่บาตร ฟังธรรม เทศน์ก่อนฉันมีสมณะมีอมัน และสิกขมาตุตรงธรรมมาร่วมด้วย มีญาติธรรมมาร่วม ๑๐๒ คน ส่วนตอนเย็นมีการเวียนธรรม โดยสมณะที่อยู่ประจำ

ศ.๕-พฤ.๑๑ ชาวสีมาโคกไปร่วมงานอโคกรำลึก ร่วมเปิดโรงบุญ(ผัดหมี่โคราช)

อ.๙ สมณะสยาม แสดงธรรมงานศพอาจารย์พิเชษฐ์ กุลศรี อายุ ๘๐ ปี ที่วัดใหญ่สูงเนิน

พ.๑๐ เดินทางกลับจากบ้านราชฯโดยรถมินิบัส ทั้งสมณะ ญาติธรรม และเด็กนักเรียนสัมมาสิกขา ประมาณ ๓๐ คน เจอพายุฝนกระหน่ำอย่างแรง ต้นไม้ใหญ่หักทับเส้นทาง ทั้งหัว และท้ายรถ คนขับรถ(คุณเนิ่นนาน)เบรคทัน ทั้งหมดปลอดภัย เหตุเกิดช่วง อ.ลำปลายมาศ กับ อ.ห้วยแถลง

พฤ.๑๑ ประชุมครูสีมาโคก

ศ.๑๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นได้นำบุคลากรด้านสาธารณสุขมาศึกษาดูงานด้านธรรมชาติบำบัดล้างพิษตับ และคีงกาวิถีชีวิตชุมชนจำนวน ๓๐๐ คน

ส.๑๓ ประชุมครู, ประชุมทีมงานจัดค่ายอุโบสถศีล, ประชุมนักเรียนสัมมาสิกขา

อ.๑๔ ครูและนักเรียนสัมมาสิกขา ไปช่วยกันถอนหญ้าออกจากนาข้าวที่สวนโป่งแดง อ.ขามทะเลสอ

จ.๑๕ สมณะ ๖ รูปลงอุโบสถฟังสวดปาติโมกข์

ส.๒๐ โครงการเข้าวัดฟังธรรม อาจารย์๑(สมณะบินบน) แสดงธรรมก่อนฉัน มีผู้มาฟังธรรม ๙๐ คน

อ.๒๑ ทำบุญร้านมังสวิรัตินครราชสีมา(มรส.) หลังจากปรับปรุงร้านใหม่เสร็จแล้ว สมณะ ๖ รูป อาจารย์ ๑ เทศน์ก่อนฉัน มีคนมาร่วม ๗๐ คน

จ.๒๒,๒๙ ประชุมนักเรียนสัมมาสิกขา

ส.๒๗ สิกขมาตุต้นข้าว, สิกขมาตุพูนเพียร มาแวะเยี่ยมเยือนและร่วมแสดงธรรมก่อนฉันในโครงการเข้าวัดฟังธรรม ซึ่งมีทุกวันเสาร์ มีผู้มาทำบุญใส่บาตรฟังธรรม ๑๓๖ คน

อ.๒๘ สมณะกล้าดีไปประชุมกลุ่มเมฆาอโคกที่ อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์

๑๔.๐๐ น. ประชุมครูสีมาโคก

* “บูชา จ ปุชนี้ยน = บูชาบุคคลที่ควรบูชา”
(มงคลข้อที่ ๓)

❁ สมณะสร้างไท ปกติได้

เดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ พุทธสถานภูผาพ้าน้ำ

ช่วงต้นเดือนนี้ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน
ถิรจิตโต) อาจารย์ ๒(สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) สมณะ
นวกะ คณัต ชาวชุมชน และนักเรียน ไปร่วมงาน
อโศกรำลึก ครั้งที่ ๓๔ ที่พุทธสถานราชธานีอโศก

ส่วนที่ภูผาพ้าน้ำเดือนนี้ฝนแล้ง อากาศหนาว
น้ำในลำธารมีน้อย

* เหตุการณ์ในรอบเดือน

ศ.๑๒ สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ไป
กราบคารวะและเยี่ยมพุดคุยกับเจ้าอาวาสวัดหลวง

ศ.๑๙-๒๑.๒๑ ส.ฟ้ารู้ นโมโคโต ร่วมงานค่าย
ฟื้นฟูสุขภาพองค์กรรวมที่ชุมชนดอยรายปลายฟ้า

จ.๒๒ สมณะฟ้ารู้ นโมโคโต ประชุมชาวดอย
รายปลายฟ้า จ.เชียงใหม่

พ.๒๔ อาจารย์ ๑ และสมณะยังดิน ภูมิกโคโต
ประชุมคณะกรรมการชุมชน เพชรพวงมณี

พฤ.๒๕ อาจารย์ ๑ และสมณะยังดิน ภูมิกโคโต
ไปกินนินมต์ รำลึกถึง คุณแม่พลับพลึง เกียรติทวี
ซึ่งเป็นคุณแม่ของคุณพูนศิลป์ ที่บ้าน จ.กำแพงเพชร
สมณะฟ้ารู้ นโมโคโต ประชุมชาวสวนชายดอย
ที่บ้านพีซผัก

ศ.๒๖-๒๑.๒๘ สมณะฟ้ารู้ นโมโคโต ร่วมค่าย
ฟื้นฟูสุขภาพองค์กรรวมที่บ้านพีซผัก จ.เชียงใหม่

ส.๒๗ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์๑ ประชุม
คณะกรรมการและชาวชุมชนภูผาฯ ที่ลานนาอโศก

๒๑.๒๘ สมณะยังดิน ภูมิกโคโต ไปร่วมงาน
ฉาปนกิจศพโยมพี่ ที่บ้านเลขที่ ๓๑๗/๑๑๒ ชุมชน
ไทยสมุทร อ.เมือง จ.อุตรธานี (โยมพี่ชื่อ น.ส.ศิวา
ดอนวิธา อายุ ๗๙ ปี เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง)

* ก่อนจากขอฝากแง่คิดจากอาจารย์ ๑

“ไม่ถือสา ไม่หาเรื่อง ไม่โยนความผิด”

❁ *สมณะไพโรสสิทธ์ ไพโรสสิทธ์*

เดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ พุทธสถานราชธานีอโศก

*จ.๑.ปะไฟพรพ้านักเรียนชั้น ม.๒ ไปเก็บ
แตงโมที่สวนของญาติธรรม (พ่อหนูใจ สุตรชัย)
จ.อุตรฯ เดินทางกลับวันที่ ๒

-ประชุมพาดิษย์บุญนิยม

พ.๓ พ่อครูและปัจฉาเดินทางมาบ้านราช
คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก ผู้ใหญ่บ้าน
พร้อมผู้ช่วยฯไปประชุมประจำเดือนกำนันผู้ใหญ่บ้าน
ที่หอประชุมอำเภอวารินชำราบ จ.อุบลฯ

พ.๓-๕ เจ้าหน้าที่จากสำนักงานรับรอง
มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(สมศ.) คือ
นายวันชัย ปรีทัศน์ นางพวงเพ็ญวงคำภา ดร.อิทธิ
เสาวลักษณ์ มาประเมินภายนอกรอบสามโรงเรียน
สั้มมาลิกขาราชธานีอโศก

ศ.๕-พ.๑๐ งานอโศกรำลึก ครั้งที่ ๓๔

พ.๑๐-ศ.๑๒ เจ้าหน้าที่จากสำนักงานรับรอง
มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(สมศ.)
นำทีมโดย ดร.คมศร วงศ์รักษา และคณะ
ประเมินภายนอกรอบสาม วิทยาลัยอาชีวศึกษา-
สั้มมาลิกขาราชธานีอโศก

พฤ.๑๑ สมณะฟ้าไท สมชาติโก และสมณะ ๓
รูปไปร่วมงานศพคุณยายใจ ศรีทะลับ อายุ ๘๑ ปี
(ยายของนักเรียน สส.ธ.) ที่วัดบ้านหนองพูน
อ.ม่วงสามสิบ จ.อุบลฯ

จ.๑๕ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯและโรงเรียน
สั้มมาลิกขาราชธานีอโศก

ศ.๑๒ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

ส.๑๓ สมณะฟ้าไท สมณะถักบุญเดินทางไป
ศิระชอโศก ติดตามการดำเนินงานของฮับปุ๋ย

พ.๑๗ พ่อครูและปัจฉาเดินทางไปศิระชอโศก
ว่าที่ร้อยเอก ดร.สาคร กิ่งจันทร์และคณะมา
ตรวจเยี่ยมและนับรายหัวนักเรียนสั้มมาลิกขาราชธานีอโศก

พ.๑๘ ว่าที่ร้อยเอก ดร.สาคร กิ่งจันทร์และ

คณะมาตรวจเยี่ยมและนับรายหัวนักศึกษาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชชาราม

พ.๑๙ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

จ.๒๒ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯและโรงเรียน
สัมมาสิกขา

พ.๒๔ นายปรารถนา เสวยสุข เจ้าหน้าที่ตรวจ
บัญชีสหกรณ์ที่ ๔ อุดรราชธานี และคณะ มา
ตรวจบัญชีสหกรณ์คนของแผ่นดิน

พ่อครูพร้อมด้วยปัจฉาฯ และลิกขมาตุ
กล้าข้ามผืนลิกขมาตุมาแก้วไปกิจนิมนต์ที่ จ.ขอนแก่น
จ.อุดร และ จ.เลย

พ.๒๕ นายณัฐมนต์ มุ่งบุญกลาง เจ้าหน้าที่
ส่งเสริมสหกรณ์(อาวุโส) มาตรวจเยี่ยมและร่วม
ประชุมกับคณะกรรมการคนของแผ่นดิน

ศ.๒๖ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

อา.๒๘ สมณะและญาติธรรมไปงานฌาปนกิจ
ศพคุณตา(พ่อคุณบุญรอด) นายประยูร ทองวิเศษ
อายุ ๘๑ ปีที่วัดศรีประจักษ์ จ.อุบลฯ

* ศึกษาดูงาน

อา.๒๑ ชิสเตอร์สุจิตรา คงอยู่ นำคณะชิสเตอร์
กลุ่มรักทางเขนแห่งอุบลฯ จำนวน ๑๒ คน มา
ศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๒๔ คณะชาวจีน ๒๒ คนมาศึกษาวิถีชีวิต
เศรษฐกิจพอเพียง และเรียนรู้สามอาชีพภูษาคติ
ไปพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่เกิดมลพิษในประเทศจีน

ส.๒๗-พ.๑ คณะผู้รักสุขภาพตามแนวแพทย์
วิถีธรรมพึ่งตนได้มาเข้าคอร์สสุขภาพแพทย์วิถี
ธรรมจำนวน ๒๔๗ คน โดยทีมงานแพทย์วิถีธรรม

* ฟากข้อคิดจากพ่อท่าน

“จะผิดจะถูก ลำคัญน้อยกว่าสามัคคี
ให้จำเอาไว้

แตกสามัคคี จุดความเจริญ

แต่ถ้าสามัคคีกัน

จะเจริญได้ไวกว่านี้”

❖ *สม.พาแก้ว ชาวหินฟ้า*

ปะตรงเดือน นาวาบุญนิยม

เดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ สังขสถานหินฟ้าฟ้า

* **พ.๔-พ.๑๐** ชาวชุมชน นักเรียนสัมมาสิกขา
เดินทางไปร่วมงานอโศกรำลึก ที่ราชธานีอโศก

จ.๑๕-พ.๑๘ จัดคอร์สสุขภาพล้างพิษดับ
สมาชิกรวม ๓๔ คน

อ.๑๖ สมณะดินทอง สมณะโพธิสิทธิ์ เดินทาง
มาหินฟ้าฟ้า

พ.๑๘ สมณะโพธิสิทธิ์ สมณะเมฆฟ้า เดินทาง
ทางกลับภูฟ้าฟ้า

ส.๒๐-จ.๒๒ สมณะดินทอง นำชาวชุมชน
และนักเรียนสัมมาสิกขา ไปช่วยทำ ๕ ส. สถานที่
เตรียมต้อนรับพ่อท่าน ที่ดินหนองแดนเหนือ ค้าง
คืน เดินทางต่อไปช่วยกลุ่มเล็ล้อยอโศก

อ.๒๓ เดินทางมาขอนแก่น พักค้าง เตรียม
ต้อนรับพ่อท่านที่ร้านตะวันทองมังสวิรัต

พ.๒๔ ใส่บาตร ฟังเทศน์ก่อนฉันจากพ่อครู ที่
ร้านตะวันทองมังสวิรัต แล้วไปที่กลุ่มขอนแก่น

เดินทางต่อไปที่ดินหนองแดนเหนือ ตอนเย็น
ร่วมรายการเอื้อไออนุ่น

พ.๒๕ ที่ดินหนองแดนเหนือ ฟังเทศน์พ่อครู
ก่อนฉัน

-ตามพ่อครูมาที่เล็ล้อยอโศก ตอนเย็น ทีม
สมณะผู้ใหญ่เอื้อไออนุ่น

ศ.๒๖ ที่เล็ล้อยอโศกฟังเทศน์ก่อนฉันโดยพ่อครู

ส.๒๗ เดินทางกลับหินฟ้าฟ้า

จ.๒๙ ประชุมชุมชน สมณะดินทองเป็นประธาน
ประชุมนักเรียน ประจำสัปดาห์

❖ รักบุญ

เดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ สังฆสถานทะเลธรรม

เดือนนี้เป็นเดือนรำลึกถึงบรรพชนของชาว
โอศกที่ได้เนรมิตมิตรดี สหายดี สังคมสิ่งแวดล้อม
ดีไว้ให้อนุชนรุ่นหลังได้อาศัย ชาวชุมชนทะเลธรรม
จึงได้ขยัน บำเพ็ญเพียร เพื่อทดแทนสิ่งที่บรรพชน
ได้กระทำมาแล้ว ปรับปรุงคันดินรอบนา สะสางกิ่ง
ไม้ให้โปร่ง ปรับปรุงสถานที่เพื่อต้อนรับผู้มาร่วมงาน
เอื้ออำนวยชาวบุญนิยม และตลาดอารียะ

*จ.๑ สมณะนาไท อิสสรชโน และพระอาคันตุกะ
เดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อเดินทางต่อไปร่วมงาน
โอศกรำลึกที่พุทธสถานราชธานีโอศก จ.อุบลราชธานี

อ้ง.๒ ชาวชุมชนทะเลธรรมเดินทางไปร่วมงาน
โอศกรำลึกที่ชุมชนราชธานีโอศกโดยรถไฟ

พ.๑๗ คุณณัฐญาภักดิ์คุณก๊อฟปาก จ.ชุมพร ขน
หนักกล้วยมาปลูกเสริมในชุมชนฯ

ศ.๑๙ จัดอบรมเข้าค่ายอุบาสกศีลร่วม ๑๕
คน มีการฟังธรรมร่วมกัน เสวนาธรรม ธรรมยาตรา
และสรุปสภาวะธรรม(เตวิชชโช) ระหว่าง ๙-๒๒มิ.ย.

จ.๒๒ สมณะนาไท อิสสรชโน ประชุมกรรมการ
และเจ้าหน้าที่จัดงานตลาดอารียะ บ่ายประชุม
กรรมการชุมชน และประชุมชาวชุมชน เพื่อแบ่ง
งานรับผิดชอบงานต่างของตลาดอารียะ

อ้ง.๒๓ สมณะนาไท อิสสรชโน พบกลุ่มศีล ๘
บายโม่งที่ทีมงานสมณะนาไท

ส.๒๗ สมณะนาไท อิสสรชโน ประชุมการ
จัดการตลาดอารียะ

อา.๒๘ สมณะนี้กนบ ฉันทโส เดินทางมาจาก
กทม. เพื่อมาร่วมงานเอื้ออำนวยและตลาดอารียะ

ส่วนตลาดอารียะ เปิด ๑๐.๐๐ น. มีทั้งตลาดอาหาร
ตลาดจำหน่ายผลิตภัณฑ์เครือข่าย และตลาดของ
ชาวชุมชนฯ มีตลาดปุ๋ยชีวภาพ และพลังงานทดแทน
(โซล่าเซลล์) ข้าวสาร น้ำตาล น้ำมันพืช ฯลฯ

จ.๒๙ ประชุมชาวชุมชนฯ ทะเลธรรม เรื่อง
สรุปตลาดอารียะ การจัดงานรำลึกบรรพชน(๒ ส.ค.)
วิทย์ชุมชนฯ การจัดงานเอื้ออำนวยครั้งต่อไป การ
จัดงานภราดรภาพซาบซึ้งใจที่สวนธรรมชาติโอศก

อ้ง.๓๐ สมณะฉันทโสและพระอาคันตุกะไป
บิณฑบาตที่เทศบาลลำภูรา หลังฉันเช้ากทม. เพื่อ
ไปอัครายการถึงคนถึงชาวที่วีช่อง ๑๓ สยามไท

*ธรรมใดๆ ก็ไร้ค่า ถ้าไม่ทำ

❖ สมณะนิกนบ ฉันทโส

เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๘ พุทธสถานสันตโอศก

อันเนื่องมาจากคำปรารภของพ่อครูว่า ทำ
อย่างไรสันตโอศกจะมีคนใหม่ๆเข้ามาฟังเทศน์ฟัง
ธรรมเพิ่มขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงเป็นผลให้หมู่สมณะ
ประชุมปรึกษากันโดยสรุปว่า สมณะมหาเถระจะ
หมุนเวียนเปลี่ยนกันแสดงธรรมและสอนพระไตร
ปิฎกทุกวันอาทิตย์ ฝ่ายญาติธรรมชาวชุมชนและ
คนวัดที่ยังบกพร่องเรื่องการต้อนรับปฏิสันถารก็
ต้องพัฒนาให้มีความชวนชววยและพูดจาสุภาพ
อ่อนน้อมถ่อมตนยิ่งขึ้น

*เหตุการณ์ทั่วไป

พฤ.๒ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขของ กทม. มาจัด
ยาป้องกันโรคคอตีบ

อ.๗ หมู่สมณะช่วยกันย้ายโลงศพคุณยายสันติ
ยา(ดอกไม้งามของพระอารียะ)ไปไว้ศาลาหลังใหม่

ศ.๑๐ นักเรียนสัมมาสิกขา ม.ปลาย ทดลอง
เข้าคอร์สล้างพิษตับที่สวนบุญ คลอง ๑๓ (โดย

ความยินยอมของผู้ปกครอง)

ศ.๑๗ กิจกรรมกลุ่มอุโบสถศีล ๓ วัน ๒ คืน มีผู้มาร่วมรักษาศีล ๔๐ คน

อา.๒๖ สัมมนาสมาธิกจิตอาสา ที่มงานแพทย์ วัชรธรรมของหมอเขียว บริเวณลานหินน้ำตก

อ.๒๘ หมู่สมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม และ นักเรียนลั้มาลิกษาช่วยกันขนทรายถมเสริมทั้งเขต สมณะและลิกขมาตุ

พ.๓๐ มีพิธีเวียนธรรมในวันอาสาฬหบูชา มี ผู้มาฟังธรรมจำนวนมาก

ศ.๓๑ หลังจากกลับจากบิณฑบาต หมู่สมณะ และพระอาคันตุกะ ทำพิธีอธิษฐานเข้าพรรษา มี สมณะ ๒๐ รูป พระ ๑ รูป

* ประเทศไทยจัดให้มีการเฉลิมฉลองวัน อาสาฬหบูชาครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๑ เกิดขึ้นภายหลังการประชุมตัวแทนภิกษุสงฆ์ทั่วโลกที่พิธีทอง สนามหลวงเมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๐(กิ่งพุทธกาล) ส่วน การจำพรรษาครั้งแรกขององค์พระศาสดา ลั้มาลั้พุทธเจ้าสมณโคดมนั้น พรรษาแรกที่ป่า อิลิปตนมฤคทายวัน พร้อมกับเหล่าปญจวัคคีย์ซึ่ง ได้บรรลู่เป็นพระอรหันต์ทั้งหมด

❀ สมณะแต่ละรูป รับรักขิต์

เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๘ พุทธสถานปฐมอศก

ส.๔ ประชุมเพลิง คุณประจัญญ เป็นผู้ที่อยู่ ปฏิบัติธรรมกับ หมู่ ประมาณ ๓๐ ปี เป็นที่ รักของทุกคน หน้าที่ ของชาวพุทธเธอได้ทำแล้ว วันที่ ๒ ก.ค. เธอจาก ไปหลังฟังสมณะเทศน์จบ

อา.๕ หมู่สมณะ ๗ รูป และชาวชุมชนจาก ปฐมอศกและสันตืออศกไป ร่วมประชุมเพลิงพระอุบล อติตสมณะอโสโก ที่วัดกระทาด กรุงเทพฯ

จ.๖ คณะกรรมการมีความดำริจะจัดตลาด อาริยะที่เนินพอกิน ใช้เวลาเตรียมการประมาณ ๑ สัปดาห์ สมณะ ลิกขมาตุไปร่วมงาน มีชาวบ้านมา ใช้บริการมากเกินคาด ได้กำไรอาริยะ(ขาดทุน)แสน กว่าบาท ปีหน้าจะจัดใหม่ จะเตรียมให้ดีกว่านี้

ศ.๑๐ กิจนิมนต์ของทีมงานหมอเขียวแพทย์

วิถีธรรม และตลาดอาริยะตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง มีสมณะ พระอาคันตุกะ ลิกฆาตุรวม ๑๐ กว่ารูป และมีผู้เข้าร่วมงานประมาณ ๕๐๐ คน ลุงจำลอง บำลักษณ์ ให้การต้อนรับดีมาก ผู้คนมาร่วมงาน ล้วนประทับใจ เพราะผู้มาในงานนี้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ค่าบริการใดๆ ศูนย์บาทก็รักษาได้

อา.๑๒ ทีมงานหมอเขียวแพทย์วิถีธรรม นิมนต์ สมณะ ๓ รูป ลิกฆาตุ ๒ รูป ที่บ้านทุ่งน้ำไทร อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ มีผู้มาเข้าค่ายครั้งนี้ทั้งหมด ๑๕๐ คน รวมเจ้าหน้าที่ด้วยก็ประมาณ ๒๐๐ คน สมณะบิณฑบาต แสดงธรรมก่อนฉัน

คณะครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้สัมผัสชีวิต พี่น้องจากต่างถิ่น ต่างจังหวัด คือไปเรียนรู้วิถีชีวิตของพี่น้องทางภาคใต้ จังหวัดชุมพร ชื่อค่ายว่า “รักน้ำ รักป่า” เรียนรู้การดำรงชีวิต วัฒนธรรม องค์กร รวมทั้งหมดของภาคใต้เพื่อเปิดวิสัยทัศน์ของการศึกษา เต็มเต็มในส่วนที่ขาด และได้ผนวกวิชาที่เรียน ว่าแต่ละแห่งแต่ละสถานที่ เป็นหมวดวิชาอะไรพร้อมเสร็จ และไปร่วมงานภราดรภาพซาบซึ้งใจ ซึ่งก็มีผู้ใหญ่จากปฐมอศอกไปร่วมงานด้วย

พ.ศ.๒๕๓-ส.๒๕ งานศพ

ของ คุณชำนาญ เจริญสอน มีเพื่อนพ้องน้องพี่มาร่วมงานประมาณ ๓๐๐ คน สมณะติกขวีโร สมณะฉัตรจิตโต แสดงธรรม

จ.๒๗ พ่อครูเป็นประธาน ประชุมชุมชน แสดงธรรมภาคเย็น ออกรายการ ธรรมมาธรรมะสงคราม พร้อมกับ อ.กฤษฎา ให้วัฒนานุกูล ผู้ดำเนินรายการ ลิกฆาตุต้นข้าว ลิกฆาตุแสงฝน ไปร่วมประชุมเพลิง คุณพ่อกิตติ ฐราบัตร อายุ ๖๔ ปี ที่เมรุประจำตำบลโคกลอย จ.พังงา ซึ่งผู้ตายเป็นพ่อของคุณละอองนิล อโศกตระกูล

❁ *anussuns nala*

เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๘ พุทธสถานศิระอศอก

การเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดสิ่งใหม่ๆ เกิดนวัตกรรมใหม่ขึ้นที่ศิระอศอก ล้วนเป็นสิ่งที่ดี เป็นต้นว่า มีสถานที่ผลิตอาหารเสริม “ปัจจัยชีวิต” ที่สามารถผลิต “Solfjel” ได้แล้ว ถือว่าเป็นนิมิตหมายที่ดี ที่จะนำไปสู่การยกระดับในการพัฒนาชุมชนอีกขั้นหนึ่ง... แม้ว่ามีความเจริญทางด้านวัตถุ แต่ทางด้านจิตวิญญาณก็มีการพัฒนาไม่แพ้กัน การทำกิจวัตรเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ไม่ได้ละเลย... มีการทำวัตรเช้า-ทำวัตรเย็นกันอย่างสม่ำเสมอ...ยังให้เห็นถึงประโยชน์ตนประโยชน์ท่านโดยแท้....

พ.๒ ผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนนท์ ไปประชุมที่ อ.กันทรลักษ์ นักเรียนชั้นม.ปลาย นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ และนักศึกษาคณะธุรกิจสถานพยาบาล ๑๕ คน ไปจัดบูชที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสุรินทร์ ในวันงานเกษตรแห่งชาติ

ศ.๓ คณะกรรมการสถานศึกษาจากโรงเรียนบ้านลุงปุง อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ๒๐ คน มาศึกษาดูงานตอนเย็นมีประชุมกรรมการหมู่บ้านที่เวียกหลวง

ส.๔ ประชุมที่มงานร้านค้าหนึ่งน้ำใจ

อา.๕ ผู้ใหญ่ตรวจศิลปะตอนเช้า ตอนเย็นนักเรียนตรวจศิลปะประจำสัปดาห์

อ.๖ นักเรียนทุกชั้นปีไปปรับเสด็จพระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าอทิตยาทรกิติคุณ ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสุรินทร์

พ.๗ พ่อครูมาเทศน์โปรดญาติโยมที่ศิระชะโศก และร่วมประชุม บ้าน วัด โรงเรียน

พ.๘ ผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนนท์ ไปร่วมประชุมเพื่อเสนอญัตติร่างแผนพัฒนาตำบล ๓ ปี (๒๕๕๙-๒๕๖๑) ที่องค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุรินทร์ จำนวน ๓๙ คน มาศึกษาดูงานที่ชุมชนสมาคมคนพิการจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๒๙ คน มาศึกษาดูงานที่ชุมชน

จ.๑๓ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ศิษย์เก่า และนักเรียนสัมมาสิกขาศิระชะโศก เริ่มทำนาเป็นวันแรก

อ.๑๔-พ.๑๖ นักเรียนจากโรงเรียนขุนหาญ วิทยาสรรค์มาเข้าค่ายเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน และ

พ.๒๒ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ผู้อำนวยการโรงเรียนสัมมาสิกขาศิระชะโศก คณะครูประชุมการศึกษา

ศ.๒๔ นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ๑๕ คน มาศึกษาดูงาน และพักค้าง ๑ คืน

จ.๒๗ ฝ่ายการศึกษาประชุมเพื่อเตรียมงานประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา จากหน่วยงานต้นสังกัด และช่วงเย็นมีประชุมคณะกรรมการชุมชน

พ.๓๐ ตอนเช้ามีกิจกรรมใส่บาตรเนื่องในวันอาสาฬหบูชา ตอนเย็นมี “เวียนธรรม”

ศ.๓๑ ตอนเช้ามีกิจกรรมใส่บาตรเนื่องในวันเข้าพรรษา ตอนเย็นมีการ “ตั้งตบะพรรษา” เพื่อเป็น

แนวทางในการฝึกตนในช่วงเข้าพรรษา ๓ เดือน

*ความเคลื่อนไหวของคอร์สสุขภาพ

อ.๓๐มิ.ย.-ส.๔ ก.ค. เข้าคอร์สสุขภาพ จำนวน ๒๐ คน หมอไก่และพ่อไสว เป็นผู้ดูแล

อ.๑๔-อ.๒๑ คนจีน จำนวน ๒๑ คน เข้าคอร์สสุขภาพ คุณณเดิมแท้ เป็นผู้ดูแล

ศ.๑๗-อ.๒๑ คนไทย ๑๐๕ คน และคนจีน ๒๑ คน เข้าคอร์สสุขภาพ

จ.๒๗-ศ.๓๑ คนไทย ๘๖ คน คนจีน ๒๑ คน เข้าคอร์สสุขภาพที่มจิตอาสาเป็นผู้ดูแล

*วลีก่อนจาก :

ตัวชี้วัดความสำเร็จของการปฏิบัติธรรมคือการที่คนๆนั้น สามารถนำหลักคำสอนมาใช้ในชีวิตของตนเองได้โดยไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อนและสามารถแก้ปัญหาสังคมได้จริง..

❖ *จิตสาธา ปาฐกัฏ*

บรรยากาศในเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของงานภราดรภาพซาบซึ้งใจ ที่อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร กับวันอาสาฬหบูชา เข้าพรรษา ซึ่งเป็นงานที่พวกเรามีการระลึกถึงกัน และไปเยี่ยมเยียนกัน มีการนำสิ่งของไปแบ่งกันกินแบ่งกันใช้เป็นสังคมของชาวสาธาณโมคิ ส่วนวันอาสาฬหบูชา นั้น ญาติธรรมจากหลายจังหวัดมาร่วมกิจกรรมกันอย่างอบอุ่น วันเข้าพรรษาก็มีกันเยอะไม่ซ้ำหน้ากันเลย

*เหตุการณ์ในเดือนนี้

ศ.๑๐-๑๑ สมณะสี่อคม ธรรมกิตติโก ไปงานอบรมธรรมอุโบสถศีล ที่เล็ลย์อโคก จ.เลย

พ.๑๕-อ.๒๑ สมณะสี่อคม ธรรมกิตติโก

สมณะเลื่อนฟ้า สัจจบโม่ ชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขาศิวโคก ไปร่วมงาน ภาวตราภาพซาบซึ้งใจ ที่ อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร

ศ.๑๗ โยมเชื้อ ญาติธรรมท่าตะโก นำศพโยม เคลื่อน รอดรักษา มาตั้งที่ ศาลาพุทธาภิเษก

ส.๑๘ ฉาปนกิจโยมเคลื่อน รอดรักษา สมณะ เน้นแก่น พลานีโก แสดงธรรมหน้าศพ

ส.๒๔-พ.๒๘ ค่ายสุขภาพล้างพิษตับ

อ.๒๕ สมณะสื่อคม ชัมมกิตติโก และชาว ชุมชน ๑ รถตู้ ไปร่วมงานฉาปนกิจโยมชานาญ เจริญสอน ที่พุทธสถานปฐมอโคก

พฤ.๒๙ ทีมงานสุขภาพ ประชุมสรุปงาน

ศ.๓๐ วันอาสาฬหบูชา ช่วงเช้ามีแสดงธรรม ก่อนฉัน ช่วงค่ำ มีเวียนธรรม

ส.๓๑ วันเข้าพรรษา ช่วงเช้า สมณะและพระ อาคันตุกะ อธิษฐานเข้าพรรษาและแสดงธรรมก่อนฉัน ช่วงค่ำ ตั้งตบะธรรม

* ข้อคิดสุดท้าย

ผู้นำที่ดี ต้องมีคุณธรรมจริง

❁ *สมณะเน้นแก่น พลานีโก*

เดือนนี้ พ่อครูและทีมปัจฉาฯ ได้มาเยี่ยม ชาวโคราชอีกครั้งหนึ่ง นับเป็นครั้งที่ ๓ ของปีนี้ พ่อครูเดินทางไปที่ศูนย์อบรมกสิกรรมไร้สารพิษ อันเนื่องในโครงการพระราชดำริ อ.วังน้ำเขียว ได้ แสดงธรรมก่อนฉัน เสร็จแล้วได้เดินทางไปเยี่ยม ร้านอาหารมังสวิรัตและร้านไบหม้า อยู่ที่หน้า ม.ราชภัฏฯ ซึ่งปรับปรุงร้านใหม่ ต่อจากนั้นก็เดินทางเข้ามาที่ พุทธสถานสีมาอโคก(๒๘ ก.ค.) ฝน ได้ตกลงมาอย่างหนัก พ่อครูได้ไปพักที่บนโบสถ์

* เหตุการณ์

ศ.๓ ครูศิริ คอยเกษม และครูกัลยา นำ นักเรียน สส.ม. ๑๐ คน ไปที่โรงเรียนสัมมาสิกขา หินผาฟ้าน้ำ อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ เพื่อนับจำนวน เริ่มงานค่ายอุปสมถศีล ครั้งที่ ๑ มีผู้เข้าร่วม ๓๖ คน

ส.๔ พิธีไหว้ครูของเด็กนักเรียน สส.ม โครงการเข้าวัดฟังธรรม มีผู้มาร่วม ๑๔๕ คน **อ.๕,๒๖** ประชุมนักเรียน สส.ม.

ส.๑๑ โครงการเข้าวัดฟังธรรมมีผู้มาร่วม ๑๐๘ คน

อ.๑๒ ครูอรณี กระจ่างโพธิ์ พานักเรียน ร.ร.บ้านละกอ อ.จักราช มาฟังธรรม ๑๐ คน

ตอนบ่ายสมณะสยาม เทศน์ก่อนฉาปนกิจศพ แม่ฉิว จากเกาะ เป็นพี่สาวครูตุ้(ฝั่งดาว) ที่วัดบ้าน ห้วยคา อ.ประทาย มีญาติธรรม คนวัดและเด็ก นักเรียน สส.ม. ไปร่วมเผาศพด้วย

พ.๑๕ ครูฤทธิยารัตน์ ภูสำภา จาก ร.ร.ธงชัยเหนือวิทยา อ.ปักธงชัย พานักเรียน ชั้นป.๑-ป.๓ จำนวน ๖๐ คน มาศึกษาเรียนรู้พืชผักพื้นบ้าน, สมุนไพร และการปฏิบัติศีล ๕

๑๗.๐๐ น. สมณะลงอุปสมถฟังสวดปาติโมกข์

ส.๑๘ โครงการเข้าวัดฟังธรรมมีผู้มาร่วม ๘๕ คน

จ.๒๐ ประชุมคณะครู และต่อยอดประชุม นักเรียน สส.ม.

ส.๒๕ โครงการเข้าวัดฟังธรรม มีผู้เข้าร่วม ๑๒๒ คน สมณะนวกะ ๓ รูป มาร่วมด้วยคือ สมณะ คมเย็น สมณะถักร้อย และสมณะสุบุญ

อ.๒๘ ตอนเย็นรายการเอื้อไออุ่น โดย สมณะ

เดินดิน, สมณะบินบน และสมณะแสนดิน มีผู้มาร่วม ๑๒๖ คน

พ.๒๙ พ่อครูนำหมู่สมณะบิณฑบาต ภายในพุทธสถาน มีญาติธรรมร่วมตั้งโรงบุญอาหารมังสวิรัต พ่อครูแสดงธรรมก่อนฉันถ่ายทอดสดโดยบุญนิยมทีวี มีผู้มาร่วมฟังธรรม ๒๘๐ คน ตอนบ่าย พ่อครูเดินทางไปจำพรรษาที่ พุทธสถานราชธานีอโศก

-ประชุมกลุ่มเมฆาอโศก ส.ดินทองเป็นประธาน

พฤ.๓๐ วันอาสาฬหบูชา

สมณะลงอุโบสถฟังสวดปาติโมกข์ ๗ รูป นำโดย สมณะบินบน

๑๘.๐๐ น. รายการเวียนธรรมจากสมณะที่อยู่จำพรรษา ๕ รูป

ศ.๓๑ เป็นวันเข้าพรรษา ๐๔.๓๐ น. สมณะทั้ง ๕ รูป ทำพิธีอธิษฐานพรรษาที่โบสถ์

มีผู้มาร่วมใส่บาตรและฟังธรรม ๑๓๐ คน

“ผู้ใดปฏิบัติตามธรรม ปฏิบัติอันชอบยิ่ง ปฏิบัติธรรมอันเหมาะสม ผู้นั้นแลชื่อว่าสักการะบูชาเราด้วยการบูชาอันยอดเยี่ยม” [พระพุทธพจน์]

❀ *อนุเคราะห์โดย ปณิโต.*

เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๘ พุทธสถานภูฟ้าพำนัก

ช่วงต้นเดือนนี้ที่ภูฟ้าพำนักก็ยังคงอยู่กันท่ามกลางบรรยากาศสงบเงียบ เสาร์ที่สองของเดือนก็มีการจัดงานวันไหว้ครูที่ลานนาอโศก ส่วนสิ้นเดือนตรงกับวันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา

อาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร หมู่สมณะเดินทางมาจำพรรษา พรรษานี้มีสมณะจำพรรษาน้อยที่สุดในรอบ ๒๐ ปี คือมีสมณะ ๙ รูป สามเณร ๑ รูป

*เหตุการณ์ในรอบเดือน

พ.๑ สมณะ ๔ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) ประชุมคณะผู้ทำงานภูฟ้าผาธรรมที่ลานนาอโศก มีการตั้งคณะกรรมการขึ้น

ศ.๔ สมณะ ๓ รูป และสามเณรพันพิช ลีนป่าโลเกีย โดย อาจารย์ ๑ แสดงธรรมที่ลานนาอโศก

ศ.๑๑ สมณะ ๔ รูป และสามเณร ๑ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ร่วมพิธีไหว้ครู ชุมชนภูฟ้าพำนัก ห้อง ๓ (ลานนาอโศก)

มีพิธีแจกเกียรติบัตรเป็นครั้งแรกแก่ศิษย์เก่าที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สามารถถือศีล ๕ ลดละบายมุข กินมังสวิรัตได้ ๒ คน คือ น.ส.ฟ้าไกลรุ่งเลิศทรัพย์สุรีย์ กับนายภักส(พลังศิลป์) ทราญคำ ช่วงบ่ายมีกิจกรรมกินข้าวสวย

อ.๑๔ อาจารย์ ๑ และปัจฉาไปเยี่ยมผู้สูงอายุ ยาว พ่อเต็ง ลิลิต อายุ ๘๓ ปี แม่นิดหน้อย ลิลิต อายุ ๘๑ ปี พ่อเต่ง อภิวงค์ อายุ ๘๕ ปี ยายหมั่น นิลโท อายุ ๘๖ ปี ยายใบจริง นาวาบุญนิยม อายุ ๗๕ ปี

พฤ.๑๖ อาจารย์ ๑ และปัจฉา ประชุมชาวมร. ช.ม.

ศ.๑๗ อาจารย์ ๑ และปัจฉา เดินทางไปเยี่ยมชาวดอยรายปลายฟ้าโดย อาจารย์ ๑ แสดงธรรม ช่วงบ่ายได้พบปะพูดคุยกับคณะกรรมการบางส่วน

อา.๑๙ สมณะ ๓ รูป และส.ณ.พันพิษ ร่วมงานศิษย์เก่าสัมมาสิกขาภาคเหนือครั้งที่๒ ที่ลานนา

จ.๒๐ อาจารย์ ๑ และสมณะยังดิน ภูมิตโต ไปกิจนิมนต์ฉัน และแสดงธรรม ที่บ้านคุณชิน และคุณจันทร์ สาคติ ที่บ้านศรีดอนมูล จ.ลำปาง

อ้ง.๒๑ อาจารย์ ๑ และสมณะยังดิน ภูมิตโต ประชุมกรรมการชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร

พ.๒๒ อาจารย์ ๑ และสมณะยังดิน ภูมิตโต ประชุมศาลาค้ำปฐมอโศก ที่ชุมชนปฐมอโศก

ศ.๒๔-จ.๒๗ สมณะฟ้ารู้ นโภาคโต ร่วมงานฟื้นฟูสุขภาพองค์กรรวม ๘ อ. ที่ชุมชนดอยรายปลายฟ้า

ส.๒๕ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ แสดงธรรมกับผู้สูงอายุ ที่ลานนาอโศก จ.เชียงใหม่

อา.๒๖ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และส.ณ.พันพิษ บิณฑบาต วันศิษย์เก่าสัมมาสิกขาที่อยู่ภูผาฟ้า น้ำรวมตัวใส่บาตร ฟังธรรม และช่วยทำอาหารที่โรงครัวกลาง ณ ลานนาอโศก

อา.๒๖-อ้ง.๒๘ อาจารย์ ๑ และสมณะยังดิน ภูมิตโต เยี่ยมชาวชุมชนและประชุมคณะกรรมการชุมชน ที่ชุมชนศาลืออโศก จ.นครสวรรค์

อ้ง.๒๘-พฤ.๓๐ อาจารย์ ๑ และสมณะยังดิน ภูมิตโต เยี่ยมชาวชุมชนที่สี่มาอโศก นครราชสีมา

สมณะกล้าดี เตชพหูชน สมณะฟ้ารู้ นโภาคโต ประชุมชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงใหม่

พฤ.๓๐ สมณะฟังพระปาติโมกข์ และเวียนธรรมวันอาสาฬหะ ๕๘ ที่เขื่อนกู่กั้น มีสมณะ ๘ รูป และส.ณ.พันพิษ มีญาติโยม และนักเรียนประมาณร้อยกว่าคน

พฤ.๓๐ อาจารย์ ๑ และสมณะยังดิน ภูมิตโต เดินทางไปเข้าพรรษาที่บ้านราชฯ

ศ.๓๑ สมณะอริขฐานพรรษา ๗ รูป ที่ภูผาส่วนสมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะฟ้ารู้ นโภาคโต อริขฐานพรรษา ที่ลานนาอโศก

ก่อนฉัน อาจารย์ ๒ นำญาติธรรมตั้งตบะธรรม มีญาติโยมจากเชียงใหม่, เชียงราย, แพร่ และนักเรียน ร่วมตั้งตบะ ๕๔ คน จากผู้ร่วมฟังธรรมนี้ร้อยกว่าคน

*ก่อนจากขอฝากคำคม ของท่านจันกร์

“คนอยู่เหนือจะช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์”

☛ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์

เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๘ พุทธศานราชธานีอโศก

พ.๑ พ่อครูและปัจฉาฯ เดินทางมาบ้านราช

พฤ.๒ คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก ผู้ใหญ่บ้านพร้อมผู้ช่วยฯ คือ คุณพูนไท ชูน้ำเที่ยง และคุณซึ่งบุญ บูรณะกิติ ไปประชุมประจำเดือนผู้ใหญ่บ้านกำนันที่หอประชุมอำเภอวารินชำราบ

ศ.๓ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

พ.๘ คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก ผู้ใหญ่บ้านไปร่วมประชุมเตรียมการจัดงานรำลึกพระปฐมวราชสุริยวงษ์(เจ้าคำผง) และงานเกษตรวิถีชีวิตพอเพียง ที่สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลฯ

ศ.๑๐ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

อา.๑๒ ประชุมชุมชน โดยมีพ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน

จ.๑๓-ศ.๑๗ นักเรียนระดับชั้น ป.๔- ป.๖ มาเข้าค่ายอบรมคุณธรรมที่หมู่บ้านราชธานีอโศก จาก ต.ศรีนครินทร์ อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์ คือ โรงเรียนเบงท่าลาด โรงเรียนบ้านลำโรง โรงเรียนสงวนโคกเม็ก โรงเรียนศรีนครินทร์ และโรงเรียนบ้านยางชุม จำนวน ๑๕๗ คน พร้อมคณะครู ๑๖ คน ในโครงการเข้าค่ายคุณธรรมนำพุทธจิตสู่เยาวชน สันถนุญโดยอบต.

ศรีณรงค์ อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์

จ.๑๒ นายทรงศักดิ์ จันทรุกขา ผู้อำนวยการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุบลฯ และคณะ ๓ คน มาตรวจเยี่ยมพรรคเพื่อฟ้าดินสาขาพรรคลำดับที่ ๔

อ.๑๔ ศูนย์การศึกษาชนนอกโรงเรียนตำบลบึงใหม่ และห้วยชะยุ้งนำนักศึกษา กศน. จำนวน ๓๐ คน มาอบรมการทำเกษตรอินทรีย์ โดยมีปราชญ์ชาวบ้านราชธานีโอศก คุณวิชัย พรหมมิ เป็นผู้ให้ความรู้ คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์โอศก ผู้ใหญ่บ้าน หมู่บ้านราชธานีโอศก นำ นิสิตมหาวิทยาลัยรามนาวนุญนิยมและชาวมุสลิมราชธานีโอศกไปเตรียมจัดสถานที่จัดงาน “ครบรอบ ๒๒๓ ปีสถาปนาเมืองอุบลราชธานี” และงานเกษตรอินทรีย์วิถีพอเพียง ณ วัดหลวง จ.อุบลราชธานี

พ.๑๕ พ่อครูและปัจฉาฯ เดินทางไปสันตือโอศก

พ.๑๖ คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์โอศกและชาวบ้านราชธานีไปร่วมงาน “ครบรอบ ๒๒๓ ปีสถาปนาเมืองอุบลราชธานี” และงานเกษตรอินทรีย์วิถีพอเพียง โดยไปร่วมพิธีกรรมและจัดโรงบุญอาหารมังสวิรัตบริการผู้ไปร่วมงาน ณ วัดหลวง และในงานนี้ชาวมุสลิมราชธานีโอศกได้บริจาคปุ๋ยอินทรีย์ตรงอกงามถูละ ๒๕ กิโลกรัม ๑,๐๐๐ กระสอบ(๒๕ ตัน) ให้สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานีไปแจกจ่ายให้กับผู้ที่มาร่วมงาน

พ.๑๖-๑๗ คุณหนูชานฎา จันทรร คุณศิริพร วงศ์แสนสาน และคุณศิริมา แสงลำไย ไปอบรมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ(CAI) ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาปอัสเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนืออุบลฯ

ศ.๑๗,๒๔ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

ศ.๒๔ นางจุฬารัตน์ จิตพิลา พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ รพ.สต.วังยางสูง ต.บึงใหม่ อ.วารินฯ และเจ้าหน้าที่ ๒ คน มาตรวจคัดกรองโรคหัวใจแต่กำเนิดในเด็กชั้น ป.๑ โรงเรียนสัมมาสิกขา

อ.๒๖ คุณพอลตา พี่ระแสงทอง เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ ที่ รพ.ค่ายสรรพสิทธิประสงค์

จ.๒๗ คุณเหมาะสม มารมิ่ง เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งถุงน้ำดี ที่ รพ.วารินชำราบ

อ.๒๘ พิธีรำลึกถึงผู้วายชนม์ชาวบ้านราชธานีโดยสมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมในงานศพของคุณพอลตา พี่ระแสงทอง อายุ ๖๒ ปี และคุณเหมาะสม มารมิ่ง อายุ ๕๔ ปี ที่เขื่อนศูนย์สูญ

พ.๒๙ พิธีฌาปนกิจศพคุณพอลตา พี่ระแสงทอง อายุ ๖๒ ปีที่เขื่อนสุดชีวิต

พ.๓๐ พิธีฌาปนกิจศพคุณเหมาะสม มารมิ่ง อายุ ๕๔ ปี ที่เขื่อนสุดชีวิต

พิธีเวียนธรรมวันอาสาฬหบูชา

* ศึกษาดูงาน

อ.๗ นางสาวขวัญภรณ์ ชมคำ และนักศึกษาแพทย์ศาสตร์จากศูนย์แพทย์โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ๑๖ คน

ศ.๑๐ นายธีระชัย โสมเกษตรรินทร์ นำคณะครูบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน ผู้ปกครองจากโรงเรียนบ้านนาดีทุ่งเจริญ อ.ม่วงสามสิบ จ.อุบลฯ มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงจำนวน ๒๐๐ คน

อ.๑๒ ดร.ประภัสสร เขียวปัญญา นำนักศึกษาปริญญาโท จาก ม.อุบลฯ มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงจำนวน ๔ คน

พ.๑๖ ดร.โกวิทย์ บุญเฉลียว ผอ.โรงเรียนบ้านคูเมือง นำคณะครูจำนวน ๔ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๑๗ Mr.Lim Lean Chin และคณะชาวจีนจากบิ๊นังและมาเลเซีย ๘ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

จ.๒๐ นายสามแก้ว ชุกกลิ่น และคณะจากอำเภอขุนหาญ จ.ศรีสะเกษจำนวน ๑๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

* ข้อคิดจากพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

“ผู้ไม่ประสบความสำเร็จ คือ ผู้ที่เด็ดไม่ขาด ผู้ที่ถึงจุดสุดยอดฉลาด คือ ผู้ที่ขาดได้แล้วจริงๆ โดยไม่ต้องเด็ด”

๑๗ ก.ค. ๒๕๒๓

❁ **สม.พาแก้ว ชาวหินฟ้า**
ประตงเดือน นาวานุญนิยม

เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๘ สังขสถานหินผาฟ้าน้ำ

***พ.๑** ชาวชุมชนและนักเรียนสัมมาสิกขาลงแขก ทำนาโรย หยอดข้าวที่นาตลาดแก้งคร้อ สมณะดินทอง นครวโร ดูแลให้กำลังใจ

พฤ.๒ สมณะพอจริง ลัจจาสโก สมณะสอน โสป่าโก พร้อมญาติธรรมศิระอะโสภณเวะเยียม หินผาฟ้าน้ำ ก่อนไปกิจนิมนต์ ที่ จ.มหาสารคาม

ศ.๓ คณะกรรมการศึกษาเอกชนจากเขตการศึกษา มาตรวจเยี่ยม นับจำนวนนักเรียน และ นิเทศการศึกษา

นักเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้าน้ำจัดกิจกรรม วันไหว้ครู ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘

ส.๔ สมณะดินทองไปเล็ไลย์อโศก จ.เลย

พฤ.๕ สมณะดินทองดูแลจัดการเตรียมงาน ค่ายอุโบสถศีลที่เล็ไลย์

ศ.๑๐ สมณะดินทอง นครวโร สมณะเมฆฟ้า นามังคโล และสมณะลือคม ธัมมกิตติโก เทศน์ อบรมธรรมะ ที่ค่ายอุโบสถศีล เล็ไลย์อโศก

จ.๑๓ สมณะดินทอง สมณะเมฆฟ้า ไปที่ส่วน มะขามหวานของชุมชนหินผา ที่ อ.ภักดีชุมพล

ศ.๑๑-๑๗ สมณะกรรมกร กุสโลเวะเยียม หินผาฟ้าน้ำ เพื่อซ่อมแซมและติดป้ายไสลลทธรรม

พฤ.๒๓-๒๖ จัดคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ

จ.๒๗ สมณะเมฆฟ้าเดินทางไปวังน้ำเขียว รอ รับพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

จ.๒๘-พ.๒๙ ชาวชุมชนหินผา นักเรียน สัมมาสิกขา เดินทางไปสีมอโศก

ฟังเทศน์ก่อนฉันจากพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

พฤ.๓๐-ศ.๓๑ ญาติธรรมจาก จ.ชัยภูมิ มา ร่วมสวดมนต์ ทำวัตร ร่วมรายการเวียนธรรมวัน อาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา

❁ รักบุญ

เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๘ สังขสถานทะเลธรรม

การจัดกิจกรรมในวัดหรือในสถานที่ส่วนกลาง หรือสถานที่ปฏิบัติธรรมต้องไม่มีอบายมุขเป็นเขต ปลอดบุหรี่ยาเสพติดทุกชนิดจะเป็นที่รวมพลังของหมู่ มิตรดี สหายดี สังคมสิ่งแวดล้อม นำพาให้ จิต วิญญาณเจริญยิ่งขึ้น

***พ.๑** ญาติธรรมทั้งชุมชนฯ ช่วยกันปรับที่ทำ นา ไถนา เย็นก็มีมาพึ่งธรรม จากบุญนิยมทีวี

จ.๖ เปิดใจสมาธิกเช้าคอร์สล้างพิษตับ

ประชุมชาวชุมชนฯ จากการจัดกิจกรรมล้างพิษ ตับ และการเตรียมจัดคอร์ส เดือนหน้า

ส.๑๐ ทีมงาน ชาวชุมชนฯ ขนสัมภาระที่จะไป ต้อนรับพ่อครูฯ ในงานตลาดอาริยะที่ควรธรรม

ส.๑๑ สมณะนาโท อิสสรชโน นำช่างไม้จาก ราชบุรี มาสมทบอีก ๑ คน มาช่วยกันตัดต้นไม้ และเลื่อยไม้ แม่นฝนจะตกทั้งวัน และปรับที่ทำนา

อัง.๑๔ ชาวชุมชนฯ ที่เหลือเดินทางไปร่วมเป็น เจ้าภาพจัดงานตลาดอาริยะที่ควรธรรม และจัดงาน ภารตภาพชาบั้งใจ ที่สวนธรรมชาตอโศก พะโต๊ะ จ.ชุมพร (๑๗-๑๙ ก.ค.'๕๘)

ส.๒๕ มีการตักบาตรทุกเช้าวันเสาร์ เมื่อมี สมณะอยู่กันพร้อม

อัง.๒๘ สมณะนันทโส เดินทางเข้า กรุงเทพฯ ไปอัครายการถึงคน ถึงข่าวที่ช่องทีวี ๑๓ สยามไท

พ.๒๙ ลงทะเบียนนปฐมนิเทศน์ เข้าค่ายอุโบสถ ศีล ๒๐ กว่าคน

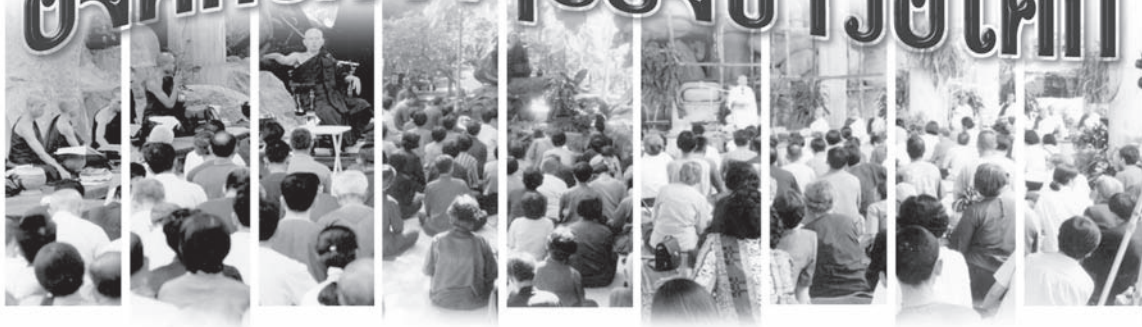
ศ.๓๑ สมณะ ๓ รูป พระบุญธรรม นำพา สมาธิกค่ายอุโบสถศีลไปเดินธรรมยาตราที่ตลาด

ประชุมกรรมการตลาดอาริยะ ที่จะมีขึ้นในวัน ที่ (๑ ส.ค. ๕๘)

***** คีลอยู่ที่ไหน - ปัญญาที่อยู่ที่นั่น
ผู้มีปัญญาย่อมมีศีล

❁ สมณะถนบ อันโต

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

รายงานการประชุมคณะกรรมการ

มูลนิธิธรรมสันติ

★ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ (๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๘)

-โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก(สส.ฐ.) วันที่ ๑๒ พ.ค. สัมมนาครู, ๑๕-๑๗ พ.ค. จัดค่ายผู้ปกครอง, ๓-๑๐ มิ.ย. นักเรียนไปร่วมงานอโศกรำลึก ที่ชุมชนบุญนิยมราชาเหนือโศก, ๑๕ มิ.ย. เจ้าหน้าที่เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ เข้าตรวจเยี่ยมและตรวจสอบนักเรียน เพื่อสนับสนุนเงินอุดหนุนรายบุคคลนักเรียน, ๑๖ มิ.ย. จัดงานไหว้ครู, ๖ ก.ค. ร่วมจัดตลาดอาริยะ ณ เนินพอกิน, ๑๕-๒๑ ก.ค. เข้าค่าย “รักษน้ำรักษป่า” ณ ธรรมชาติอโศก จังหวัดชุมพร

-โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตอโศก(สส.สอ.) วันที่ ๒๔ มี.ค. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ไปช่วยเตรียมงานที่ชุมชนราชาเหนือโศก, ๒๙ มี.ค.-๑๖ เม.ย. นักเรียน ม.๑-๕ ไปเข้าค่าย ยอส. ร่วมพิธีรับกลด รับขวัญธรรม และช่วยงานปลูก

เสกพระแท่นของพุทธ และงานตลาดอาริยะ ที่ชุมชนบุญนิยมราชาเหนือโศก

๑๘-๒๐ เม.ย. ผู้ปกครองเข้าค่ายพัฒนาคุณธรรมผู้ปกครอง, ๑๗-๒๐ พ.ค. จัดงานค่ายคารวะนิวาโต และมอบชุดนักเรียนใหม่ ม.๑ มี ๒๖ คน

๓๑ พ.ค. จัดงานก้าวสู่ ๒๕ ปี สัมมาสิกขาสันตอโศก มีศิษย์เก่าลงทะเบียน ๑๓๙ คน เลือกคณะผู้รับใช้จำนวน ๘ คน มีวาระ ๒ ปี โดยมีนายอดิศักดิ์(ไอ่ง) มงคล เป็นประธานผู้รับใช้

๒-๑๑ มิ.ย. นักเรียนไปร่วมงานอโศกรำลึก

๑๗-๑๙ มิ.ย. นักเรียนชั้นม.๑,๕,๖ ไปบูรณาการการเรียนในการเก็บผลไม้ ที่ จ.ระยอง

๒๗ มิ.ย. นักเรียนร่วมงานคืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง นศ.ปธ. ที่สวนบุญผักพืช จังหวัดปทุมธานี

๒๘ มิ.ย. นักเรียนร่วมงานปีติบูชา ๓๕ ปี พุทธธรรมวันอาทิตย์ ที่ชุมชนบุญนิยมสันตอโศก

๓๐ มิถุนายน จัดงานไหว้ครู

-หน่วยงานบุญญาภิบาล

มีผู้ป่วยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ คือ คุณลุงสมคิด คุณเป่าประจัญญา ทองดี คุณเป่ามุกดา และคุณพ่อคุณน้าดิน

-จะซื้อที่ดินติดกับร้านใจฟ้าต.โคกเดื่อ.ไพศาล จ.นครสวรรค์ เนื้อที่ ๒๗ ตารางวา ในราคา ๔๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อใช้เผยแพร่องค์ความรู้ด้านผลิตภัณฑ์ของชุมชนในระบอบบุญนิยม

รายงานการประชุมคณะกรรมการ กองทัพนธรรมมูลนิธิ

★ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ (๒๘ มี.ย. ๒๕๕๘)

-ความคืบหน้าการจัดตั้งสถาบันล้มมาลิกขา-
วิชชาราม มีการไปยื่นเรื่องการขออนุญาตกับทาง สกอ.
แล้ว เหลือในส่วนของการยื่นในรายละเอียดเพิ่มเติม
การรับบริจาคด้านการศึกษา(กองกลางศึกษา)
ซึ่งมีเข้ามาทุกเดือน วิทยาลัยอาชีวศึกษาล้มมา
ลิกขาวิชชารามราชธานีโอศกได้ขอซื้อครุภัณฑ์ เพื่อ
จัดตั้งสถานบริการดูแลรถยนต์แบบครบวงจร
เพื่อเป็นแหล่งศึกษาให้กับนักศึกษาอาชีวะ โดย
บริจาคให้ชุมชนราชธานีโอศกเป็นผู้ดูแล

-การดำเนินงานของหมู่บ้านราชธานีโอศก
เรื่องที่ดินที่มีปัญหากับชาวบ้านบ้านคำกลาง๑๔รายนั้น
ตอนนี้ก็ใกล้จะถึงที่สุดแล้ว เพราะชาวบ้านได้แจ้ง
กับทางศาลว่า ได้ออกจากพื้นที่มาแล้ว และทาง
เจ้าพนักงานบังคับคดี ก็ได้ทำการส่งมอบที่นา
พิพาทให้กับทางหมู่บ้านราชธานี

-กองทัพนธรรมมูลนิธิต้องการซื้อที่ดิน โฉนด
ที่ดินเลขที่ ๔๘๓๑๒ ต.คลองกุ่ม อ.บางกะปิ
จังหวัดพระนคร จำนวน ๑ งาน จากนายพรเทพ
บรรณดิลก ราคา ๗.๑ ล้านบาท ที่ประชุมอนุมัติ

-รับบริจาคที่ดินจังหวัดสุรินทร์ ๓ แปลง
จากนางสาวละอองบุญ(วินิตา) จรรย์ยานนท์

-บริษัท พลังบุญ(บุญนิยม) จำกัด จะสร้าง
อาคารที่พักอาศัยขนาด ๒ ชั้น ๑ หลัง ในนาม
ของบริษัทฯ ที่หมู่บ้านราชธานี และเมื่อครบ ๒๐
ปี อาคารดังกล่าว จะยกให้กับหมู่บ้านราชธานีโอศก

รายงานการประชุมคณะกรรมการ มูลนิธิบุญนิยม

★ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ (๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๘)

-บุญนิยมทีวี ได้ดำเนินการยื่นเอกสารต่ออายุ
ใบอนุญาตกิจการบริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์
ที่ไม่มีโครงข่ายเป็นของตัวเอง ประเภทขอรับสมาชิก
ของโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมบุญนิยมทีวี

ได้ดำเนินการยื่นเอกสารเสียค่าธรรมเนียมรายปี
๒ เปอร์เซนต์ จากรายได้การรับบริจาคของสถานี
โทรทัศน์ผ่านดาวเทียมบุญนิยมทีวี และ FMTV
ช่อง FMTV ได้มีการยกเลิกแล้ว ปัจจุบันจึงเหลือ
เพียงช่องเดียวคือ บุญนิยมทีวี

-การดำเนินการขออนุญาตดำเนินการวิทยุ
จำนวน ๑๒ สถานี กับ ทางกสทช. ซึ่งที่ผ่านมา
อยู่ในช่วงของการพิจารณาของคณะกรรมการ กสทช.
และจากการประชุมคณะกรรมการ กสทช. ครั้งที่
๑๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ พ.ค. มีมติ ๒ ข้อ คือ

๑. ให้ถือว่าผู้จัดการสาขาของมูลนิธิที่แต่งตั้ง
โดยคณะกรรมการมูลนิธิ เป็นผู้จัดการสาขาได้
ตามมติที่ประชุม กสทช. ครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๖

๒. ให้มูลนิธิดำเนินการชำระค่าธรรมเนียม
การพิจารณาค่าขอเป็นรายสถานี ภายใน ๑๕ วัน
ต่อนี้ที่อยู่ในระหว่างขั้นตอนการดำเนินการ

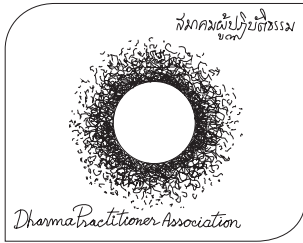
-ที่ดินในพื้นที่ของชุมชนโดยรายปรายฟ้าหมู่ที่
๘ ต.ท่าสาย อ.เมืองเชียงราย จำเป็นต้องมีกรัง
วัดเพื่อออกโฉนดในการทำธุรกรรม เพื่อใช้ใน
กิจการของชุมชนโดยรายปรายฟ้า

-รับบริจาคที่ดิน ๑ แปลง ของนายพิสิทธิ์
สมทรัพย์ ที่ดิน น.ส.๓ก. เลขที่ ๙๗๐ ต.โนนบุรี

อ.สหัชชันธ์ จ.กาฬสินธุ์ เนื้อที่ ๒ ไร่ ๒ งาน ๒๖ ตารางวา ให้กับทางมูลนิธิไว้ใช้ประโยชน์

รายงานการประชุมคณะกรรมกร

สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม

★ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ (๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๘)

-ชมรมมั่งสรวิตีแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันติ อโศก(ชมร.สตอ.) วันที่ ๒ มิ.ย. คุณจิตรา(ญาติธรรม) เหมมาจ่ายเปิดโรงบุญฯทั้งร้าน เนื่องในวันพระราชสมภพสมเด็จพระเทพพรรัตนราชสุดา และ ๓ มิ.ย. เหมมาจ่ายเปิดโรงบุญทั้งร้าน ถวายเป็นปีตูปุษา แต่พ่อครูสมณะไพฑูริรักษ์, ๒๘ มิ.ย. คุณไผ่ไต้ร่มโพธิ์ เหมมาจ่ายแจกฟรีถ้วยเต๋ียว

-ชาว ชมร. บริจาคเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ช่วยซื้อที่ดินที่ติดอาคารตะวันนงาย ๓

-ชมรมมั่งสรวิตีแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่ (ชมร.ชม.) ไปช่วยจัดงานค่ายเยาวชนอโศกสัมพันธ์ (ยอส.) และร่วมกับชาวชุมชนช่วยงานตลาดอารีเยแผนก คกร. เชียงใหม่ จำหน่ายสินค้าการเกษตรทุกชนิด ในราคาเท่าทุนทุกวันพระ

แผนกขายของแห่งจำหน่ายสินค้าโครงการหลวงทุกตัวในราคาเท่าทุน เพื่อส่งเสริมโครงการพระราชดำริฯ และช่วยให้ชาวเขามีอาชีพ

-ห้องสมุดสมาคม สรุปลสถิติงานบริการเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม ผู้ใช้บริการ ๔๓๙ คน เปิดทำการ ๗๗ วัน

-กลุ่มวังจันทร์พฤษา(จังหวัดจันทบุรี) ๓ มิ.ย. ร่วมงานอโศกรำลึก ส่งผลไม้มาให้ส่วนกลาง

-กลุ่มรักษ์ดิน(จ.ชุมพร) ๑๗ กค เปิดตลาดอารีเย ที่โรงปุ๋ยรักษ์ดิน อ.หลังสวน ชุมพร

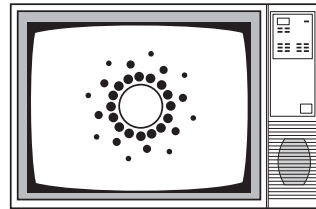
นายเอียบกุ่ม แซ่ลิ้ม แจ้งความจำนงบริจาคที่ดินเลขที่ ๙๓ เล่ม ๑ข หน้า ๔๓ อ.ไทรโยค กาญจนบุรี ให้สมาคมผู้ปฏิบัติธรรมโดยไม่มีเงื่อนไข

-ให้ขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๔๓๘๑ เนื้อที่ ๔๒ ไร่ ๒ งาน ๕๔ ตารางวา ต.ต้นมุล อ.โนนไทย จ.นครราชสีมา เนื่องจากไม่ได้ใช้ประโยชน์

-ให้สมาคมฯ ทำจดหมายถึงผู้ว่าการการรถไฟเพื่อหารือเรื่องการเช่าที่

รายงานการประชุมคณะกรรมกร

ธรรมทัศน์สมาคม

ธรรมทัศน์สมาคม

★ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ (๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๘)

-การเลือกตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ ได้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๘-๒๕๖๐ ก่อนครบวาระ ๒ ปีในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘

ที่ประชุมมีมติเลือกตั้งและรับรองตำแหน่งดังนี้ นายดาบบุญ ดิรัตนา นายกสมาคม น.ส.ดินนา โคตรบุญอารยะ อุปนายกคนที่ ๑ น.ส.ผ่องบุญ นาวาบุญนิยม อุปนายกคนที่ ๒ น.ส.ต้นแก้ว พุทธสอน อุปนายกคนที่ ๓ นายอดิศักดิ์ คลังเจริญกุล ประธานสัมพันธ์ น.ส.ขวัญผ่อง รักพงษ์อโศก เจริญฤิก น.ส.น้อมขวัญ บัฏยวัต เลขาฯการ น.ส.ประภาณี กัมททธิพิทย์ นายทะเบียน นางสมพร เกียรติกิตติสรณ์ ปฎิคม

-การแต่งตั้งผู้จัดการสมาคม ให้ นายดาบบุญ ดิรัตนา นายกสมาคม เป็นผู้จัดการสมาคม

-การแต่งตั้งผู้ตรวจสอบบัญชี ให้ นางประไพ ศุภรสมิต เป็นผู้ตรวจสอบบัญชี

-นายประเสริฐ วิจิตรโสภณ จะบริจาคที่ดิน โฉนดเลขที่ ๘๔๔๗๖ ตำบลคลองกุ่ม อำเภอบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑๖ ตารางวา พร้อมอาคารพาณิชย์ ๓ ชั้น เลขที่ ๖๗/๘ ขนาด ๔x๑๒ เมตร ให้ธรรมทัณฑ์สมาคมใช้ประโยชน์ต่อไป

รายงานการประชุม ชุมชนสันตือโคก

★ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ (๒๖ กรกฎาคม๒๕๕๘)

- พ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน
- นักบวช ๑๓ รูป
- ผู้เข้าร่วมประชุม ๗๐ คน
- ตั้งแต่วันที่ ๑ ม.ค. ๒๕๕๙ จะทำการรื้อถอน ทาวเฮ้าส์ ซอย ๔๖ คณะกรรมการชุมชนได้ประชุมกันอย่างต่อเนื่องเรื่องผังชุมชน
- มีการทดลองขายปุ๋ย ในโครงการปุ๋ยดี ชุมชนสันตือโคก ขายที่ลานจอดรถท้ายซอย ที่สวนบุญผักพืชเป็นโกดังสต็อกสินค้า
- ชมร.สันตือโคก ปรับราคาเหมาเลี้ยงทั้งร้าน วันอาทิตย์ ลดเหลือ ๓๐,๐๐๐ บาท
- ชมร.จตุจักร จัดประชุมผู้ค้าเดือนละ ๑ ครั้ง เลือกผู้รับใช้ใหม่ ๖คน มีการลงแขกทำความสะอาด
- บริษัทพลังบุญ สุ่มตรวจจลินค้าผักผลไม้ พบสารพิษตกค้างในบางตัว จึงต้องสั่งต. มีชาวต่างชาติมาอุดหนุนมากขึ้น มีจิตอาสาทั้งชาวไทยและต่างชาติ
- สวนบุญผักพืช มีขายปุ๋ย ดำนาไปแล้ว ๒ ไร่ ในช่วงภัยพิบัติ น้ำในสระเริ่มแห้ง ถนนเริ่มทรุดบ้าง เตรียมสูบน้ำสำรองไว้

-บุญนิยมทีวี ช่วงที่ผ่านมาสัญญากับ ท้าวรพญาแรง และไปร่วมงานภราดรภาพฯ

-จุดประชาสัมพันธ์ ที่มงานคีล ๘ มาช่วย เสาร์อาทิตย์

-พรรคเพื่อฟ้าดินสาขา ๑๐ งานทุกอย่างในชุมชนคือ งานการเมือง

★ โอวาทจากพ่อครู

โลกยุคนี้ ไม่มีโลกุตระธรรมแล้ว พุทธศาสนา กระแสหลักไม่มีโลกุตระเลย จงภูมิใจเถิด ชาวอโศกได้กอบกู้เอาเนื้อแก่นของศาสนาพุทธกลับมา ประชาธิปไตยไม่ใช่เอาเฉพาะประเด็นการเลือกตั้ง ประชาธิปไตย คือเพื่อประชาชน “คำเดียว” อย่างบริสุทธิ์ใจ

ดร.อาร์ต สนใจพรรคเพื่อฟ้าดิน เพราะอะไร การออกไปชุมนุมของพวกเรานั้นแหละ คือการเมืองแท้ การเมืองภาคสังคม มวลหมู่ชาวอโศกนี้แหละ คือ พรรคแท้

รายงานการประชุม ชุมชนปฐมอโศก

★ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ (๓๐ พฤษภาคม๒๕๕๘)

- พ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน
- สมณะ ๘ รูป พระ ๑ รูป ลิกขมาตุ ๕ รูป สมาชิกทุกฐานะชาย ๑๑ คน หญิง ๗๘ คน รวมทั้งสิ้น ๘๙ คน
- นโยบายโรงครัว ไม่ใช่ซื้อข้าวข้างนอก ให้ใช้ของปฐมอโศก ไม่ใช่ของเลียนแบบเนื้อสัตว์ น้ำมันพืช ให้ใช้น้ำมันมะพร้าว ไม่ใช่ไขมันผ่านกรรมวิธี
- การอบรมพัฒนาศักยภาพผู้เสนอโครงการ

สร้างเสริมสุขภาพ(๒๖-๓๐ พ.ค.๒๕๕๘) โดยสถาบันบุญนิยมร่วมจัดกับ สสส. ผู้อบรมประทับใจชุมชนปฐมอศก วิธีชีวิตชุมชน ธรรมะ และพ่อครู ผู้เข้าอบรมมีจำนวน ๓๐ คน

-โรงเรียนพลังแผ่นดิน จะเปลี่ยนสถานะจากห้างหุ้นส่วนสามัญ เป็นวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ หรือบริษัท เพื่อความเหมาะสม

★ โวาทปิดประชุมจากพ่อครู

พวกเราฟังธรรมะอีกโลกหนึ่ง ต้องฟังแบบต่อเนื่อง พ่อท่านเจตนาบรรยายธรรมะ ลึกซึ้งมาก เพราะทุกอย่างไม่เที่ยง เพราะความตายจะมาถึงพ่อท่านเมื่อไรก็ได้ ก็ขอให้พวกเราพยายามฟัง พ่อท่านพยายามเอาธรรมะมาเปิดเผย ให้พยายามติดตามฟังให้รู้เรื่อง จนกว่าพวกเราจะได้ประโยชน์จนถึงที่สุด เป็นพระอนาคามี พระอรหันต์ จะได้มาช่วยกันอย่างแท้จริง

★ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ (๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘)

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน
สมณะ ๗ รูป ลิกขมาตุ ๕ รูป สมาชิกรูปทุกฐานะชาย ๑๖ คน หญิง ๖๘ คน รวมทั้งสิ้น ๘๔ คน
-การบริจาคของปฐมอศก เดือนมิถุนายน ช่วยสร้างอาคารเรียนบ้านราชฯ ๑ แสนบาท ช่วยซื้อที่ดินบ้านราชฯ ๑ แสนบาท (ช่วยไป ๑๒ งวดแล้ว รวมเป็น ๒.๖ ล้านบาท ต้องช่วยอีก ๒.๔ ล้านบาท)
ช่วยบุญนิยมทีวี ๒ แสนบาท

★ โวาทปิดประชุมจากพ่อครู

สังคมปฐมอศกเกิดขึ้นเป็นชุมชนได้ขนาดนี้ถือว่าประสบผลเป็นองค์ประกอบที่ลงตัว คือ ไม่เป็นหนี้ ฟังตนเองรอด ขยัน สร้างสรร เกินที่เรากินใช้ และสะพัดออกไปช่วยเหลือผู้อื่น นี่เป็นความเจริญแล้ว ถ้าทำส่วนตัวคนเดียวจะไม่ได้มาก จะเกิดสะดุด หลุดขลัก ล้มเหลวบ้าง ศาสนาของพระพุทธเจ้าจึงไม่ให้อยู่คนเดียว มีพุทธบริษัทมาอยู่รวมกัน ร่วมกันรังสรรค์ เราหลุดพ้นจากเรื่องโลกๆมาได้ ไม่ต้องไปเบียดเบียน เสียเวลา ทุนรอนแรงงานให้กับมัน

อีก แล้วเราก็ทำงานเต็มที่ไม่ได้ย่อหย่อนเหมือนทางโลก

-นาแรงรักแรงฝัน เริ่มทำนาหยอดและหว่าน ซึ่งใช้น้ำน้อย โดยนักเรียนที่อยู่ฐานนา ผู้ปกครองและผู้ใหญ่ในชุมชนร่วมแรงกัน เดือนนี้ได้แจกจ่ายข้าวไป ๑,๑๗๙ ก.ก. (ฐานงาน ๘๓๘ ก.ก., บุคคลทั่วไป ๓๔๑ ก.ก.) ได้รับอนุมัติให้ซื้อรถไถ ๑ คัน ราคา ห้าแสนเศษ

-ศูนย์เจาะวิจัย ได้ผลิตน้ำยาแก้ไอมะขาม บ่อมเพิ่มอีก ๑ รายการ ได้เลขทะเบียนผ่าน อย. เรียบร้อยแล้ว ที่ศูนย์เจาะมีน้ำยาล้าง น้ำด่าง บริการชาวชุมชน

-โรงครัวหลังจากได้ใช้ชีวิ๊ว เต้าเจี้ยวของเราเอง ไม่ใช้อาหารเลียนแบบเนื้อสัตว์ ลดเต้าหู้ ลดเห็ด เหลือแต่ผัก ผักผักกับน้ำมันและกระเทียม ค่าใช้จ่ายก็ลดลงมาก สุขภาพก็ดีขึ้น

-คอร์สล้างพิษตับ ใช้น้ำมันมะกอก ๓-๔ แก้ว ก็ถือว่ามากแล้ว ๘ แก้วถือว่าเกินไป ห้ามทำอีก (จากพ่อครู) ผู้ใดทำคอร์สนี้ก็ให้แจ้งกรรมการชุมชน และกำหนดกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน ต่อไปต้องให้รอบคอบ ระมัดระวัง เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดและเสียหายกับชุมชน

-โรงเรียนพลังแผ่นดินในอนาคตจะมีการจัดแจ้งจัดตั้งเป็นสหกรณ์ พ่อท่านตั้งชื่อให้ว่า สหกรณ์“คนรับใช้ชาติ” ให้ชาวชุมชนช่วยสมัครเป็นสมาชิกสหกรณ์

-จะมีการปรับปรุงป้ายชื่อคุ่มต่างๆของชุมชน ชื่อถนน น้ำตก ลำธาร ภูเขา ฯลฯ

-รถตุ๊กคนใหม่ที่ศูนย์เจาะวิจัยได้ชื่อว่า เจ้าเบียร์ (เป็นคำผวนจาก Bomb of love)

★ โวาทปิดประชุมจากพ่อครู

ก็ขออย่าว่าพวกเราต้องพากเพียรศึกษาทั้งปรีชาปฏิบัติ จะเกิดปฏิเวธ การเกิดปฏิเวธ คือ แสงทะลุ คือการบรรลุธรรมนั่นเอง ศาสนาของพระพุทธเจ้ายังมีมรรคผลจริง อาตมาประกาศว่าเป็นอรหันต์ไป กับสาธาณชน ออกโทรทัศน์ ขึ้นยุทูป ไม่มีใครตื่นตื่น เงียบ ก็ชัดเจนว่าได้ประกาศไปถูกเวลา พวกเขายอมรับโดยดูขุณินี่คือคำตอบ นี่คือผลสำเร็จ

เราประกาศว่า พวกเราเป็นพวกอาริยะนาร่องก่อน เพราะฉะนั้น สิ่งสำเร็จอันนี้ พวกเราต้องพยายามรังสรรค์สิ่งทีจริงอันนี้ขึ้นไปให้ดี พากเพียรกันไปเจาะเจริญทั้งตนเอง เจริญช่วยโลกเขาไปให้จริงๆ จังๆ ถ้ามพวกเราก็อปฏิบัติได้มรรคได้ผลจริง เพราะฉะนั้นก็เหลือแต่ทำ อย่างพากเพียร

★ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ (๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘)

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน

สมณะ ๗ รูป ลิกขมาตุ ๓ รูป สมาชิกทุกฐานะชาย ๙ คน หญิง ๖๗ คน รวมทั้งสิ้น ๗๖ คน
-บริจาคช่วยงานหอไตรกำลิก ๒๕,๐๐๐ บาท
ช่วยสร้างอาคารเรียนบ้านราช ๑๐๐,๐๐๐ บาท

★ ไอวาทเปิดประชุมจากพ่อครู

ตอนนี้หลายอย่างก็เข้าฝักลงตัว ทั้งความเป็นอยู่ก็ไม่ผิดเคือง ค่อนไปทางฟุ่มเฟือย ต้องฝึกพยายามอย่าสุรุ่ยสุร่าย ทั้งขว้าง ไม่ประหยัด ความสัมพันธ์อยู่ร่วมกันก็สงบเรียบร้อย นักเรียนก็เบิกบานว่าเรื่องดี ด้านสัมพันธ์กับสังคมก็ควรเร่งรัดพัฒนา โดยมีกรรมวิธี เราก้ไปเสริมหนุนให้เกิดประสิทธิผล

-นาแรงรักกำลังเพาะกล้า เติรียมดำ เติรียมโยน ซ่อมที่หว่านแห้ง ฝนแล้ง น้ำน้อยและมาช้า

-จัดตลาดอาริยะที่เนินพอกิน ๖ ก.ค. เป็นครั้งแรก เป็นการร่วมกันของหน่วยงานในปฐมอศอกนาแรงรัก และญาติธรรมจากเครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษ กำไรอาริยะประมาณ ๗๐,๐๐๐ บาท

-ครูไปสัมภาษณ์วิชาประวัติศาสตร์หัวข้อบทบาทสถาบันพระมหากษัตริย์ที่มีคุณูปการต่อประเทศไทย เน้นย้ำให้ครูนำบทบาทของพระมหากษัตริย์ทุกยุคทุกสมัยลงไปในการเรียนการสอนของเด็กให้มากที่สุด เพื่อให้เห็นว่า ที่ประเทศเรารอดมาได้ ก็เพราะสถาบันพระมหากษัตริย์ สิ่งที่น่าเป็นห่วงมาก คือ ประเทศไทยคนไทยถูกกลืนทั้งวิถีชีวิต ไม่ได้อยู่กับความเป็นไทย

★ ไอวาทจากสมณะเดินดิน ตักขวีโร

พ่อท่านเน้น บอมบ้ออฟลิป คือสาราณียธรรม

พวกเราแต่ละคนก็ทำงานหนัก แต่ตอนแก่ ตอนเจ็บใครจะมาดูแลถ้าไม่ร่วมกันสร้างวัฒนธรรมนี้ขึ้นมา โครงการชีวิตดีทีละก้าว ทำให้คนเข้ามาถือศีลแต่ละแห่งก็กำลังจะรุ่งให้พวกเราช่วยกันร่วมมือด้วย

รายงานการประชุม

ประชุมณารชานีอศอก

★ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘(๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘)

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน

สมณะ ๑๒ รูป ลิกขมาตุ ๕ รูป สามเณร ๑ รูป กวัก ๒ คน ปะหญิง ๓ คน ญาติธรรมชาย และนักศึกษา ปวส. ๕๙ คน ญาติธรรมหญิง ๙๑ คน นักเรียนชาย ๘ คน นักเรียนหญิง ๒๐ คน รวมทั้งสิ้น ๒๐๑ คน

-คุณธงชนะ เป็นผู้ดูแลสวนอุทยานบุญนิยม เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนและแหล่งผลิตอาหารไร้สารพิษส่งโรงครัวและอุทยานบุญนิยม

-ฐานงานการศึกษา จำนวนนักเรียนโรงเรียน สัมมาลิกขา ๑๐๓ คน ระดับประถมศีกษา ๑๖ คน มัธยมศีกษา ๘๗ คน

เปิดเทอมวันที่ ๑๓ และเข้าค่ายวันที่ ๑๓-๑๗ พ.ค. ปีนี้นักเรียนทั้งหมดจะมีการทำนา โดยให้เด็กได้เรียนรู้ทฤษฎีแล้วจึงเข้าสู่ภาคปฏิบัติ และมีการเข้าค่ายการทำจุลินทรีย์ ทำปุ๋ย เน้นการให้ความรู้เรื่องการทำกสิกรรมไร้สารพิษ

-โรงสีบุญคุณข้าว ห้องบรรจุข้าวสารทำเสร็จ และมีการต่อเติมด้านข้างโรงสีเพื่อเป็นโกดัง ขนข้าวขึ้นมาไว้ข้างบน โกดังด้านล่างอันเก่าจะทำเป็นโรงช่าง นาริมมูลได้ผลผลิตข้าวมาเข้าโรงสี ๖,๐๕๐ ก.ก. ข้าวเปลือกคงเหลือในโกดัง ๕๑๒,๗๔๒ ก.ก.

ข้าวเปลือกเก่าเหลือ ๔ จัมป์ ๒,๖๐๐ กิโลกรัม
-โรงปูล้างชีวิต เมื่อเสร็จงานตลาดอารียะโรง
ปูล้างได้ทำบุญเนื่องจากใช้หนี้หมด

สมณะเดินดินเสริมว่า กิจการปูล้างเจริญก้าวหน้า
ใช้เงินหนุน(กู้)จาก ๖๒ ล้าน ตอนหนี้เหลือแค่ ๑๘
ล้าน ตอนนี้โรงงานเอทานอลระบายกากมันออก
จากบ่อหมัก ซึ่งมีประมาณ ๒-๓แสนตัน มันเป็น
มลภาวะของเขา แต่เป็นปูล้างของเรา มีเนื้ออินทรีย์
วัตถุมี่คุณภาพสูงกว่ามาตรฐานกว่าปุ๋ยอินทรีย์ทั่วไป
พ่อท่านตั้งชื่อให้ว่า “อินทรีย์ค่า” เมื่อเอามาที่บ้าน
ราช ได้แจกให้พี่น้องชุมชนใกล้เคียง และทิศทาง
ราคาปุ๋ยก็จะถูกมากขึ้น

-ฐานงานสาธารณสุขบุญนิยม เดือน เม.ย.
ผู้รับบริการทั้งสิ้น ๑,๒๕๖ ราย ใช้วิธีแพทย์แผน
ไทยและแพทย์ทางเลือก ๕๑๔ ราย ใช้วิธีแพทย์
แผนปัจจุบัน ๒๘๔ ราย ใช้วิธีผสมผสานทั้งสอง
แผน ๔๕๘ ราย ผู้ป่วยในนอนพักรักษา ๑๔ ราย
งานสาธารณสุขบุญนิยมประกอบด้วย อสม.
และจิตอาสา ที่มาช่วยงาน มาประจำ

งานส่งเสริมสุขภาพ น้ำขมิ้นพืชจะผลิตทุกวัน
ยกเว้นวันจันทร์ น้ำผักปั่นทำองการ พุช พุทหัส คุร์
งานผลิตยาสมุนไพรเพื่อการจำหน่ายและบริการ
พี่น้อง

แผนกทันตกรรม ผู้ใช้บริการ เดือน เม.ย.
นักบวช ๕ รูป ช่างชุมชน ๑๔ คน สมุนพระราม
๑ คน รวม ๒๐ คน คุณหมอมามาให้บริการ ๓ ครั้ง
-แผนกต้อนรับ การศึกษาดูงาน เดือนเม.ย.
๑๔ คณะ ๑๑๘ คน

วันที่ ๒๗ เม.ย.-๑ พ.ค. มีผู้เข้ารับการอบรม
ของ สสส. จำนวน ๗๕ คน

-การเอาชูชีพมาใช้แล้วทั้ง ทำให้เกิดความ
เสียหายจะทำให้คนที่บริจาคมาเกิดความเสื่อมศรัทธา
-ปัญหาเรื่องการวิสาสะของใช้และการใช้ห้องน้ำ
ให้ช่วยกันรักษาความสะอาดห้องน้ำ

-วัฒนธรรมที่หายไป คือการมาฟังธรรมของ
ชาวชุมชน เป็นภาวะของความเสื่อมของคนที่มาอยู่วัด
จะทำให้หายจากโลกุตระหายไปจากทางธรรม คณะ
กรรมการจึงมีมติว่าในหนึ่งสัปดาห์ สมาชิกชุมชนฟัง

ธรรมอย่างน้อย ๓ วัน ศิษย์เก่าฟังธรรมอย่างน้อย ๒
วัน สัมมาสิกขาฟังธรรมอย่างน้อย ๑ วัน

☆ โฉวากปิดประชุมจากพ่อครู

ราชาธนีโอศกเราตอหนึ่งน้ำตักกำลังตั้งกระพอน
เพื่อนบ้านตอนนี้ก็ว่า น้ำตักบ้านราชอายุที่ไหน ก็
มีมอเตอร์ไซค์ รถกระบะ มีจักรยาน เดินมา
พวกเราช่วยดูแลแต่อย่าไปทำแบ่งเป็นเจ้าเข้าเจ้าของ
ถ้าเขามาทำผิดอะไร ใครยังไม่มีศีลปะในการบอก
ก็อย่าเพิ่งไป ให้คนมีศีลปะในการเตือนก็ค่อยไป
บอกเขา หรือมันเป็นอันหนึ่งที่ทำให้เขามารับประโยชน์
เราก็ค่อยดูแล น้ำท่าก็ต้องเปลี่ยนบ่อย

เราก็จะทำหัตถราย ซึ่งเคยมองว่าจะทำที่แม่
มูน แต่ว่ามันไม่ได้ ที่นี้พอน้ำท่วมมันก็ไป แต่เรา
จะทำหัตถรายที่ลำธารถอยหลังเข้า ก็จะเกิดขึ้น
หัตถรายเราก็มีเยอะ เราชุดบ่อหัตถรายได้ ตอนนี้คิดป็น
ไม่รุ่มก็จะช่วยทำว่าจะทำให้หัตถรายลาดลุ่มลง
ไปเหมือนฝั่งทะเล หัตถรายก็จะไหลต่อเป็นพื้นที่ต่อ
จากลำธาร ก็จะมีคลื่นไม่มากเหมือนทะเลหกรอก

จะบอกว่าวัดไหนที่ไหนเขาก็สร้าง โบสถ์ เจดีย์
สารพัด มีอะไรมากมาย สร้างอะไรก็แล้วแต่ มี
เมืองนรก สารพัดจะสร้างไป บางทีจะสร้างใหญ่
เข้าว่า โดยเฉพาะพระพุทธรูปใหญ่เข้าว่า แต่ของ
เราก็จะสร้าง แต่จะอิงสิ่งแวดล้อม มีความลึกกว่า
เรื่องน้ำตัก ลำธาร ภูเขา อาตมาก็คิดจะสร้าง แม้
ตอนเป็นฆราวาสมีบ้านก็สร้างแล้ว แต่ที่นี้คิดเดียวก็
ทำขนาดเล็กๆ มันเป็นมาแต่ไหนแต่ไร พอมาที่นี้ก็
พาทำ ตั้งแต่ปฐมอศกก็พาทำน้ำตักแม่น้ำภูเขา
แล้ว ตรานั้นมาก็พาทำทั้งนั้น มันจะไม่เหมือน
เขาสร้าง เราพยายามให้เหมือนธรรมชาติที่สุด เน้น
Realistic แต่ไม่ใช่เราไม่มีปัญญา Idealistic เรา
ก็จะมี Idealistic ด้วย แต่เน้นธรรมชาติ

☆ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ (๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๘)

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน
สมณะ ๑๒ รูป ลิกขมาตุ ๕ รูป สามเณร ๑
รูป ภริกา ๓ คน ปะหมึง ๓ คน ญาติธรรมชาย
และนักศึกษา ปวส. ๕๑ คน ญาติธรรมหญิง ๑๐๑

คน นักเรียนชาย ๔๙ คน นักเรียนหญิง ๕๑ คน
รวมทั้งสิ้น ๒๘๘ คน

-ฐานงานโรงปุ๋ยพลังชีวิต สมณะถักบุญแจ้
เรื่องธงเขียว ในช่วงโอศุภราศีการมีการแจกปุ๋ย มี
พี่น้องไปช่วยกันกรอกและนำไปใช้ประมาณ ๓.๐๐๐
ตัน สุวรรณและเอื้อไปคลุก เรียกชื่อว่า ปุ๋ยหมัก
ซึ่งประกอบด้วยกากอินทรีย์ค้ำ ๖๕% และหิน
ภูเขาไฟบด(มูลค้ำ) ๒๕% และขี้ปุ๋ยเม็ดใหญ่ ๑๐%
พร้อมทั้งจุลินทรีย์ คลุกตั้งกองหมักเอาไว้ อยู่ใน
ช่วงการทดลอง ให้ช่วยกันนำไปใช้เพื่อทดลอง
อย่าใส่เยอะ เพราะที่บริเวณหน้าโรงปุ๋ย ข้าวเหลือง
เนื่องจากบริเวณนั้นปุ๋ยจำนวนมาก ปุ๋ยสูตรนี้ใช้
แบบคนจน จะมีประสิทธิภาพสูงสุด

ช่วงเข้าพรรษา มี ๘๘ วัน ปี๕๘ ปีนี้พ่อครู
๘๑ ช่วงเข้าพรรษาจะขายลดราคาปุ๋ยหมักจาก ๑,๐๐๐
เหลือ ๘๐๐ บาท ปุ๋ยผงจาก ๒,๐๐๐ บาท เหลือ
๑,๘๐๐ บาท และปุ๋ยเม็ดกรอกกระสอบจาก ๒๐๐
บาทจะขาย ๑๘๐ บาท เพื่อนำปุ๋ยดีราคาถูกออก
สู่เกษตรกร ตอนนั้นเอาปุ๋ยไปเข้าเล็บบ่อยๆ เพื่อ
ตรวจสอบคุณภาพ ลึกขมาตุกล้าข้ามผืนน้ำนำ
เอทานอลที่มีกลิ่นเหม็นมากมาทดลองใส่จุลินทรีย์
จาวปลวก ๑ ในร้อย ใส่จุลินทรีย์สังเคราะห์แสง
๑ ใน ๑๐๐ คั้นเตี้ยวกลิ้นหายหมด ถ้าเราควบคุม
กลิ่นหายได้ ต่อไปก็จะเป็นเรื่องของคุณภาพบรรจุ
ขวดส่งเข้าเล็บ และให้ทีมงานส่งกล่องจุลทรรศน์
หาชนิดของจุลินทรีย์และมีดอกเตอร์จาก ม.อุบลฯ
เพิ่มเป็น ๕ คน และจาก ม.ขอนแก่นมาช่วยอีก ๒
คน มาช่วยงานวิจัยเรื่องนี้ เป็นสิ่งที่เราจะกระจาย
ออกไป

โครงการธงเขียวเป็นเรื่องที่เราจะส่งปุ๋ยให้ถึง
มือเกษตรกรให้ได้ทุกอำเภอทุกจังหวัดในภาคอีสาน
จะขายปุ๋ยกระสอบละ ๒๐๐ บาท บ้านราชจะรับ
ผิดชอบการบรรจุการขนส่งถึงปลายทาง โดยให้
ปลายทางขายในราคา ๒๐๐ บาท ตอนนี้อยู่ในขั้น
ตอนของการรวบรวมเอกสาร โครงการนี้จะไปได้ดี
เพราะ ๑.ราคาถูก ๒.คุณภาพดี ๓.ขายเงินสด

-ฐานกสิกรรม ช่วงเตรียมงานอศุภราศีการทุก
สวนพบภาวะโลกร้อน เห็ดออกน้อย พักแพ่งที่

ปลูกที่สวนในสหม่วนมีโรคไวรัส ผักกูดที่ไวพลังก็
เหี่ยวไม่ทอดยอด เพราะดินร้อนจัด การผลิตไม่ดี
เท่าที่ควร เพลี้ยระบาดในหญ้า ปลูกและกินของที่
เลี้ยงง่ายบำรุงง่ายภาวะอากาศที่ไม่สามารถควบคุมได้
คลื่นความร้อนทำให้ผลผลิตไม่ดี ขอความช่วยเหลือ
เหลือในเรื่องน้ำ ที่สวนในสหม่วนมีการเตรียมดิน
หมักดินและใช้จุลินทรีย์ให้ดี มีการเปิดพื้นที่ทำนา
ได้ดำเนินไปหลายสิบไร่แล้ว วันพุธเป็นการโฮมแวง
ผู้ใหญ่ทั้งชุมชนและนักเรียน ที่บริเวณนาลานกราบ

-ฐานการศึกษาบุญนิยม ๓-๕ มิ.ย. คณะผู้
ประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและ
ประเมินคุณภาพการศึกษา(สมศ.) มาประเมินภาย
นอก รอบสาม โรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอศุภ
จุดเด่นของโรงเรียนสัมมาสิกขาฯ ระหว่างบ้าน วัด
โรงเรียนมีความเป็นเอกภาพสูง จุดอ่อนการทำ
เอกสารยังพร่องอยู่ แต่หลักฐานเชิงประจักษ์มี
จำนวนมาก

ปีการศึกษา ๒๕๕๘ โรงเรียนสัมมาสิกขาฯ
ได้จัดทำหลักสูตรเรื่องการทำนา ตั้งแต่ ป.๑-ม.๖
และจัดการเรียนการสอนและวัดผลประเมินผล

ปีการศึกษา ๒๕๕๘ จัดการเรียนการสอนใน
รูปแบบการศึกษาบุญนิยม โดยจัดทำให้เป็นหลัก
สูตรท้องถิ่น

-ฐานงานบัญชีแจ้งเรื่องตลาดอารียะ งบ
ตลาดอารียะมี ๒ ส่วน คือ งบส่วนกลาง และ
งบของเครือแห่ เครือแห่มี ๒๙ ร้านค้า ขาย
สินค้าได้ ๑๗ ล้าน ๗ แสนกว่า แต่ที่ซื้อคือ ๒๐
ล้าน ๗ แสนเศษๆ เบื้องต้นแค่ซื้อกับขายก็ได้
กำไรอารียะไปแล้วสามล้านเศษ ส่วนส่วนกลางขาย
ได้น้อยกว่านั้นก็คือ ๑๔ ล้านสามแสนเศษ แต่ยอด
ซื้อคือ ๑๘ ล้านสองแสนเศษ จึงได้กำไรอารียะ
มากกว่าเครือแห่ คือได้สามล้านเก้าแสนเศษๆ
เครือแห่มีค่าขนส่งสินค้าอีกทำหมื่นเศษ จึงได้กำไร
อารียะเพิ่มขึ้นเป็นสามล้านหนึ่งแสนเศษ ส่วนส่วน
กลางมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าคือ แสนห้าหมื่นเศษ และ
ค่าเตรียมพื้นที่อีกล้านเศษ ส่วนกลางจึงได้กำไร
อารียะเพิ่มขึ้นมาอีกเป็นห้าล้านหนึ่งแสนเศษ สรุป
แล้วทั้งสองส่วนได้กำไรอารียะแบบบุญนิยมทาง

บัญชีทำเปรียบเทียบบุญนิยมกับทุนนิยมให้ดูต่อคือบุญนิยมมี ๒๙ ร้านค้าของเครือแห่กับบส่วนกลาง ๔๗ ร้านค้า รวมเป็น ๗๖ ร้านค้า ยอดซื้อรวมกันที่รายงานกำไรอาริยะรวมกัน แปดล้านสองแสนเศษ เมื่อเปรียบเทียบกับบุญนิยมเราจัดแรงงานฟรี แต่ถ้าทุนนิยมจัดก็จะมีค่าแรงงาน ค่าบริหารจัดการ ค่าเช่าสถานที่ ทุกอย่างเข้าหมดรวมแล้วก็ต้องใช้จ่ายสูงถึง ๑๓ ล้าน ถ้าเป็นทุนนิยมจัด ถ้าเทียบกับทุนนิยมแล้วเราก็ได้กำไรอาริยะคือเสียสละให้กับประชาชนไป ๑๓,๐๔๘,๔๐๖ บาท แต่ถ้าไม่คิดแบบทุนนิยม เราก็จะคืนให้ประชาชนคือได้กำไรอาริยะ ๘,๒๕๑,๔๐๒ บาท

-ฐานงานสาธารณสุขบุญนิยม ผู้รับบริการ ๕๒๒ ราย ผู้ป่วยนอนพักรักษา ๔ ราย

-โรงครัวขาดคนเก็บผัก ออกากให้ช่วยกันเก็บผัก และขอให้จัดสรรการทำอาหารเสริมซูปถั่วงา

-อุทยานบุญนิยม ความคืบหน้าของร้านค้าที่สร้างใหม่ใกล้จะเสร็จสมบูรณ์แล้ว ยังเหลือการติดคอมพิวเตอร์ในระบบบาร์โคท อาคารร้านค้าที่สร้างใหม่ชื่อ “บ่ฮ่อนมีแต่เย็น” ซึ่งเป็นคำคล้องจองกับอาคารหลังอื่นในอุทยานคือ เฮือนหมูเจ้า เขามีแสมแพงบ่หล่า ถ้าหมู่แเน แ่บุญมาต่อน บ่ฮ่อนมีแต่เย็น

คนที่อุทยานทั้งแผนกของแห่งและของสด ผู้ใหญ่ยี่สิบกว่าคน นักเรียน ๑๒ คน ร้านอาหารขายดีคือ ซูปผัก และต่อไปจะทำน้ำผักปั่นแบบผักสด สูตรของภูผาฟ้า

-การอบรมโรงเรียนเบ็ญท์ลาด อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์ นักเรียน ป.๔- ป.๖ จะมาอบรมที่บ้านราช วันที่ ๘-๑๒ ก.ค. ๑๖๕ คน

-การอบรมค่ายแพทย์วิถีธรรมพึ่งตน ในวันที่ ๒๗ - ๓๐ มิ.ย. จะมีผู้มาดูงานประมาณ ๓๐๐ คน

-เจ้าหน้าที่ กกต. จะมาตรวจเยี่ยมสาขาพรรคลำดับที่ ๔ ในวันที่ ๔ ก.ค.

พ่อท่านเสริมว่า ถ้าซัพว่าเรื่องพรรคการเมือง เครดิตของพรรคเพื่อฟ้าดินตอนนี้เครดิตดี พวกเราต้องรู้ความสำคัญ พรรคของเราเลื่อนมาอยู่ลำดับ ๗ จากลำดับ ๔๒ สิบลีปีผ่านไป ที่พรรคอื่นๆ หาย

ไป เพราะถูกยุบหรือเขาเลิกไป ที่ว่าเครดิตของเราดี เพราะพรรคของเราส่งรายงาน พรรคใหญ่ๆยังสู้เราไม่ได้ เรามีรายงานเยอะมาก เป็นการทำงานกับประชาชนจริงๆ ไม่มีการหาเสียง มีความซื่อสัตย์สุจริตในตัว ตอนนี้เหมือนกับเราสอนการเมืองให้กับ กกต. การเมืองแต่ก่อนหาอำนาจ แต่เราไม่ได้หาอำนาจ กกต. รู้ว่าเราเล่นการเมืองอย่างมีคุณธรรม

กรณีคดีที่ดินที่นา ว่าขณะนี้ถึงขั้นตอนเจ้าพนักงานบังคับคดีมาส่งมอบที่นาพิพาท คือศาลอุทธรณ์มีคำสั่งให้เราชนะคดีมาถึงขั้นตอนนี้ จำเลยทั้ง ๑๔ คน เข้ามอบตัวต่อศาลว่า จะออกจากที่นาพิพาท เหลือจำเลยอีกคนที่ยังไม่ได้เก็บผลผลิตมัน ที่ดินเราเข้าไปทำประโยชน์ได้เลย คดีนี้ยังไม่ถึงจนกว่าศาลฎีกาจะสั่งว่ารับหรือไม่รับฎีกาของจำเลย

-จะทำทะเบียนใบพักค้าง การลงทะเบียนฟังธรรม ให้ทุกคนเขียน ฝ่ายชายส่งสมณะฟ้าไท ฝ่ายหญิงส่งสิกขมาตุสร้างฝันใหม่ โบฟังธรรมอยู่ที่โต๊ะประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนที่มาฟังธรรมเซ็นชื่อด้วย

☆ โฉวากปิดประชุมจากพ่อครู

ตอนนี้จะมีคนเข้ามา สร้างบ้านแปลงเมืองนับเป็นเกินร้อยราย ก็คิดว่าคงจะมีคนมาเพิ่ม มากบ้างน้อยบ้างก็แล้วแต่ นั่นหมายความว่าบ้านราชาได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น ที่เรามาอยู่เป็นสมาชิกสังคมชุมชนโอศอกแล้ว ทุกคนต้องตระหนักดีว่าเราไม่ได้เป็นสมาชิกหมู่บ้านเฉยๆ แล้วเราก็อยากจะทำอะไรตามใจเราได้ทุกอย่าง ฟังให้ดีนะ การไปอยู่ในหมู่บ้านไหนๆ เขาก็ต่างคนต่างอยู่ตามสบาย มีกิเลสก็ทำตามใจ ไม่มีใครไปยุ่งด้วยนะ อิศรเสรี นิสัยจะดีจะเลวก็เรื่องของเขา แต่ของเรานี้ยิ่งกว่านั้น ของเราอยู่กับหมู่บ้านชาวโอศอกทุกแห่ง เป็นหมู่บ้านของชาวนักปฏิบัติธรรม แล้วเราก็มีการบรรยายเรียนธรรมะกันจริงๆ ถือศีลกันจริงๆ

☆ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘(๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘)

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน สมณะ ๑๒ รูป ลิกขมาตุ ๕ รูป สามเณร ๑ รูป ภริกา ๓ คน ปะหญิง ๓ คน ญาติธรรมชายและ

นักศึกษ ปวส. ๕๕ คน ญาติธรรมหญิง ๑๐๔ คน
นักเรียนชาย ๔๙ คน นักเรียนหญิง ๕๕ คน
รวมทั้งสิ้น ๒๙๙ คน

- คณะกรรมการหมู่บ้านร่วมเป็นคณะกรรมการกองทัพอธรรมมูลนิธิเพิ่มคือ คุณดินดอน
ตั้งใจจน และคุณสุขแสงบุญ สอนจันทร์

- กรณีคณะกรรมการลงโทษ คุณทางพุทธ
ทำร้ายร่างกายนักเรียนหญิง จึงลงโทษให้ไปอยู่ที่
สวนไสห่ม่วน ห้ามเข้าบ้านราช เป็นเวลา ๑ ปี
และบ้านของทางพุทธที่ก่อสร้างผิดระเบียบมีมติให้รื้อ
เมื่อพ้นทัณฑ์จะพิจารณาอีกครั้ง

- เพื่อเป็นการช่วยเหลือเกษตรกร โรงปุ๋ยพลัง
ชีวิตชายปุ๋ยราคาถูก ๑-๑๖ ส.ค.

- ๑๓ ก.ค. เจ้าหน้าที่ กกต. มาเยี่ยมสาขา
พรรคเพื่อฟ้าดิน ลำดับที่ ๔

- สถานงานกลีกรรรม เตรียมปลูกผักเพื่อใช้
สำหรับงานแจ การทำนาปีนี้มีที่ทุ่งลานกราบ ทุ่งโรง
แซมพู และทุ่งหน้าตึกอาชีวะฯ ปีนี้ดำเนินไปด้วยดี
ปีนี้ทำนาข้าวลอยเกือบ ๑๐๐ ไร่ มีการร่วมแรง
ร่วมใจทั้งนักเรียนและผู้ใหญ่

สมณะถักบุญให้กำลังใจว่า แปลงนาจะเพิ่มขึ้น
เพราะต้องเปิดพื้นที่ ไม่ว่าจะป็นลานกราบหรือ
ส่วนที่ขยายหมู่บ้าน หรือโซนหน้าโรงปุ๋ย โซนหน้า
อาชีวะฯ สาเหตุที่ต้องทำนา เพราะต้องการเอาน้ำ
ไปขังให้ดินยุบตัว ถ้ามองไปทางบ้านค้ำกลางทาง
ซ้ายมือจะปรับพื้นที่เป็น ๓ ระดับ โดยได้น้ำจาก
ลำธารไขน้ำไปสู่ที่นา ไขน้ำจากจุดเดียว บริเวณสวน
ดร.เลิศ บริเวณนั้นก็ปรับเป็นแปลงนา เพราะ
ต้องรักษาพื้นที่เราไว้ก่อนที่จะมีใครมาใช้พื้นที่ของ
หมู่บ้านเรา ที่นาเรามีประมาณ ๓๖๐ ไร่

- กิจกรรมของนิสิต ว.นบ. จะมีการพบกลุ่ม
ในวันศุกร์และวันเสาร์ สนทนาธรรมในเรื่องสภาวะ
จิตสภาวะธรรมในวันจันทร์จะเพิ่มเติมในเรื่องการงาน
โดยให้คณคุ่นทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

- บ้านสุขภาพเก่าจะทำเป็นห้องเรียน ห้อง
พิเศษที่ไต่ปัวเอาไว้ให้คนป่วยนอน

- เดือนมิ.ย. มีคณะมาดูงาน ๑๐ คณะ จำนวน

๓๑๗ คน

สมณะถักบุญเสริมเรื่องนา ขณะนี้กำลังปรับ
แปลงนาเป็นขั้นบันได จะมีการย้ายหน้าดิน ขณะ
นี้ดำเนินการถมที่ปรับพื้นที่พลเอกวิมลให้เป็น
ปลูกบ้าน เสร็จแล้วจะปรับพื้นที่เฟลที่ ๒ คือ
บริเวณโครงเขียว เสร็จแล้วไปที่บริเวณหลังบ้าน
ชิดตะวันตก หลังจากนั้นไปที่พลเอกวิมลแถบนอก

เรื่องโซล่าเซลล์ มีการรื้อแผงโซล่าเซลล์
บริเวณบ้านคุณรินเฑออกทั้งหมดเพื่อปรับระดับใหม่

- ที่ดินบ้านค้ำกลาง คุณเมฆทะชัยไปร้องเรียน
เทศบาลบ้านค้ำกลาง เป็นการหาเรื่องหมู่บ้านเรา
ขณะนี้เขาอยู่ในลักษณะจมนุ่ม จึงก่อกวนให้มีเรื่อง
เพื่อจะหาเหตุ ถ้ามีการมาก่อกวนเราต้องหนักแน่น
ไม่ให้เขาหาเหตุว่าทางเราเป็นผู้ก่อเรื่องก่อน

- หมู่บ้านกุดตระงุมขอให้เราชุดต่อทางถนนตรง
โมที่เราเอาเรือไปวาง เพราะน้ำไปท่วมที่นาของเขา

- หมู่บ้านของเราได้ซื้อที่ดินหมู่บ้านกุดตระงุม
ซึ่งที่ตรงนี้มีตาน้ำ จะสร้างประปาให้หมู่บ้านกุดตระงุม

☆ โอวาทพ่อครู

หากพวกเราขยันขันแข็งมีความพากเพียรเอาใจใส่กิจ
น้อยใหญ่ของสหธรรมิก จะเกิดปัญญาข้อที่ ๕
ของพระโสดาบัน เหมือนแม่โคเลี้ยงลูกไปกลาง
เคี้ยวหญ้าไปกลาง ไม่ได้ขาดกันหรือสองอย่างนี้
ของพระพุทธรเจ้าปฏิบัติธรรมขณะทำงาน จะได้เกิด
ปัญญาเกิดวิมุตติ

ก็ขอให้ได้เข้าใจในการเป็นอยู่ การดำรงชีวิต
ดำรงตน เป็นเมืองที่ปฏิบัติธรรม ไม่ใช่เมืองที่
งานเลี้ยงชีพอย่างเดียว แต่เลี้ยงชีพด้วยปฏิบัติ
ธรรมด้วย โดยเฉพาะนักบวชด้วยเลี้ยงชีพนี้เรา
ต้องทำงานแล้วมีระบบวิธีของท่าน ทำงานฟรี
สาธารณโภคี เกิดผลอยู่ในนี้เป็นงาน เพราะภิกษุ
ทำงานฟรีอยู่แล้ว ไม่เช่นนั้นกินแรงคนอื่นเปล่า ที่
พูดก็เพื่อกระตุ้นคนที่เข้าใจผิด หากเข้าใจถูก แต่
เหลือความขี้เกียจก็ต้องละเลิก ถือว่าเป็นการให้พร

เรื่องนิสิต ว.นบ. ตอนนีก็คงเข้าใจกันแล้วว่า
จะเป็นการศึกษาหลักที่จะเป็นไล่เป็นพายของที่นี่
จะมีการสอบการให้คะแนน ถึงเวลาวาระ จะไม่เหมือน
ม.วช.ที่ไม่ได้ไปให้คะแนนหรือให้ใบรับรอง

ประชุม ว.นบ. (มหาวิชชาธรรมนาถาบุญนิยาม)

๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘

★ ปรับทิศทางการศึกษาใหม่

★ **พ่อครู** : ...เจริญธรรมชาว ว.นบ. วิชาธรรม-นาถาบุญนิยาม ที่มีจำนวนเหลืออยู่ทั้งสิ้นทั้งปวง นอกนั้นก็ไปสู่อื่นๆหลายคนแล้ว ผู้ที่ไปที่ซอบๆ ก็ได้มาลิ้มลองลิ้มรสแล้ว บางคนก็อยู่ได้นาน บางคนก็อยู่ได้ไม่นาน ผู้ที่อยู่ได้นานจนถึงบัดนี้ก็ อโนโมทนา

จะให้เอาตมาพูดถึง ๑ ปี ว.นบ. เจริญหรือเสื่อม และเจริญอย่างไร?

เอาตมาตอบได้ว่า **เจริญขึ้น และไม่ใช่น้อย ไม่ใช่ว่าหมายถึงมวลปริมาณ ไม่ได้หมายถึงเอาสาระประโยชน์ทางปรมาตม์** ซึ่งเอาตมาเองเป็นผู้ที่ได้แจก เอาสินค้า ปรมาตม์ สินค้าธรรมะที่ลึกซึ้ง ออกมาแจกจ่ายแก่นิสิต ว.นบ. โดยทางปริยัติ และวัดโดยมิเตอร์เอาตมาด้วย ว่าฟังได้เข้าใจลึกซึ้งแค่ไหน เอาตมาก็ให้คะแนนได้ว่า เจริญขึ้น ไม่ได้เสื่อมหรือ ในยุคอย่างนี้ ซึ่งเป็นยุคที่ พระพุทธเจ้าท่านไม่เกิดหรือ เกิดมาก็เสียของ ถึงท่านเกิด ท่านก็ไม่แสดงตัว ไม่พูดไม่จาอะไร เพราะพุทธบาทกาละ คือกาละอย่างนี้

เอาตมาก็ว่า ได้ขนาดนี้ก็ดีแล้ว เอาตมาไม่ได้ มักใหญ่ใฝ่โตหรือ ดิแล้ว ดิตรงที่มีรูปร่างของ ธรรมะที่ยั่งยืนได้ เท่าที่หลักเกณฑ์ใหญ่ๆของ ศาสนาพระพุทธเจ้าที่ปฏิบัติแล้วเกิดผลทันที เช่น

เกิดสาธารณโภคี เกิดสาราณียธรรม ๖ เกิด วรรณะ ๔ กถาวัตร ๑๐ ก็เป็นไปได้ เป็นผู้มั่งคิล สมาธิ ปัญญา มากมายน้อยกัน ใจพอกัน ไม่โลภ โทโลภธรรมเพิ่มกว่านี้ แต่ละคนก็ทำให้น้อยลงเห็น จริง แม้ว่าพวกคุณจะมาแก่งทำ ก็เอา ทำให้ไป จนกว่าจะตายเลย คือแก่งก็คือคุณพยายามฝืน มันไม่ง่าย เพราะใจไม่ได้โล่ง ไม่ได้ทำอย่างเต็มที่ โดยไม่มีอะไรต้านเลย ใจเต็มใจของจริง แม้ไม่เต็ม คุณก็แก่งให้มันได้ โดยไม่ละเมิด ให้มันมกน้อย มันไม่เอา ก็อดทนฝืนมันอยากได้มาก เราก็เอาให้ น้อย เราสั่งวร อดทน พากเพียรให้เกิดปัญญาให้ มีไฟ พลัง ล้างความฝืนกิเลส ฆ่ากิเลส ก็ได้มาเรื่อยๆ ก็รู้สึกดีขึ้นใหม่ พระพุทธเจ้าตรัสว่า ผู้มี มรรคผลจึงทนอยู่ได้ ไม่มีมรรคผลก็ไม่อยู่หรือก หนีไป ไม่เอาแล้ว แต่ที่ไม่งั้นคือทนอยู่ได้

สรุปแล้วเอาตมาให้คะแนนว่าเจริญไม่เสื่อม มี รูปร่างชัดเจนขึ้น เป็นสังคัม จนเป็นประโยชน์ต่อ ส่วนรวมเอื้อมเอื้อเอื้อกว้างต่อไปอีกช่วยชุมชนอื่นอีก ที่ว่าเจริญคือเห็นได้ว่าสอดคล้องกับคำสอน พระพุทธเจ้า สาราณียธรรม ๖ พุทธพจน์ ๗ ตาม กถาวัตร ๑๐ วรรณะ ๔ ตรงตามอริยาสูต รมูลสูตร หรือสังกัปปะ ๗ เวทนา ๑๐๘ ก็มีสภาวะ รองรับ แม้เป็นปรมาตม์ที่ยากก็ทำได้ ก็เห็นอย่างนี้ แหละเป็นเครื่องวัดที่เอาตมาว่าเจริญไม่เสื่อม เอาตมา จึงมีกำลังใจอยู่ทำต่อไม่ท้อไม่ถอย ไม่หมดกำลังใจ เลย เห็นได้ว่าเอาตมาเป็นอย่างไร

พ่อครูมีนโยบายอย่างไรในการศึกษาต่อไป ?

นโยบายที่จะมีต่อไปก็คือ ว.นบ.นี้จะต้องเป็น อุดมศึกษาจริงๆ เป็นอุดมมะซึ่งเป็นอนุตตระ เป็น สิ่งเหนือสามัญ ไม่ใช่โลกีย์ อุดม เป็นภาษาไทย เป็นการศึกษาระดับปรมาตม์โลกุตระแท้จริง ซึ่งเน้น เอาเรื่องของคุณธรรมที่เป็นอารยธรรมอุดมมนุสธรรม เป็นตัวตั้งเลย จะต้องพยายามให้เป็นจริงไม่ใช่แค่ เรื่องฝันเพื่อ เราเริ่มต้นมา ๑ ปี ก็รวมตัวกันได้ มาขนาดนี้แล้ว โดยมีหนึ่งฟ้าเขาเป็นตัวปฏิกริยา

สำคัญ พยายามดึงคนนั้นคนนั้นมารวมกัน โดยอาศัยโครงสร้างทางโลกมา

มาถึงวันนี้ก็มีนโยบายที่อยากให้เราเรารวมตัวกันทำให้เป็นอุดมศึกษาที่แท้จริง ให้สมณะสิกขมาตุ ทั้งฆราวาสที่เหมาะสมมาช่วย ไม่ใช่ให้คุณหนึ่งฟ้าวิ่งคนเดียว จะด้วยเกรงใจคุณหนึ่งฟ้าหรือไม่ชอบใจคุณหนึ่งฟ้าก็ตาม ปลอ่ยให้คุณหนึ่งฟ้าวิ่งแบกหนักคนเดียว อาตมาก็ว่าคงจะไม่ไหว ไม่ดีก็เลยขอให้ทางสมณะ สิกขมาตุ และฆราวาสที่เหมาะสมสมควรที่พวกเราจักมาช่วยสนับสนุนแล้วทำให้เป็นรูปร่างทำให้เกิดการศึกษาชั้นอุดมเป็นอุดมศึกษาที่แท้จริง

อาตมาตั้งใจจะสร้างอาคารการศึกษาที่ตั้งใจจะให้เป็นอาคาร ว.นบ. จะไม่ให้เป็นแบบนิตินัยแต่ใครจะฉวยเอาไปจดทะเบียนได้ก่อนก็เป็นไปเท่าที่มี ว.สว. หรืออื่นๆ ก็ต้องมีสถานที่ไปยื่นเป็นนิตินัยไม่ใช่แค่หลักลอย ก็เอา อย่างที่ออกแบบไว้ อาตมา จะเพิ่มเป็น ๕ ชั้นก็ยังคงคิดว่ามีโลโก้ของ ว.นบ. ที่มีตัวหนังสืออยู่บนเรือ อาตมาก็คิดว่าจะให้ปั้นโลโก้แล้วเสียไปไว้บนแผงหลังคาเลย สองด้านเลย คิดอย่างนั้นนะ หล่อเป็นโลหะติดไว้เลย ส่วนจะเป็นวิทยาลัยอะไรก็ติดป้ายไป แต่รู้กันภายในว่าเป็นอาคาร ว.นบ. จะให้ไปจดทะเบียนอย่างอื่นก็ได้แต่มีชื่อว่า ตึก ว.นบ. แล้วโดยพฤตินัยจะใช้เป็นการศึกษาของครุรวมอยู่ในนั้นหมด ตั้งแต่มัธยม อาชีววิทยาลัย อยู่ในนั้นหมด เพราะนักศึกษาเราจะมีไม่มากไม่ต้องห่วงหอรอก อาคารไม่เล็กเลย แบ่งกันคนละชั้น มีห้องรวมกัน ไม่มีปัญหา หรือแม้แต่จะเป็น ส่วนจะใช้ร่วมกันอย่างโถงชั้นล่างใช้ร่วมกันหมดได้ มีห้องสมุด ห้องประชุม ห้องเลคเชอร์ใช้ร่วมกันได้

นี่ก็คือแนวคิดนโยบาย เพื่อให้ไปสู่ผลการศึกษาที่อาตมารวมใจแล้ว “ศีลเต็ม เข้มงาน สืบสานวิชา” พวกเรารู้หมดแล้วที่พูดมาก็เคยพูดมาทั้งนั้นเป็นการตั้งใจจริง ส่วนใครอยากได้ใบรับรองเป็นปริญญาบัตร หนึ่งฟ้าก็เชื่อมกับทาง

อาครมศิลป์ ทาง อ.เอนกไว้แล้ว ก็ทำไป ได้ก็เอา ส่วนใครบอกไม่ต้องการไม่ยกก็ได้ ก็ไม่เป็นปัญหา

สำหรับอาตมาตั้งใจแต่ต้นเลยว่าจะทำปริญญาบัตร เอาแผ่นทองคำทำ ตอนนั้นก็ยังคงคิดว่า มันจะสามารถไหมนี้ จบออกมาสัก ๑๐ หรือ ๒๐ ใบ แผ่นหนึ่งก็ทองคำหนักเป็นบาทเลย อาตมาเคยทำตัวอย่างแล้วมันก็หล่นหายไปไหนไม่รู้แล้ว

ก็คิดว่าคงพอเป็นไปนะ มันน่าจะได้ นี่ถึงปี ๔ มันจะเหลือกี่คน จะจบสักกี่คน คิดว่านะ ตั้งแต่ ๑๐๐ กว่าคน ลดลงมาเหลือกี่คน ตอนนั้นนับหัวเลย เหลือ ๗๐ คน มันก็ควรจะสอบได้สัก ๕๐ คน เป็นอย่างน้อย แล้วคนละ ๑ บาท ทองบาทหนึ่งก็สองหมื่น เท่าไหร่ เป็นล้าน แค่นั้นเดียวจับจ๊วยปฐุมโศกให้อาตมาเดือนละล้านอยู่แล้ว

อาตมาว่า บวกลบคูณหาร สอบได้ ๗๐ คน นี่ยังไหวเลย เงินล้านกว่าบาทก็พอได้ น่าจะมีคนช่วยอาตมาน่า ก็ถ้าเผื่อว่าครบ ๔ ปีก็จะต้องจ่ายประมาณนี้ก็ปีละล้านกว่าๆ ค่าใบปริญญาบัตร ก็คุ้มแสนคุ้มให้มันรู้เสียบ้างว่า ปริญญาบัตรหรือใบของผู้จบสถาบันนี้ไม่ใช่กระดาษนะ ทองคำนะ พุดเหมือนล่อใจ ก็อย่าไปคิดว่าล่อใจ แต่เป็นการสมเกียรติ สมค่า

ก็จะมีการสอบวัดผลให้คะแนนกัน ให้ทำไว้เป็นหลักฐานแบบของเรา แล้วจะได้รวบรวมให้มีราคา เป็นหลักเป็นฐาน เป็นการศึกษาบุญนิยม เป็นตัวอย่างของการศึกษาอุดมศึกษาของชาวโศก ส่วนการศึกษาที่มีแล้ว จะเป็นมัธยมหรืออาชีวศึกษาที่มีอยู่ก็ทำไปได้ดีอยู่แล้ว

ก็ขอฝากไว้ว่า ช่วยกันทำให้เป็นจริงตามที่อาตมาพูดนี่นะ...สาธุ

ส.เดินดิน : พวกเราอยู่กันตลอด ๔ ปีหายาก ที่จะผ่านด่านมนุษย์ของคำนี้ หลักสูตรนี้มันเหมือนกับ ว.บบบ.เป็นหนึ่งตัวอย่าง สูตร ลัดคัดสั้น ม้วนเดียวจบ ๕ วัน จริงๆก็การวัดผลก็ยุ่งยากมากเลย แล้วพวกที่สัญญาดีๆ ก็ตอบได้เก่ง

มาก พวกปริยัติเก่ง แต่เข้ากับเพื่อนไม่ได้จะตอบ
เก่ง แต่ทางเราก็พยายามครองให้ดี แต่ไม่มีเวลา
มาก แต่ ๔ ปี หากให้สมณะ ลิกขมาตุ ได้คบ
กับพวกเรานานๆจะประเมินได้อย่างแน่ใจกว่า
แค่ ๕ วันจบแน่ แต่ถ้า ๔ ปีค่อยๆพูดค่อยๆ
สนทนา ค่อยๆพบบัน ก็จะได้ ต่อไปจะมีการพบ
กันมากขึ้น ต่อไปจะมีการแบ่งกลุ่มในการพบกับ
นิสิต แบ่งกลุ่มกัน ไล่วันเวลา ก็มีช่วงเวลา

รูปแบบของว.นบ.จะเป็นต้นแบบของอุดมศึกษา
เป็นเรื่องที่ประสพการณ์ในการพัฒนาจิตวิญญาณ
เราจะมาคุยกัน ให้สมณะ ลิกขมาตุ เป็นพี่เลี้ยง
กระบวนการในการรู้จักสัทธิของตนเอง มี
กระบวนการอย่างไรในการอ่านสัทธิ อ่านเวทนา
ได้

-การที่สมณะลิกขมาตุ ได้ลงมาช่วยในการ
สนทนาธรรมกลุ่มย่อย เป็นการเสริมให้การเรียน
ว.นบ.ให้ดียิ่งขึ้น โดยจะจัดสรร วันเวลา เอาไว้ใน
การพบกลุ่ม ซึ่งจะมีทั้งนักบวชพบนิสิต และมีทั้ง
กระบวนการที่นักบวชมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน
อีกด้วย โดยจัดสรรวันเวลาไว้ เป็นตุ๊กตา หรือ
model ดังนี้

๑. วันจันทร์ ช่วงทำวัตรเช้า อาจใช้เวลาพบ
กลุ่มย่อย ระหว่าง นักบวชกับนิสิต

๒. วันศุกร์ หลังพ้อครูเทศน์ ซึ่งจะเลิกเร็ว
กว่าทุกวันเนื่องจากไม่มีคสข. พบกลุ่มย่อยได้ ใน
เวลา ๒๐.๐๐-๒๑.๐๐ น.

๓. วันเสาร์ เวลา ๑๔.๐๐-๑๕.๓๐ น. เป็น
เวลาที่สมณะ ลิกขมาตุ จะมาสรุปผลและเรียนรู้
ร่วมกัน

๔. วันอาทิตย์ เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.
ประชุมใหญ่ ว.นบ. ทิศทาง ว.นบ.

สมณะลิกขมาตุก็จะมาช่วยเป็นพี่เลี้ยงเป็น
สมณะลิกขมาตุประจำกลุ่ม ก็ไปหารายชื่อนักบวช
มาได้ ๔ กลุ่ม

-จัดสรร สมณะลิกขมาตุประจำกลุ่ม ซึ่งมี
ทั้งหมด ๔ กลุ่ม

-จากนั้น จะมีการแบ่งกลุ่ม ว.นบ. เป็นกลุ่มๆ
กลุ่มละประมาณไม่เกิน ๗ คน ให้มีการคละสาย
วิษุทธิ์และสายชาฎ ให้เลือกประธาน รองประธาน
และเลขาฯประจำกลุ่ม รวมทั้งตั้งชื่อกลุ่มด้วย
แล้วทางนักบวช จะจัดสรร ให้มีสมณะ ลิกขมาตุ
ประจำกลุ่ม สำหรับเป็นที่ปรึกษา และมีเวลาใน
การสนทนาธรรมกันเป็นประจำ เพื่อย่อยธรรมะที่
ได้จากพ้อครู นำไปใช้ให้ได้ผลจริง สามารถปฏิบัติ
รู้สัทธิกายะ ลดละสัทธิกายะของตนเองได้ ไปตาม
ลำดับ

ผังออกอากาศ บุญนิยมทีวี

สถานีโทรทัศน์“บุญนิยมทีวี” เปลี่ยนความถี่ ในการออกอากาศใหม่

ที่ค่าความถี่ ๓๘๔๐ Symborate ๓๐,๐๐๐ แวนด์ิง(V) Video PID : ๒๔๑

Audio PID : ๓๔๑

ทางดาวเทียมไทยคม ๖ระบบ C-Band(จันดำ) กล้องรับยี่ห้อที่มีระบบ OTA ดังต่อไปนี้ ดูได้แล้ว Big4, infosat, idea Sat, Thaisat หมายเลขช่อง ๑๙๒

Psi ช่อง ๒๔๐

Gmmz HD ช่อง ๑๘๕

★ ทางอินเทอร์เน็ต

* ชมภาพ HD ที่ www.boonniyom.tv และชมผ่านมือถือ ที่ www.boonniyom.tv/mobi -เว็บไซต์ชมออนไลน์

* ชมรายการย้อนหลังที่

www.youtube.com/thaifmtv

* facebook : www.facebook.com/boonniyomtelevision

* facebook พิมพ์ค้นหา กองทัพอธรรม FP หรือ บุญนิยมทีวี

* App Store พิมพ์ค้นหา boonniyomtv หรือ บุญนิยมทีวี

* ฟังวิทยุผ่านคอมพิวเตอร์

www.asoke.info/pacradio.html

* เว็บไซต์ หลักราวอโศก

<http://www.asoke.info>

<http://www.boonniyom.net>

* ติดตามหนังสือออนไลน์ราวอโศกได้ที่ <http://ebookasoke.blogspot.com/>

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือน พ.ค.-ก.ค.๒๕๕๘

สรรมพิมพ์

สารอโศก [ขัณฐิธีมีผล] ๑๐,๐๐๐ เล่ม

ดอกหญ้า [ทฤษฎีทางชีวิต] ๒๔,๐๐๐ เล่ม

ดอกบัวน้อย[ยังคงยืนเด่นโดยทำทนาย] ๕,๐๐๐ เล่ม

สถิติสรรมใสด

พฤษภาคม ๒๕๕๘

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี๓	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๒	๓	๒	๑	๑ ราย
จำนวนที่ยืม	๑๑	๑๑	๕	๑๒	๒ แผ่น/ม้วน
สื่อออกใหม่	-	๑๓	๓	-	๔ ราย

มิถุนายน ๒๕๕๘

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี๓	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๒	๖	๘	๑	๕ ราย
จำนวนที่ยืม	๗	๓๓	๒๘	๑๒	๑๗ แผ่น/ม้วน
สื่อออกใหม่	-	๔	๒	-	๓ ราย

กรกฎาคม ๒๕๕๘

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี๓	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๓	๔	๑๐	๒	๔ ราย
จำนวนที่ยืม	๑๒	๑๕	๓๒	๒๔	๑๘ แผ่น/ม้วน
สื่อออกใหม่	-	๑๘	๔	-	๖ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	-	-	-	-	๑ ราย

สรรมปฏิกรรรม

	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.
จดหมาย (ฉบับ)	๔๔๗	๔๒๒	๕๕๕
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๗๖	๕๔	๖๕
ตีถิ่น (ชิ้น)	๑๑	๑๖	๓๕

ใต้ร่มอิศริกา

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหของนักปฏิบัติธรรม

สารอิศริกา ฉบับที่ ๔ ปีที่ ๓๕(๓๘)
ประจำเดือน พ.ค.-ก.ค. ๒๕๕๘

@ใต้ร่มอิศริกา'๕๘ ครั้งที่ ๓๔

“ธรรมะ”.....หัวใจแห่งความสำเร็จ
คือ สติปัญญา.....

“สติปัญญา”....คือการไม่ด่วนเชื่อ

คือ การหมั่นใช้เหตุผล

คือ การไม่ใช้อารมณ์

ด้วยเหตุนี้ โทสะจึงต้อง “จาง....จางลง”

จิตใจต้องเปิดกว้าง....กล้าฟัง....กล้าถูกสอน....กล้าถูกตำ

ด้วยเหตุนี้ ปรีติโฆสะจึงเป็นส่วนหนึ่งแห่งทหารเสือ

มีสติปัญญาก็ดีอยู่

มีกัลยาณมิตร มีเพื่อนที่ช่วยขัดเกลาชี้แนะสั่งสอน

ยิ่งข้ามฝั่งวัฏฏะได้ง่ายขึ้น...มิเหน็ดเหนื่อย

ลมใต้ปีกยิ่งสำคัญๆ

จะส่งเสริมให้ใกล้ชิด...ใกล้เป้าหมาย

โปรดจดจำ “คบเพื่อนชั่ว”

มิใช่เพื่อนพาไปบายนมุข

แต่หมายถึงทำให้เราละเลยอ่านกิลีสัตถนา

เข้าใจมัย....เข้าใจมัย?

กองทุนคุ้มครองภัย ผู้ประสบอุทกภัย!

ข่าวลือมาซ้ำ แต่ไม่เชย เพียงแต่นำเล่าสู่กันฟัง
 จากแฟ้มสรุปรายงานกิจกรรมกองทุนฯ ลงวันที่ ๒๑ พ.ย.'๕๗
 ข้อ ๑ “ชุมชนบ้านราช” ทำหนังสือขอ“เก็บ”กองทุนฯ โดยผ่านคณะกรรมการชุมชน เป็น
 จำนวนเงิน ๑๔ ล้าน โดยแบ่งงบประมาณการจัดสรรดังนี้
 ซื้อข้าวมะลิแดง ๑๐๐ ตัน (๑๓ ล้านบาท) ซื้อเมล็ดพันธุ์ ๑ ล้านบาท
 ข้อ ๒ ธรรมชาติโคกขอ“เก็บ” ๕ แสนบาท ซื้อเมล็ดตากแพ เอกสารลงวันที่ ๒๔ ธ.ค.'๕๗
 ทั้งหมดนี้ คณะกรรมการกองทุนฯอนุมัติ จบข่าว สาธุๆๆๆ

กลิ่นธูปคึก...ตลาดอารีย์

รวมพลังชาวปทุมมอโคกทุกหน่วยงาน เปิดศักราชโลกแห่ง“ตลาดอารีย์” ที่เนินพอกิน (อ.ท่า
 ม่วง จ.กาญจนบุรี)
 ๖ ก.ค. ๒๕๕๘ ยกตลาดขึ้นบก ประกาศศักยภาพกองทัพธรรมให้เกริกไกร
 สาธุๆๆ จุ๊ๆๆๆ

ความก้าวหน้าของพาณิชย์นิยม

ยิ่งขายถูก คนยิ่ง ผัสสะยิ่งมาก โอกาสบรรลุธรรมก็ยิ่งสูง!
 “อุทยานบุญนิยม” แผนกของแห่ง เพิ่มพื้นที่ขาย กว้างขึ้นอีก ๒ เท่า แถมตั้งชื่อตึกนี้ว่า
 “บ๊อง มีแต่เย็น”

เริ่มปฏิบัติบุญ ๑ พ.ค.๕๘ โดยจัดระบบบาร์โค้ดเพื่อความสะดวกรวดเร็ว

นโยบายอโคกทุกแห่ง มีดังนี้

- ๑.การรับสินค้ามีคณะกรรมการคัดกรอง
 - ๒.สินค้าชุมชนต้องนำมาพิจารณาก่อน
 - ๓.สินค้าญาติธรรมเป็นตัวพิจารณาต่อไป
 - ๔.สินค้าภายนอกเป็นตัวพิจารณาลำดับสุดท้าย
- จบข่าว สาธุๆ จุ๊ๆๆๆ

โครงการธงเขียว เหนืออุปถัมภ์

เมื่อเห็นเราทำจริง-ช่วยจริง จึงมีผู้ยินดีบริจาควัสดุอุปกรณ์ในการทำปุ๋ยอินทรีย์มาให้
ชุมชนบ้านราช เริ่มปฏิบัติการขั้นที่ ๑ แจกทดลองคุณภาพให้พุทธสถาน ๑๐๐ ต้น
สังฆสถาน ๕๐ ต้น ชุมชนต่างๆ ๓๐ ต้น

ได้ผลอย่างไร แบบไหน รายงานเข้าส่วนกลาง

ขั้นที่ ๑ ขยายให้ประชาชนในราคาถูก ภาย

ใต้โครงการธงเขียวห้องธงฟ้า!

ขายปุ๋ยดี ราคาถูก ๑ กระสอบหนัก ๕๐
กิโลกรัม ขายแค่ ๒๐๐ บาท (กิโลกรัมละ ๔ บาท)

ขอให้สามอาชีพภูษาคีของ**พ่อครู** เจริญ
เติบโต ไม่หยุดไม่ยั้ง เพื่อความรอด อยู่สบายของ
เกษตรกรของชุมชน ของบ้านเมือง สาธุ จุ๊ย์ๆ

คนดี พืชดี!

๗ มิ.ย.'๕๘ เวลา ๑๔.๐๐ น. เกิดพายุหมุนที่**หมู่บ้านศิระชะโคก** ประมาณครึ่งชั่วโมง
บ้านพังไป ๗ หลัง ต้นไม้ล้มแบบถอนราก ถอนโคน
แต่หมู่บ้านข้างนอกออกไป บ้านพังไป ๒๕๐ หลัง
ชาวบ้านชุกชิบกันใหญ่...**เทวดาลำเอียง!** จุ๊ย์ๆ

ชมร.สีมา@โคกเคสี@น.ไพร@เติบไต

๒๑ มิ.ย.๕๘ ชมร.สีมาโคก ทำบุญเปิดร้าน
อีกที่ หลังจากขยาย-ปรับปรุงให้ใหญ่ขึ้น

ใหญ่กว่าเก่าก็ต้องเปลว่งานก็หนักขึ้น ผัสสะ
มากขึ้น คนก็ต้องมากขึ้น นิพพานก็ห่างขึ้น ไข้ไหม
เอ่ย? สาธุ สาธุ จุ๊ย์ๆ

เลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านศรีสะเกษ โศก

๑ มิ.ย.'๕๘ ผู้ใหญ่บ้านอู่เอื้อ สิงห์คำ ลาออก

มีผู้สมัครใหม่ ๑ คน นายแก่งแก่น นิลนนท์

คณะกรรมการ(ทางราชการ) ตรวจสอบคุณสมบัติเรียบร้อย ก็ประกาศให้รับเลือกเป็น

“ผู้ใหญ่บ้าน” แทนที่

หมู่บ้านนี้เขาเรียบริ่อยจ้งเลย สาธุๆ จุ๊ย์ๆ

ทหารส่งแขก !

๑๓ ก.ค.๕๘ ทหารจากค่ายสรรพประสิทธิประสงค์ ๒๖ นาย มาช่วยยกกระสอบปุ๋ย ที่บ้านราชา เพื่อนำไปแจกให้กับพี่น้องประชาชนที่มาร่วมงานพิธีบวงสรวงและสดุดีวีรกรรม แต่พระปทุมวรราชสุริยวงศ์(เจ้าคำผง) และงานเกษตรอินทรีย์วิถีพอเพียง ที่วัดหลวง (อ.เมือง จ.อุบล)

จบข่าว สาธุ อนุโมทนา จุ๊ย์ๆ

วีรกรรมฟ้าผ่าธรรม

เมื่อเจ้าของตั้งใจให้เป็นวีรกรรมระบบ “บุญนิยม” (ที่ดิน ๑๙ ไร่ที่หมู่บ้านผาลีน อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่) หลังจากการลงพื้นที่กิน นอน เดิน นั่ง จนทั่ว! (๑ ก.ค.๕๘)

ก็ได้มีการตั้งคณะกรรมการ ๓ ชุด เป็นหนุ่มสาวรุ่นใหม่ เป็นกลุ่มรามบุญชาธรรม และเป็นตัวแทนจากชุมชนภูผาฟ้าน้ำ เป็นคณะทำงาน ชั้นแรกทำถนนก่อน ชั้นต่อไปค่อยๆบอก

จบข่าว สาธุ จุ๊ย์ๆ

ตั้งที่ชุมชนโศก ไม่ละเลย

๒๕ ก.ค.๕๘ ชาวศรีสะเกษ โศก จัดประชุมพิเศษร่วมกันพิจารณาร่างกฎระเบียบหมู่บ้านให้ทันสมัย ทันสังคม และทันปัญหา

เพื่อให้สมเป็นหมู่บ้านวัฒนธรรมบุญนิยมของชาวโศก สาธุๆ จุ๊ย์ๆ

เรื่องย่อ.อ.อ.
เป็นหนึ่งในเรื่อง

ฉันทิให้ของกับรุ่นพี่คนหนึ่ง เพราะเขาเป็นคนมีจิตใจดี มีน้ำใจ แต่เขาก็ไม่ยอมรับของของฉัน ฉันพยายามยัดเยียดให้เขารับ แต่เขาก็ยื่นกรานที่จะปฏิเสธ ฉันอ่านความรู้สึกของตนเองตอนนั้น ว่าหากเราสนิทกันต่อไป โดยใช้ความเอาแต่ใจ มันก็กำลังจะกลายเป็นการเอาชนะกันทางความคิด แล้วฉันคงต้องการการประกาศชัยชนะด้วยการทำให้รุ่นพี่ทำตามความคิดของฉัน และหากฉันถูกปฏิเสธ ฉันคงผลัดตนเองให้ไปอยู่ในมุมของความพ่ายแพ้ เพราะถูกขัดใจ ต้องเจ็บช้ำ หน้าแตกและไม่พอใจ

ตอนนั้นฉันครองสติไว้ได้จึงเลือกที่จะยอมรับความต้องการของเขา และปรับทิศทางความต้องการของฉัน

ไอ้ การดึงจิตตนเองให้ไม่ตกอยู่ในกระแสความเอาแต่ใจ ณ ยามปัจจุบันได้ มันช่างเป็นฤทธิ์เป็นอำนาจที่จะสั่งตน ให้เปลี่ยนและหักหลบความทุกข์ที่รออยู่เบื้องหน้าได้อย่างทันท่วงเวลา

ความสุขที่เกิดขึ้นโดยไม่ร่วมกับความพอใจเป็นเช่นนี้ก็ไฉน:

๓ *ยุพิน ทัศนาวโรจน์*

ขยะประเทศไทยเท่าตึกสูง เรียบกันกว่า ๑๐๐ ตึก!

ได้มีโอกาสไปอ่านเจอใน “ไทยรัฐออนไลน์” ซึ่งนำข้อมูลมาจากกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ว่าขยะมูลฝอยในปี ๒๕๕๗ มีปริมาณสูงถึง ๒๖.๗๗ ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ๒ ล้านตัน หรือมีปริมาณเท่ากับการนำตึกสูงกว่า ๑๐๐ ชั้น มากกว่า ๑๐๐ ตึกมาเรียงต่อกัน ขณะที่ในประเทศไทยมีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยทั้งหมด ๒,๓๙๐ แห่ง เป็นสถานที่ที่มีการกำจัดอย่างถูกต้องเพียง ๔๖๖ แห่งเท่านั้น ทำให้เกิดปริมาณขยะมูลฝอยสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตันทีเดียว

และในช่วง ๕-๑๐ ปีที่ผ่านมา เราทุกคนในประเทศผลิตขยะกันเฉลี่ยแล้ว ๑-๑.๕ กก./คน/วัน ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สูง ฟังแล้วก็เห็นได้แหละนะคะว่า ปัญหาขยะเป็นปัญหาที่เราทุกคนต้องช่วยกันแก้ไข โดยวันนี้ขยะเอย้นำเสนอการจัดการลดปริมาณขยะโดยหลัก 7Rs ค่ะ ซึ่งนอกจากจะช่วยโลกแล้วยังช่วยให้เราประหยัดสตางค์ในกระเป๋าอีกด้วย

๑. **Rethink** คือ การคิดแล้วคิดอีกก่อนตัดสินใจซื้อ ว่าสิ่งของที่เราจะซื้อนั้นจำเป็นหรือไม่ และเป็นสิ่งของที่ทำลายสิ่งแวดล้อมหรือเป็นมลพิษหรือไม่ เคยมีผู้รู้แนะนำไว้ว่า ถ้าเจอของสะดุดตา สะดุดใจอยากได้ ให้เดินเวียนในร้านสักสามรอบ (รอบโตๆหน่อยนะคะ) และถามตัวเองว่าจำเป็นจริงๆหรือไม่? ถ้าไม่ซื้อเราสามารถซื้ออย่างอื่นแทนได้ไหม? ครบสามรอบแล้วถ้าคิดว่าต้องซื้อ ก็ค่อยซื้อนะคะ

๒. **Reduce** คือ การรู้จักทะนุถนอม บำรุงรักษา สิ่งที่ใช้มันให้มีอายุยืนยาว คงทนถาวร ใช้ได้นานที่สุด และลดการใช้ การบริโภคทรัพยากรที่ไม่จำเป็น เช่น การลดการใช้ถุงพลาสติก และนำถุงผ้าใส่ของแทน บอกลดการรับจดหมายขยะ ลดการใช้พลังงาน และรวมถึงลดความต้องการใช้ของฟุ่มเฟือยที่ไม่จำเป็น

๓. **Reuse** คือ การรู้จักหมุนเวียน นำสิ่งของที่ใช้แล้วมาใช้ใหม่ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งการรู้จักใช้สิ่งของที่สามารถเติมผลิตภัณฑ์ในภาชนะเดิมได้

๔. **Repair** คือ การรู้จักซ่อมแซมพื้นฟูสิ่งของเครื่องใช้ที่สึกหรอ ให้สามารถใช้ประโยชน์ได้ เช่น ซ่อมแซมเสื้อผ้าก่อนซื้อตัวใหม่

๕. **Recycle** คือ การรู้จักหมุนเวียนนำสิ่งของที่ทิ้งแล้ว หรือเศษสิ่งของที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ให้กลับมาผ่านกระบวนการผลิตใหม่เพื่อนำไปใช้ได้ ขยะที่นำไปรีไซเคิลได้ คือ โลหะ แก้ว พลาสติก กระดาษ ขยะอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ซึ่งผู้อ่านสามารถแยกขยะรีไซเคิลได้ขายให้กับชาเลนเจอร์บ้าน ก็จะได้ค่าขนมกลับคืนมาอีกด้วยนะคะ

๖. **Repurpose** คือ การรู้จักใช้สิ่งของที่สามารถนำมาหมุนเวียนได้ เช่น การประดิษฐ์สิ่งของจาก

วัสดุเหลือใช้

๓. **Refuse** คือ ปฏิเสธ หรืองดการใช้สิ่งของที่เห็นว่า เป็นการทำลายทรัพยากร และสร้างมลพิษให้เกิดขึ้นแก่สิ่งแวดล้อม

เป็นอย่างไรบ้างคะ รู้สึกว่าจำนวน R จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆตามปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นทุกวัน เพราะแต่เดิมเราได้ยินแค่ 3R (Reduce, Reuse, Recycle) ซึ่งอีก 4R ที่เพิ่มเข้ามาก็เป็นประโยชน์ไม่น้อยทีเดียว ในส่วน Refuse นั้น คอลัมน์ขยะเอ่ยฉบับนี้ อยากเชิญชวนผู้อ่านทุกท่านให้ปฏิเสธการซื้ออาหารที่ใส่ในกล่องโฟม เหตุผลเพราะว่า กล่องโฟมมีสารพิษเข้าสู่ร่างกายเราได้

กล่องโฟมที่ใช้ตามท้องตลาดทั่วไป เป็นของเสียเหลือทิ้ง สีดำๆ จากกระบวนการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม ประกอบด้วยสารสไตรีน(Styrene) ซึ่งเป็นอันตรายต่อร่างกาย และสหรัฐอเมริกาได้ประกาศขึ้นบัญชีสารก่อมะเร็ง

ปัจจัยที่ทำให้ผู้บริโภคได้รับสารสไตรีนจากกล่องโฟม

๑. อุณหภูมิที่ร้อนขึ้นหรือเย็นลง ทำให้สไตรีนซึมเข้าสู่อาหารได้สูง
๒. ถ้าปรุงอาหารโดยใส่น้ำมัน น้ำส้มสายชูแอลกอฮอล์ จะดูดสารสไตรีนจากกล่องโฟมได้มากกว่า

ปกติ

๓. ถ้าซื้ออาหารใส่กล่องทิ้งไว้นานๆ ไม่ได้รับประทาน อาหารจะดูดสารสไตรีนได้มาก
๔. ถ้านำอาหารที่บรรจุโฟมเข้าไมโครเวฟ สไตรีนจะไหลออกมาในปริมาณมาก
๕. ถ้าอาหารสัมผัสพื้นที่ผิวกล่องโฟมมากๆ รวมถึงร้านไหนตัดถุงพลาสติกใส่รองอาหาร ขอบอกว่าได้รับสารก่อมะเร็ง ๒ เท่า ทั้งสไตรีนและไดออกซินจากถุงพลาสติกเลยทีเดียว

ทางที่ดีหากชนะใส่อาหาร เช่น ปิ่นโต ใส่อาหารแทนกล่องโฟมกันดีกว่านะค่ะ ดีทั้งสุขภาพตัวเอง ดีทั้งสุขภาพของโลกเรา เพราะโฟมเมื่อถูกทิ้งเป็นขยะก็ย่อยสลายได้ยากและก่อให้เกิดมลพิษอีกด้วย

และขอสนับสนุนชมรมมังสวิรัตแห่ง ประเทศไทย(ชมร.) สันติโศก ที่นำปิ่นโตแฟนซี มาขายในราคาเท่าทุน เพื่อส่งเสริมลดการใช้ถุงพลาสติกค่ะ

(ขอบคุณข้อมูลสารพิษจากโฟมจาก www.medicthai.com)

เตือนระวังมิจฉาชีพ

หลอกขายสินค้าผู้สูงอายุอยู่บ้านลำพัง

เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ นายคมสันต์ สำราญราษฎร์ กำนันตำบลไร่ใหม่ อ.สามร้อยยอด จ.ประจวบคีรีขันธ์ เปิดเผยว่า จากการออกเยี่ยมลูกบ้านในพื้นที่ทำให้ได้รับข้อมูลจากนางทองเลื่อน แยมน้อย อายุ ๗๘ ปี ชาวบ้าน ต.ไร่ใหม่ว่า ได้ถูกชายแปลกหน้าที่เดินทางเข้ามาในหมู่บ้านหลอกขายนาฬิกาข้อมือให้ในราคา ๑,๑๐๐ บาท ทั้งที่ราคาจำหน่ายในท้องตลาดอยู่แค่เพียง ๑๐๐-๒๐๐ บาท เท่านั้น

นางทองเลื่อนได้เล่าเหตุการณ์ให้ฟังว่า ก่อนหน้านั้นประมาณ ๒-๓ วัน ได้มีรถตู้สี่เท้าไม่ทราบทะเบียนและยี่ห้อรถ มาจอดอยู่หน้าบ้าน จากนั้นได้มีชายแปลกหน้า ๒ คน เดินเข้ามาหาที่บ้านพร้อมกับบอกว่า เป็นผู้โชคดีได้รับสิทธิ์ในการจับสลากที่อยู่ในกล่องสปู ๑ ครั้ง ค่าจับสลาก ๑๐ บาท หากไม่ได้รางวัลอะไรเลย ก็ยังได้สปูลีลัม ๑ ก้อนในราคาเพียงแค่อ่อนละ ๑๐ บาท แต่อาจโชคดีได้รางวัลใหญ่มูลค่าสูงได้ ซึ่งตอนแรกได้ปฏิเสธ แต่ก็ถูกคะยั้นคะยอให้จับ ซึ่งคุณยายทองเลื่อน ก็จับสลากด้วยความเกรงใจ แล้วชายแปลกหน้าก็บอกว่า ได้รางวัลใหญ่ เป็นนาฬิกาข้อมือเรือนทองยี่ห้อดัง ๑ เรือน แต่มูลค่าสินค้ามีราคาสูงมาก จะต้องเพิ่มเงิน อีก ๑,๕๐๐ บาท

“คุณยายทองเลื่อน บอกว่าไม่มีเงิน แต่ก็ถูกพูดโน้มน้าวพร้อมกับลดราคานาฬิกาลงมาเรื่อยๆ ซึ่งคุณยายทองเลื่อนก็ได้บอกว่า มีเงินเพียงแค่พันกว่าบาทเท่านั้น ชายแปลกหน้าจึงได้หยิบกระเป๋าสตางค์ใบเล็กที่คุณยายทองเลื่อนถืออยู่มาเปิด ดูและรู้ว่ามีเงินอยู่ ๑,๑๐๐ บาท จึงบอกว่า ราคาเท่าที่มีก็ได้ จากนั้นชายทั้ง ๒ คน ได้กลับไปขึ้นรถตู้ โดยทิ้งนาฬิกาเรือนทองและสปูลีลัม ๑ ก้อนไว้ให้ ซึ่งคุณยายทองเลื่อนไม่ทราบว่าเป็นของแท้หรือไม่” นายคมสันต์กล่าว

นายคมสันต์ กล่าวอีกว่า ก่อนหน้านั้นเคยมีแก๊งมิจฉาชีพที่มีพฤติกรรมในลักษณะดังกล่าวเข้ามาในพื้นที่ และหลอกขายสินค้า มีชาวบ้านตกเป็นเหยื่อหลายราย พอตนทราบเรื่องได้ติดตามตรวจสอบ แต่แก๊งมิจฉาชีพได้ไหวตัวหลบหนีการจับกุมไปได้ กระทั่งมาพบคุณยายทองเลื่อน และทราบว่าถูกหลอกอีกราย โดยมีพฤติกรรมคล้ายกันกับแก๊งเก่าที่เคยเข้ามาอาละวาดในพื้นที่ จึงขอเตือนไปยังทุกคนให้ระมัดระวัง เรื่องการซื้อสินค้าจากคนแปลกหน้า และควรระมัดระวังผู้สูงอายุที่อยู่บ้านตามลำพังให้ดี จะได้ไม่ตกเป็นเหยื่ออีก โดยหลังจากนี้ตนจะออกตรวจสอบหากพบแก๊งมิจฉาชีพดังกล่าว จะควบคุมตัวส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีทันที.

ตอน ดอกเบี้ยบาป ดอกเบี้ยกรรม

ปีครอบครัวผู้มีฐานะดีทางการเงินและทางการงานอยู่ครอบครัวหนึ่ง อยู่ที่หมู่บ้านแห่งหนึ่งของจังหวัดขอนแก่น ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวเป็นกำนัน ชื่อ**กำนันเดช**(นามสมมุติ) เป็นผู้มีฐานะมั่งมี มีเงิน มีไร่ มีนา มีสวนมาก

อยู่มาวันหนึ่ง กำนันคิดว่า ภายในตำบลที่เราปกครองอยู่นี้ ส่วนมากมีฐานะยากจน เป็นชาวนา ชาวไร่ ชาวสวน หากว่าเอาเงินที่มีอยู่ให้เขากู้ยืม โดยเอา**ดอกเบี้ยร้อยละ ๑๐** จะดีเป็นแน่ (**ดอกเบี้ยร้อยละ ๑๐ สมัยเมื่อ ๕๐ ปีก่อนนั้น นับว่าเป็นดอกเบี้ยมหาโหดพอสมควร**)

จากนั้นจึงบอกชาวบ้าน และผู้ใหญ่บ้านที่เป็นบริวารของตน ให้ไปบอกข่าวกับลูกบ้านว่า หากครอบครัวใดเดือดร้อนเรื่องเงิน ก็ให้มา ยืมได้ ขอเพียงให้เอาโฉนดที่ดินมาจำนอง หรือเอามาค้ำประกัน

พวกชาวบ้านที่ขาดเงิน แม้ดอกเบี้ยมันจะแพงมหาโหด แต่ไม่มีทางเลือก จึงต้องเอาโฉนดมาจำนอง เพื่อกู้ยืมเงิน โดยมีกำหนดที่จะคืนเงิน ทั้งต้นทั้งดอกภายใน ๓ เดือนบ้าง ๖ เดือนบ้าง หรือหนึ่งปี ก็แล้วแต่ผู้จะเอ

กำนันพอได้เงินมาจากการปล่อยเงินกู้ ต้นก็เก็บไว้ให้เขากู้ยืมต่อ ส่วนดอกที่ได้จากการชูดริต ก็นำไปซื้อ

ที่ดินที่คิดว่ามันจะเจริญต่อไปในวันข้างหน้า เพื่อเก็งกำไร

อยู่มาวันหนึ่ง **กำนันเกิดความขี้โลภ**อยากจะได้ที่ที่เพาะปลูกแล้วได้ผลผลิตดี จึงคิดวางแผนที่จะเอาของเขา เมื่อหมายตาผืนนาหรือไร่นาของใครเอาไว้ละก็ เมื่อถึงกำหนดที่เขาจะมาไถถอน กำนันก็จะทำที่ไปทำธุระต่างจังหวัด หายไปทีละเดือนสองเดือน กะว่าเลยกำหนดการไถถอนที่ดินแปลงที่หมายตาเอาไว้ แล้วจึงค่อยเดินทางกลับมา

พอกำนันกลับมาบ้านแล้ว พวกชาวบ้านที่กู้ยืมเงินไว้ต่างก็พากันรีบมา จะเอาเงินมาไถ่ถอน ที่นาที่สวนคืน กำนันก็ทำทีเป็นงงๆ แล้วทำทีเป็นพูดว่า เออ.....มันถึงเวลาที่จะมาไถ่เอาโฉนดที่ดินคืน แล้วหรือ

แล้วกำนันก็ทำทีเป็นเดินเข้าไปในบ้าน ไปยังตู้เก็บเอกสาร แล้วก็ทำทีดูเอกสารหลักฐาน ว่า ใครครบกำหนดส่งต้นส่งดอกแล้ว หรือยัง

พอตรวจดูหลักฐานแล้ว กำนันก็พูดว่า **ที่ดินมันเลยกำหนดการไถ่ถอนแล้วนี่** เลยมาเกือบจะถึงเดือนอยู่แล้ว ทุกคนหมดสิทธิ์ที่จะไถ่ถอนแล้วครับ

ชาวบ้านพอรู้ว่าหมดสิทธิ์ที่จะไถ่ถอนที่ดินแล้ว ต่างก็พากันเสียดายและก็เสียใจเป็นอันมาก แล้วก็พูดว่า พวกผมต่างก็มาขอไถ่

ถอนที่จากแม่บ้านของกำนัน แต่ก็ได้รับคำตอบว่า ฉันไม่รู้เรื่องหรอก ต้องคอยกำนันกลับมาบ้านเสียก่อน ค่อยมานะ แต่พอกำนันกลับมา มันก็เลยเวลาที่จะไถ่ถอนแล้ว นี่มันไม่ใช่ความผิดของพวกผม นะกำนัน

แล้วกำนันก็พูดขึ้นมาว่า นั่นมันเป็นเรื่องของพวกคุณ ผมเป็นกำนันมีหน้าที่ทำงานตามหน้าที่ นายอำเภอสั่งให้ผมไปราชการ ผมก็ต้องไปตามหน้าที่(กำนันเดชโกหกหน้าตาเฉย) ผมไม่รู้หรอกว่าที่

ดินของใครมันจะเลยเวลา เมื่อมันเกิน ผมก็ต้องยึดเอา ตามที่เราเขียนสัญญา กันไว้

ชาวบ้านต่างพากันยกมือ กราบไหว้อ้อนวอนร้องขอกับกำนันว่า อย่ายึดเอาที่นา ที่สวน ที่ไร่ ของพวก ผมไปเลย หากกำนันยึดไปแล้วพวก ผมจะเอาไหน เอาไร เอาสวนที่ไหนมาทำ มาหากินกันเล่า สงสารพวกผมเถิดกำนัน

แม้พวกชาวบ้านตาต้อๆจะอ้อนวอนร้องขออย่างไร กำนันก็ทำหูทวนลม อ้างแต่ว่าผมทำตามหนังสือสัญญา ไม่ใช่ผมอยากจะได้ที่ดินของพวกพ่อๆทั้งหลายนะ สุดท้ายพวกชาวบ้านก็ได้แต่ร้องให้เสียดายที่นา ที่สวน ที่ไร่ ที่กำนันซีโกงยึดเอาไป

กำนันเดชทำงานรับใช้บ้านเมืองอยู่หลายปี จนกระทั่งอายุถึงเวลาปลดเกษียณราชการ แล้ว

ก็ถึงเวลาที่วิบากกรรมที่กำหนดเคยก่อกรรมทำเข็ญเอาไว้กับชาวบ้านผู้ยากจนตามมาทันแล้ว **วิบากกรรม** นั้นพระท่านว่า **เปรียบเสมือนหมาไล่เนื้อ** หากมันไล่ทันเมื่อไหร่ มันก็จะขย้ำเนื้อตัวนั้นอย่างเมามัน แล่นจะหารุนที่สุดเลยทีเดียวนะ

ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นปีที่วิบากกรรมของกำนันเดชได้ตามมาทัน ปกติกำนันมักจะชอบกินอาหารพวกลาบก้อยเนื้อวัวเนื้อควาย ชนิดสุกๆดิบๆอยู่เป็นประจำ วันหนึ่งกำนันรู้สึกปวดท้องเล็กน้อย เอายาแก้ปวดท้องมากิน อาการปวดก็หายไป

แต่พอนานเดือน นานวันเข้า กำนันก็เริ่มปวดท้องถี่ขึ้นๆ บางครั้งปวดจนแทบใจจะขาดได้แต่ร้องไห้ครวญคราง บางครั้งยังอาเจียนออกมาเป็นเลือดเป็นลิ่มๆ หรือถ่ายออกมาเป็นเลือด ส่งกลิ่นเหม็นคูลุ้งไปทั่วบ้านเลย กำนันจึงถูกนำตัวส่งโรงพยาบาล

ผลจากการตรวจพบว่า **กำนันเป็นโรคมะเร็งลำไส้** กำนันและภรรยาพร้อมบรรดาลูกๆต่างพากันตกใจแทบช็อค กำนันต้องไปหาหมออยู่บ่อยๆ ต้องจ่ายค่ารักษาทีละหลายๆ พอหลายครั้งหลายครา เงินสดที่มีอยู่ก็หมดไป

จากนั้นก็**ต้องขายนาขายไร่ ขายสวน ที่ได้มาจากการขูดรีด** ทีละแปลงสองแปลง เพื่อนำเงินมารักษาโรคบาปโรครกรรม จนกระทั่งหมดนาหมดไร่ ที่กำนันสะสมเอาไว้มากมายนั้น

เมื่อวิบากกรรมเอาสมบัติบาปสมบัติกรรมคืนไปจากกำนันจนหมดสิ้นแล้ว

กำนันก็หมดเงินที่จะรักษาตัว สุดท้ายโรคของกรรมที่กำหนดเดชเคยทำเอาไว้กับชาวบ้านชาวไร่ผู้ยากจน ก็เกิดกำเริบขึ้นมา เขารู้สึกปวดท้องอย่างรุนแรง ร้องครวญครางอยู่ตลอดเวลา เสียงดังลั่นไปทั่ว

บางครั้งก็จะอาเจียนออกมาเป็นเลือดสดๆ ทีละหลายๆ จนหมดเร็วหมดแรง สุดท้ายกำนันก็สุดที่จะทนทานอีกต่อไปได้ จึงสิ้นใจตายลงอย่างแสนทรมานที่สุดในปี พ.ศ.๒๕๒๙ นั้นเอง

นี่แหละหนาที่พระท่านว่า **คนเราเกิดมาก็มาแต่ตัว เกิดมาเป็นคนแล้ว จงสั่งสมแต่กรรมดีให้แก่ชีวิต ไม่ใช่เกิดมาแล้ว เอาแต่มัวเมาหลุมหลงอยู่กับความโลภโมโหสัน เกิดมาก็มาแต่ตัวเปล่า สมบัติของโลกสักชิ้นเดียวก็เอาไปไม่ได้ จะเอาติดตัวของเราไปได้ ก็มีแต่สมบัติบาปสมบัติบุญเท่านั้นที่จะติดตามตัวเราไปได้**

เขียนโดย ขอนแก่น

๒๐ ม.ค. ๕๕

เมื่อใหม่มา ในการพูดคุยกันแต่ละครั้งล้วนคือการสร้างวิญญานให้เกิดขึ้นในโลก ที่เมื่อไม่ “สังวรระวังดีๆ” แล้วเราคนพูดนี้แหละ จะกลายเป็นผู้ก่อ “วิญญานเลวร้าย” ขึ้นมาในโลก แล้วจะอย่างไร จึงจะได้ชื่อว่าเป็นการสังวรระวังดีๆ

ก่อนอื่น คงต้องมาตั้งหลักที่ปรับอารมณ์ให้ดีๆ ไว้ให้เต็มที่ อารมณ์นั้นเป็นเรื่องของศิลปะ การปรุงแต่งทางจิตวิญญาน การอ่านสัมผัสรู้อารมณ์ของตนเองให้ชัดๆ เป็นศิลปะในการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐาน เพราะถ้าเรารู้มันเพียงผิวเผิน มันจะลากพาเราไปตามกระแสกิเลส แต่ถ้าเราตั้งสติศึกษาเรียนรู้มันให้ชัดๆ เราจะสามารถจัดการกับมันได้ และเมื่อได้ฝึกตั้งสติจัดการอยู่บ่อยๆ ทำจนชำนาญ เราก็จะสามารถปรับอารมณ์ได้อย่างคล่องตัว

เมื่อปรับอารมณ์ได้แล้ว ความสามารถในการระมัดระวังเอาใจใส่ดูแล ทุกคำพูดที่เปล่งกล่าวออกมา ก็ จะเกิดพลังขึ้น เป็นพลังรู้ซึ้งว่า คำที่เปล่งเสียงออกมานั้นต้องมีใจคำโกหก ล่อลวง นินทา หยาบคาย หรือ เพื่อเจ้อรู้สาระ นี่คือการสังวรศีลข้อ ๔ มุสาวาทา เวมณีนั่นเอง

นอกจากความตั้งใจรักษาศีลข้อ ๔ ซึ่งควบคุมการใช้คำพูดให้สะอาดบริสุทธิ์ เกิดบุญที่ใจแล้ว ยังได้อาศัยใจที่เป็นบุญนี้สร้างกุศลด้วยการสังวรระวังดีๆ ในการสนทนาพูดคุยกันควรมีแนวโน้มให้เกิดความยินดีในการเสียดละ ดำรงชีวิตอยู่แบบเศรษฐกิจพอเพียง หลีกเลี่ยงการพูดคุยทุกชนิดที่เสริมอารมณ์ กำหนด เป็นบทสนทนาที่ทำให้เกิดปัญญาเห็นโทษภัยของการสังสมพฤติกรรมที่เป็นบาป อุกุศล หรือ พูดคุยกันเพื่อให้เกิดกำลังใจที่จะอดทน บากบั่น ยืนหยัด ในการละชั่ว ประพฤติดี ชำระใจให้หมดจด ฯลฯ

หากเรามีเป้าหมายในการกล่าวคำพูดใดๆ การสนทนาคุยกันครั้งใด โดยมีสติกำกับรู้สาระประโยชน์ที่เกิดขึ้นแล้วเราก็จะเป็นผู้มีส่วนในการช่วยโลก เพราะไม่เป็นผู้ก่อ “วิญญานเลวร้าย” อีกต่อไป มีแต่สร้างกุศลโดยถ่ายเดียว ทำให้โลกน่าอยู่เพราะมีบรรยากาศที่สงบสุขเพราะลดบทบาทการเบียดเบียน เริ่มจากจุดเล็กๆ คือตัวเราไม่ก่อบาปเวร ภัย ใดๆ

ถึงเวลาแล้วที่เราจะได้ฝึกฝนบทบาทชีวิตของตนเองโดยเฉพาะในการพูดจา เพื่อชีวิตในความรับผิดชอบของเรานี้จะได้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรสาระประโยชน์ให้โลกน่าอยู่ยิ่งขึ้น

ขอความแจ่มแจ้งในหนทางแห่งสันติสุขนี้ จงบังเกิดขึ้นแก่ทุกชีวิตด้วยเทอญ **สาธุ**

Photography of Nishalei (1Y 2M 13D)

*** คิดดี**

พิธีไหว้ครู '๕๘

พุทธสถานสันตือโตก

พิธีกรรมไหว้ครูของนักเรียนสัมาสิกขาสันตือโตก และนักเรียนสมุนพระรัก(สันตืบาล) จัดขึ้นทุกปีเป็นวันสำคัญสำหรับผู้เป็นศิษย์ เป็นวันระลึก วันอบอุ้ม ทำให้นักเรียนได้ตระหนักถึงพระคุณของครูอาจารย์ ปีนี้โรงเรียนจัดงานวันไหว้ครู **ในวันอังคารที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘** ไม่ตรงกับวันพฤหัสบดี เพราะเป็นวันที่**หลวงปู่สมณะโพธิรักษ์**อยู่ที่สันตือโตก เป็นโอกาสดีที่หลวงปู่จะได้ให้โอวาทแก่ครูและนักเรียน

เวลา ๐๗.๐๐ น. ได้เริ่มพิธีกรรมสำคัญตามวัฒนธรรมประเพณี มีผู้กล่าวเปิดงานคือ **คุณแซมดิน เลิศบุศย์** และเริ่มพิธีกรรมไหว้ครู โดยนักเรียนได้ขับร้องบทเพลงปาเจรา ต่อจากนั้นมอบพาน แล้วกราบครู อธิบายความหมายของพาน โดย **ตัว แทน**

นักเรียนสัมาสิกขาแต่ละระดับชั้นปี

เวลา ๐๘.๑๕ น. ครูได้กล่าวเปิดใจและให้ชมทรัพย์แก่นักเรียนด้วยความรักและความเมตตา ทั้งนี้ได้มีตัวแทนนักเรียนสัมาสิกขาสันตือโตกกล่าวเปิดใจ แล้วนักเรียนร่วมร้องเพลงมาร์ชสัมาสิกขาสันตือโตกและ

เพลงพระคุณที่ ๓

๐๘.๔๕ น.

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ให้
โอวาทแก่นักเรียน
สัมมาสิกขา และร่วม
กันถ่ายภาพกับพ่อครู
และนอกจากนี้ยังได้
ส่งท้ายกับเพลงมาร์ช
สัมมาสิกขาและเพลง
รางวัลของครู ครูหรือ
ครูเปรียบได้ดั่งพ่อแม่
ครูคือผู้ที่มีความหนัก
แน่น ผู้ที่มีความเข้ม

แข็งที่จะอบรมสั่งสอนนักเรียนให้รู้กฎรู้ผิด

โอวาทพ่อครูโดยสรุปมีดังนี้.....เราก็มิพิถีไหว้ครูกัน
ทางเอเชียเรามีประเพณีวัฒนธรรมที่ตืออย่างนี้ เพราะเรามี
ครุกรรมะ มีการเคารพ ซึ่งทางพวกหัวเอียงซ้ายมากๆ เขาว่า
จะไปกราบทำไมครู ครูก็มีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แก่เด็ก จะ
มาให้กราบทำไม เป็นคักดินา เขาไม่รู้จักรการเคารพกันตาม
ฐานะ ไม่มีครุกรรมะ เขาหนีบถือกันด้วยความรู้ความสามารถ

ชั้นฐานะ แม่ที่สูดเคารพกันด้วยคุณงามความดี คนมีปัญญาลึกซึ้งเคารพกันด้วยคุณงามความดี อัน
เป็นลิ่งมีค่ายิ่งในมนุษย์ แต่เขาทำกันไม่ได้ อันเป็นกายกรรม วจกรรม เมตตากัน **ถ้าคนมีได้ทั้ง
กายกรรม วจกรรม มโนกรรม เป็นคุณงามความดีครบ ๓ ทวาร เราก้เคารพกันทางคุณธรรม มัน
มีค่าสูงยิ่งกว่าเพชรพลอย**

ครูหรือครูเป็นผู้ทำงานหนัก ที่นี้ครูให้ความรู้ดูแลจริง ไม่ใช่ครูรับจ้าง เป็นครูไม่มีเงินเดือน
สอนพวกเราดูแลเหมือนพ่อแม่ ดูแลกันกินอยู่หลับนอน ก็จุกจิกด้วย เพราะเราต้องการให้เป็นคนดี
ไม่ใช่รับจ้างทำตามหน้าที่ ที่นี้เป็นครูจริงๆ สอนทุกอย่าง สอนอย่างลูกหลาน ไม่ใช่สอนอย่างมือป็น
รับจ้าง ก็ขออภัยที่พูดถึงครูข้างนอก เขาก็ต้องมีเงินเดือนเลี้ยงชีพ มีรายได้ก็จำเป็น

ครูที่มาอาสาสมัครสอน สอนฟรีไม่เอาค่าจ้าง ดี เป็นคุณค่าแล้ว แม้แต่ที่ป้าหน้าอาที่เป็น
ผู้ใหญ่ก็แนะนำบอกกล่าวทั้งการทำงาน ศีลธรรม คนนั้นนิดคนนี้หน่อยก็ช่วยเอาการะ แต่คนที่เอา
ภาระก็มีแล้วแต่เป็นจิตวิญญาณครูที่สมัครใจสอน จะมีเนื้อมี้ค่ามากกว่าครูที่จ้างสอน สอนในชั้นเรียน
แล้วก็ไปเปิดสอนพิเศษอีก เอาเงินนักเรียน นี้ก็เป็นวิธีการชั่ว

เด็กเราไปเรียนที่สวนบุญผักพืช จะเห็นได้ว่า ครูเราเอาจริงเอาจัง เป็นงานเต็มรอบ จัด

เต็มเลย จะเรียนตำราก็สอนได้ จะให้ทำสวนทำนา ทำงานก็พาทำ ฝึกเป็นคนอยู่ในถิ่นแดนจริง ครูก็รับผิดชอบเต็มที่ อย่าง**ครูไพรเมือง(สุรเดช) ครูพลอยไพร**ก็อยู่สอนจริง เด็กๆเราลึกลับๆก็รู้จักกัน แล้วที่นี้ไม่ได้หลบหนีไปไหนได้ เห็นกันอยู่ตลอดเวลา จะรับซับบางว่า ครูจริงๆเป็นเช่นนี้ เหมือนพ่อแม่ ปู่ย่าเรา สอนแนะนำอบรมช่วยเหลือให้เราได้รับความรู้ชำนาญ ได้นำไปใช้ต่อไป ที่นี้เราไม่มีอบายมุขให้เสียเวลา แต่เราฝึกให้นักเรียนลดละ มัณวิเศษ ได้ความเจริญ

คนที่ยังไม่มียศ ไม่ติดมาในสันดาน มาทางธรรมก็ยาก แม้จะรู้แล้วก็ยังไม่ค่อยอยากทำ คือไม่ติดมาในสันดาน มันไม่เอาธรรมะ แล้วเพื่อนทางโลกเขามากด้วย มีแรงโน้มถ่วงทางโลกเยอะ แต่ทางเราที่แรงดั่งมันน้อย

สนามแม่เหล็กสังฆกรรมมีน้อยกว่าสนามแม่เหล็กโลก เราออกไปอยู่คลอง ๑๓ ก็ค่อยยังชั่วก็ง่ายหน่อย ที่นี้สอนให้คนเจริญไม่ให้ไปทางอบายทางเสื่อม

ในสังฆชาติญาณ ลึกลับรู้ว่าดีก็มา แต่คนไหนสันดานไม่มีเลือดธรรมก็ต้องสู้ ทนสู้ให้ได้อยู่ตลอด **ฟังหลวงปู่ไว้ อย่าท้อแท้ ไม่มีใครเรียนจบม.๖ แล้วตาย** ก็กัดฟันสู้ไป ที่นี้คนที่มปัญญาดีๆ เข้าใจ ก็จะได้ดีไป ได้นิสัยที่ดี **อย่างหลานป่าดินนาสองคนนี่(คีนฟ้านวล กับชวนฟ้าชม) มีคนหนึ่งมีคนถามเขาว่า ทำไมหนูไม่ไปเหมือนคนอื่น ไม่เที่ยว ไม่แต่งตัว หนูผิดประหลาดหรือไม่**

นี่แหละ เขาก็มีสิ่งดีมาจากจิตลึกลับๆ แต่ก่อนเขาเป็นเด็กสมุนพระราม เรียนบ้านราชาแล้วออกไปอยู่ข้างนอก เขาก็มีของเก่า ได้มา ถ้าใครไม่ได้สะสมมาแล้วอยากได้ จะไปซื้อตามร้านขายยาไม่มีหรอก ต้องสั่งสมเป็นอารยทรัพย์

แต่ถ้าเราไม่มีก็ต้องสร้างใส่ อย่างหลานของป่าดินนามีแล้ว เราก็ต้องสะสมนิสัย ที่เกิดจากพฤติกรรม นิสัยคือตัวปฏิบัติ ส่วนนิสัยเป็นตัวตกผลึก สะสมเป็น DNA พวกเราพาสังสมเป็นนิสัยจนเป็นนิสัย เป็นของดี ที่นี้ไม่เอาของที่เ็นอาสวะอนุสัยใส่เข้าไปหรอก

ให้ตั้งใจฝึกฝนศึกษาให้ดี ตอนนั้นเรามีโรงเรียน นักเรียนดี โรงเรียนก็ดีไปได้ยาว ให้ศึกษาให้ดีมากขึ้น โรงเรียนก็มีคุณค่า ทางกระทรวงมาดูตอนนี้เขาก็พอรับได้บ้าง แต่ก่อนเขาไม่ค่อยเข้าใจก็ว่าแปลก แต่หลวงปู่ก็พาทำให้พวกเขาเป็นคนดี พยายามทำงานบัดนี้เขาก็ยอมรับมาบ้าง แต่เขาก็พูดมากไม่ได้ **มาเอาตามเราหมดไม่ได้ แต่เขาเห็นว่าน่าจะสร้างโรงเรียนวิถียุทธ พอเราเสนอว่าให้ครูมีศีล ๕ ก่อน ก็ล้มกระดานเลย ไปไม่รอด จบ** ก็เหลือแต่พวกเราให้พากเพียร อย่ว่าแต่ศีล ๕ เลย เด็กๆพวกเราหลายคนก็รู้ตัวถือศีล ๘ ได้

เด็กออกไปจบจากที่นี้ ต่อไปก็จะมีมากเป็นเรือนหมื่นเรือนแสน ก็จะออกไปทำหน้าที่ในสังคม ตอนนี้สูงสุดเรามีอายุ ๔๐ กว่าแล้ว ถ้าอายุประมาณ ๕๐ จะเป็นตัวจักรสำคัญของสังคม ถ้าเด็กๆของเราจบไปทำหน้าที่ในสังคม อีก ๓๐ ปีก็จะมีปริมาณของเด็กเราที่ได้ผ่านไปเป็นคนสำคัญของสังคม จะมีมากขึ้น เราผลิตได้ทีละน้อย ก็จะทำให้ประเทศไทยไปลิ่วไปรอดเลย เด็กๆเราจะไปเป็น activist ของสังคม หลวงปู่มั่นใจว่า ไม่เสียหลายที่ทำ บางคนก็ทำงานในนี้เลย ก็ส่งเสริม

พุทธสถานปฐมอโศก

กิจกรรมวันไหว้ครูเริ่มตั้งแต่เช้าของวันอังคารที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ โดยจัดให้**ครูประจำชั้นและนักเรียน**ได้ใส่บาตรร่วมกัน หลังจากใส่บาตรเป็นเวลาให้นักเรียนจะต้องร่วมแรงร่วมใจกันทำพาน ซึ่งแต่ละชั้นก็ทำพานออกมาในรูปลักษณะที่มีความหมายแตกต่างกันออกไป

เวลา ๑๒.๐๐ น. เป็นเวลาของ**พิธีกรรมไหว้ครู** ทางโรงเรียนได้กราบนิมนต์**สมณะ** ลิกขมาตุ และ**ชาวชุมชน**มาร่วมกิจกรรม สำหรับเด็กนักเรียนสัมผัสกับอาหารที่เราแล้ว ทุกคนในชุมชนต่างก็มีบทบาทในความเป็นครูค่ะ

ช่วงเวลา ๑๘.๐๐ น. เป็นช่วงเวลากิจกรรมภาคค่ำมีทั้งการตอบปัญหา การแสดงของนักเรียนแต่ละชั้นปี ปิดท้ายด้วยการรับโอวาทจาก**สมณะดาวดิน ปรวิวัตโต**

พุทธสถานคีระชอโศก

พิธีไหว้ครูเป็นหนึ่งในวัฒนธรรมที่คนไทยปฏิบัติสืบทอดกันมาแต่โบราณ **นักเรียนสัมมาสิกขาคีระชอโศก นิสิตวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาคีระชอโศก และชาวชุมชน** ได้จัดพิธีกรรมนี้อย่างต่อเนื่อง สำหรับปีนี้จัดวันพฤหัสบดีที่ ๑๘ มิถุนายน โดยกิจกรรมเริ่มตั้งแต่ ๖.๐๐ น. นักเรียน

นิสิตแต่ละชั้นปีได้จัดเตรียมทำพาน เพื่อสื่อความหมายแสดงความเคารพ อย่างขะมักเขม้น เวลา ๙.๐๐ น. พิธีกรรมเริ่มขึ้น โดยผู้ใหญ่กล่าวคำกลอนบูชาพ่อครูและสมณะ ต่อมาจึงเป็นการกล่าวคำไหว้ครูและคำกลอนของนักเรียนและนิสิต หลังจากนั้นเป็นการมอบพานและกรวยให้ครู แล้วกราบอย่างงามออกมาจากใจที่สำนึกในพระคุณ สุดท้ายเป็นการร้องเพลงให้ครู จบรายการภาคเช้าด้วยโอวาทจาก **สมณะผืนฟ้า อนุตตโร**

รายการภาคเย็น แต่ละชั้นปีได้ระดมสมองเพื่อถวายเป็นการกราบถึงพระคุณครู และถ่ายทอดออกมาเป็นการละครอย่างมีความหมายที่ลึกซึ้งและสนุกสนาน

อ.ขวัญดิน สิงห์คำ “ฟังเพลงที่นักเรียนร้อง รู้สึกซาบซึ้งมาก น้ำตาจะไหล ก็ขอเป็นกำลังใจให้นักเรียนทุกคน ขอให้ตั้งใจเรียนตลอดไป”

น.ส.ไพโรเพชรฟ้า ประชาภิไธยกุล “สำหรับหนู ครูคือผู้ให้ทุกสิ่งทุกอย่าง”

พุทธสถาขลิบเอาไค้

วันเสาร์ที่ ๔ ก.ค. ๒๕๕๘

มีพิธีการไหว้ครูของนักเรียนสัมมาสิกขาและมหาลัยวังชีวิต เวลา ๙.๐๐ น. สมณะสยาม สัจจญาณเป็นประธานในพิธี ได้เทศน์ก่อนเริ่มกิจกรรมว่า

“ใครใครในโลกล้วนเป็นครู ดีชั่วเชิญชมดูอย่างได้ เขาดีจงเชิดชมชื่น เขาชั่วจงดูไว้อย่าได้ทำตาม.... วันนี้เป็นวันไหว้ครู ให้เราระลึกนึกถึงบุญคุณของคนที่ได้อบรมสั่งสอน...” ต่อจากนั้นเป็นพิธีไหว้ครู โดยนักเรียนแต่ละชั้นปีได้มอบพานแต่ครู บรรยากาศเต็มไปด้วยความอบอุ่นประทับใจ

พุทธสถานภูผาฟ้าน้ำ

วันเสาร์ที่ ๑๑ กรกฎาคม

๒๕๕๘ นักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้าน้ำ ได้จัดพิธีไหว้ครู ที่ห้องเรียนที่ ๓ ลานนา อ.โศก อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ นักเรียนได้ จัดเตรียมพานไหว้ครูตามวัสดุที่มีอยู่ใน ท้องถิ่นอย่างพอเพียง โดยไม่ต้องเสียเงิน เสียทองใดๆทั้งสิ้น แต่เน้นที่การให้คุณค่า ทางจิตวิญญาณสูง จนเกิดความซาบซึ้งใจ แก่คณะครู จนครูบางท่านก็อดที่จะหลั่ง

น้ำตาแห่งความปีติไว้ไม่ได้

นักเรียนได้ช่วยกันแต่งกายปกกลอน เขียน เรียงความ วาดภาพ และร้องเพลงร่วมกัน เพื่อเทิด พระคุณครูที่ได้ช่วยดูแลนักเรียนแต่ละคน ดุจแม่ไก่ คอยดูแลลูกไก่ให้เติบโตและปลอดภัย จากภัยอันตราย ต่างๆทั้งทางรูปธรรมและนามธรรม

งานนี้มีพีธีศิษย์เก่ามาร่วมงานกันหลายคน อย่างอบอุ่น และมีพิธีมอบเกียรติบัตรแก่ศิษย์เก่าที่มา ร่วมงานและ

เรียนจบระดับ

อุดมศึกษาแล้ว แต่ยังสามารถรักษาศีล ๕ ละ อบายมุข รับประทาน อาหารมังสวิรัตได้อย่าง มั่นคง ตามที่คณะครูได้ อบรมพร่ำสอน ต่อจาก นั้นเป็นโอวาทจากสมณะ

เป็นการปิดงานพิธีไหว้ครู

ช่วงบ่ายมีการเปิดโรงบุญรับวันไหว้ครู ถือว่าเป็น วันกินข้าวซอยของชาวชุมชน ซึ่งมีรุ่นพี่ศิษย์เก่ามาอยู่ร่วม สันสรรค์กันกับน้องๆจนจบงานในช่วงเย็น

พุทธสถานราชธานีอโศก

ครู หรือครูในระบบการศึกษาบุญนิยม ล้วนเป็นครูผู้ฝึกฝนลดละกิเลสของตนเอง พัฒนา ตน แล้วจึงได้มาพัฒนาคน เมื่อเริ่มต้นปีการศึกษา ใหม่ ยัญพิธีการไหว้ครูจึงเป็นพิธีที่สำคัญต่อจิต วิญญาณอย่างยิ่ง

ปีการศึกษา ๒๕๕๘ พิธีไหว้ครู ที่หมู่บ้านราชธานีอโศกจัดขึ้นในวันเสาร์ที่ ๒๐ มิถุนายน เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๓๐ น. ณ เขื่อนศูนย์บุญ เป็นการจัดพิธีไหว้ครูของสถาบันการศึกษาในหมู่บ้าน ประกอบด้วยโรงเรียนสัมมาสิกขา-ราชธานีอโศก(สส.ธ.) วิทยาลัยอาชีว-สัมมาสิกขาวิชาธรรม(ว.สว.) และมหา-วิชาธรรมนาวาบุญนิยม(วนบ.) โดยมีสมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชนร่วมพิธีอย่างอุ้นหนาผาคั่ง เป็นพิธีไหว้ครูที่ ประกอบด้วย วัด บ้าน โรงเรียนอย่างสมบูรณ์ที่แสนอบอุ่น มีผู้ร่วมกิจกรรมประมาณ ๓๐๐ คน ถ่ายทอดสด

ทางบุญนิยมทีวี โดยมีพ่อครูสมณะโพธิรักษ์แสดงธรรมให้ออวาทีในตอนท้าย

นักเรียน นักศึกษา นิสิต รวมตัวกันประมาณ ๑๗.๓๐ น. เพื่อเตรียมความพร้อม ก่อนเข้าสู่พิธีไหว้ครู ตัวแทนนักเรียนแต่ละชั้นนำพานมาตั้งด้านหน้าของบรรดาครู แล้วบรรยายความหมายของพานที่ได้ร่วมกันประดิษฐ์ พานของนักเรียนทำจากพืชผัก ดอกไม้ และวัสดุที่หาได้ในชุมชน ทำออกมาอย่างสร้างสรรค์ และสื่อความหมายได้น่าประทับใจ

หลังจากนั้นนักเรียน-นักศึกษา-นิสิต ได้กล่าวบทสวดไหว้ครู กล่าวคำปฏิญาณตน และร้องเพลงพระคุณที่สาม ตัวแทนมอบพานแด่ครู และกล่าวเปิดใจรำลึกถึงบุญคุณของครู นักเรียนได้ถ่ายทอดความรู้สึกต่อครูอย่างน่าประทับใจ เพราะชีวิตที่กินอยู่ หลับนอนในชุมชน **บทบาทของครูเปรียบเสมือนพ่อแม่ที่คอยดู**

แลอบรมพร่ำสอนอย่างใกล้ชิด จึงเกิด หลายเหตุการณ์ที่นักเรียน-นักศึกษานำมาบอกกล่าว ทำให้มองเห็นความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นของศิษย์และครู

หลังจากนั้นเป็นฟังการอบรมจากตัวแทนครูคือ นายอุดม(ข้าดิน) ศรีเชียงสา ผู้อำนวยการโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีโอศก นายดาบใจ ชื่นใจจน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขา-วิชาราม และนางมิ่งหมาย มุ่งมาจน ครูมหาวิชชารามนาวาบุญนิยม เสร็จแล้วฟังโอวาทจากพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ท่านได้เน้นย้ำเรื่องการศึกษาที่พัฒนาจิตวิญญาณ การลดกิเลสอัตโนมัติ ลดความเป็นตัวกูของกู เพื่อสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของการศึกษาบุญนิยมราชธานีโอศก

สังฆสภาพทิวพาบน้ำ

พิธีไหว้ครูประจำปี ๒๕๕๘ เริ่มด้วยนักเรียนสวดบทเคารพครู ร้องเพลงเกี่ยวกับครู และกล่าวคำเคารพครู จากนั้นนักเรียนแสดงความเคารพครูด้วยพานดอกไม้และกราบเคารพครู ทั้งนักเรียนและครูกล่าวเปิดใจสุดท้ายสมณะกล่าวให้โอวาท

สำหรับพานดอกไม้ นักเรียนแต่ละชั้นเรียนได้จัดทำด้วยตนเอง โดยใช้ดอกไม้ที่หาได้ในพื้นที่ประดับตกแต่งในพาน ให้มีความหมายเกี่ยวกับ

ครูตามความนึกคิดของนักเรียน อย่างเช่น ต้นไทรเล็กๆ ที่อยู่บนพาน หมายถึงครูเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของนักเรียน ดอกเข็มหมายถึงสติปัญญาแหลมคมของนักเรียน อันเกิดมาจากการอบรมสั่งสอนของครู

พิธีไหว้ครูเป็นประเพณีสำคัญมีมาตั้งแต่โบราณ เพื่อให้ นักเรียนได้แสดงความเคารพยอมรับนับถือครูอย่างจริงจัง อีกทั้งเป็นโอกาสที่ให้ทั้งครูและนักเรียน

กล่าวเปิดใจต่อกัน ทบทวนในสิ่งผิดพลาดที่ผ่านมา **นักเรียนกล่าวคำขอขมาลาโทษครูในสิ่งที่ได้ทำผิดพลาด พิธีไหว้ครูเป็นยัญพิธีเตือนสตินักเรียน ให้ตั้งตนอยู่ในโอวาทคำสั่งสอนของครู**

♥ *ทีมงานข่าวโอศก*

ก้าวเข้าสู่ ๒๕ ปี สัมมาสิกขาสันติอโศก

๓๑ พ.ค. ๒๕๕๘ ณ พุทธสถานสันติอโศก

ปิฎกษาฬงครุ ๒๕ ปี พุทธธรรมวันลาภิตย

๒๘ มิ.ย. ๒๕๕๘ ณ พุทธสถานสันติอโศก

งานคืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง บศ.ปธ. ครั้งที่ ๑๒

๒๗-๒๘ มิ.ย. ๒๕๕๘ ณ สวนบุญผักพืช

งานไหว้ครู

๓๐ มิ.ย. ๒๕๕๘ ณ พุทธสถานสันติอโศก

วันไหว้ครู

โรงเรียนสัมมาสิกขาสันติอโศก

♥ ชวนแม่ต๋านาที่สวนบุญผักพืช
ของสันตือโคก

♥ โรงบุญมังสลิวัติ ปฐมอโคก

วันอาสาฬหบูชา

♥ พิธีกราบแม่ สีม่าอโคก

♥ ขาบซึ่งพระคุณแม่
ร่วช่อเนื้อโคก

♥ สปาหุไต้แม่ ที่ศิระขอโคก

♥ อบอุ่น ที่ภูผาฟ้าหน้า

♥ โรงบุญฯ และขายสินค้าราคาขาดทุน-เท่าทุน
ศิระขอโคก

ลานน้ำใจ ปี 256